

ஸ்ரீ

பிள்வனலோகாசார்யர்

திருவாய்மலாநதருளின

முழுக்ஷுப்படியும்,

மணவாளமாமுனிகள் அருளிச்செய்த

திருமந்தீரார்த்தம்

என்கிற

வ்யாக்யாநமும்,

அரும்பதவுரை, பரமாணத்திரட்டு இவைகளுடன்

சே கிருஷ்ணமாசார்யதரால்

திருவல்ககேணி

ஸகஸஸ அச்சககூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன

சே கிருஷ்ணமாசாரியா,
தமிழ்ப்பண்டிதா, பரோபரைடா,
ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்பரதாய புஸ்தகசாலை,
19, தென்னண்டை மாடவீதி,
திருவல்லிக்கேணி

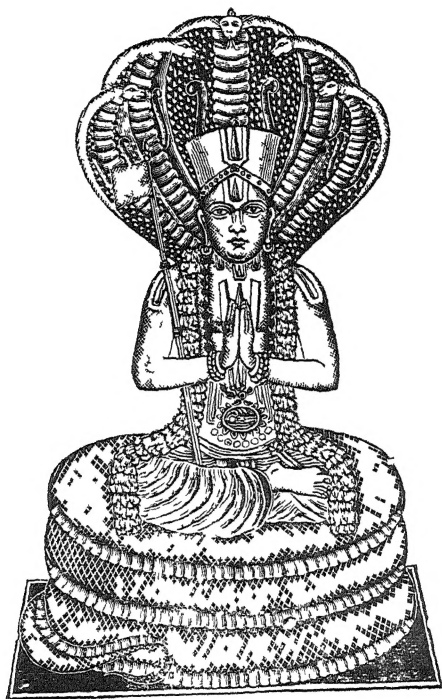
இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை.

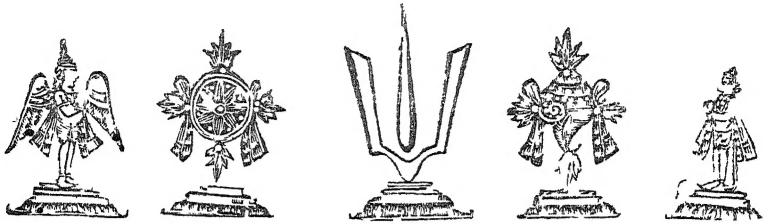
	பக்கம்,
௧ தனியன்கள்	1
௨ முழுக்ஷுப்படியின வயாகயாந அவதாரிகை	5
௩ திருமநதரபரகரணம்	7
௪ தவயபரகரணம்	84
௫ சரமஸலோகபரகரணம்	129
௬ * பரமாணத்திரட்டு	187

---

* இநத பரமாணத்திரட்டும, அருமபதவுரையும் - நமது வை ழ கோபால
கிருஷ்ணமீசாரியரால் எழுதிச் சேரக்கப்பட்டன

ஸ்ரீமந் மணவாளமாமுனிகள்

ஸ்ரீமதே ராமா குடாய நமஃ

ரஹஸ்யங்களைத்

தெடங்குமபோது அநுஸந்திக்கும் தனியின்கள

பொதுத்தனியாகா

(அழகியமணவாளன் அருளிச்செய்தது)

ஸ்ரீஸெஸெஸடியாவாஞ் ஸ்ரீகூழாழிமுண்ணாண்டுவடி |
யதீந்ருபுவணம்வநெ ருஜீஜாராதரம்மிதி ||

[ஸ்ரீஸைஸைடியாபாதரம் தீபகதயாதிருணாணவம் |
யதீநதரபரவணமவநதே ரமயஜாமாதரம்முநிம்]

(ஆழ்வான் அருளிச்செய்தது)

யக்ஷநாயஸாரீர லீம் நாயபாமிநயிஜிடி |
சுலகாசாயபுவடினா வநெமுமுராவர பீராடி ||

[லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாடி நாதயாமுநமகயமாம் |
அஸமதாசாயபாயநதாம் வநதேகுருபரம்பராம்]

(இதுவும் ஆழ்வான் அருளிச்செய்தது)

யொநித்யுமூதவடாம்புஜயம்மூராக்
வூரொஹதஸுதிதராணி துணாய லெநெ |
சுலகாரொஹமவதொழுவூடெய்குலிநெஸா
ராஜாமுஜஸு வரணன் ஸரணம் புவகெ ||

[யொநித்யுமூதபதாமபுஜபுரம்ருகம்
வயாமோஹதஸத்திராணிதருணயமேநே |
அஸமதகுரோபகவதேஸயதயைகஸிநதோ
ராமாநுஜஸயசுரணைஸரணம்பரபதயே]

(ஆளவந்தார் அருளிச்செய்தது)

லீதா மிதாயுவதப ஸந்யாவிஹிதி
ஸுவடியெவநியெந லீடியாநாடி |

சூழ்வுநடுகூவதெவகூவாவிராடு
ஸ்ரீதேவியம்மாவண்ணாரிலிஊர் ||

[மாதாபிகா யுவதயஸ கநயாவிபுரிஸ
ஸாவமபிதவ நியமேத மதநவபாநாடு |
ஆதயஸயநகுலபிகா வகுலபிராமம
ஸ்ரீமதததநகநியுகலம பரணாமிமுாதர]

(பட்டா அருளிச்செய்தது)

ஹிதம்-ஸாஸூஹிஹிஹிஹிஹி
ஸ்ரீஹிஸாரகூவஸெவா யொமிவாஹாந |
ஹிஹிஸாரகூவஸெவா தீந்நிஹி
ஸ்ரீஹிஸாரகூவஸெவா தீந்நிஹி ||

[புதமஸரஸயமஹித ஹிவய பட்டநாத
ஸ்ரீபகஸிஸாரகூவஸெவா யொமிவாஹாந |
பகநாநகரி ரெணபரகரல் யநீநதரமிஸாந
ஸ்ரீபகஸிஸாரகூவஸெவா தீந்நிஹி ||

—o—o—o—

ராமஸயாதித ஸம்பரநாயாரமஸையீன ஓடுததநியா

ஹிஹிஸாரகூவஸெவா தீந்நிஹி
ஸ்ரீஹிஸாரகூவஸெவா தீந்நிஹி ||

[லோககுரும குருபிஸஸஹிஹிஹிஹி
ஸ்ரீநகபதயபிராமவிரேஸென தீபரஸயாநகுருநாபி ||

பூலோககுருபரநிபகாத பாதயேக கலியாகந்

(புதுணை பதமநாபா அருளிச்செய்தது)

ஹிஹிஸாரகூவஸெவா தீந்நிஹி
ஸ்ரீஹிஸாரகூவஸெவா தீந்நிஹி ||

[லோகசாராயயகுருவெ சருஷணபாதஸயஸூநெ |
ஸமஸாரபோகஸதததத ஹிஹிஸாரகூவஸெவா தீந்நிஹி ||

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை அருளிச்செய்த

கூரகுலோத்தமதாஸா தனியன

வொகாஅரூகுவாவாதும் களணிநுகுமலுஷணம் ||
 ஸுலோதமுணாவாவம் வநெந் கூராகுமொததம் ||
 [லோகநூசாயகருபாபாதரம் கௌண்டிநயகுலபூஷணம் |
 ஸமஸதாதமகுணாவாஸம் வநதேகூரகுலோத்தமம் ||]

மணவாளமாமுநிகள் அருளிச்செய்த

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை தனியன

நகரீசெயுநாயாய கூனீநமரஜநநெ |
 புவாஅஹ்வாவாபூவாகெகூரூசாலீநெ ||
 [நமஸநீஸைலநாதாய குநதீநகரஜநமநே |
 பரஸாதலபதபரம் பராய கைவகாயஸாலீநே ||]

மணவாளமாமுநிகளுக்கு மாதாமஹரான

கோடநேழ்கியமணவாளபபெருமாளபிள்ளை தனியன
 வொகாஅரூவாஅரூ ராஜஹம்ஸாயிதாஹம் ||
 ஜாநவெவாஅஜயிம் வநெந் ஸுலோதமுணாவம் ||
 [லோகநூசாய பதாபுபோஜ ராஜஹம்ஸாயிதாதரம் |
 ஜநாதவராகயஜலதிம் வநதேவெளபயவகம்குரும் ||]

மணவாளமாமுநிகள் அருளிச்செய்த

திருமகக்கிடந்தான திருநாவீறுடையிரான தீர்தரணணரையா தனியன

நுஜீஹாவாயிஸாஸாஸிஸெஷஸாஸவிதம் |
 ஸுநரவாஅரூகூரூணாகந்நிதஜ்ஜாநநீநிரங்கயெ ||
 [நுஜீஹாவாதீஸதாஸமல மஸெஷஸாஸதரவிதம் |
 ஸுநரவாகுருகருணாகந்நித ஜநாதமநிதமகலயே ||]

ஸ்ரீஸெஸெஸடியாவாது யீஹதூஜிமுணாண்டுவம் ।
யதீநுபுவணவநெ ரஜிஜாராதரம்மி ॥ *

சாற்றும்போது அநுஸந்திகும் தனியன்கள்

(வாநாமலேசியா அருளிச்செய்தது)

கோதிலுலகாசிரியன கூரகுலோததமதாதா
தீதிலதிருமலையாமுவார செழுங்குரவைமணவாளா
ஓதரியபுகழத்திருநாவீறுடையபிரானதாதருடன
போதமணவாள முனிபொன்னடிகளபோற்றுவனே

வாழியுலகாசிரியன வாழியவனமன்னுகுலம்
வாழியமுடுமபையென னுமாநகரம்—வாழி
மனஞ்சூழநதபேரினபமலகுமிகுநல்லா
ரினஞ்சூழநதிருக்குமிருப்பு

ஓதுமுடுமபையுலகாசிரியனரு
ளேதுமறவாதவெமபெருமான—நீதி
வழுவாசகிறுநல்லூர் மாமறையோனபாதந
தொழுவாராகுவாராதயா

இதனபிறகு “நமஸூசைல” என்று தொடங்கி ஸவாசாய பரமபரைத்
தனியன்களை முனடீபால் அநுஸந்தித்து முடிக்கவேண்டி

பிள்ளைலோகாசாயா திருவடிகளே ஸரணம்
சியாந் திருவடிகளே ஸரணம்

* இதனபிறகு ஸவாசாயபரமபரைத் தனியன்களை அநுஸந்திக்க
வேண்டி

† ‘நீதிவழி’ என்ற பாடம் தலோதடம

முமுகுப்புடியின் வயாகயாத

அவதாரிகை

ஸ்ரீயப்தியாய ஸ்ரீவைகுண்டநிகேதநாய விதபமுகதாநுபாவய
யை நிரதிரயாநந்தயுகதையிருக்கிற ஸாவேஸ்வரன, அந்த நிதய
ஸூரிசுளோபாதி தனனை யநுபவித்தது நிதயகைங்காயஸராய வாழ்
கைக்கு பராபதி யுண்டா யிருக்கச்செயதேயும் அததை யிழநது (க)
“சுவஸ்துவ” [அஸ்வஸ்துவ] என்கிறபடியே அஸ்தகஸ்பராயக்கிடக்கிற
ஸமஸாரிசேதநருடைய இழவை அநுஸந்தித்தது, அதயநதவயாகுல
சித்தனாய, இவாகள கரணகளேபரவகளை யிழநது இறகொடிநதபக்ஷி
போலே கிடக்கிற தஸாயிலே கரணதிகளைக்கொடுத்தது, அவறறைக
கொண்டு ¹ வயபிசரியாதே தனனையாஸரயித்தது உஜ்ஜீவிகைக்கு
உடலாக, அபௌருஷேபமாய நிதயநிரதோஷமாய ஸவதஃபரமாண
மான வேதததையும் ததுபபருமஹணவகளான ஸமருதி இதிஹாஸ
புராணதிகளையும் பரவாததிபித்தவிடத்திலும் அந்த ஸாஸதாராய
யாஸததுக்கு அநேகயோக்யதை வேண்டுகையாலே அவவழியாலே
ஜஞாநமபிறநது சேதநா உஜ்ஜீவிகைக அநிகாயிருக்கிறபடியைத் திரு
வுளளமபற்றி, ஸகல ஸாஸதா தாதபாபவகளையும் ஸுகரஹமாக
இவாகள அறியலாமபடி பண்ணவேணுமென்று, ஸவருபோபாயபுரு
ஷாராதத ² யாதாதமய பரதிபாதகமான ரஹஸ்யதரயத்தையும்,
ஸவயமேவ ஆசாயனயநின்று பரகாஸிபபித்தருளிணை

அதில, திருமநதரத்தை ஸ்ரீபதரிகாஸரமத்திலே ஸவாமஸூத
ணை நரனவிஷயமாக பரகாஸிபபித்தான, தவயத்தை ஸ்ரீவிஷ்ணு
லோகத்திலே ஸவமஹிஷியரீன பிராடடி விஷயமாக பரகாஸிபபித
தான சரமஸூலோகத்தைத் திருத்தோத்தட்டிலே ஸவாஸரித
ணை அராஜகநரனவிஷயமாக பரகாஸிபபித்தான ஆகையாலிறே, (உ)
“ஐக்ஷக்நாயஸரோஸா” [ஐக்ஷக்நாயஸமாஸபாம] என்று குருப
ரமபராதியிலே ஸாவரனை யநுஸந்திக்கிறது

1 வயபிசரித்ததல-கண்டபடியிதல

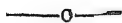
2 யாதாதமயபரதிபாதகம-உண்மையான தனமையை பரதிபாதிப்பது

இனி இரதரஹஸ்யதரயநதான, ஸபதம ஸுகரஹமாயிருநததே யாகிலும் அராததம் உபதேஸகமய மாகையாலும், அதறிந்தே எல்லா கரும் உஜ்ஜீவிகக வேண்டுகையாலும், அநதரஹஸ்யதரமீத்திலும் பூர வாகாராயாகளுடைய உபதேஸபரமபராபராபதமான அராததவிஸேஷ ங்களை ஸாவாகரும் ஸுகரஹமாகவும் ஸுவபகதமாகவும் பிள்ளை லோகாசாராயா தமமுடைய பரமகருபையாலே இபரபநதமீகேந அரு ளிசெயகிருா முனபே ரஹஸ்யதரயவிஷயமாக மூன்றுபரபநதம் இட்டருளி யிருக்கசெயதேயும், அதில யாதருச்சிகப்படி அதிஸங் கரஹமாகையாலும் பரநதபடி அதிவிஸதருதமாகையாலும், ஸூயஃப திபபடி உபயதேஷமுமின றிககே இருநததேயாகிலும் ஸமஸகருத வாகய பஹுளமாகையாலே பெண்ணுகரும் பேதைகரும் அதிகரிக்க பபோகாமையாலும், தரிவித்தேதாஷமு மிலலாதபடி இன்னமும் ஒரு பரபநதமிடவேணுமென்று திருவுளமபற்றி எல்லாவற்றுக்கும் பின் பிறே முமுக்ஷுபபடியாகிற இபரபநதம் இட்டருளிறு

ஆகையிறே, அல்லாத பரபநதங்கள் கிடக்க, இததை எல்லாரும் அதிகரித்துப்போருகிறது இன்னமும் பூரவபரபநதங்களில் அநுகத மான அராததவிஸேஷங்களும் இபரபநதத்திலே உண்டாகையாலும், இதுவே எல்லாக்கும் ஆதரணீயமாயிருக்கும்

வ்யாகயாந அவதாரிகை முற்றிற்று

முமுகுஷுப்படி

திருமநதரப்ரகரணம்.

மூலம் —

(க) முமுகுஷுவுக்கு அறியவேண்டும ரஹஸ்யம் மூன்று

வயாக்யாநம் - (முமுகுஷுவுக்கு அறியவேண்டும ரஹஸ்யம் மூன்று) முமுகுஷுவாகிறுன மோக்ஷத்திலே இச்சையுடையனானவன “ஐஹீ ஜோக்ஷணே” [முசலமோக்ஷணே] யிறே தாது, இததால, ஸமஸார விமோசநத்தில இச்சைபிறநதவனுக்கு எனறபடி ஆதம்பராபதி காமனுக்கும முமுகுஷுதவமுண்டேயாகிலும், இவவிடத்தில் அவன விவக்ஷிதனன்று அவனுக்கு ரஹஸ்யதரயஜ்ஞாநாபேகைத் யிலலை யிறே ஆகையால, இவா முமுகுஷுவெனகிறது, ¹ பகவத்பராபதி காமதயா ஸமஸார நிவருத்தியில இச்சைபிறநதவனை ² ஏவமபூத னானவனுக்கு ‘அறியவேண்டும ரஹஸ்யம் மூன்று’ எனறது—இவனுக்கு அவஸர்பம் ஜ்ஞாத்வயமா யுளளது ஸவரூப உபாய புருஷாததூங்க ளாகையாலும், அவறறை இநத ரஹஸ்யதரயம் உள்ளபடி பரதி பரதிக்கையாலும், ரஹஸ்யதரயமுமே அறியவேண்டுமெனகை (ங) “ஹஜ்ஞாநம்ப்ராவுகஜ்ஞாநம்ப்ராவுஜ்ஞாநம்ஐஹீஐக்ஷணஃ | ஜ்ஞாந சூயஐவாபெய ரெததநூஹகிம்வந” [ஹஜ்ஞாநம் பராபகஜ்ஞாநம் பராபயஜ்ஞாநம் முமுகுஷுபி — ஜ்ஞாநதரயமுபாதேயம் ஏததந யநநகிஞ்சந] எனனககடவதிநே ‘ரஹஸ்யம் மூன்று’ என்று இவா உததேஸிககிறது—திருமநதரமும தவயமும சரமஸலோகமுமாகிற இவறறை யெனனுமிடம், மேலே ஸுஸபஷ்டம் இவறறை ரஹஸ்யங்க

* ஸப-வி-துதாதி

1 பகவத்பராபதி காமதயா-எம்பெருமானைப் போய்ச் சோவதில விருப்ப முடையவனுயிருத்தலாலே

2 ஏவமபூதன்-இப்படிப்பட்டவன்

ளென்கிறது, ஸகலவேதாந்தஸாராதத் 1 பரதிபாதகதயா 2 பரமகுறுயங்களுகையாலே ஆக, இவ்வாகயத்தால, அதிகாரி நிராதேஸமும் தத் 3 ஜஞாதவய நிராதேஸமும் பண்ணியருளிஞராயதூதி

இனி, அந்த ரஹஸ்யதரயத்திலும் பரதமரஹஸ்யமேதெனும் ஆகாங்கசூபிலே அருளிச்செய்கிறா

மு (2) அதில பரதமரஹஸ்யம்-திருமந்தரம்

(வயா) ‘அதில பரதமரஹஸ்யம் திருமந்தரம்’ என்று, அதாவது-அந்த ரஹஸ்யதரயத்திலும் வைத்துக்கொண்டு, இவ்வுதிகாரிகு பரதம் ஜஞாதவயமான ரஹஸ்யம், ஸ்வரூபயாத்நிதம்யபரமாய தயாஜயோபாதேயவிபாகஜஞாததைப பரிபூணமாகப் பிறப்பிக்கு மதான திருமந்தர மென்கை அநநயாரஹஸேஷதவம் அநநயஸரண தவம் அநநயபோகயதவமாகிற ஆகாரதரயத்தையும் பரதிபாதிககையாலே சேதநஸவரூப யாதாதமய பரதிபாதநபரமாய, தததுகுண மான தயாஜய உபாதேயவிபாகத்தையும் ஸுஸபஷ்டமாக பரதிபாதிபாதினறுள்ள இமமந்தரத்தாலே ஸுஸீக்ஷிதமான ஸவரூபத்தையுடையவனுக்கிறே, மறறை ரஹஸ்யங்ஸரிணடாலும் பரதிபாதிக்கப்படுகிற உபாயோபேயங்களில் அபேகை ஜநிப்பது ஆகையால், ஸ்வரூபயாதாதமயபரமான திருமந்தரம், பரதமரஹஸ்யமென்கை குறையிலே இன்னமும், பரணவத்துக்கு மந்தரஸேஷம் விவரணமாற்றேபோலே மந்தரஸேஷத்துக்கு தவயம் விவரணமாப, த்வயத்துக்குச் சரமஸலோகம் விவரணமீயிறே இருப்பது அந்த நயாயத்தாலும், இதிலுடைய 4 பரதமயம் விததமிறே ஆக, இவையெல்லாவற்றையும் திருவுள்ளம் பற்றியாயதது, ‘பரதமரஹஸ்யம் திருமந்தரம்’ என்று இவா அருளிச்செய்தது இதை மந்தர மென்கிறது-(ச) “‘ஹோரூருயதஹதிஹூ’” [மந்தரம் தரயத இதி மந்தர] என்கிறபடியே ஸபதஸகதியாலும் அராததேபோதாததாலும்

1 பரதிபாதகதயா-பரதிபாதிபாதக இருப்பதால்

2 பரமகுறுயங்களு-அநயாகாதிற் படாதபடி மிகவும் மறைக்கக் கூடியவை

3 ஜஞாதவயம்-அறியத்தகுந்தது

4 பராதமயம்-முதனமை

தனனை யதுஸநதிப்பராககு ரக்ஷகமாகையாலே ஸபதஸுகதியாலே
 ரக்ஷகமாம், ஜபஹோமாதிகளாலே சராயங்கொள்ளும் உபாஸகாககு
 அரத்தப்போதத்தாலே ரக்ஷகமாம், ஸஸ்வரணே உபாயோபேய மென
 றருகுகும் பரபநாககு அரத்தப்போதத்தாலே ரக்ஷகமாகையா
 வது-(ரு) “ஷெஹாஸகா கஸ்யாஜி ருஜிவதிவடிஸாயுவிஷ்ணுதத்
 தீயம் ஸாகஞ்ஞராயோபிஸ்யா தயஜிதாஸெஷ ஸ்யஸெஷிதீ
 யஸு | சூக்தாநொந்நொவஸெநுஜிதீவடிஸாயுவிஷ்ணுதத்
 யஸெந்நொந்நொவஸெநுஜிதீவடிஸாயுவிஷ்ணுதத்
 [தேஹாஸகாதமபுத்திரயதிபவதிபகமஸாதுவிதயாததருதீயம் ஸவா
 நநதாயாநதோயதஸயாதபதம்ம இதரஸேஷதவதீஸசேததவிதீயம்-
 ஆதமதராணைருமுகஸசேநமஇதிரபதமபாநதவாபாஸிலோஸஸ ஸப
 தம் நாராயணாகயம் விஷ்ணுபலதீஸசேச சனாததீம் பரபநு] எனறு
 பட்டா அருளிச்செய்தபடியே தனனை அதுஸநதிப்பராககு தேஹாத
 மாபிமாநமும், ஸவாதநதாயமும், அந்யஸேஷதவமும், ஸவரக்ஷணே
 ஸவாநவயமும், அபநுஸங்கமும், விஷ்ணுபராவணயமும் மேலிடாத
 படிபண்ணி ஸவருபாநுருபமாக டடசகும்படி நோசுகை

இனிமேல் இம்மநதரத்தினுடைய வைபவத்தை விஸதரேண
 பரதிபாதிப்பதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி, பரதம்ம இதனுடைய அநு
 ஸந்தாநகரமகதநமுகத்தாலே இதன்வைபவத்தை அருளிச்செய்கிறார்

மு-(ரு) திருமநதரத்தினுடைய சோமைக்குப் போரு
 மபடி பரேமததோடே பேணிய நுஸநதிககவேணும்.

(வயா) ‘திருமநதரத்தினுடைய’ என்று தொடங்கி திருமநதர
 கதுககுச்சோமையாவது (சு) “ஃயொயஜி-ஹிஷிஸாபாதி தயெவா
 யரணாநிதி ஸுஜிஷ்டாக்ஷராநுஷ்டு” [ருசாயஜி-ஹிஷிஸாமாநித
 தைவாதாவணரிச-ஸாவமஷ்டாக்ஷராநதஸதம்] என்கிறபடியே ஸகல
 வேத ஸங்கரஹமாய, † ‘மபறெல்லாமபேசிலும்’ என்கிறபடியே
 † ‘இராதவய ஸகலாதத பரதிபாநசமாய, (ஈ) “ஃஞாணாம் வரஜோ
 ரிஞெஞா மஹுராமாம் மஹுராமாம் சரிஷி வலிஞுவ வலிஞாணாம்
 ரிஷிஷிஷிஷிஷிஷிஷி” [மநகாரணா பரமமா மாதிரி குறுபா

† ‘மப-மருமொழி’ - (1)-3 1 ௫ - அந்யஸேஷதவதீயம்

நாம குறைய முததம்ம - பவிதரமரபவிதராணம் முமநதரஸஸநா
தந்] என்கிறபடியே மநதரங்கனில வைத நகுகொண்டு பரமமான் மந
தாமாய, 1 குறையங்கனில வைததுமொன்று, 2 நமமீன்குறையமாய,
பவிதரங்களுக்கும் பவிதாமாயிருக்கிற தெவ்வம் சாமையுடைய
ருமபடி என்றது-தகுமபடி பெனகை பரேமத தோடே பெரியது
ஸத்திகைபாவது - இதை அநுஸந்திக்கும்விட 3 துஷ்டம் ஹ ருத
யானிருந்து அநுஸந்திக்கை பன 4 க 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
ஜனாமடி பாக இகனபாகல் 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
குறபாநாம குறபா 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
“ஃசுபெ நமொவபெக” [மநதரமயதீநகோபிதி] 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
படியே பேணிசெய்து அநுஸந்திக்கை இப்படி அநுஸந்திக்க
வேறு மெனசையாலே, பரகாரநதரேண அநுஸந்திக்கலாகாதென
கிற நியமம் தோறறுகிறது

‘இப்படி, கனபகல் பரமமுண்டாகவே இம்மநதர இவ்வ
குக் காரயகரமாமோ? எனன, அருளிச்செய்கிறா

மு-(ச) மநதரத்திலும மநதரத்துக்கு உளவிடான
வஸதுவிலும மநதரபரதனான ஆசாரியனபக்கலிலும
பரேமம கநகக உண்டானால் காரயகரமாவது

(வயா) ‘மநதரத்திலும்’ என்று சொடங்கி அதாவது - உலக
நவயாதத்தொருபக்கமான இம்மநதரநன்னிலும், சொஷிகன சமா
தவ பராபயதவங்கனாகிற ஆசாரதரயுகத்தயா இம்மநதர துக்கு
1 வாசபவஸதுவாயிருபிற 2 சவரவிஷயத் திலும்(சு) “கே 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
ஹணாயீநம்” [மநதரம பராபயம முததம்] 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
தரம ஆசாரயாதீநமா யிருப்பதென முகையாலே, இதை 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

1 குறபய-மனா 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
னமுடையவனு, பரேமசூரிகளுடைய 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
ஸமாஸவ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
லும், பரமகுறபயமாய் 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
ணததெனவுட 4 வாசபவஸதுவாயிருபிற 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
துடிதன-எப்படி பரபடி 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
செய்தவன, சா 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

பகதியுதநனுயசுகொண்டு கனசகு உபசரித்த ஆசாரயவிஷயத்திலும்
1 தகதநவைலக்ஷணயா துருபமாக பிழைப்பது அநுபந்த உண்டானால்,
தொடர்ந்து இவ்வாறுதான் காணாமல் கெடக்கூடாது (10) “உலகத்தின்
நெய்தரயாங்கு தயாரிப்பது செழுமையானது” திரு. ஷாஸ்திரிகளாக
நின்ற ஸாஸ்திரியலையையுடைய [மந, தோ, 5, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100] ஏனனக்கூடவதிறே

இனி, இம்மததரகதிலுடைய அவதாரபரகார - கதநமுகத்தா
லே இத வுடைய அபரதிமவைபவத்தை அருவிச் செய்கிறா

மூ-1(நீ) ஸமஸாரிகள் தங்களுக்கும் ஸாவரணையும்
மற்றதது, ஸாவரணைங்காயததையும் இழந்தது, இழந்ததோ
மெனகிற இழவுமின்றிக் கே ஸமஸாரமாகிற பெருங்
கடலிலே விழுந்தது தோவுபட, ஸாவேஸாவரண தன
கருபையாலே இவர்கள் தன்னையறிந்தது கரைமரஞ்சே
ருமடபு, தானே விஷயனுமாய ஆசாரயனுமாயநின்று
திருமததரததை வெளியிட்டருளினான்

(வபா) ‘ஸமஸாரிகள்’ என்று தொடங்கி ‘ஸமஸாரிகளாகிறா-
அநாதபரி, ஸமஸாரத்ததாலே 4 பரவாஹாநிபேணவருகிற அவிதயா
காமவாஸகாருகியியலைய ஜநமமரணத்தி 6 கலேஸபாக்கிகளாயத்திரி
கிற ப, துச்சேதலா ‘தங்களுக்கும் ஸாவரணையும் மற்றதது’ என்றது-
(கக) “ஶாவலலுததாஸுதலெவெஹு ஶாநிவரணாநு: | நா
நுயாருக்ஷணந்தெஷாந் வபெபொக்ஷத்தெயேவ” [நாஸுபதா

1 துச்சதனாலத ஸமஸார தரபரகாரத்தை அநுபந்த என்ற மூவ
ரினாலும், ஸமஸார 2 கதநமுகத்ததாலே 3 பரவாஹாநிபேணவருகிற அவிதயா
காமவாஸகாருகியியலைய ஜநமமரணத்தி 6 கலேஸபாக்கிகளாயத்திரி
கிற ப, துச்சேதலா ‘தங்களுக்கும் ஸாவரணையும் மற்றதது’ என்றது-
(கக) “ஶாவலலுததாஸுதலெவெஹு ஶாநிவரணாநு: | நா
நுயாருக்ஷணந்தெஷாந் வபெபொக்ஷத்தெயேவ” [நாஸுபதா

ஸஸவதஸஸரீஸே ஹயாதமாந பரமாதமாந -நாநயதாலக்ஷணம தேஷா
ம பருதேமோக்ஷததைவர] எனகிறபடியே ஸவதஸஸரித்தமான பா
வசசேஷதவகதை லக்ஷணமாந வுடையராயிருக்கிற தங்கடையும (௬)
“வதிவிஸ்வஸு” [பதிமவ்ஸ்வஸய] (௭) “ஸ்வாபீக்ஷ்வஸு” ஹணி
ஸுபித்யு” [ஸவாமிகவம பரஹமணி ஸததிதம்] இதயாதிகளிற ஸோஸ
ஸுகிறபடியே தங்களுந்ரு 1 நிரபாதிசேஷஸிபாயிருக்கிற ஸாவரணை
யும் அறியாதேயெனகை ஆனால், ‘அறியாமலென்னோ’ மறந்தென
பான என? முன ஒருகால நினைத்துப் பின்பு அந்நினைவுக்குப் பரச
யுதி வந்தவிடத்திலிதே மறந்து என்னலாவது’ எனில்,—: ‘மறந்தே
னுனனை முனம” எனகிறபடியே ஸவதஸஸரித்தமான ஸம்பந
ததையுணராதால் முன்பு நினைத்திருந்த அர்த்தத்தை மறந்தாற்போல
இருக்கும் ஸம்பநத்தில 3 உறைப்பை நினைத்து அருளிச்செய்தாரா
மிதனை ‘ஸ்வர கைவகாபததையும் இழந்து’ என்றது- கீழ்சொ
ன்ன அஜ்ஞாநகதாலே 4 வகுத்த சேஷிபான ஸாவர விஷயத்தில
கைவகாயமாகிற பரமபுருஷார்த்தத்தையும் 5 பராபிக்ஷுபிபருகெ
பென்ற 6 புருஷார்த்தத்தையுடைய ரொறவத்தையும், 7 அதுகிட
பிபிறகுணவதுக சிட்டப்பொருளில் 8 கிடந்தபடிபையும் நினைத்து,
‘இழந்து’ எனகிறா* ‘இழக்கோமெனகிம் இழவுமின்றிக்சே’ என்றது-
ஸவஸவாநுபரஸவாநுபஜஞாநமும் புருஷார்த்தஜ்ஞாநமும் இல்லாமை
யாலே, 9 ஸவஸேஷதவாநுபுமமான சேஷிவிஷயகைவகாயபுருபுரு
ஷார்த்தத்தை இழக்கோமெனகிற 10 அலாபகலேஸநதாநு மின்
றிககே பெனகை ‘ஸமஸாரமாகிற பெருங்கடலிலேவிழுந்து நோவு

* பெ- புருமொழி-௬-உ-2 1 திருபாவுசேஷி-ஒருசாணதசைப
பறறியன்றிகேயிருக்கிற தலைவன் 2 பரசயுதி-முடிவதல், ராசம்மன்ற
படி 3 உறைப்பு-ஊன்றியிருப்பது, தட்டிப் 4 வகுக்கசேஷி-பராப
தசேஷி 5 பராபிக்ஷு-உடைய 6 புருஷார்த்தத்தினைக் கையாடல்- ஸ
னேசொகத்ததும் மிக்கதும் இல்லாமைபோலி பகவதாரோமத்துக்குருபை
யாலுடைய உடையதாதலும், தேதனுடைய போகதருசுவல் உபசையும
பொருத்தொழிகையும் 7 அது-கிட பபி-கூறு-கூறு-அப்பருபாரத,
தைப பெறுவதனபாருடேக 8 துருக்களையுடைய கோபத்தொழிபிற-
து என்றபடி, வைகது- அன ௯ கால 10 கிடந்த-விஷயாநகரமவணராய்
கிடந்த என்றபடி 9 ஸவஸேஷதவாநுபுமமான-தனஅடிமைக்கு ஏற்ற
தன் 10 அலாபகலேஸம-கிடந்தகாத வருத்தம்

பட' எனறது - (கசு) “ஸம்ஸாரஸாமரமவொரம் சுமன்குஸ
 ஹாஜநு” [ஸம்ஸாரஸாசரம கோரம் அநநகசலேஸபாஜநம்] என
 கிறபடியே அநநகசலேஸபாஜநமாய, ஒருவராலும் ஸவயதநததால்
 கரைகாண் அரிதாமபடியிருக்கிற ஸமஸாரமாகிற 3 மஹாஸமுதரத்
 துசகுளளேவி முதது 3 தாபதரயாபிபூதராயக்கொண்டு கலேஸபபட
 வெனகை இதகால், தங்கனையும் ஸவரனையும் அறியாமையாலும்,
 புருஷநததததையறியாமையாலும், ஸமஸாரஸமுதரத்துக்குள்ளே
 கிடந்து நோவுபடாநிறக விரோதியான ஸமஸாரநதனனையும் 1 தந
 நிஸகரணோபாயததையும் அறியாமையாலும், ஜஞாதவயமான 5 அர
 ததபஞ்சகத்திலும் ஒன்றையும் அறியாமற கிடந்தார்களெனகை (கரு)
 “ஸ்ராவ்யஸுஷ்ணவெணாராசிவ” [பராபயஸய பரஹ்மணை
 ரூபம்] இதயாதிபபடியே ஸகலஸாஸதரங்களும பரதிபாதிபபது
 அரததபஞ்சகத்தையுமிதே இவவாததங்களை இவாகளுக்கு ஸுக
 ரஹமாக அறிவிக்கைக்காச, ஸகலஸாஸதர ஸங்கரஹமான திருமநத
 ரததை ஸாவேஸவரன வெளியிட்ட பரகாரததைச சொல்லுகிறது
 மேல ‘ஸாவேஸவரன கைகருபையிலே’ எனறது-(கசு) “ஸம்ஸொ
 ஸிதவ்யஸம்வந்நாடிநிஷிஷ்யோடிவி” [ரஸேஸி 1 வய ஸம்ஸாரம்,
 சிதம்பரதமாதபி] என்கிறபடியே அநாகியாச ஸாவேரோடுமுண்டான

1 அநநகலேஸபாஜநமாய-மிகப்பலவான கலேஸங்களைச்சுத்தந அது
 பல்பததற்கு ஆதாரமாய 2 மஹாஸமுதரம்-பெருங்கடல் கரையிலலாத
 சுமுத்திரம் 3 தாபதரயாபிபூதராய-ஆதிபாதமிகம் ஆகிபெனதிகம் ஆகி
 தைவிகம் என்கிற மூன்றுவகைத் தாபதகால உபசரவிககப்பட்டவராய
 இவற்று, ஆதயாதமிகமாவது-தனபைபறநிவருதுனப, அத-ஸாரீரம்
 மாஸம் எனறு இரண்டுவகை ஸாஸரஆசனமிகம்-தலவல கண்ணைய
 ஜவரம் குஷடம் முதலியனவாக உடம்பிலவரும் வியாதிகள் மாநஸ ஆதயாத
 மிகம்-காம கரோதாதுகளும ஸோகசுஸூயாதிகளுமாகப் பல்வகையாம் ஆதி
 பௌதிகம்-மதுஷயவயாகரஸபபாதிக்களாலும் ப்ராசராக்கூஸராதிகளாலும்
 ரோருதுனபம் ஆதிதைவிகம்-காற்று பனி மழை வெயில் இடி முதலியவற்
 ருல தைவிகமாக ரோருதுனபம் 4 தநிஸகரணஉபாயம்-அநதஸம்ஸார
 முதரததைக நடக்கும் உபாயம் 5 அரததபஞ்சகங்கள்-ஸவஸவரூபம்
 பரஸவரூபம் உபாயஸவரூபம் ப்ருஷாததஸவரூபம் விரோதிஸவரூபம்
 என்பன;

சுயேஸி தவய ஸ வரதகதகதுடையனா ஸமபெ நுமான், (ர) “வனவம்வம்ஸுத்வசுஸ்ஸுப்ராஜிபோனெவ்ஹிஜிஜீவெஹிஜி
வாகுமெவெஹிஜி க்ஷுவாகாவ்ஸுவஜாயதெ” [நவமஸம்ஸ
ருதிசகரஸதே பராமமரானே ஸவகாமபி—ஜீவேதீகாகுடே விஷ
ணோ சநுபாகாபயபஜாயதே] எனகிறபடியே இவர்களபடுகிற தீர்க
தாஸநமா ரதகா ஸுண்டான தன்னுடைய நிர்ஹேதுகந்ரபையாடு
யெனரை ‘தவாசவ கனனையநிநது 1 கரைமரமசேருமபடி’ என்றது-
இப்படி ஸபஸாஸகரகதிலே கிடந்து நோவுபடுகிற இவர்கள்
(கஅ) “காவெவஸாரணப்பாவு நிஸாரணிஜீவீஷிண” [மவா
மேவஸாரணமபராய ஸிஸாசுதி மரீஷிண] என்றும், (கக்) “வம்
ஸாராணபுவதோநா விஷயாசுராதவெதஸாடி 1 விஷுமெவா
தவிநாநாநு தீவ்விஷிஷிஷாராயண” [ஸமஸாராணவமகந
நாம விஷபாகராதீசதஸார-விஷணு போதம விகாராயத கிஞ்சிதஸ
தி பராயணம்] என்றும் சொல்லுகிறபடியே 1 ஸமஸார 2 நிஸதரண
பாயபூதன தன்ன பரிநது ஸமஸாரஸாகரகதகர சடரது அச
கரைப்படுமபெ பெனரை ‘கானே ஸிஷபனுமாய அசாராயனுமாய
நின்று’ என்றது- ‘நரநாரணனுயலகததநுதால் 3 சிவகாமைவிரித்த
வன’ எனகிறபடியே நரநாராயணருப்பண அவதரித்து நரனா
தான ஸிஷபனுமாய, நாராயணனான தான ஆசாராயனுமாய நின்று
எனகை ‘திருமந்தரத்தை வெளியிட்டருளினான்’ என்றது-ஸதஸார
ஸதா ஸபர ஸமாய, அந்த ஸாஸதர தாதபாயமான அாதத்பஞ்சகத
தையும் ஸஸபஷ்டமாத பரதிபாதிபாநிற்கும திருமந்தரத்தை பரதா
ஸிபபித்தருளினான் எனகை . அருளிச்செய்தா நெனனாதே வெளி
யிட்டருளினான் என்றது இப்போது, தான ஒன்றை 1 நிமித்தசு

* பெ-தி-மொ ௧0-௬-௧

1 கரைமர சோதல-(விஷணுவான) மரக்கலத்தால் அகரைசோதல,
அல்லது ஸபயிஸா ர மரததை சோதல வானுதேவன இளபடாறு
தற்கு உரிய சுருடாக சொல்லியிருப்பது காண்க 2 நிஸதரண உபாய
பூதன-கடப்பதற்கு உபாயமாக இருப்பவனான 3 சிவகாமை-சிதைத்து
போகாமே 4 நிமித்ததல-புதிதாக உண்டாகருதல

த்தியும், பலஸாதஸுஸருஷையும், ஆரத்தியும், ஆதரமும், அநஸூயையும் உடையனா யிருக்கையுமாகிற ஸிஷ்யஸகூண்ம லோகத்திலுள்ளார அறியாமையாலே அததை ஸவாதுஷ்டாநதநாலே அறிவிகைக்காரச வெனகை உபதேஸததாலே அறிவிகுமளவில ஸவோதகாஷம தேடிககொள்ளவநதானிததனை யென்று நினைக்கவுங் கூடும், அதுஷ்டாநததாலே அறிவிகுமளவில நமக்கும இது வேணுமென்று விஸ்வஸிததுப 1 பரிகரஹிகைக்கு உடலாயிருக்குமீறே

‘இப்படி ஸிஷ்யபந்யநின்று இமமநதரஸிசைப்பண்ணி இவ்வழியாலே ஜஞாநம் பிறக்கவேணுமோ? * “ஞானக்கலைகள்” என்கிறபடியே ஸகலஸாஸதரங்களும ஜஞாநஸாதநமாயன்றே இருப்பது, அவற்றை அபயஸிதது அவ்வழியாலே ஜஞாநம் பிறந்தாலோ?” என்ன, ஸாஸதரஜநயஜஞாநத்துக்கும இமமநதர 2 ஜநயஜஞாநத்துக்கும உண்டான விஸேஷத்தை ஸதருஷ்டாநதநாக அருளிச்செய்கிறா

மூ-(எ) ஸகலஸாஸதரங்களாலும் பிறக்கும் ஜஞாநம் ஸவயமாலிதம் போலே, திருமநதரததால பிறக்கும் ஜஞாநம் பைதருகதநம்போலே.

(வபா) ‘ஸகலஸாஸதரங்களாலும்’ என்று ‘தொடங்கி அதாவது-ததவஜஞாந 3 ஜநகங்களான ஸ்ருதிஸமருதயாகி ஸகலஸாஸதரங்களாலும் சேதருக்குப பிறக்கும் ஜஞாநம் 4 ஸவயம் ஆரஜிதநம்போலே அதயாஸலபயமாயிருக்கும் ஆசாரயோபதேஸம்

லாஷி’ எனபதல ஆசாராடனிதததில சிஷ்யன அபேக்ஷிக்கின்ற ஜஞாநுபபலமும், ‘ஸுஸருஷி’ எனபதில அந்தபலத்திறகு ஸாத்மனான ஆசாராபரிசாயையும், ‘பாஸ்காலபரதீக்ஷி’ எனபதில ஆரத்தியும் [ஆரத்தியாவது-இவ்லாமையாலுண்டான தூக்கம்,] ‘பரணிபஹ்பர’ எனபதில ஆதரமும் வேண்டி மெனபது பெறப்படும் ‘ஸூதபுத்தி’ எனமுதொடங்குகின்ற ஸலோகமும் “ஆஸ்திக” என்று தொடங்குகின்ற ஸலோகமும் சிஷ்யஸகூணத்தையும், “ஸரீரமவஸு” என்று தொடங்குகின்ற ஸலோகம் சிஷ்யனுக்கு உண்டாகவேண்டிய தனமையையும் தெரிவிப்பனவாகும்

1. பரிகரஹிகை-அங்கீகரித்து மேற்கொள்ளுதல உடலாயிருக்கும்-அங்கமாக இருக்கும் 2 ஜநய-உணடாவது 3 ஜாநம்-உணடாகுதது 4 ஸவயம் ஆரஜிதநம்-தானே ஸம்பாதித்த திரவியம்

* திருவா-கூக-அ

அடியாகத் திருமததரததால் பிறகு தம் ஜனாநம், 1 பைதருதாமபொ
லே அநாயாஸஸபயமா பிறகு துண்டை (உரு) “சாஸ்திராநா
வஹுஸெஸு வுஸெஸுமநகாரணம் | உவஸெஸாபுரீம் வு
யாவிராஜே தவ்யுகேபுஸா” [ஸாஸ்திராநாநாமபுரீஸுமபுத
தேஸசலகாரணம் = உபகேஸாததீரிமபுதவா விரீமகஸாவகாமஸு]
என்னக்கடவதிதே இததால் ஸாஸ்திராநகாரணம் காதடில கதஸநகா
ஸமான திருமததரததுக்கு உண்டான வைபவம் சொல்லிறறியிற்று

‘2 ஆனா, 3 ஸாஸ்திராநகாரணாபிததாதிருது பகவநமததரதான
இதொனாமனதே பினஸ்யுமபலவிலையே?’ எனகிறஸவகையிலே,
மததரதரதரகாரணிகாடபு இதுக்கு உண்டான வைபவத்தை அரு
ளிச்செய்வதாகத் திருவுள்ளம்பற்ற

ம - (அ) பகவநமததரதங்கள் தான் அநேகங்கள்.

(வயா) ‘பகவந மததரதகா தான அநேகங்கள்’ எனகிறா
அதாவது - (உச) “சூஸாநெ மண்ணாஸிவதூணவரீவாஹா
தநாஜீநாஸஸு” [ஆஸாநேகநாஸிவத துணாஸிவா
ஹாதமநாம ஜாதநாட ஸங்கயா] (உரு) “வஹுவெநுதகஸுரண
மண்ணா வுசுஸு ஸனிதெ” [பஹுவே நுப கயாணகுணம்
புதரஸயந்திதே] (உசு) “தவாநநுமண்ணஸுரவி ஷபெவ
புஷுமெண்ணா” [தவாநநு துணாயாபி ஷபேவபரதமேகுணம்]
(உஎ) “வஹுநிநிவெவூதீநாநிஜநாநிதவவாஜீபுந” [பஹு
நிமேவபதீதாந் ஜநமநிதவசாஜஜுந்] எனறும் “எண்ணில
தொலபுகழ” எனறும் † “எந்நிறையோணிபுமாபபிறதாய”

* து-வ-ம-உ-ந-ந

† திரு-விருத-க

1 பைதருதாமபுதாவின்டத்தின்ன - கிடைசுந சுவரீயம்
2 ஆனாலும தரதங்ககாடபிலும திருமததர - மூலபமாந் உணமை
நானசதை உணதததவதான மெனடபடி 3 ஸாஸ்திரகமஸ்தி ததாதி
மது-ஸாஸ்திரங்கள் நானசதை உண்டாதமடோத பரூந ஸிஸுஜகவ
கனாகையாலீவிப்பபட்டமெ எனறபடி

என்றும் இதயாதிகளிற சொல்லுகிறபடியே பகவதகுடாங்களும
1 குணபரீவாஹரூபங்களான அவதாரங்களும் 2 அஸங்கயாதமா
யிருக்குமாயோடு அவற்றை அநுபந்திக்கிருக்கும் மஃகரீஷீஸ
ஷ்டபக்டரம் (உஅ) “சமஞாஹெஹமவந்ஞாஃ” [அநந பரிவ பபகவந
மநதரா] என்கிறபடிபே ஆநே-ங்களாயிருக்குமென்கை

‘அவையிலாதான ஏகவாககமோ?’ எனன,

மு-(க) அவைதான, வயாபகங்களென்றும் அவ
யாபகங்களென்றும் இரணபிவாககம்

(வயா) ‘அவைதான வயாபகங்களென்றும் அவயாபகங்
களென்றும் இரணபிவாககம்’ என்கிறா, அகீவது-4 ஸர்வவயாபகமான
பகவதஸவரூபத்தை பரதிபாதிக்கையாலே வயாபகங்களென்றும்,
பகவதவதாரகுண சேஷ்டிகங்களில் ஸ்ரொணறை பரதிபாதிக்கையா
லே அவயாபகங்களென்றும் உபயவாககமாயிருக்குமென்கை

‘வாககதவயமும் தன்னிலாககுமோ?’ எனன,

மு-(க) அவயாபகங்களில் வயாபகங்கள் மூன்றும்
ஸரேஷ்டங்கள்

(வயா) அவயாபகங்களில் வயாபகங்கள் மூன்றும் ஸரே
ஷ்டங்கள்’ என்கிறா அகீவது - அவயாபகங்கள் யிருந்துள்ள
ஸகலமநகரங்களும் (உக) “நாராயணாய விஷ்ணு வாலு
ஹெவாய யீஷ்ணி, தந்நா விஷ்ணு: ப்ரவொடியாஸி” [நாராயண
விதமஹே வாலு-தேவாயதீமஹி, தந்நாவிஷ்ணு பரசோத்யாத]
என்று விஷ்ணுகாயதரியிலே ஓதப்படுகிற வயாபகமநதரங்களமூன்றும்
ஸரேஷ்டங்களாயிருக்கு மென்கை

5 இந்நவிஷ்ணுகாயதரியிலே நாராயண வாலு-தேவ விஷ்ணு
ஸபதங்கள் அராதமநகரபகதங்க்கும் பரதாரபூத நாமதரயங்கள் ,

1 குணபரீவாஹரூபங்களான-குணபரவாஹரூபங்களான குணபரகா
ஸகலமான அநந்தம் 2 அஸங்கயாத-அளவற்றவை 3 அவாறை அநு
பந்திக்கிருக்கும்-அந்தக்குணங்களையும் அவதாரங்களையும் அநுஸரித்திருக்
கும் 4 ஸர்வவயாபகமான-எல்லாவது வயாபகமான 5 ‘நாராயண வாலு
தேவ விஷ்ணு ஸபதங்கள் அவவமநதரங்கட்கு வாசகமாமோ?’ எனற சங்
கைகையே போக்குவாறாக, இந்ந விஷ்ணுகாயதரியிலே என்று தொடங்கி
அருளிச்செய்கிறா

பதார்த்தங்களினை வயாபகமாதரகரீரநாதி லட்டகிலகரீரநாதி வயாபகனுடையகுணங்களைநாதி வாசியுடையவாபகமாதரகரீரநாதி யானே, அவற்றிற்காடையலிதுககு' அநாதரிபவாபகமாதரகரீரநாதி ஆதிகம உணடு' என்று, டுபறைவயாபகமாதரகரீரநாதி அருடய அபுநத்தபபம கருடநாதத்தினுடைய அநாதரீரநாதி டயஸுடய பஷ்டமாச ஆசகானபிளவு அருநிசலெபகாரீரீர

இதுதனக்கு 'பிஷ்டரிசா ஹம உண்டா' , 'நான் உண்டா' எனச் சொப்புகிறா

மு.ஞ.இ.இ. இதை வேதங்களும, ருஷிகளும்,
ஆழ்வார்களும் ஆசாரியர்களும் விரும்பினார்கள்

[illegible]

1. ஸாபகூரகத காட்டுதல--பதஞ்சு (வெடே தெரிவிப்பது) உத்க
பொளவுகலையம்-பொருளரிமய்யிருத்தல

கோரேஷுசவபாதிஷுவாக் மாரா -ஸங்கீதபரதாநாஸபகமாநா
ம விழக , ஏகாஸஸுகிரோபவரதி] (சச) “நாராயணே துஸ
வொழி வர ஸ்வி வஸவரிநீ । தயாவி நரகெ வொரெ வத
ஹீத் கிஷ்ஹுதழ்” [நாராயணே துஸபகோஸதி வாகஸ விஸவாந
தரிததாபிரகேகோரேபதநசுகிரிமபுதம] (சரு) “கிந்தசூவஹு
ஹீதுவெஹு கிந்தசூவஹுஹ்வுபுதெஃ । நலோநாராயணா
பெதி சீதவஸவபுடயபுலாயகம்” [நகதரபரஹு-பிரபதமரை சிந்தமர
பஹுபிரவரதை-நமோநாராயணமேதி மநகரஸஸாவாததஸாதச]
இதபாதிசுநாலே வேதாநதநோபபருமஹணங்கவா பிநுசகிற 1 ஸவ
பரபநதங்கனிலே பல விடங்கனிலும் இததை ஸலாகித்துகொண்டு
சொல்லுகைபாலே, வேதாநத விஸதீகரண பரவந்தகரான வயா
ஸாகி பரமருஷிகளும் விருமபிராகள, * “வணபுசநாரணன”
† “செலவராரணன” என்று தொடங்கி ‡ “வாழபுகழ நாரணன”
என்று முடிவாக, ஆதிமத்யாவஸாநமாக நமமாழ்வார அநுரிசசெய
கைபாலும், § “நாடுநகர மும் நனநரிப நமோ நாராயணய” என்று
தொடங்கி ** “ஸ்வாதே நமோ நாரணன வெனபன” என்று பெரியாழ
வாரும், †† “நாததழும்பெழ நாரண” என்று தொடங்கி ‡‡ “நல
சுகழநாரணன” என்று பெருமானும் §§ நானமுகனை நாராய
ணன படைத்தான” என்று தொடங்கி *** “எட்டெழுத்து மோது
வாராந வல்லா வானமராவ” என்று திருமழிசைப்பிராலும்,
*† “நான கனநிதொணடேன் நாராயண வென்னும் நாமம்” என்று
உபசரமதஸபிலே ஒருநால சொன்னம்போலே ஒன்பதினகால
சொல்லி *‡ “நாராயணவோ’ மணிவண்ண’ நாகனை பாய’ வாராய”
என்று திருமங்கையாழ்வாரும் உபசரமததோடு உபஸமஹாரத
தொடு வாசிபற அநுரிசசெயசைபாலும், § “நனமால்கொண்டு
நமோ நாரணன வென்னும் சொனமலை கற்றேல” என்று ப,

1 வடபரநதங்களே-வெழுநாணங்கெ லென்னடி

* து-வா-க-உ-க0, † தி-வா-க-ர0-க, ‡ தி-வா-உ0-ச-ச § தரு
பபலலாண-ச- ** பெ-ஆ-தி-நி-கூ †† பெ-மா-தி-உ-ச ‡‡ மெ-
மா-பு-க0-கக §§ நாலாந் திரு-வ-க *** தி-ச-எள *† தி-மார-ச-ச-ச
*† சி-தி-நி *§ முதல-தி-நி-எ

“நாஸ்தி” என்று வாசகமாகத் துணைபாடு” என்றும், † “நாஸ்குடா விசுத்திமேன நாஸ்யது” ‡ “நாஸன்கன நாமன்கள்” § “பாஸா” டேன நாஸன்கன்களே” ஈனும், * ‘நாமமபல சொல்லி நாஸ்யண’ என்றும் முதலாழ்வார்களும் அருளிச்செய்தபாலும், †† “மயாவறமதிநல மருளினை” என்கிறபடியே நிரஹேதுந பகவத்கடாக்ஷததாலே ஸமதித்த ஸமஸ்தவஸது வாஸதவரான ஆழ்வார்களெல்லாரும் விருமபினாகள் இதரமந்திரங்களை அநாதரித்து இததைபே கந்தாமுசுதக கஞ்சுதாச அநுஸந்தித்து, உபதேஸவேலோபிலும் கந்தாமைப பற்றினவர்களுக்கும் இததையே உஜ்ஜீவநஹேதுவாக உபதேஸித்துப்போருகையாலே, அவவாழ்வார்களேப பினைசென்ற ஆசாரபார்களெல்லாரும் விருமபினாகசென்கை இததால், மந்தராதநங்களிறகாட்டில் இமமந்தரத்துக்கு உண்டான வைபவம் சொல்லிற்றாயிற்று

இனி, வாச்யதன்னிலும் இதுக்கு உண்டான வைபவத்தை அருளிச்செப்கிறா

மு-(கசு) வாச்யபரபாவம் போல அன்று, வாசகப்ரபாவம்

(வயா) ‘வாச்யபரபாவம்போலன்று, வாசகபரபாவம்’ என்று அதாவது-இதுக்கு 2 வாச்யனாயிருந்துள்ள ஈஸ்வரனுடைய பெருமை போலன்று, தகவாசகமான இதன பெருமை என்றபடி

‘அதுதான் ஏது?’ என்ன, அருளிச்செப்கிறா

மு-(கரு) அவன தூரஸதனாலும் இது கிடமினன்று உதவும்

(வயா) ‘அவன தூரஸதனாலும் இது கிடமினன்று உதவும்’ என்று அதாவது இதுக்கு வாச்யனானவன் 3 ஸந்நிதனனறிககே

* முதல-தி-கரு ஈ† இரண-தி-க ‡ இரண-தி-உ-0 § இரண-தி-அக ** முண-தி-அ †† தி-க-கக

1 ஸமதித்த - செவ்வையாக அடைந்த, ஸமஸ்தவஸதுவாஸதவா-எல்லாப் பொருள்களையும் பற்றிய யதாரததஜ்ஞாநமுள்ளவா 2 வாச்யன- சொல்லப்படுபவன அாததமாக இருப்பவன் 3 ஸந்நிதன - அருகியிருப்பவன்

தூரஸ்தனுயிருந்தகாலத்திலும், வாசகமான இது¹ ஆஸநமாயினின்று, தன்னை² வசித்தவாசன அபிஷேகிதங்களை ஸாதித்துக் கொடுக்கு மென்கை

‘இப்படி வாசயன தூரஸ்தனுயிருக்க, வாசகம் உதவின் இடம் உண்டோ?’ எனன, அருளிச்செய்கிரு

மு-(கௌ) தீரோபதிகு ஆபத்திலே புடைவை சுரநதது திருநாமமிறே

(வயா) ‘தீரோபதிகு ஆபத்திலே புடைவை சுரநதது திருநாம மிறே’ என்று அதாவது-3 மஹாஸ்தஸஸிலே துஸஸாஸநன வஸதரா பஹாரம் பண்ணுகிறபோது (சரு) “உஹக்ராவக்ஷஸம்பாபெவஸு துவெராலமவாநு ஹாஸி” [மஹதயாபதி ஸம்பராபதே ஸமாததவ போபகவாநஹரி] என்று முனபே ஸ்ரீவஸிஷ்டமஹாஷி சொலலிவை தத்தை நினைத்து (சௌ) “ஸஜ்ஜகூழ்மஹாவாநெ ஹாரகாநிமயா வு” த 1 மொவிநெஹாஸி காக்ஷா காக்ஷாஹாரணாமதாஸு” [ஸகக சக்ரகதாபாணே தவாரகாநிலபாசயுத-3காவிநத புணடீரகாக்ஷ ரக்ஷ மாம ஸரணுகதாம] என்று ஸரணமபுகுநத தீரோபதிகு அவவாபத் திலே(சௌ) “மொவிநெஹாஸி காக்ஷா காக்ஷாஹாரணாமதாஸு” [கோவிநதேகிபதாஹாரணத கருஷணமாம நாரவாஸிநம்] என்கிறபடி யே வோசயனான கருஷணன தூரஸ்தனுயிருக்கசெய்தேயும் வஸதா ததை வாததிபிடுகதுக்கொடுக்கது, அவவவதாரகதுக்கு வாசகமான கோவிநதனென்கிற திருநாமமிறே பென்கை 4 நாராயணஸபதாராத தத்தில வகதேஸரததுக்கு வாசகமான ஒருதிருநாமம் செய்தபடி கண டால, இதனபரபாவம் 5 கிம்புநாநயாயஸித்தமிறே பெனது கருதது

1 ஆஸநமாய - ஒருகிலிருப்பதாய 2 வசித்தவாகன - ஸோனனவா கன 3 மஹாஸ்தஸ-பெரியவை 4 ‘திருமந்தரத்ததுக்கு ஏற்றனனொல லுகிற இந்தப்பகாணத்தில கோவிநதஸபத்தினேற்றததைச் சொல்ல தில பயனென’ என்று தோனறம் ஸங்கைக்கு ஸமாதாநம் அருளிச்செய்கி னறா ‘நாராயணஸபதாராதத்தில’ இதயாதிடால் 5 கிம்புநாநயாயஸித்த- மலைபைவிழுங்கின மஹாதேவனுக்கு கதவுஎவ்வளவு’ என்றபே-லெருவ

இன்னம ஒருபரகாரதகாலே இதன் வைபவத்தை அருளிச் செய்கிறா

மு-(க௭) சொல்லும் கரமம் ஒழியச் சொன்னாலும்^{*}
தனஸவருபம் கெட நிலலாது

(வயா) 'சொல்லுமகரமம் ஒழியச் சொன்னாலும்' என்றுதொடங்கி அதாவது - ஏதேனும் ஒருமந்தரமும் தன்னைத் தஞ்சமாக விழவ வித்துச் சொன்னவர்களுக்கு ஒழியத் 1 தன கராயம் செய்யாதே யாகிலும், இது அங்ஙனனறிக்கே தன்னைத் தஞ்சமாக விழவவித்துச் சொல்லுகையாகிற கரமம் ஒழிய, (சஅ) “ ஸாஷ்டேத்ஜம் வாரிஹா ஸ்யுஷ ஹோஹெஹுநநேவவா ” [ஸாக்வேத்யம் பாரிஹாஸ்யஞ்ச ஸதோபம் ஹேஹநேமேவவா] என்கிறபடியே சொல்லிலும், சொன்னவர்களுக்கு ரக்ஷகமாகையாகிற தன ஸவருபத்தில் நமுவநிலலா தென்கை

இனி, இதன் ஸாவாபேக்ஷிதபரததவமாகிற வைபவத்தை அருளிச்செய்கிறா

மு-(கஅ) இதுதான் “ குலந்தரும ” என்கிறபடியே எல்லா வபேக்ஷிதங்கனையும் கொடுக்கும்

(வயா) 'இதுதான்' என்று தொடங்கி அதாவது-இம்மந்தரந தான் * 2 “ குலந்தரும ” என்றுதொடங்கி ஆழ்வார அருளிச்செய்த படியே, அதிகாராறுகுணமான அபேக்ஷிதங்களைபெல்லாம் கொடுக்கு மென்கை

அததை விஸதீகரிக்கிறா

மு-(கக) ஐஸ்வாய கைவலய பகவல்லாபங்களை ஆசைப்பட்டவர்களுக்கு அவற்றைக் கொடுக்கும்

(வயா) 'ஐஸ்வாய' இதபாதியாலே அதாவது- (சீக்) “ ஹே ஹுளக்ஷி ரெஜிஸ்யாம் ஸுமடூஷ்யம் வாரயளக்ஷிஃ । கெவய்யம்

* பெ-தி-மொ-க-க-க

1 தனகராயம்-ரக்ஷணம் 2 குலந்தரும - சேஷத்தவஜ்ஞாநமாகிற குலத்தைத் தரும

ஹிமவந்து ஐனொய்யம் வாயயிஷுத்” [ஐஹலௌகிக பைஸவா
யம் ஸவாககாதயம் பரலௌகிகம் - கைவலயம் பகவரதஞ்ச மந்த
ரோபம் ஸாதயிஷயதி] என்கிறபடியே ஐஹிகமாயும் பரலௌகிக
மாயுமிருக்கும் ஐஸ்வாயதகையும் 2 ஆதம்பராபதிரூபமான கைவலய
ததைமம் பரம்புருஷாததமான பகவல்லாபத்தையும் ஆசைப்பட்ட
அதிகாரிகளுக்கே ஜபேஹாமாதிகளாலே ஸவயம் ஸாதநமாய நினது,
அவவேம்புருஷாததங்களைக் கொடுக்கு மென்கை

இனி காமாத்யுபாய ஸஹகாரிதவாநபமான இதன வைபவத்
தை அருளிச்செய்கிறார்

மூ-(20) காமஜஞ்ராதபகதிகளிலே இழிநதவாகளு
க்கு விரோதியைப் போக்கி அவற்றைத் தலைக்கட்டிக
கொடுக்கும்

(வயா) ‘காமஜஞ்ராத’ இதயாதியாலே அதாவது - காமயோகத்
தில் இழிநதவாகளுக்கு ஜபேஹாமாதிகளாலே தனனை ஸஹாயமாக
கொள்ளுமளவில் காமயோகாரம்ப விரோதியான பாபத்தைப் போ
க்கி, அநதக்காமதக்தினுடைய 3 அவிச்சேதாபாதகமாய்க் கொண்டு
அத்தைத் தலைக்கட்டிக்கொடுக்கும் பரதமத்திலே, ஜஞ்ராதயோகத்தி
லே இழிநதவாகளுக்குத் தனனை ஸஹாயமாகக் கொள்ளுமளவில்,
காமஸாத்யமான 4 ஜஞ்ராதாரம்பவிரோதி பாபநிவருத்தியைப் பண்ணி
அநதஜஞ்ராதத்துக்கு நடோதும் அதியததைப்பண்ணுகின்றனுகொ
ண்டு, அததைத் தலைக்கட்டிக்கொடுக்கும் பகதியோகத்திலே இழிந
தவாகளுக்குத் தனனை ஸஹாயமாகக் கொள்ளுமளவில், பகதியோ
காரம்பவிரோதியான பாபத்தைப்போக்கிப் பகதிவிவருத்திலே ஹதுவா
யக்கொண்டு அததைத் தலைக்கட்டிக் கொடுக்கு மென்கை

5 இவ்வண்ணிக்கே, பரபநாகக்கு இது செய்யும் உபகாரவைப
வத்தை அருளிச்செய்கிறார்

1 பரலௌகிகம் - பரலோகத்தல் உண்டாகுவது 2 ஆதம்ப
பதி - ஆதமா தனனைத்தானே உதுபவிககப்பெறுகை 3 அவிச்சேதா
பாதகமாய-நெவில விசுத்தித்தடை] வராமையைச்செய்வதாய 4 ஜஞ்
ராதாரம்பவிரோதி-ஜஞ்ராதயோகாரம்பத்துக்கு விரோதி 5 இவ்வண்ணம்
கே-ஸவபதநஸாதயங்களுகான காமாதி உபாபங்கள்லே இழிகையென்கை
என்றபடி

மு-(21) பரபத்தியிலே இழிந்தவர்களுக்கு ஸ்வரூபஜ்ஞாதத்தைப் பிறப்பித்தது காலக்ஷேபத்துக்கும் போகத்துக்கும் ஹேதுவாயிருக்கும்

(வ்யா) 'பரபத்தியிலே' என்று தொடங்கி அதாவது-கீழ்ச்சொன்னவைபோலே துஸாகமுமாய ஸ்வரூபவிருத்தமுமாய இருக்கையனறிககே! ஸுஸாகமுமாய 2 ஸ்வரூபாநுரூபமூர் பரபத்யுபாயத்திலே இழிந்தவர்களுக்கு, ததநுரூபமான பகவதபாரத் தாயரூப ஸ்வரூபஜ்ஞாதத்தை விஸதமாகப் பிறப்பித்தது அராதநாதுஸநதாராதிகளாலே போதுபோகதுக்கைக்கும் ஹேதுவாய, * "எனக்கென்றுந் தேனுமபாலுமமுதமாய திருமால்திருமாம" என்கிறபடியே 3 பரதிபாத்யவஸதுவைப்போலே ஸ்வயம்போக்யமாயிருக்கையாலே போகத்துக்கும் ஹேதுவாயிருக்கு மென்கை

இனி 4 ஜ்ஞாதவய ஸகலாதத் பரதிபாதகதவமாகிற இதனவைப்பதை அருளிச்செய்கிறா

மு-(22) "மறநெல்லாம பேசிலும" என்கிறபடியே அறிய வேண்டும் அராததமெல்லாம இதுக்குள்ளே உண்டு

(வ்யா) 'மறநெல்லாம பேசிலும' என்று தொடங்கி அதாவது-"† நின திருவெட்டெழுத்துங் கற்று - மறநெல்லாம பேசிலும" என்கிறபடியே, ஆதமோஜஜீவநத்துக்கு உடலாக அறியவேண்டும் அராததவிஸேஷங்களைல்லாம இமமநதரததுக்குள்ளே உண்டென்கை

'அறியவேண்டும் அராததமெல்லாம ஆகிறது எது?' என்னும் ஆகாங்கக்ஷயிலே அருளிச்செய்கிறா

* பெ-மொ-சு-க-0-சு † பெ-தி-மொ-அ-க-0-ந

1 ஸுஸாகம்-ஸுஸபமாகச் செய்யக்கூடியது 2 ஸ்வரூபாநுரூபம்பாரததாயத்தைபுடைய ஆதமஸ்வரூபத்துக்கு ஏற்றது 3 பரதிபாத்யவஸது-திருமஃதிரததார பரதிபாதிக்கப்படுகின்ற எம்பெருமானாகிய வஸது 4 ஜ்ஞாதவயஸகலாததமென்து - அராததங்குக்கத்தை, அவை-ஜீவாதம் ஸ்வரூபம் முதலியன

மு-(உந) அதாவது - அஞ்சாததம்

(வயா) 'அதாவது அஞ்சாததம்' என்று ஸ்வஸவருப பரஸ்வ ரூப புருஷாததஸ்வருப உபாயஸ்வருப விரோதிஸ்வருபங்களாகிற அாததப்ஞ்சகமம் என்றபடி (நு0) “பூர்வாஸ்யஸ்யஹ்நொ ரூபம் பூர்வாஸ்ய பூத்யுமாத்தம் | பூர்வாஸ்யவாயம் ஹம் பூர்வெ ஸ்யா பூர்வாஸ்யிரொயி வ || வடிநி ஸகலா வெஷா ஸ்வி ஹாஸவாராணகாம் | உநயஸு உஹாதாநொ வெஷவெஷாம- வெஷிந்” * [பூராயஸ்யபரஹ்மணோரூபம் பராபத்யுஸசபரதயகாத மம் - பராபத்யுபாயமபலம் பராபதே கதாபராபதிவிரோதிசுவத நதி ஸகலாவேதாஸ ஸேதிஹாஸபுராணகாம்—முநயஸுசமஹாதமா நொ வேதவேதாததவேதிநி] என்கிறபடியே, ஸகலவேதஸாஸதா ங்களும் பரதிபாதிபதது இவ்வாகதப்ஞ்சகததையு மாகையாலே, ததஸ்வகரஹ்மான இமமநதரததுகதும் பரதிபாதபம் இதுவேயிறே இமமநதரநதான - பரணவததாலே 1 பரதயகாதம் ஸவருபத்தையும், நமஸஸாலே விரோத்யுபாயஸ்வருபங்களையும், நாராயணபதததாலே 2 பரஸ்வருபத்தையும், அதில் சதூகதியாலே 3 ஸ்வஸவருபத்தையும் பரதிபாதிக்கக் கடவதாயிறே இருப்பது

இமமநதராததவைவகதை அருளிச்செபகிருா மேல

மு-(உச) பூர்வாசாராயாகள இதில அாததம் அறி வதற்குமுன்பு, தங்களைப் பிறநததாகளாக நினைத்திரா கள, இதில அாததஜ்ஞாதம் பிறநத பின்பு, “பிறநத பின் மறநதிலேன” என்கிறபடியே இதையொழிய வேறென்றால் காலக்ஷேபம் பண்ணியறியார்கள்

(வயா) 'பூர்வாசாராயாகள என்று தொடங்கி அதாவது-நாத யாமூந யதிவராதிகளான நம்பூர்வாசாராயாகள, * “ 4 அன்றுநான

* திருச்ச-சுச

1 ஸ்வம். பரதி அஞ்சதி (தனனைக் குறித்ததுதான பரகாஸிப்பது) என்று பரதயகதீபதததுக்கு வயுதபத்தி யாகையாலே, பரதயகாதமா என்ற து-ஜீவாத்மாவைக் காட்டும் 2 பரஸ்வருபம்- பரமாமஸ்வருபம் 3 பல்வஸ ரூபம்-புருஷாததஸ்வருபம் 4 அன்றுநானபிறத்திலேன-இத்தச்சேதநதது

பிறந்திலேன்” என்கிறபடியே, இம்மந்தரத்தில் அரத்தம்அறிவதற்கு முன்பு தங்களைப் பிறந்தாராகளாக நினைத்திரார்களா, ‘இதில் அரத்தம் ஜனாரம் தங்களுக்கு உண்டானபின்பு’ “பிறந்தபின் மறந்திலேன்” என்று ஆழ்வார தீவ்யஸூகதியிற் சொல்லுகிறபடியே இம்மந்தராரத்தத்தை பொழிய மறறொன்றால் கால்கூப்பம் பண்ணியறியார்களென்கை வேதஸாஸ்தரங்களை, ஆழ்வாரருளிச்செயல்கள் இவற்றால் போதுபோக்குமபோதும் இம்மந்தராரத்தத்தை யுடங்காணட்டே அது ஸந்திக்கையாலே, ‘இததை பொழிய வேறொன்றால் கால்கூப்பம் பண்ணியறியார்கள்’ என்னத் தட்டில்லை

1 ‘வாசகஸக்தி 2 ஸாவததையும் ஸாதிததுக்கொடுக்கவற்றாயிருக்க, இதனுடைய 3 வாசயத்திலே இவாகளுள்ளுக்கைக்கு ஹேதுவது? எனன, அருளிச்செய்கிறா

மு-(உரு) வாசகத்திற்காட்டில் வாசயத்திலே ஊன்றுக்கைக்குஅடி - ஈஸ்வரனே உபாயோபேயமென்று நினைத்திருக்கை

(வயா) ‘வாசகத்திற்காட்டில்’ என்று தொடங்கி அதாவது- ஸாவபலததுக்கும ஸவயம் ஸாந்நமாயும், ஸாந்நமாய்க்குக்கும ஸஹகாரியாயநின்று தலைக்கட்டிக் கொடுத்தும் போருகிற இதனுடைய வாசகஸக்திதானே அமைந்திருக்கச்செய்தே, அதிலுங்காட்டிற் கீழ்ச சொன்னபடியே இம்மந்தரத்தினுடைய வாசயத்திலே ஸாவாசாராயாக ஊன்றுக்கைக்கு அடி - 4 உபேயாநதரபராய் இத்ததை ஸாந்நமாய்க் கொண்டு ஸாதித்தல், 5 உபாயாநதரபராய இத்ததை 6 ஸஹகாரியாகக்கொள்ளுதல் செய்யுமவாக்களைப் போலன்றிக

உஜ்ஜீவநாததமாக ஈஸ்வதன கருஷ்பீணணுகிற அந்தக்காலத்திலே நான் ஜனாரஞ்ஜநமததை யடைந்தேனிலலை, பிறந்தபின் மறந்திலேன்-ஜனாரஞ்ஜநமததை யடைந்தபின்பு அதற்கு ஒருகேடுஉண்டாகப்பெற்றிலேன்னெற்படி

1 வாசகஸக்தி-ஸபதஸக்தி 2 ஸாவததையும் - ஈஸ்வராயம் முதலான ஸகலததையும் 3 வாசயம்-அரத்தம் 4 உபேயாநதரம்-பகவானைத் தவிர வேறொருஉபேயம், உபேயம் - உபாயத்தால் அடையவேண்டியவஸது 5 உபாயாநதரபரா-ஈஸ்வரனைத் தவிரக் காமயோகம் முதலியவற்றை உபாயங்களாகக் கொள்ளுவாரா 6 ஸஹகாரி-ஒத்தாசை

* திருச்சு-சுசு

கே, உபாயோகியங்களிரண்டும் ஈஸ்வரனே யென்று பரதிபத்தி பண்ணி யிருக்கை யென்றபடி.

ஆக, 'திருமந்தரத்தினுடைய சாமைக்குப் போ நுமபடி' என்று தொடங்கி இவ்வளவும் 1 வாய்வந்தபடி அநுஸந்திக்கவொண்ணாத படியான இதனுடைய கௌரவத்தையும், ஈஸ்வரன தானே ஸிஷ்ய னுமாய ஆசார்யனுமாய நின்று வெளியிட்டருளுகையால் வந்த ஏற நதத்தையும், ஸகலஸாஸ்தரங்களிலும் ஸகலமந்தரங்களிலும் 2 வாசய ந்தன்னிலுங் காட்டில் இதுக்கு உண்டான பெருமையையும், 3 ஆக ரமமாகச் சொல்லிலும் தனுகாசயம் செய்பும் ஆதிகயத்தையும், அபே ஷிதஸகலப்பராததவருபமாஹாதமயகத்தையும், காமாத்யுபாயஹ காரிதவருபமான உதகாஷத்தையும், ஜ்ஞாதவயஸகலாததப்பரதிபா தகதயா வந்த மாஹாதமபத்தையும், வத்தப்பரதிபாதய அராதத்கௌ ரவவிஸேஷத்தையும் அருளிச்செயல்கையாலே, இமமந்தரத்தினுடைய வைபவத்தை எல்லாரும் அறியும்படி தாஸிப்பித்தருளிரையிறு.

இனிமேல் இமமந்தரத்துக்கு, வாக்யாரதம் இரண்டுபடியாக அருளிச்செய்கிறோ

மு-(உக) இதுதன்னில சொல்லுகிற அராதம்-வவ ரூபமும் ஸவருபா நுருபமான பராயமும், ஸவருபமும் உபாயமும் பலமு மென்னவுமாம்

(வயா) 'இதுதன்னில என்று தொடங்கி அதாவது-இமமந்த ரத் தன்னில சொல்லுகிற அராதம்-இவ்வாதமாவின்னுடைய ஸேஷத்வ பாரதந்தாயங்களாகிற ஸவருபமும், அந்த 1 ஸவருபத்துக்கு அநுருப மாயிருந்துள்ள கைங்காயமாகிற புராயமும் அநற்கே, ஸேஷத்வ மாகிற ஸவருபமும், அந்த ஸவருபாநுருபமான உபாயமும், உபாய

1 வாய்வந்தபடி-வாய்க்குவந்தபடி, பரீதியிலலாம என்றபடி வாசயம்-அராததமனீளமபெருமான 3 ஆகரமமாகச் சொல்லிலும்-இந் னிடத்தபரீதியிலலாமலும் அந்நிகாரிகளின் செவியிற்படுமபடியும் சொன்ன லும் என்றபடி 4 ஸவருபத்துக்கு அநுருபமாயிருந்துள்ள கைங்காயம்- ஸவரயேஜ்ஞபுத்தியும் ஸவகாதருதவபுத்தியும் நீங்கிக் கேவலபீகவரும கேரீல்லாஜாதந்தாகச் செய்யப்படும கைங்காயம்

லயமான பலமும் என்று சொல்லவுமா மெனகை 1 இதில் பரதம் யோஜனையில் 2 பரணவ நமஸஸுக்களாலே ஸவரூபமும், நாராயணபதத்தாலே பரபயமும் சொல்லுகிறது அநந்தயோஜனையில் பரணவத்தாலே ஸேஷதவமும், 3 நமஸஸாலே உபாயமும், நாராயணபதத்தாலே பலமும் சொல்லுகிறது

‘பலவேஷதா னிருக்கும்படி எங்ஙனே?’ எனன, அருளிச்செய்கிறா

மூ-(உஎ) பலமிருக்கும்படி பரமேயஸேகரத்திலும் அரசிராதிகதியிலும் சொன்னோம்

(வயா) ‘பலமிருக்கும்படி’ என்று தொடங்கி அதாவது-இவ்வாதமாவுக்கு பரபயமான பலந்தான் - அரசிராதிமாக்கத்தாலே பரமபதத்திலே போய்ப் பரிபூரண பகவதநுபவத்தைப் பண்ணி அவ்வநுபவஜநிதபரீதிபரேரிதனாகக்கொண்டு பண்ணும் 4 அஸேஷஸேஷ வருத்திபாகையாலே, அது இருக்கும்படியை ஸங்கரஹேண பரமேயஸேகரமாகிற பரபதத்திலும், விஸதரேண அரசிராதிகதியாகிற பரபதத்திலும் விஸதமாகச் சொன்னோம், அவற்றிலே கண்டு கொள்ளவ தென்கை

இனி, இம்மந்தரத்தாக்கு 5 பரதிபதம் அரீததம் அருளிச்செய்வதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி, பரதம் இதனுடைய அக்ஷரஸங்கையையும், பதஸங்கையையும் அருளிச்செய்கிறா

மூ-(உஅ) இதுதான்-எட்டுத்திருவக்ஷரமாய் மூன்று பதமாயிருக்கும்

(வயா) ‘இதுதான்’ என்று தொடங்கி அதாவது-இம்மந்தரத்தான் (ருக) ‘‘ஐதித்யூகூக்ஷரம், நஜிஜிதிவெ சுக்ஷரம், நாராய

1 இதில்-இவற்றில் இந்த இரண்டிலித்யோஜனையில் 2 பரணவத்தாலே ஸேஷதவமாகிற ஸரூபமும், நமஸஸாலே பரதந்தாயமாகிற ஸவரூபமும் மெனகை ஸகண்டமான நமஸஸு ‘ம ரு’ எனக்கு உரியன அன்று’ என்று பிரிந்து, ஸவரக்ஷணத்தில் தான் அஸகதனெனப்பதைத் தெரிவிப்பதன் மூலமாக, ஸவரனுக்குப் பரதந்தரனெனப்பதைத் தெரிவிக்குமென்று அறிக 3 நமஸரூபம் ஸவஸவாதந்தாயநிவருத்தியாகிற அரத்தபலத்தாலே ஸவரனே உபாயமென்று அகரத்திற்கொல்லப்பட்ட ரக்ஷணத்திற்கு ஸவரனே காரணனெனப்பதைக் காட்டுமென்றபடி 4 அஸேஷஸேஷவருத்தி-ஸமஸதமான அடிமைத்தொழில் 5 பரதிபதம்-பதந்தோழம்

ணாயெதி வணூக்ஷராணி, ஐதுஷ்டாக்ஷரம் உந்நலாமாயத்ரயெ
தி” [ஓமிதயேகாக்ஷரம், நம இதி தவே அக்ஷரே, நாராயணயேதி
பஞ்சாக்ஷராணி, இதுயஷ்டாக்ஷரஞ் சந்தஸா காயதரீசேதி] (ருஉ)
“ஐதிஷ்டுமெய்யுஷ்டாக்ஷரம், நம ஐதிவஸூக்ஷ, நாராயணாயெது
வாரிஷ்டாக்” [ஓமிதயக்ஷரே வயாஹ்ரேத், நம இதி பஸ்சாத, நாரா
யணயேதுபரிஷ்டாத்] எனகிறபடியே எட்டுத்திருவக்ஷரமாய,
மூன்றுபதமா யிருக்குமென்கை இதனுடைய அஷ்டாக்ஷரத்வம்
சொல்லுகிறவிடத்திலே, (ருக) “ஐதிஷ்டுக்ஷாக்ஷரம்” [ஓமிதயேகா
க்ஷரம்] என்று பரணவத்தை ஓரக்ஷரமாகவும் (ருக) “நம ஐதி ஐ
க்ஷரம்” [நமஇதி தவேஅக்ஷரே] என்று நமஸ்ஸை இரண்டாக்ஷ
ரமாகவும் (ருக) “நாராயணாயெதி வணூக்ஷராணி” [நாராயண
யேதிபஞ்சாக்ஷராணி] என்று நாராயணபதத்தை அஞ்சாக்ஷரமாகவும்
பாருதி சொல்லுகையாலே, ஸமஸதபதமான நாராயணபதத்தில், நார
பதத்தைப் பிரித்து ஷ்டாக்ஷரமாகி, பரணவத்தையொழிய அஷ்டா
க்ஷரத்வம் சொல்லுமவர்களுடைய பக்ஷம் அவைதிகமாய்கையாலே
அநாதர்ணியமாக்க கடவது

‘இதில் பததச்யமும் எவ்வாத்தத்தைச் சொல்லுகிறது?’ என
ஹம் ஆகாங்கைஷ்யிலே,

மு-(2க) மூன்று பதமும் மூன்று அரத்தத்தைச்
சொல்லுகிறது

(வயா) ‘மூன்றுபதமும் மூன்றுபதத்தைச் சொல்லுகிறது
என்கிறார்

அவ்வாத்தங்களதமமை விபதமாக அருளிச்செய்கிறார்

மு-(ரு) அதாவது - ஸேஷதவமும், பாரதநதாய
மும், கைங்காயமும்

(வயா) ‘அதாவது - ஸேஷதவமும், பாரதநதாயமும், கைங்காய
மும்’ என்று ‘ஸ்வரூபமும் ஸ்வரூபாநுரூபமான பராபயமும்’ என்று
முதற்சொன்ன வாக்யாரத்தம் இத்தை நினைத்தே

‘இப்படித்தசீயத்திலும் பரதம்பதநதான எது’ என,

மு.-(௩௧) இதில முதற்பதம் பரணவடி.

(வயா.) ‘இதில முதற்பதம் பரணவம்’ என்கிறா (௩௨) “ஒலிஞ்ஞெய்யாஹரொக்” [ஒமிதயகரே யயாஹரேத்] என்றறே ஸருதி சொலவிறறு ஸமருதியும், (௩௩) “புணவாஹ்நோ ல்யு நாராயணவடாஹ்நிஸு | லீஞ்ஞெய்யாஹ்நிஸு லீவ-ல்விசிக ரம் ஸுணாஸு” [பரணவாதயமநமோமதயம் நாராயணபதநதிமம்- மநதரமஷ்டாக்ஷரம் விதயாத ஸாவஸிததிசரம் நருணம்] என்றிதிறே

இனி, பரணவததுககு அராததம் அருளிச்செய்வதாக, இதனு டைய அக்ஷரதரபாதமகதையை அருளிச்செய்கிறா

மு.-(௩௨) இது ‘அ’ என்றும் ‘உ’ என்றும் ‘ம்’ என றும் மூன்று திருவக்ஷரம் **ம்என்று**

(வயா.) ‘இது அ என்றும், உ என்றும், ம என்றும் மூன்று திரு வக்ஷரம்’ என்று இப்பரணவநதான, ‘அஸமஹிதாக்காரததாலே மூன்ற க்ஷரமாய், மூன்றுபதமாய், 2 மூன்றாதத்பரகாஸகமாய், 3 ஸமஹிதாக்காரததாலே ஏகாக்ஷரமாய், ஏகபதமாய், ஏகாராதத்பரகாஸகமாயிதே இருபபது

இந்தஅக்ஷரதரயததினுடையவும் உதபததிகரமத்தை ஸதருஷ டாரதமாக அருளிச்செய்கிறா

மு.-(௩௩) மூன்றுதாழியிலே தயிரை நிறைத்துக கடைநது வெண்ணெய திரட்டினாற்போலே மூன்று வேதததிலும் மூன்றக்ஷரததையும் எடுத்தது.

1 “ஒ மிதயேகாக்ஷரம்” என்று ஸருதி சொன்னதற்கு விரோதமாக, மூன்று திருவக்ஷரமென்று அருளிச்செய்தது எவ்வளவு பொருந்தும்” என்ற கேள்விக்கு உத்தரம் அருளிச்செய்கிறா ‘அஸமஹிதாக்காரததாலே’ என்று தொடங்கி அஸமஹிதாக்காரம்-பிரிந்திருக்கும் நிலையிலுள்ள ரூபம் 2 லுபத சதுரத்தியோடுகூடின அகாரம் - பகவச்சேஷத்தவத்தையும், உகாரம் - அந் யாஹத்தவத்தையும், மகாரம் - அந்நாராஹபகவச்சேஷத்தவத்திற்கு ஆஸரய மாய ஜனாதாவான ஜீவனையும் காட்டுமெனக் 3 ஸமஹிதாக்காரம் - சோந் திருக்கும் நிலையிலுள்ள ரூபம்

(வ்யா) ‘மூன்றுகாழியிலே’ என்று தொடங்கி (நசு) :: ஸ்வரீரி
திவ்வுஷாஹாயத், மாவத்தியஜைவெஷாஹாயத், மாவாரிதி ஸ்வரீ
வெஷாஹாயத், தாமி ருக்ராணயதவக் - தெஷ்ஷாஹாயத்
ஸ்வரீரியாவண்டாகஜாயத், சுகார உகார கிகார இதி, தாமெக்
யாவலீஸர் தடுததொழிதி” [பூர்கிருக்கேதாதாயத், புவஇதி
யஜாவேதாத் ஸ்வரீரி ஸாமவேதாத், தாமி ருக்ராணயப்பதப்,
தேபயேஹிதபதேபயஸ்கரயோ வான அறாயநத், அகார உகார
மகார இதி, தானேக்தா ஸம்பாத் கதேகதோமிதி] என்றும், (நந)
:: சுகாரவ்ஷாஹாயத் உகாரவ்ஷாஹாயத் புவஜாவத் | வெஷாஹாயத்
யாவலீஸர் தடுததொழிதி” [அகார நசாபயுகாரநசு மகார
ருசபர்ஜாபதி- வேததரயாந்சிரபருஹத் பூர்புவஸஸ்வரீரிதி] என
றும் ஸருதி ஸம்ருகிகளிற சொல்லுகிறபடியே ருசயஜஸ்ஸாமருப
மான வேததரபதநில் நின்றும, “பூம் புவம் ஸ்வம்” என்கிற
வயாஹ் நுதிதரபதையும் தோற்றவிதது, அநதவயாஹ்ருதி தரயத்
தையும் பொன் ஓடவைக்குமாபோலே தனஸங்கல்பததாலே ஓடவை
த்து அவற்றிலின்றும் அகார உகார மகாரங்களாகிற அக்ஷரங்கள்
மூன்றும் அடைவே தோன்றும்படி பண்ணி, இப்படி ஸாவேஸ்வரீரி
ஸமுதந்திரிததபடிபைத் கிருவுள்ளம்பற்றி, பர்தரதரயகதமான தயி
ரைத் தணிததனி யே கடைநது, ததஸாரமான வெண்ணையை வாங்
கித் திரட்டினாற்போலே, மூன்றாவேதத்திலும் மூன்றக்கூர்த்தையும
எடுத்தது என்கிறார்

இததால பஸ்துததை அருளிசெயகிறா

மு - (நசு) ஆகையால், இது ஸ்கலவேதஸாரம்.

(வயிர்) 'ஆகையால் இது ஸ்கலவேதஸாரம்' என்று அதாவது - அக்ஷரதரயுமும் ஒரோ வேதத்தினுடைய ஸாரமாக 1 ஸமுதத்ருதமரீகையாலே இவ்வக்ஷரதரயாதமகமான பரணவம் ஸ்கலவேதஸாரம் என்றபடி.

ஆக, “இதுதனனிறசொல்லுகிற ஆரத்தம்” என்று கொடங்கி இவ்வளவு - இம்மந்தரத்தினுடைய வாகயாரத்தத்தைட்டி, அச்சம்

ஸங்கையையும், பதஸங்கையையும், பததரயமும் அரத்ததரய பரதிபாதகமென்னு மததையும், அதில பரதம்பதம்இன்னதென்னு மததையும், அதுதான அக்ஷரதரயாதமகமா யிருக்கு மென்னுமத தையும், அவவக்ஷரதரயமும் வேததரயஸாரமாக உதபந மாகையா லே ததஸமுதாயமான பரணவம் ஸகலவேதஸார மென்னுமததையும் அருளிச்செய்தாராயிற்று

இனி, இவவக்ஷரதரயததுக்கும் அடைவே அரத்தம் அருளிச் செய்வதாகத் திருவுள்ளமபற்றி, பரதம்ம அகாரரீடத்ததை அருளிச்செய்கிறா

மு.-(௩௫) 1 இதில அகாரம்-ஸகலஸூபீத ததுக்கும் காரணமாய் நாராயணபதததுக்கு ஸங்கரஹமாயிருக்கையாலே, ஸகலஜகததுக்கும் காரணமாய ஸாவரக்ஷக னுன எம்பெருமானைச் சொல்லுகிறது

(வயா) 'இதில அகாரம்' என்று தொடங்கி அதாவது - இவவக்ஷரதரயத்திலும் வைத்துக்கொண்டு பரதமாக்ஷரமான அகாரம் - (ருக்) 2 “நாரீரூபிவம்வஹூதிநாநாக்ஷரநாமவபுவனுமூ-வெஷஸவெஷுணவாஷ ஷெவாஜீநாம் வகாரஸஃ” [நாமருபஞ்ச பூதநாம கருதயநாஞ்சபரபஞ்சநம் - வேதஸுபதேபயவவாதெள

1 இந்த வாக்யததுக்கு இரண்டு யோஜனை உண்டு, அவை வருமாறு - முதல் யோஜனை - ‘நாராயணபதம்’ ஸமஸதவஸது ஸரீரகனென்று தெரிவிப்பதன் மூலமாக, ஸாவரணே உபாதாநகாரண நென்று தெரிவித்தும் ஸாவரக்ஷகனென்று தெரிவித்தும் போருகையாலே, அந்த நாராயண ஸபதத்தின் ஸங்கரஹமான அகாரமும் - ஸகல ஸபதததுக்கும் காரணமாயிருக்குந் தனது தன்மையால் தனனற பரதிபாதிக்கப்படுபவன் ஸகல-வஸதுக்களுக்கும் காரணனென்பதையும், ‘அவ-ரக்ஷணே’ என்கிற தாதுவினடியாகப் பிறப்பதால் ரக்ஷகனென்பதையும் தெரிவிக்குமென்பது கருத்து ‘ஸகல ஸபதததுக்குங் காரணமாய் என்ற மூலத்தினபின் ‘அவ-ரக்ஷணே’ என்ற தாதுவினருந்து நிஷ்பந்மாய்’ என்று அதயாஹரித்துக்கொள்ளவேணும் இரண்டாம் யோஜனை - அகாரம் தான ஸகல ஸபதததுக்கும் காரணமாயிருக்கையாலே ஸகலஜகதகாரணனுன எம்பெருமானைச் சொல்லுகின்றது, நாராயணபத ஸங்கரஹமாயிருத்தலாலே ஸாவரக்ஷகனுன எம்பெருமானைச் சொல்லுகின்றது என்பது 2 ‘நாமருபஞ்ச’ என்பது முதல் நான்கு பரமாணங்கள்-அகாரம் ஸகல ஸபதததுக்குங் காரணமாகும் வழியை நிரூப்பன.

தேவாதீநாஞ்சகாரஸ] எனகிறபடியே லௌகிகஸகஸபதங்களுக்கும் வேதம் காரணமாய், (௫௭) “புணவாடிஸாயாவெடி” [பரணவாதியாஸததாவேதா] (௫௮) “ஐஹாபுஹவாவெடி” [பரணகாரபரவாவேதம்] இதயாதிகளிற சொல்லுகிறபடியே அநதவேதங்களுக்கும் பரணவம் காரணமாய், (௫௯) “தஸ்யுபுக்ஷுதிநஸ்ய” [தஸ்யபரகருதிநஸ்ய] எனகிறபடியே அநதபரணவநதனக்குத் தான காரணமாயிருக்கையாலே (௬௦) “ககாரொராவெஸ்யூராவாக்” [அகாரோவைஸாவாவாக்] (௬௧) “ஸேஸஸஸஸேஹகவாடிஸாயுஸ்யூவதீ” [ஸமஸ்தஸபதமுலதவா தகாரஸ்ய ஸவபாவதீ] எனகிறபடியே ஸ்கேஸபதத்துக்குங் காரணமாய், ஸாவேஸவரண ஸமஸதவஸதுஸரீரதயா ஸாவரக்ஷக்கு யிருக்கும்படியை பரதிபாதிக்கிற நாராயணபதத்துக்கு ஸங்கரஹமாயிருக்கையாலே (௬௨) “யதொவா ஹாநிஹதாநி ஜாயனெ, யெநஜாதாநி ஜீவதி” [யதோவா இமாகிபூதாநிஜாயநதே, யேநஜாதாநி ஜீவநதி] (௬௩) “ஸவஸ்யஸுஜீவஸ்யஸுக்ஷர ஸவஸ்யவாதுதிவபாஸுதெவ” [ஸவஸருஜயஸஸைஸாகக்காததா ஸவஸ்யபாதயததிச பாலயதேச] இதயாதிகளிற சொல்லுகிறபடியே எல்லாஜகத்துக்குங் காரணமாய் எல்லாக்கும் ரக்ஷக்குயிருக்கும் எமபெருமானேச சொல்லுகிறதென்கை இதனால், இவவக்ஷரத்தில் 1 பரகருதயாததமான காரணதவமும், தாதவாததமான ரக்ஷகதவமும் சொல்லிறறியிற்று இவவகாரத்துக்கு 2 நாராயணபதஸங்கரஹதயா ரக்ஷகவாசிதவம் சொல்லுமபோதும், தாதுஸிததவேஷத்தை அவலம்பிததே சொல்லவேணுமிதே

‘ரக்ஷிக்கையாவதுதான் எது?’ எனனும ஆகாங்கக்ஷயிலே அருளிச்செய்கிறார்

1 தான ஸாவஸபதங்களுக்கும் பரகருதியாயிருக்குத் தனமைக்கு ஏற்பத தனக்கு வாச்யனுன [அததமான] ஈஸவரனும ஸகல வஸ்துகளுக்குங் காரணனுனென்பதும் 2 நாராயணபத ஸங்கரஹதயா ரக்ஷகவாசிதவம் சொல்லுவது - இரண்டாவது யோஜனையில அந்தயோஜனையிலும் அகாரத்துக்கு ரக்ஷகவாசிதவம் மூலத்திற சொல்லப்படாமல்நூதாலும், ‘அவ’ என்ற தாதுஸிலிருந்து தோன்றிய ஸபதமெனபதுபற்றியே அநத அகாரத்துக்கு ரக்ஷகதவம் சொல்லவேண்டியிருப்பது போலவே முதல யோஜனையிலும் சொல்லிதகொள்ளவேணுமெனபது வாக்யத்தின கருத்து

மு - (௩௬) ரக்ஷிக்கையாவது-விரோதியைப் போக்குகையும், அபேக்ஷிதத்தைக் கொடுக்கையும்

(வயா) 'ரக்ஷிக்கையாவது' என்று தொடங்கி அநாவது-ரக்ஷிக்கதவநதான 1 அநிஷ்டரிவாதததவ 2 இஷ்டபராபகதவ ஐந்பேணதவிவித மாசையாலே, ஈஸ்வரன சேகநடை ரக்ஷிக்கையாவது அவாக்ருகது துக்காவஹமான விரோதியைப் போட ஐந்பேணம், ஸுகாவஹமான அபேக்ஷிதத்தைக் கொடுக்கையும் என்கை,

'இவாக்ருகது இவன போக்கும் விரோதி எது? கொடுக்கும் அபேக்ஷிதம் எது' என்ன, அருளிச்செய்கிறா

மு - (௩௭) இவை பிரணமே சேதநா நின்ற நின்ற அளவுக்கு ஈடாயிருக்கும்

(வயா) 'இவைபிரணமே சேதநா நின்ற நின்ற அளவுக்கு ஈடாயிருக்கும்' என்று 'சேதநா நின்ற நின்ற அளவுக்கு ஈடாயிருக்கும்' என்றது - தத்தத்திகார அநுகுணமா யிருக்கு மென்றபடி

இதுதனை 3 வயகதமாக அருளிச்செய்கிறா மேல --

மு - (௩௮) ஸம்ஸாரிகளுக்கு விரோதி-ஸதருபீடாதிகள், அபேக்ஷிதம் - அநநபாநாதிகள், முழுக்கூக்கர்க்கு விரோதி-ஸம்ஸாரஸம்பத்தம், அபேக்ஷிதம்-பரமபதபராபதி, முகதாகும் தீத்யாக்கும் விரோதி - கைங்கர்யஹாநி, அபேக்ஷிதம்-கைங்கர்யவருத்தி

(வயா) 'ஸம்ஸாரிகளுக்கு' இப்பாதி அதாவது-4 தேஹாதமாபிமாநாதிகளும் ஸபதாதிவிஷயாநுபஹ்முமே 5 யாதரையாபிருக்கும் ஸம்ஸாரிகளுக்கு, நிவாதயமான விரோதி-ஸதருக்கீளால் வருமநலிவு தொடக்கமானவை, பரம்பயமான அபேக்ஷிதம்-சோறு தண்ணீர் முதலானவை யென்கை 'ஸதருபீடாதிகள்' என்கிறவிதத்தில்

1 அநிஷ்டரிவாதததவம் - அநிஷ்டங்களைப் போக்குபவனாகை 2, இஷ்டபராபகதவம்-இஷ்டங்களை அடையச்செய்யவனாகை 3 வயகதமாக-ஸபஷ்டமாக 4 தேஹாதமாபிமாநம்-தேஹமே ஆதமா என்ற அபிமானம், ஆதி ஸபதததால், ஸவஸவாதததரயத்தை நினைக்கிறது 5 யாதரை-போதுபோக்கு

‘ஆதி’ ஸபதததாலே : ஆதிவபாதி முகலானவற்றால் வரும் பீடைகளைச் சொல்லுகிறது ‘அந்நபாநாதிக்கா’ என்கிறவிடத்தில் ‘ஆதி’ ஸபதததாலே 2 ஸ்ரீ வஸதர ஆபரண அங்கமாக அங்கநரலிங்கநாதிக்களைச் சொல்லுகிறது

‘முமுக்ஷு’ககளுக்கு’ இதயாதி அதாவது — ஸமஸாரத்தில் 3, அடிக்கொதித்துப்பரமபதத்திலே போக ஆசைப்படாநிறகும்முமுக்ஷுக்களுக்கு நிவரதபமான விரோதி- 4 *பொயநநின்ற ஞானமும் பொல்லாவொழுகும் அமுககுடம்புமாயக்கொண்டு இவ்விபூதியிலேயிருக்கையாகிற ஸமஸாரஸம்பந்நம், பராபயமான அபேக்ஷிதம்பகவததுபவரீதிகளுக்கு அநுகூலமான பரமபதத்தை பராபிககையென்கை

‘முகதாக்கும்’ இதயாதி அதாவது — 5 வநுத்தஸமஸாராயும் 5 அஸபநுஷ்டஸமஸாரகநதராயும், 6 பகவததுபவ ஜீவதபரீதிகாரிககைங்காயபராயு மிருக்கும் முகதாக்கும் நிதயாகும் விரோதி- 7 வகுத்தஸேஷியான ஸாவேஸவரண திருவடிகளிலே ஸவநுபாநுருபமாகப் பண்ணிக்கொண்டு போருங் கைங்காயத்துக்கு வரும்8 விசசேதம், அபேக்ஷிதம் - உத்தரோத்தம அடிமை செய்துசெல்லுநையாகிற கைங்காயவருத்தி யென்கை

ஆக, இப்படி அதிகாராநுகுணம் விரோதிபைப்போக்கி அபேக்ஷித்ததைக் கொடுக்கையால் ஈஸ்வரனே ஸாவரக்ஷிசென்னனுமிடம் சொல்லிறநுயிறது

1 ஆதி-மாநவிகமான ஸங்கடம் 2 ஸரக-புஷ்பமாலே அங்கராகம்- உடம்பிற பூசிக்கொள்ளும் ச-தநம் முதலியன 3 அடிக்கொதித்து - கேட்டை விளைக்குமென்ற அறிவு தலையெடுத்தது என்றபடி 4 பொயநநின்ற ஞானம்-சேஷநாதமாபிமானம் பொல்லாவொழுகு - அத்ததேஹநாதமாபிமானவாஸநை 5 அஸபநுஷ்டஸமஸாரகந்தா-ஸமஸாரத்தின ஸம்பந்நம் ஒருபோதும் இல்லாதவ ரென்றபடி 6 பகவததுபவஜீவத பரீதிகாரித கைங்காயபரா-பகவானே அநுபவித்தலா லுண்டாகும் பிரீதியினால் செயலிக் கப்பட்ட [துண்டப்பட்ட] கைங்கரியத்தில் மனம் ஊன்றின்வா 7 வகுத்தஸேஷி-பராபதனை ஸேஷி 8 விசசேதம்-இடைவிடிகை

* திருவிநி-ச

‘இப்படி ஈஸ்வரனையோ பின்னை எல்லாரையும் ரக்ஷிக்கிறவன்’
லோகத்திலே மாதா பிதரு பரபருதி தேவதாரதர், பாயந்தமாக
ரக்ஷகராயப போருகிறவர்கள் பலரும் இல்லைபோ? எனன், அருளிச்
செய்கிறார்

மு-(நக) ‘ஈஸ்வரனை யொழிந்தவர்கள் ரக்ஷகரல்லர்’
என்னுமிடம் பரபந்தபரிதராணத்திலே சொன்னோம்

(வ்யா) ‘ஈஸ்வரனை யொழிந்தவர்கள் ரக்ஷதரல்ல ரேனனுமிடம்
பரபந்தபரிதராணத்திலே சொன்னோம்’ என்று அநாவது-1 நிரு
பாதிக்க பந்துவாய, ஸாவகாலமும் கைவிடாதே நேர்க்கிக்கொண்டு
போரும் ஸாவேஸ்வரனை யொழிந்த 2 ஒளபாதிக்க பந்துக்கொண்ட
மாதாபிதராதிகளும், 3 ஆவாசீரான தேவதாரதரங்களும ரக்ஷக
ரல்லரென்னுமிடம் ஸேஹதுகமாக பரபந்தபரிதராண மெனக்கிற பர
பந்தத்திலே சொன்னோம் அதுிலே கண்டுகொள்வதென்க

அந்தரம், அதத்தபஸ்ததாலே இப்பத்ததில் அதுஸந்திக்கப்
படம் ஸ்ரிய பதிதவந்தை அருளிச்செய்கிறார்

மு-(ஸ0) ரக்ஷிக்கும்போது பிராட்டிஸநநிதி வே
ண்டுகையாலே, இதிலே, ஸ்ரீஸம்பந்தமும் அதுஸந
தேயம்

(வ்யா) ‘ரக்ஷிக்கும்போது’ என்று தொடங்கி, அதாவது-
(சுச) “ரக்ஷ்யஸஹ ஹுஷீகேஸோரெஷ்யாகாராணுரூபயா,
ரக்ஷகஸஹுஷீகேஸோரெஷ்யாகாராணுரூபயா” [லக்ஷ்யஸஹ
ஹுஷீகேஸோ தேவபரகாரணயரூபயா - ரக்ஷகஸஸரவஸித்தநாதே
வேதாரகேசிசக்யதே] என்கிறபடியே ரக்ஷகனான ஈஸ்வரன சேத
நர ரக்ஷிக்குந தஸாயில் இவர்களுடைய அபசாநிகளைக் கண்டா
தல, தன ஸவாதந்தராயத்தாலேயாகல உபேஷியாமற செய்கைக்கு

1 நிருபாதிக்கபந்து - காரணத்தாலான பந்துதவ மிலைமல ஸவதஸ
வீத்தமான் பந்துதவமுள்ளவன் 2 ஒளபாதிக்கபந்துகள் - காரணத்தால்
பந்துவாக இருப்பவர்கள் 3 ஆவாசீர-பிதப்பட்டவர்கள், புதிதாய்த தோன
நினவாக என்னற்படி

உறுப்பான கருபையை ஜநிப்பிக்ரும பு நஷ்காரபூதையான பிராடடி ஸநதிதி அவஸ்யாபேக்ஷித மாகையாலே, ரக்ஷகஞான அவணை சொல லுகிற இவவகாரத்திலே அவனுடைய லக்ஷம்ஸமபநதமும் அநுஸந தேயமெனகை 'லக்ஷம்' எனனாதே 'ஸ்ரீ' எனறது-(சுரு) 'புரயத்' உதி ஸ்ரீ, [புரயத் இதிஸ்ரீ] எனறபடியே அவணை நிதயஸைவைபண னுனையாலே அவனோடு இவளுக்கு உண்டான 1 அவிராபாவமும், (சுரு) 'ஸ்ரீ' உதிஸ்ரீ, [ஸ்ரீயத் இதிஸ்ரீ] எனறபடியே சேகநருக்கு இவள நிதயஸைவையாய் பிருசகுமெனனும் துவும் தோற்றுகைக்காக

இன்னமும் இவவகாரத்தில் ஸ்வரனுடைய லக்ஷம்ஸமபநதம் சயமேந்தோற்று மெனனும் ததை ஆபதவசநததாலே தாஸிப்பிக்கிரா

மும்-(சுக) அதர பகவதஸேநாபதிமிஸராவாக்யம் -
“அவனமாபு விடடுப பிரியில இவவக்ஷரம் விடடுப பிரிவது.”

(வயா) 'அதர' இதயாதிதயால அதாவது-இவவிடத்தில் ஜனா ராதிகரான ஸ்ரீஸேநாபதிசியா அருளிச்செய்யும் வாரததை * “அ கல்கிலே னிறையும” என்று அவன திருமார்பிலே நிதயவாஸம பணணும் இவள, அமமாபைவிடடுப பிரியிலாயிறு, அவனுக்கு பரதிபாதகமான இவவக்ஷரததை விடடுப பிரிவதென்று' எனகை 'என்று' எனகிற இததையுங் கூட்டாதபோது, கீழோடு இவவாக யம் அநவயியாது

இததால், அவன்திருமார்பில் ஸமபநதம் இவளுக்கு நிதயமா கையாலே அவன தோற்றமிடத்திலே இவளும் தோற்றுகை நிஸி த மாகையால், அவன திருமார்பில் 2 அநவயத்தோபந்தி, அவனுக்கு வாசகமான அகாரத்தில் அநவயமும் இவளுக்கநிதயமெனறதாயிறு

இன்னமும் இவவாதத்ததை ஸுதிரிகரிகைக்காக ஸ்வரசேந வாகசகங்களான அகார மகாரங்க ளிரண்டி லும் இவளுக்கு உண்டான அநவரதாஸ்யததை ஸதருஷ்டாந்தமாக அருளிச்செய்கிரா

1 அவிராபாவம்-விடடுபயிசியாமலிருக்கை 2 உலபததோபாதி-ஸம பநதம்போலவே 3 இவவாதத்த-ஸத-எமபெருமான தோற்றமிடத்தில லக்ஷ மியும் தோனறுவெனற விஷயத்தை 4 அவரதாஸ்யம்-இடைவிடாத ஸமபநதம்

திருவாய்மொ-க-க-க-க-க

மு - (சஉ) பாததாவினுடைய படுக்கையையும் ப்ரஜையினுடைய தொடரிலையும் விடாதே யிருக்கும் மாதாவைப் போலே பரதம் 1 சரம பதங்களை விடாதே யிருக்கும் இருப்பு

(வயா) 'பாததாவினுடைய' என்று தொடங்கி அதாவது - ஸேஷபூதையான தனஸவருபத்துக்குச் சேருமபடி அவனை ரஸிப் பிக்கைக்காகப் பாததாவினுடைய படுக்கையையும் விடாதே ரக்ஷை யான தனஸவருபத்துக்கும் போருமபடி ததரக்ஷணம் பண்ணு கைக்காக பரஜையினுடைய தொடரிலையும் விடாதே இருக்கும் மாதாவானவளைப்போலே, இவளும் பாதருபூதான ஸவரணுக்கு பரதிபாதகமா யிருந்துள்ள பரதம்பதமான அகாரததையும் பரஜா பூதரான சேதநாகு பரதிபாதகமாயிருந்துள்ள சரமபதமான மகா ரததையும் ததததவிஷயத்தில் தனக்கு உண்டான ஸம்பந்தத்துக்கு ஈடாக ரஸிப்பிக்கை ரக்ஷிக்கையாகிற இவற்றைப்பற்றி, விடாதே யிருக்கு மிருப்பு என்கை

கீழ்சொன்ன தருஷ்டாந்தத்தை ஒருவிசேஷ நிஷ்டமாகக் கருளிச் செய்குறா

மு - (சங்) ஸ்ரீநந்தகோபரையும் க்ருஷ்ணனையும் விடாத யஸோதைப்பிராட்டியைப் போலே.

(வயா) 'ஸ்ரீநந்தகோபரையும் க்ருஷ்ணனையும் விடாத' என்று தொடங்கி அதாவது - பாரபையான தனஸவருபாநுகுணமாக ரஸிப் பிக்கைக்காக பாததாவான ஸ்ரீநந்தகோபரையும் விடாதே, மாதா வான தனஸவருபாநுகுணமாக ரக்ஷிக்கைக்காகப் புதரான க்ருஷ் ணனையும் விடாதே 1 "அம்பரமே" என்கிற பாடபற்ற சொல்லுகிற படியே மத்யேவாத்திக்கும் யஸோதைப்பிராட்டியைப்போலே பர

1 'அகாரத்தில் இவளுக்கு ஸம்பந்தமுண்டு' என்பதற்கு தருஷ்டாந்தம் அருளிச்செய்யவா மகாரத்தில் இவளுக்கு அநவயமுண்டு' என்பதற்கும் தருஷ்டாந்தம் அருளிச்செய்தது - லக்ஷ்மிகு ஸவரகோடியில் அந தாப்பாவமே தவிரச் சேதனகோடியில் அநதாப்பாவமில்லை யென்கின்ற பக்ஷத்தை நிர்வரிக் கைக்காக, லக்ஷ்மி அகாரத்தில் தோன லுவது அதததபலத தாலே யென்றும், ஸபதஸகதியாலே இவனைத் தெரிவிப்பது மகாரமே யென்றும் கொள்க

* திருப்பா-கள்

தம் சரம பத வாசபரான ஈஸ்வர சேதனாக ளிருவரையும் விடாதே இவனும் வாததிகஞ்சுமபடி பெனனை

‘ஈஸ்வரஸேஷதவமாதா மொழியப் பிராட்டிகுதம் ஸேஷமென னுமிடம் 1 இவ்வாசகத்தில் இனறிககே யிருக்கச்செயதேயும், இவ ளுக்குத் ஸேஷம் என்று நாமஞ்சொள்ளுகிறபடி எவ்வனே?’ எனன, அருளிச்செய்கிறார்

மீ (சச) 2 ஒருவனடிமைகொள்ளும்போது கரு ஹிணிககென்றனே ஆவணவோலையெழுதுவது, ஆகி லும், பண்ணிசெய்வது கருஹிணிககிறே. அதுபோலே நாம் பிராட்டிகு அடிமையாயிருக்கும்படி

(வ்யா) ‘ஒருவன்’ என்று தொடங்கி அதாவது - லோகத்திலே ஒருவன் தாஸ்தாஸிகளமுதலான ஓடிமைபை கொள்ளும்போது தனக்கென்றே எழுதிக்கொள்ளும் தொழிய, தன் கருஹிணிககெ ன்றன்று விலையோலையெழுதிக்கொள்வது, ஆயிருக்கச்செயதே யும், அடிமைத்தொழில் செய்வது கருஹிணிககிறே, அதுபோலே ஈஸ்வரஸேஷம் என்னும் அளவை இவ்வகாரம் சொல்லிறதேயாகிலும் நாம் பிராட்டிகு அடிமையாயிருக்கும்படி பெனனாக

கீழ்ச்சொன்ன ஹேதுக்களையெல்லாம் அதுவதித்துக்கொண்டு, ஈஸ்வரனுக்கும் பிராட்டிகுக்கும் ஒருகாலும் பருதசஸ்திதியில்லா மையை அருளிச்செய்கிறார்

மு-(சந) ஆக, பிரித்தது நிலையிலலை

(வ்யா) ‘ஆக, பிரித்தது நிலையிலலை’ என்று

இந்த 3 பருதகஸ்தித்யபாவத்துக்கு இரண்டுதருஷ்டாந்தம் அருளிச்செய்கிறார்

1 இவ்வாசகத்திலினறிககேயிருக்க-இவ்வகாரத்தில் ஸபதசகதியாலே சொல்லப்படாமலிருக்க 2 பதிகு ஸேஷமானவை பதநிகுதம் ஸேஷமென கிற ந்யாயத்தாலே, நாம் பிராட்டிகு அடிமையென்று இந்த அகாரத்தில் ஸாபதமாகச் சொல்லப்படாமல் இருந்தாலும் அவனுக்கு ஸேஷமென்ற மாதிரி ததிலேயே அவனுக்கும் சேஷமென்பது தன்னடையே வரித்திருக்கமென்பது கருதது 3 பருதகஸ்தித்யபாவம்-பருதக-தனியே, ஸத்தி-இருதீதல், அபா வம்-இல்லாமை, வீட்டுப்பிரியாமலவன்போதும்சோந்தேயிருக்கை யென்றபடி

மு-(சுசு) பரபையையும் பரபாவானேயும், புஷ்பத் தையும் மணத்தையும் போலே 1

(வ்யா) 'பரபையை' என்று தொடங்கி அநாவது-2 பரபைக கும 3 பரபாவானுக்கும் பருதகஸ்திதி யிலலாதாப்போலவும் புஷ்பத் துக்கும் பரிமளத்துக்கும் பருகசு.திதி இலலாதாப்போலவுமெனகை (சுசு) 'சுநந்யூராவவெணாஹம்ஹாஸுரெணவூஹாயயா' [அநந யாராகவேணஹம்பாஸகரேணபரபாயதா] (சுசு) 'சுநந்யூஹியயா ஸீதா ஹாஸுரெணவூஹாயயா' [அநநயாஹியயாஸீதா பாஸகரேண பரபாயதா] என்று, பரபாபரபாவனகளைப் போலே இருவருக்கும் பருதகஸ்திதியிலை யென்னுமிடம், இருவா வாக்காலும் சொல்லப் பட்டதினே (சுசு) 'ஹவஸுநம் வுஷ்யந்தீவிவரிஜாஹிஜி மிஷ்யம்' [பரஸுநம்புஷ்யந்திமபரிமலாததிமஜிகதிஷ்யம்] எனசிற விடத்திலே ஸஸவானேப புஷ்பஸதானேயாகவும், பிராடடியைப் பரி மளஸதானேயாகவும் பட்டா அருளிச்செய்கையாலே, புஷ்பபரிமள றகளுக்கப்போலே, இருவாக்கும் பருதகஸ்திதி இலலை யென்னுமி டம் அரத்தாத ஸித்தம்

இநத பருதகஸ்திதியபாவத்தை அதவதித்துக்கொண்டு, இச சோத்தியே சேதநாககு உததேஸயமாயத் தலைக்கடடினபடியை அருளிச்செய்கிறா

மு-(சுசு) ஆக, இசசோத்தி உததேஸயமாயவிட்டது

(வ்யா) 'ஆக, இசசோத்தி உததேஸயமாயவிட்டது' என்று இசசோத்தி உததேஸயம் என்கையாலே, இவர்களைத் தனித்தனியே விரும்புகை உததேஸயம் அன்று என்றபடி இருவரையும் பிரித்து விரும்பினால், ராவணஸூரபபணகைகளுக்கப்போலே, அநாதத் மே பலிக்கும்தனை இருவரையும் பற்றினாலினே, ஸ்ரீவிஷ்ணுமூவா னேப்போலே வாழலாவது

இனிமேல, இதில விபகதயாததம் அருளிச்செய்வதாக பரதம்ம விபகதினனை நிரத்தேஸகிறா

1 பரபையையும் மணத்தையும் போலே, பிரித்து நிலைஇலையென்று கீழ்வாக்கியத்தோடு சேரும் 2 பரபை-ஒளி 3 பரபாபாவண-ஒளியை யுடைய பொருள்.

பு-(சஅ) இதிலே, சதூததி 1 யேறிககழியும்

(வயா) 'இதிலே சதூததியேறிக கழியும்' என்று அதாவது-
இவ்வகாரத்திலே சதூததியேறி * “ஸுவாஸுமுக” [ஸு-
பாமஸுலுக்] இதயாதி ஸுதரததாலே லுபதமாயப்போமென்கை

‘விபகதயநதரமெல்லாங் கிடக்க, இவ்வகாரத்தில் சதூததியே
றினபடிநான எங்கனென?’ என்கிற ஸங்கையை அநுவதிக்கிறா

பு-(சக) ‘சதூததியேறினபடி யென’ 2 எனினில,-

(வயா) ‘சதூததியேறினபடி யென எனினில’ என்று

அதுக்கு உததரம் அருளிச்செய்கிறா

பு-(ரு) நாராயணபதததுக்கு ஸங்கரஹமாயிருக்
கையாலே

(வயா) ‘நாராயணபதததுக்கு ஸங்கரஹமாயிருக்கையாலே’
என்று அதாவது - இவ்வகாரம், சதூத்யந்தமான நாராயணபததது
க்கு ஸங்கரஹமாகையாலே, இதிலும் சதூததியேறிற் றென்கை
இங்கன அனருகில, இரண்டுக்கும் ஸங்கரஹவிவரணதவம் வித்தி
யாதிநே

‘இததாற சொல்லுகிற அாததமதான எது? எனன, அருளிச்
செய்கிறா

பு-(ருக) இததால், ஈஸ்வரனுக்கு ஸேஷமென்கிறது

(வயா) ‘இததால், ஈஸ்வரனுக்கு ஸேஷமென்கிறது’ என்று
அதாவது-இதுதான் [எ] “தாஷ்டு வதூ” [தாநாததயே
சதூததி] ஆகையாலே, இச்சதூததியால் ஈஸ்வரனுக்கு ஸேஷ
மென்னுமிடம் சொல்லுகிற தென்கை

(எக) “வஷ்டுபவரவஸுஷு” [ஸாவமபரவஸமதுக்
கம்] (எஉ) “ஸெவாஸுவது” [ஸேவாஸுவருததி] என்கிற

1 ஏறிககழிதல-புணாந்துகெதெல 2 முதலில சதூததி வந்ததனால்
அதன்பொருளான ஸேஷதவமும், விபகதி காணப்படாமையால் கழிந்ததெ
ன்பதும் பெறப்படும் விபகதி-வேற்றுமை யுருபு

லெளகிகநயாபததை கொண்டு ஸேஷதவகதை துகக்ருபமாக நீனை
ததிருக்கும்வாகள பண்ணும் பரஸந்ததை ¹ அநுவதிக்கிரா

ம-(ருஉ) 'ஸேஷதவம் துகக்ருபமாகவன்றே நாட
முற காணகிறது' என்னில,-

(வயா) 'ஸேஷதவம் துகக்ருபமாக வன்றே நாடமுற காணகிற
து என்னில' என்று

அதுக்கு உத்தரம் அருளிச்செய்கிரா

ம-(ருக) அநத நியமம் இலலை, உகநத விஷயத
துக்கு ஸேஷமாயிருக்கும் இருபடி ஸுகமாக்க காணகை
யாலே

(வயா) 'அநதநியமமில்லை' என்று தொடங்கி அதாவது-நாடு
தன்னிலே * "பணிமினதிருவருள" இதயாதிபடியே ² அபிமத
விஷயததுக்கு ஸேஷமாயிருக்கும் இருபடி ஸுகருபமாகக் காணகை
யாலே, ஸேஷதவமாகில துகக்ருபமாயிருக்குமெனகிற நியமமில்லை
யெனகை

'அபிமதவிஷயததில் ஸேஷதவம் ஸுகமாகிறது, அவவிஷயத
தில் குணம் அடியாக வந்ததாகையாலேயன்றே?' எனன, அருளிச்
செய்கிரா

ம - (ருச) அகாரததிலே கலயாணகுணங்களைச்
சொல்லுகையாலே, இந்த ஸேஷதவமும் குணத்தாலே
வந்தது

(வயா) 'அகாரததிலே' என்று தொடங்கி அதாவது-ரஸவர
னுடைய ரக்ஷதவபரதிபாதகமான அகாரததிலே அநத ரக்ஷனே
பயோகியான கலயாணகுணங்களைச் சொல்லுகையாலே, ரஸவர விஷ
யமான இந்த ஸேஷதவமும் அநத குணங்களடியாக வந்த தென்கை
ஆகையால், இதுவும் ஸுகருபமாயிருக்கக் குறையிலலைபென்று கரு
த்து

1 அநுவதித்தல-முன கூறியதை மீண்டும் எடுத்துச் சொல்லுதல்

2 அபிமதவிஷயம்-இஷ்டமான விஷயம் பதநீ முதலிய விஷயம்

* திருவாய-ச-க-ரு

‘ஆனால், 1 ஓளபாதிக்கமான இது ஸவருபமன்றே?’ எனன, அருளிச்செய்கிறார்

மு - (ருரு) **ஸேஷதவமே ஆதமாவுக்கு ஸவருபம்**

(வ்யா) ‘ஸேஷதவமே ஆதமாவுக்கு ஸவருபம்’ என்று அதாவது - உகநகவிஷயத்தில் 2 இதனஸுருபத்துக்கு 3 குணகருதத்தவதை ஹேதுவாகக் கொல்லுகையாலே அந்த குணகருதத்தவம் இங்கும் உண்டென்னுமிடத்துக்குச் சொன்ன இதனையொழிய, 4 அததஸதிதியை நிரூபித்தால் (எங்) “ஸக்யோ த்நிலஸந்ராத்ஸுரிக்வம் ப்ரஹ்ணிஷ்டிக்ய” [ஸவதவமாதமநிஸருஜா ஸ்வாமி, ஸவபரஹமணிஸதிதம்] (எச) “சுத்யாஸ்யுஹரெஸ்யாஸ்யு ஸ்வாவம் உஸ்யாஸ்யா” [ஆதமதாஸ்யம் ஹரேஸஸ்வாமயம் ஸவபாவஞ்சஸதாஸமா] (எரு) “தாஸ்யுஹரெஸ்யாஸ்யு ஸ்வாவம் உஸ்யாஸ்யா” [காஸ்யுதாஸஸவதஸஸாவே ஹயாத்மந பரமாத்மந - நாரயநீலகண்ணாதேஷாம பநதேமோக்ஷ ததைவச்] இதயாதிகளிலே 5 இததை ஆதமாவுக்கு ஸவாபாவிக்கமாகச் சொல்லுகையாலே, ஸேஷதவமே ஆதமாவுக்கு ஸவருபம் என்கை

‘ஸேஷதவமே யென்று 6 அவதரிப்பானென, ஜநாநாதநத ஸவருபமான ஆதமவஸதுவுக்கு? 7 அல்லாதபோதும் ஸவருபம் இல்லையோ?’ எனன, அருளிச்செய்கிறார்

மு - (ருக) **ஸேஷதவம் இல்லாதபோது ஸவருபம் இல்லை**

(வ்யா) ‘ஸேஷதவமில்லாதபோது ஸவருபமில்லை’ என்று 8 ஸேஷதவமில்லாதபோது ஆதமாபஹாரூபமான ஸவாதநதாய

1 ஓளபாதிக்கம் - காரணத்தாலவந்தது 2 இதன - ஸேஷதவத்தின் 3 குணகருதம் - குணங்களாலே வந்தது 4 அததஸதிதி-இங்கே, ஆதமவஸது இருக்கும்இருப்பு 5 இததை-ஸேஷதவத்தை 6 அவதரித்தல்-அவதாரணப்பொருளைக் காட்டி எகாரத்தை இடச்சு கொல்லுதல், அவதாரணப்பொருள் - ஸுசயப்பொருள், பிரிநிலைப்பொருள் உட்கொண்ட தேற்றப்பொருள் 7 அல்லாதபோது-ஸேஷமாகாதபோது 8 ஸேஷதவம் இல்லாதபோது-தான் புகவானுக்கு ஸேஷமென்கிற ஜநாமில்லாதபோது

புகதி நடக்கையாலே, ஸவருபம் அழிநதுவிடும் எனனுமத்தை தா
ஸிபிககிரா, மேவிரண்டு வாசயத்தாலே

மு - (௭௭) ஆதமாபஹாரமாவது - ஸ்வதந்தரமென
கிற நினைவு, ஸ்வதந்தரமாமபோது இல்லையாயவிநிம

(வயா) 'ஆதமாபஹாரமாவது' என்று தொடங்கி அதாவது-
(எசு) 'யொ஽ந்யாஸகரோதூநந்யாஸுதிவஹுதே | கிம்
தேந ந க்ஷுதம் வாஹம் வொரொணா஽தூவஹாரிணா''
[யொ஽ந்யதா ஸந்தமாதமாநமஅந்யதாபரதிபத்யதே-தீநதேந ந கரு-
தமபாபம் சோரேணாதமாபஹாரிணா] என்று ஸாவபாபமூலமாகச
சொன்ன ஆதமாபஹாரமாவது-தன ஸவருபம் ஸ்வதந்தரம் என்கிற
பரதிபத்தி, ஸ்வதந்தரம் ஆமளவில் (எ௭) 'சுஸஹ்வ' [அஸந
நேவ] என்கிறபடியே 1 ஸவருபம் இல்லையாயவிநிம என்கை ஆகை
யால, ஸேஷதவம் இல்லாதபோது ஸவருபமில்லை என்னத்தட்டில்லை
யென்று கருத்து

ஆக, பரகருதயாததமான ஸாவரனுடைய காரணதவமும், தாத
வாததமான ரக்ஷீகதவமும், அராதததலததாலவந்த ஸுயஸ்திதவமும்,
2 பரதயயஸித்தமான சேதனஸேஷதவ 3 பரதிஸம்பநதியான ஸே
ஷிதவமும் ஆகிற அகாராராததத்தை அருளிச்செய்தாராயிற்று

அநந்தரம் மத்யமாக்ஷரமான உகாரததுக்கு அராததம் அருளிச்
செய்வதாக உபகரமிக்கிரா

1 தான ஸேஷனென்கிற உணாச்சியில்லாதவன 'அஸத' [ஸததை
யற்றவன்] என்று சொல்லப்படுகையாலே, ஸவருபமில்லையென்றது, அன்றி,
'தான பகவானுக்கு ஸேஷ்பூதன்' என்கிற உண்மைஞான மில்லாதவனுக்கு
'தான ஸ்வதந்தரன்' என்கிற அஞ்ஞாநமேரிவேறின்கையால, ஜஞ்ஞாநமும்ஜஞ்ஞாந
விஸேஷமான ஆந்தமுமஇல்லையாகையாலே, ஸவருபமில்லை யென்றுசொன்ன
தாகவ்யமாம் 2 பரதயயம்-இங்கே, அகாரததுக்குப்பினனே லோபிததுள்ள
சுதாததீவிபகதி 3 பரதிஸம்பநதி-எதிர்த்தட்டானஸம்பந்தமுள்ளவன், ஆத
வானுக்கு ஸேஷன் என்றால், 'பகவான் ஆதமாவுக்கு ஸேஷி' என்று
தல காண்க [ஸேஷன்-அடியவன், ஸேஷி-தலைவன்]

எனது மிடத்தைச் சொல்லுகிற தென்கை 1 'சதூதத்தியாலோஸவா
ஸேஷதவம் பரதிபாதிதமாகச்செயதே, அநயஸேஷ்தவம் பரஸதுத
மாமோ?' எனினில், லோகத்திலே ஒருவனுக்கு ஸேஷமான கருஹ
சேஷதரபுதரதாஸாதிகள வேறேயுஞ் சிலாக்கு ஸேஷமாயிருக்கக்
காணாசயாலே, அப்படிப்பட்ட அநயஸேஷதவம் இந்தஸதஸ்திதிலும்
உண்டோ?' என்று ஒருஸமயக உதிசுசுமிதே, ஆகையாலே, தாதரு
ஸமான அநயஸேஷதவம் இங்கு இல்லை யென்றுமீடத்தை பரதிபா
திக்கிறது, உகாரம்

அங்குன்னறிக்சே, இவ்வுகாரத்தாலே லக்ஷ்மீஸேஷதவம் சொல்
லுகிறது என்பாடும் உண்டென்கிறா

மு-(சு) பெரியபிராடடியாசகு ஸேஷமென்கிற
தென்கு சொல்லுவார்கள்

(வயா) 'பெரியபிராடடியாசகு ஸேஷமென்கிறது என்றுஞ்
சொல்லுவார்கள்' என்று அதாவது-(அ) 'ககாரஸரிதரூபவஸு
விலொவடா உக உஷுதெ1 உகாரஸரிதரூபவாயா ஸியொவாஹீ
தயாவிஹீ1 ககாரஸு உயொடிடாஸ உதிபுணவகூணடி''
[அகாரஸசிக் 'வருபய விஷ்ணோவாசக இஷ்யதே - உகாரஸசிக்
ஸவருபாயாஸ ஸரியோவாசிகதாவிது - மகாரஸதுதயோகாஸ இதி
பரணவலக்ஷணம்] என்றும், (அக) 'ககாரொணொயுதெ விஷு
ஸவ-ஹொகெஸரொ ஹரிஃ உஷுதாவிஷு-நாஹக்ஷீ ரு-காரொ
ணொயுதெ ஸஹ - ககாரஸு-தயொஹிபு ஸீநாராயணயொ
ஸஹ-சுதநஸேஷத-தஸு வாகஸு-திஹொதிஃ'' [அகா
ரேணோசயதே, விஷ்ணு1 ஸாவலோகேஸவரோ ஹரிஃ உததருதா
விஷ்ணுநாலக்ஷம் ருக்1 ரேணோசயதேஸதா - மகாரஸதுதயோஷ்பர
ஸரிநாராயணயோஸஸதா - ஆதமநஸஸேஷதஸய வாசுதஸருதி
சோதித] என்றும் இதயாதிகளாலே பகவச்சாஸதரத்திலே அகாரத
தை பகவதவாசகமாகவும், உகாரத்தை லக்ஷ்மீவாசகமாகவும் மகார

1 'லோபிசு சதூதத்திக்குப் பின்னே உகாரம் சேருகையாலும், அங்கே
அநயஸேஷதவம் சொல்லப்படாமையாலும், அதை நிவர்த்திப்பிக்கவேண்டிய
அவசியமென?' என்பது, ஸங்கைக்குக் கருத்து.

திருமநதரபரகரணம்

ததை ததுபயஸேஷபூத ஜீவவாசகமாகவுஞ் சொல்லுகையாலே, உசார
ததை அவதாரணவாசகமாகக் கொள்ளாதே, லக்ஷ்மீவாசகமாகச் சொ
ன்னடி, இவ்வகாஷ்டதாலே பெரியபிராட்டியார்க்கு ஸேஷமெனகிறத
னாலும் சீரவஹிப்பீர்களுக்கென

1. அததைப் பற்றவும் பூவகீபாஜைப்பே முகபிமெனலும்கதை
அருளிச்செய்கிறா

**மு-(கா) அதிலும், அநயஸேஷதவம் கழிகையே
பரதாநம்.**

(வயா) 'அதிலும் அநயஸேஷதவம் கழிகையே பரதாநம்'
என்று அதாவது - பெரியபிராட்டியார்க்கு ஸேஷமாகையாகிற அதி
லுங்காட்டில் கீழ்ச்சொன்ன பகவச்சேஷதவதன்க்கு விரோதியான
அநயஸேஷதவம் கழிகையே பரதாநாபேசுதம் என்கை

'அநயஸேஷதவம் இப்படி கருமோ' எனன, அதன சரெளா
பத்தை ஸதருஷ்டாநதமாக அருளிச்செய்கிறா

**மு-(கா) தேவாகளுக்கு ஸேஷமான புரோடாஸத
தை நாயககு இடுமாபோலே, ராஸ்வரஸேஷமான ஆதம்
வஸதுவை ஸமஸாரிகளுக்கு ஸேஷமாகுகுதை**

(வயா) 'தேவாகளுக்கு' என்று தொடங்கி அதாவது-
ஆராத்யரான இரதராதி தேவாகளுக்கு போகயதயா ஸேஷமாகக்
கலபித்தமான 2 புரோடாஸததை தாஸ்வரஸாஸநாதிகளுக்கு அநா

1. பூரீபாஞ்ராத் ததிலே உகாரத்தை லக்ஷ்மீவாசகமாக உசாஸலி
யிருக்கவும், உகாரத்திக்கு அவதாரணாததம் கொள்கையே முககியமென
லாழோ வென்னில, -பரணவாருத்தத்தை விவரிக்கிற ஸருத்தானே 'பகவத
வவஅஹம் அஸமி' என்று வகாரராததமாக விவரிககையாலும், "கண்ணபுர
மொனமுடையாலுக்கு அடியே நெருவறருரிடேனே" எனபது முதலிய
இடங்களில் ஆழ்வார்கள் உகாராததம் அநயஸேஷதவம் என்று மெனபது
தோன்ற அருளிச் செய்கையாலும், உகாரத்திக்கு அவதாரணாததம் கொ
ளாத பகஷத்தில் அவஸ்யாபேசுதிதமான அநயஸேஷதவம் வருத்திககாக் ஸா
வமவாகயம் ஸாவதாரணம் என்கிற நயாயத்தினாலவது அவஸ்யமாக அவதார
ணாததக் வகாரத்தை அதயாஹரிககவேண்டி யிருத்தலாலும், பதிபநீ
நயாயத்தாலே லக்ஷ்மீஸேஷதவம் சன்னடையே வித்தித்தவியு மானயா
லும், ஓரானவழியாயப் பூவகாசாயாகள் இவ்வுடனே அருளிச் செய்து ஸருவத
னலு மெனக் 2 புரோடாஸத-ஹலி

ஹமாமபு தீஹீநமாயிருக்கிற நாயகரு இம்மாப்பாலே இருப்ப
தொன்று, 1 பராபதஸேஷிபான ஸவரானுக்கு ஸேஷமான ஆதம
வஸதுவை ஸாவபரதாரததாலும் 2 ஹேயரான ஸீமஸாரிகளுக்கு
ஸேஷமாகுகை யெனகை

‘இப்படி கருமான அநயஸேஷதவம் கழிகையே ஆதமாவுகு
பாதாநாபேஷிதம்’ என்று கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தத்தை கீ திரீகரிககிரு

மு-(கூந) பகவச்சேஷதவத்திலும் அநயஸேஷத
வம் கழிகையே பாதாதம்

(வயா) ‘பகவச்சேஷதவத்திலும் அநயஸேஷதவம் கழிகையே
பாதாதம்’ என்று அதாவது - ஸக்ஷம்ஸேஷதவத்திலுங்காட்டில் பர
தாதம் என்ற¹ அளவேயன்று, பகவான்தனக்கு ஸேஷமாயிருக்கும்தி
லுங்காட்டில் அநயவிஷயத்தில் ஸேஷதவம் கழிகையே ஆதமாவுகு
பாதாநாபேஷிதமெனகை

இதுக்கு பரமானம் ஈட்டுகிரு

மு-(கூச) ‘மறநதுமபுறததொழாமாதநதர்’ என்கை
யாலே

(வயா) ‘மறநதுமபுறததொழாமாதநதர்’ என்கையாலே’ என்று
அதாவது - யமககரஸமவாதத்தைத் திருமழிசைப்பிரான அருளிச
செய்த² ‘‘ திறம்பேனமினகணா’ என்கிற பாட்டிலே பாகவத
ஸக்ஷணஞ்சொல்லுகிறவாவில் ‘திருவடிதனனாமம் மறநதும புற
தொழாமாதநதர்’ என்று ஸவாமியுடைய திருநாமத்தை மறநதார்களா
கிலும் மறநெருவிஷயத்தில் ஸேஷவருத்திபண்ணாதவர்கள் என்று
சொல்லுகையாலே யெனகை

ஸவரஸேஷமான ஆதமவஸதுவுக்கு ஸவஸேஷதவம் பரஸேஷத
வஸாரிரணம் அநயஸேஷதவமாகையாலே, உபபதையும் இவவு
காரம் கழிக்கிறதென்று சொல்லி நிகமிககிரு

மு-(கூரு) இததால, தனக்கும் பிறாக்கும் உரிததன
று என்கிறது

1 பராபதஸேஷி - வகுத்தஸேஷி 2 ஹேயா-நிக்ருஷ்டா

3 அளவு - மாதரம்

நானகார இரு கூஅ

(வயா) 'இததால், தனக்குமரியாகும் உரித்தனநென்கிறது' என்று அதாவது-அடியேஷ்வரவாததகமான இவவுகாரத்தாலே¹ அநபரில் அபயநாமகவல மரிசியு மாணயாலே இவவாதமவனது தனக்கும் உரித்தன்று கவனப்படுத்த எம்மாரிசுநக்கும் உரித்தன்று எனனுமிடஞ் சொல்லுகிற கனகை

ஆக, உகாராதத்ததை அருளிச்செபதாராபற்றய

அகநதரம், தருதீயாக்ஷரமான மகாராகத்ததை அருளிச்செபகிரா

ம - (சுசு) மகாரம், இருபத்தஞ்சாய அக்ஷரமாய ஜஞாதவாசீயுமாயிருக்கையாலே, ஆதமாவைச் சொல்வகிறது

(வயா) 'மகாரம் என்றுதொடங்கி அதாவது (அஉ), ஹோதாநி வகவமெடுண வவமெடுணெனவியாணிஉடவமெடுண வமெடுண ஜோநமஸாடியஸயா, மீநஃ வகாரொடுணெனவொஃ மகாரொண வவஹுதிஃ | வகாரொண வகாரொண மீஹாந புகுதிருவூ தெ || சூதாதாஸவகாரொண வகுவிஸஃபுகீதிதஃ' [புதாநிச கவாகேண சவாகேணேநகரியாணிச | டவாகேண தவாகேண ஜஞாநகநதாதயஸதநா || மந பகாரேணேவாகதம் மகாரேண வஹமகருத் | வகாரேணவகாரேண மஹாநபகருதருசயதே | ஆதமாதஸமகாரேண பருசவமஸு பரதீதித] என்கற்படியே, பருதீவயாதி பரகருதயரதமான இருபத்துநாலு ததவதுக்கும் வாசகமாயிருந்துள்ள ககாராதீகாராதமான இருபத்துநாலு அக்ஷரமுமவோலனறிககே மகாரம் இருபத்தஞ்சாமக்ஷரமாய 2 *மீநஜோமெ" [மந-ஜஞாநே] என்கிற தாதுவிலே யாதல, †மீநஃவவொயமெ" [மந-அவபோதநே] என்கிற தாதுவிலேயாதல விஷயநமாயகையாலே, ஜஞாநவாசீயுமாயிருக்கையாலே, (அந) 'வகுவிஸ

1 அடியில் அநயதமதவம் அவீஸ்ஷடம - பகவானிலும் வேறுபட்டவரென்றால் அவவாறு வேறுபட்டிருக்கை யெனபது ஸவவிஷயத்திலும் ஸமாநம் [அவீஸ்ஷடம-ஸமாநம்] 2 மநயதேஇதி ம மறுதே இதி ம என்றவது மகாரத்துக்கு வ்யுத்தபத்தி

* தாது-திவாகி-ஸயநவிகரணி † தாது-தநாதி-உவிகரணி

ஸொ஽யம் வு஁ரூஷஃ” [பஞ்சவிமஸோ஽யமபுருஷ] (அச) வன
வி஁ஸுக்ருதூஹதி” [பஞ்சவிமஸு ஆதமாபவதி] என்கிறபடி 1 ப
ஞ்சவிமசகஸ்ய (அரு) “விஜ்ஞாநா தூவ஁ரூஷஃ” [விஜ்ஞாநாத்
மாபுருஷ] (அசு) “விஜ்ஞாதாரஸிரெ கௌ விஜாநீயாகு” [விஜ்
ஞாதாரமரே கேந விஜாநீயாத] என்கிறபடி 2 ஜ்ஞாநஸவநுபனு
மாய,ஜ்ஞாநகுணகனுமாயிருக்கிற ஆதமாவைசொல்லுகிறதென்கை

சீழ்ச்சொன்ன ஸேஷதவம் 2 ஸாவஸாதாரணமாகையால் 3 தரி
விதாதமவாககததையும் இதிலே சொல்லவேண்டுமாகையாலே, அரு
ளிச்செய்கிறா

மு-(சுஎ) இதுதான் ஸமஷ்டிவாசகம்

(வயா) ‘இதுதான் ஸமஷ்டிவாசகம்’ என்று அதாவது-இப
படி ஆதமவாசகமான இமமகாரந்தான் ஆதமஸமஷ்டிக்கு வாசக
மென்கை

‘ஏகவசநம் ஸமஷ்டிவாசகமாமோ?’ என்கிற பங்கையிலே
அருளிச்செய்கிறா

மு-(சுஅ) ஜாதயேகவசநம்

(வயா) ‘ஜாதயேகவசநம்’ என்று அதாவது-வரி ஹிஸமுஹத
தைச சொல்லுகிறவன், ‘இது ஒரு நெல்’ என்றால், அந்த ஏகவசநம்,
5 ஜாதிபரமானாற்போலே, இதுவும் ஆதமஜாதிபரமான ஏகவசந
மென்கை

‘இமமகாரததால், ஆதமாவியுடைய 6 எவவாகாரஞ சொல்லுகி
றது?’ என்கை, அருளிச்செய்கிறா

மு-(சுஈ) இத்தால், ஆதமா ஜ்ஞாதாவென்று,
தேஹத்தில் வயாவருத்தி சொல்லிற்றாயிற்று

1 பஞ்சவிமஸகன-இருபத்தைந்தாந் தத்துவமானவன் 2 ஸாவஸாதா
ரணம்-ஸாவாதமஸாதாரணம் 3 தரிவித ஆதமவாககம்-பத்தா முகதா ரித
யா என்ற மூன்று வகையான ஆதமஸமுஹம் 4 ஆதமஸமஷ்டி - ஆதமஸ
முஹம் 5 ஜாதிபரம்-ஜாதியைக்காட்டுக கருததைக் கொண்டது 6 ஆதமா
வுக்கு ஸேஷதவம் ஜ்ஞாநஸவநுபவம் ஜ்ஞாநாஸாயதவம் என்ற மூன்று
வகையான தனமை யுள்ளதனால் இம்மூன்றில் எந்த ஆகாரம் மகாரகதாற
சொல்லப்படுவது என்று பங்கை

(வயா) 'இததால்' என்று தொடங்கி அதாவது-பஞ்சவிமஸா க்ஷரமாய ஜஞாநவாசியுமாயிருந்தாளா இம்மகாரததால், 'ஸேஷத வாய்மாமான ஆதமா-ஜஞாநாய்யபூதனனவன' என்று, அசேதந மான 1 தேஹத்திற்காடயல் ஆதமாவின 2 வயாவருத்தி சொல்லி நறுயிற்று என்கை

தேஹோ஽ஹம், ம ஜாஸ்யோ஽ஹம், ஸகதுஸோ஽ஹம், நரு ஸோ஽ஹம் என்று 3 தேஹத்திலே அஹமபூத்தி வயவஹாரங்கள் நடவாநிற்க, அஹமாதபூதனன ஆதமா, தேஹத்தில் வயாவருத தனென்றுசொல்லுகிறபடிதான் ஈங்கனே? எனன, அபுளிசசெய கிருர

ஸ்-(௭) தேஹத்தில் வயாவருத்தி ததவஸேகரத திலே சொன்னோம்

(வயா) 'தேஹத்தில் வயாவருத்தி ததவஸேகரத்திலே சொன்னோம்' என்று அதாவது-அநேக ஹேதுக்களாலே தேஹத்தினு டைய அநாதமதவத்தை ஸாதியாநின்றுகொண்டு, ஆதமாவினுடைய ததவயாவருத்தியைத் ததவஸேகரமாகிற பரபரத்தத்திலே வயகதமா கச சொன்னோம், அதிலே, கணடுகொளவதென்கை

6 'தாமிஸவரூபகந்நூரவகமாக தததாமமான ஸேஷதவத்தை' சொல்லுகை பரபரமாயிருக்க, இபரணவநதனனி ௭ பரதமம ஸே

1 ஆதமா ஜஞாதா எனனமல ஜஞாநம் என ஸுர தேஹத்தில் வயாவருத்தி சொல்லப்பட்டதாடி, ஆயினும், பரபரத்தில் ஸாதகஸதவ மான அசிக்து வலயம்பரகாஸ மாகைடாலும், ஜஞாநகவமெனபது வலயம் பரகாஸதவ ரூபமாகையாலும், அந்த அசிக்தின 'வயாவருத்திக்காக 'ஜஞாதா' எனன வேண்டியதாயிற்று, ஜஞாநா - சாமபூதமான ஜஞாந துக்கு ஆஸ்ரயன 2 வயாவருத்தி - வேறுபாடு 3 தேஹத்தில் அஹம பூத்திவயவஹாரங்கள் 'நான எனபதன பொருள் இவ்வுடல்தான்' என்ற எண்ணமும், அதற்கு ஏற்ற சொல்வழக்கும் 4 வயாவருத்தன் - வேறுபட்ட வன் 5 அநாதமதவம்-ஆதமாவாகாமை 6 தாமிஸவரூபகந்நூரவகமாக - ஆதமஸவரூபலக்ஷணமான ஜஞாதருதவத்தை முத்துந்சொல்லி யென்றபடி பரணவத்தில் ஜீவஸரூபம் முக்கியமானையாலே, முதலில் மகாரதத்தைவைத்து அதன்பிறகு எம்பெருமானுக்கு ஸேஷபூதனென்பகைத் தெரிவிப்பதாய்ச சதூதத்திவிபகதி மறையப்பெற்றதான அகாரம் வைக்கப்படவேண்டாவோ? என்று தோன்றுகிற ஸங்கையை இங்கு அதுவதிக்கிறாரென்று அறிக.

ஷதவததைச சொல்லி, பின்னை ஆதமாவைச சொல்லுவானென? என
கிற ஸங்கைகளிலே, அப்படி சொல்லுகைக்கு ஷேதத்தை அருளிச்
செய்கிறார்

மு-(௭௧) மணததையும் ஒளியையுட்கொண்டுபுவை
யும் ரதநததையும் விருமபுமாபோலே, ஸேஷதென்று
ஆதமாவை யாதரிக்கிறது, அல்லாதபோது “உயிரினுற
குறைவில்லம்” என்கிறபடியே தயாலபம், அதுநிதானம்,
ஸேஷதவததைச சொல்லிப் பின்னை ஆதமாவைச
சொல்லுகிறது

(வ்யா) ‘மணததையும்’ இதயாசிவாகயதரயததாலே அதாவது-
மணததக்கு ஆஸாயமென்று புவை விருமபுமாபோலேயும் ஒளிகு
ஆஸாயமென்று ரதநததையும் விருமபுமாபோலேயும், ஸேஷதவததக்கு
ஆஸாயமென்றுயிறும், ஆதமாவை ஆகரிக்கிறது ஸேஷதவ ஆஸாய
மல்லாதபோது, “உயிரினுறகுறைவில்லம்” என்று பகவத ஷேஷதவ
ரஹிதபான ஆதமாவால் அபேகைஷ யுடைபோமல்லோம் என்கிற
படியே, தபாபபுபவிநிமிததனை உபபாடியிருந்துள்ள ஸேஷதவத
தின் ஊற்றை, சொற்ற, ஸேஷதவததை முநதுதச சொல்லி, பின்னை
ஆதமாவைச சொல்லிறென்கை

|| ததரபாகமகமான இபரணவககாறு சொல்லித கலைக்கடிகு
அாதககை அருளிச்செய்கிறார்

மு-(௭௨) ஆக, பரணவததால் † “கண்ணபுரமொ
ன்றுடையானுகு அடியேன் ஒருவாக குரியேனே”
என்கிறபடியே ஸ்வபரஸம்பததஞ் சொல்லிறது

(வ்யா) ஆக என்று தொடங்கி அதாவது-சீழ்ச்சொன்ன எல்
லாவற்றிலும், பரணவததால் † “கண்ணபுரமொன்றுடையானுகு
என்று சதுரதயநதமான அகாராததததையும் “அடியேன்” என்று
ஸேஷதவாஸாயவாசியான மகாரததில் அாதததததையும், ‘ஒருவாக
குரியேனே’ என்று அநபஸேஷதவவீவாததகமான உகாராததத
தையும் சொல்லாதின்கொண்டு பரணவாததததை அதுவதததத

திருமங்கையாழ்வார ஸ்ரீஸூகதீபபடியே, ஜீவபராகளுக்கு உண்டான ஸேஷஸேஷிபாவஸம்பந்தத்தைச் சொல்லிற் றென்கை

இன்னமும் பொய்கையாருடைய திவ்யஸூகதியாலே 'ஸேஷத்வ பரதிஸம்பந்தீ ஒருமிதுநம்' எனனுமிடந் தோற்ற, இந்தஜீவபரஸம்பந்தத்தை அருளிச்செய்கிறார்

மு-(எரு) இததால, * "தாமரையாள கேளவ னெரு வனையே நோக்கு முணாவு" என்றதாயிற்று

(வயா) 'இதகால * "தாமரையாள கேளவன்" என்று தொடங்கி அதாவது - இரனைவக்கால், "தாமரையாள கேளவன்" என்று-அசாரவாசமுடைய ஸேஷத்வ பரதிஸம்பந்தியான ஸ்ரீய பதியையும், 'ஒருவனையே நோக்கும்' என்று-சதுரத்யுகார வசனாற் சொல்லுகிற அநநயாஹுஸேஷத்வபரத்யுகதமான ஆதமாளினுடைய 1 ததேகபர தைபையும், 'உணர்வு' என்று - அந்த ஸேஷத்வ அஸ்ரயமாச மகாரத தாற் சொல்லப்பட்ட ஜ்ஞாநைகநிருபண்யனான ஆதமாவையும் சொல்லுகிற ஸூகதியிற் படியே, 2 ஜீவபரஸம்பந்தம் சொல்லிற்றாயிற் றென்கை

அகாரத்தில் பரதயப்பாதத் பரநாமாச பரணவாததத்தை யோஜிததார கீழ், அதில் தாதவாததபரநாமாச பரனைவததுக்கு இன்னமும் ஒருயோஜனை அருளிச்செய்கிறார்

மு-(எசு) அகாரததாலும் மகாரததாலும், ரக்ஷகீன யும் ரக்ஷயததையும் சொல்லிற்று, சதுரதத்யாலும் உகார ததாலும், ரக்ஷணஹே துவான பரபதிபையும் பலததையும் சொல்லிற்று

(வயா) 'அகாரததாலும்' என்று தொடங்கி அதாவது-அகார ததாலே ரக்ஷகனை ஈஸ்வரனைச் சொல்லிற்று மகாரததாலே தச ர-ஷபமான ஆதமவஃ துவைச் சொல்லிற்று, சதுரதத்யாலே ரக்ஷி

1 ததேகபரணத்-அந்த ஸ்ரீய பதி யொருவனிடத்தில் தானே மண்ட பற்றி யிருக்கை 2 ஜீவபரஸம்பந்தம் - ஜீவாதம் பரபராக்ஷகங்களுக்கு பயத் தாமாக உள்ள ஸம்பந்தம் என்றபடி

முதல்கூறுகள்

கைக்கு ஹேதுவான ஸேஷதவமாகிற 1 பராபதிபைச சொல்லிற்று, இப்படி ரக்ஷிக்கிறதற்கு பலம் - இவ்வாதமவஸ்து அததலைக்கு அந் பராபுமாக 2 விநியோகப்படுகை யாகையாலே, அவ்வநயாஹ ஸேஷதவ வாசியான உகாரத்தாலே ரக்ஷணபலத்தைச் சொல்லிற் றென்கை

ஆக, இம்மகரத்திற் பரதம்பதமான பரணவாதத்தலை அரு ளிச்செய்தா ராயிற்று

இனி மேலிற்பதங்களுக்கும் அரத்தம் அருளிச்செய்வதாச், 3 மந்தரஸேஷமும் 4 இதுசகு விவரணமா யிருக்குமபடியை முநது, அருளிச்செய்கிறா

மு-(எடு) இனிமேல் பரணவத்தை விவரிக்கிறது (வயா) 'இனிமேல் பரணவத்தைவிவரிகிறது' என்று "இவ விடத்தில் விவரணமாகிறது - பரஸ்துதமான அரத்தத்துக்கு உபாயுக் தமான அரத்தத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு பூரவோகதமான அரத்தத் தை விஸ்திகரிககை" என்று தீபரகாஸுத்திலும், (அஎ), "உகார-விஸ தீகார யுகாராஹவொயநடு 1 உதம் விவரணம் தகு உஹிதா நாம் உஹிணாடு" [உகாரத்த விஸ்திகார யுகாரத்தநாதர போதநம் 1 மதம் விவரணம் தநர மஹிதாநாம் மஹிணம்] என்று ரஹஸ்யதரயாரத்தவிவரணகரமம் அருளிச்செய்த பரபந்தத்திலும், விவரணலக்ஷணத்தைச் சீயா அருளிச் செய்தாரிறே

'விவரிககிறபடிதான எங்ஙனே?' எனன, அருளிச்செய்கிறா

மு-(எசு) உகாரத்தை விவரிககிறது - நமஸஸு, அகாரத்தை விவரிககிறது - நாராயணபதம், மகாரத்தை விவரிககிறது-சதூததி, நாரபதமென்று சொல்லுவா கள்.

(வயா) 'உகாரத்தை விவரிககிறது நமஸஸு' என்று தொட னகி அதாவது-அந்யஸேஷதவத்தைக் கழிககிற இடத்தில் அநயரி

1 பராபதி-ஸம்பந்தமென்னலாம் 2 விநியோகப்படுகை-உபயோகப்படுகை 3 மந்தரஸேஷம் - மந்தரத்தின மிச்சமான பாகம் நமஸஸும் நாராயண ஸபதமும் 4 இதுசகு-பரணவத்துக்கு

லே அநயதமனாகச சொல்லப்பட்ட 1 தனனை வெளிபாசச சொல்லிச கழிக்கையாலே உகாரத்தை விவரிக்கிறது நமஸு, ரக்ஷகனுன ரு வரனுடைய வ ஶுபத்தையும் ரக்ஷயபூக சேகநாசேதங்ஙசையும் ரக்ஷ ணைப்போகியானசூனாதிக்கையும் ரக்ஷணபரகாரத்தையும் விஸதமா கச ரக்ஷை லுக்கையாலே, அசரகத்தை விவரிக்கிறது நாராயணபதம், (அஅ) ‘‘நாகிஹி க்ரஹதஸேஷக்ஷு’’ [நாகிஹி க்ரஹதஸேஷ க்ஷவம்] (அக) ‘‘ககிஹி க்ரஹஸு செஷக்ஷபாநுஹவத்’’ [அ கிஞ்சிதகரஸய சேஷதவாநுபபததி] எனகிற பத 2 கிஞ்சிதகார பிலலாகபேநது சேஷதவஸிததி யிலாமையா, ததஸிததிக்கு உறு ப்பான கிஞ்சிதகாரத்தை வரதிபாதிக்கிற சதுததி, சேஷதவாஸரய மான ஆதமவஸுதவைச சொல்லுகிற மகாரத்தைவிவரிக்கிறது மகார வரஸபுண ஆதமாவிறுடைய நிதபதவம், ஏகாநுபதம், பஹுத வம் தொடக்கமானவற்றை பரதிபாதிக்கையாலே, மசாரத்தை விவ ரிக்கிறது நாரபதமென நுஞ சொல்லுவாக்கள எனகை

‘அக்ஷரகரமததுலே விவரியாதே 3 வயுகரமமாக விவரிப்பா னேன்?’ எனன, அருளிச்செய்கிறா

மு-(எஎ) அடைவே விவரியாதொழிகிறது, வீரோதி போய அநுபவிக்கவேண்டுகையாலே

(வயா) ‘அடைவே’ என்று தொடங்கி அதாவது-அக்ஷரகரமத துலே விவரியாதொழிகிறது-அகாரவிவரணமான நாராயணபதத்தில பகவதநுபவத்துக்கு வீரோதிபான அந்வார மபாராதிக்கள நமஸ ஸாலே கழியுண்டுபோயப ினனை அநுபவிச்ச வேண்டுகையாலே யெனகை

இனி மதபமபதமான நமஸஸுக்கு அததம் அருளிச்செய்வ தாக, அதில 4 அவநநாபதபேதத்தை அருளிச்செய்கிறா

மு-(எஅ) நமஸஸு - ‘‘ந’’ என்றும் ‘‘ம’’ என்றும் இரணபதம்

1 நமஸஸு ‘‘ம-ந’’ என்று பிரிந்து ‘எனக்கு உரியனல்லேன்’ என ஸவசேஷதவத்தை வெளிப்படையாகக் கழித்தல காண்க 2 கிஞ்சிதகாரம- ஏதேனும் குறஹேவ செடகை 3 வயுகரமம் - பதம் இருக்கின்ற வரிசைக்கு மாறான முறைமை 4 அவநநாபதபேதம்-மஸவினுள் உள்ள பதப் பிரிவு

(வயா) ‘நமஸஸு - “ந” என்றும் “ம” என்றும் இரண்டுபகம்’ என்று

‘இவ்விரண்டுபதங்களுக்கும் அர்த்தம் எது?’ என்ன, அருளிச் செய்கிறா

மு-(எக்) “மம்” என்கிற இததால், ‘தனக்கு உரியன’ என்கிறது, “ந” என்று அததைத் தவிர்க்கிறது

(வயா) ‘ம’ என்கிற இததால்’ என்று தொடங்கி ஆதாவது - “மம்” என்று ஷஷ்ட்யந்தமான இமமகாரகசால் மகாரவாசுபனுவ ஆதமாவுக்கு 1 கீழ்ச்சொன்ன தாதாத்யபரதிக்கோடிபான் ஸவாதத் தவம் தோற்றுக்கையாலே, ‘தனக்கு உரியன’ என்னும்தைச் சொல்லுகிறது, “ந” என்று 2 நிஷேதவாசியான நருஞாலே, அததைக் கழிக்கிறது என்கை

உபபதத்தாலும் சொன்ன அர்த்தத்தைச் சேரப்பிடித்து அருளிச்செய்கிறா

மு-(அ) ஆக “நம்” என்கிற இததால், ‘தனக்கு உரியனன்று’ என்கிறது

(வயா) ‘ஆக நம’ என்கிற இததால் தனக்கு உரியன அனறென்கிறது’ என்று பதகரமத்திலே அர்த்தஞ்சொல்லாதே, வயுதகரமமாகச் சொல்லுகிறது 3 நிஷேத்யத்தைச்சொல்லி நிஷேதிகச வேண்டுக்கையாலே, 4 கரமத்திலே சொல்லுமபோது “*விடுமின முபறவும” என்னுமபோலே நிஷேத்யூவகமாக நிஷேத்யத்தைச் சொல்லுகிறதென்று யோஜிக்கவேணும் அதுகாணும் பரநபடியிலே இவாதாமே அருளிச்செய்தா

‘தனக்கும் பிறாக்கும் உரித்தன்று’ என்று அநயஸேஷதவத்தை நிஷேதித்த உகாரத்தைவிவரிக்கிறதாகி 5, பிறாக்கு உரித்தனென்றத

1 கீழ்ச்சொன்ன தாதாத்யம்-அகாரகசால் லோபித்துள்ள சதூரத்தியின அர்த்தமான தாதாத்யம், தாதாத்யபரதிக்கோடி-தாதாதமாக [பகவதாதமாக] இருக்கை யென்பதற்கு எதாததட்டானது 2 நிஷேதவாசி - எதிரமறைப பொருளைச் சொல்லுவது 3 நிஷேதயம் - *வேதிககப்பட வேண்டியது 4 பதகரமத்திலே சொல்லியுள்ள இடத்திற்கு உபபததி அருளிச்செய்வது, ‘கரமத்திலே’ என்று தொடங்கும் வரகயம்

* திரு-வா-மொ-க-உ-க

தையும் விவரியாமல், 'தனசூரியனன்று' என்ற இதையே விவரிப்பானேன்? என்கிற ஸங்கையிலே அருளிச்செய்கிறார்

மு-(அக) 1 பிறாகது உரிபனை அன்று தன்வைலக்ஷணயத்தைக் காட்டி மீட்கலாம், தனக்கென்னும்ன்று யோகயதையும் கூட அழியும்

(வயா) 'பிறாகது உரிபனைவன்று' என்று கொடங்கி அதாவது-அந்யஸேஷத்தினை அன்று, சேஷத்தவத்துக்கு இசையகையாலே, அநயிறகாட்டில் தனக்குண்டான ஸாவகாரணத்தவ எவரசுத்தவ எவாஸேஷத்தவாதிபான வைலக்ஷணயத்தைக் காட்டி அநநிலையிலினமும் மீட்கலாம். 'தனசூரியன்' என்று நிறகுமன்று (அக), 'கூலி' [தவமமே] என்றால், (கூ) 'சுஹ' [அஹமமே] எனனுமது ஒழிய சேஷத்தவத்துக்கு இசையாமையாலே, மீட்கைக்கு யோகயதையுங்கூட இலக்யாய்விடுமென்கை

'இந் நமஸ்ஸால் செய்கிற அமஸந்தான எது?' எனன், அருளிச்செய்கிறார்

மு-(அஉ) இததால், விரோதியைக் கழிக்கிறது

(வயா) 'இததால் விரோதியைக் கழிக்கிறது' என்று

'அதுதான் ஒன்றே? பலவோ?' எனன், அருளிச்செய்கிறார்

மு-(அங) விரோதிதான்-முன்று.

(வயா) 'விரோதிதான் முன்று' என்று

அம்முன்றுதான் எது? எனன், அருளிச்செய்கிறார்

மு-(அச) அதாவது - ஸவருபவிரோதியும், உபாயவிரோதியும், பராபயவிரோதியும்.

(வயா) 'அதாவது-ஸவருபவிரோதியும், உபாயவிரோதியும், பராபயவிரோதியும்' என்று இததால் பரதம்பத்திறிசொன்ன 2 ஸவரு

1 எம்பருமானுக்கு சேஷன்கைக்கு யோக்யதையை யுண்டாக்குகிற அந்யஸேஷத்தத்தைக் காட்டிலும், எம்பருமானுக்கு அடிமைப்படுத்தலையும் அழிக்கிற ஸவஸேஷத்தவம் [நான் எனக்கு உரியேன் எனப்பது] உந்நருமாகையாலே அதைக்கழிக்கிற நமஸ்ஸாலே அந்யஸேஷத்தவம் காணெழியுண்டுபோ மெனப்பது, இந்த மூலவாக்யத்தின கருத்து 2 ஸவருபத்தக்கு - பகவதந்யாஹஸேஷத்தவ ஸவருபத்தக்கு

பகதுக்கு விரோதியும், 1 இப்பத்ததில் ஆரத்தமாக வித்திக்கிற உபாயத்துக்கு விரோதியும், உத்தரபத்ததிறசொல்லுகிற ப்ராபயத்துக்கு விரோதியும் என்கை இரநம்ஸஸுதான 2 காகாந்நியாயத்தாலே பூரவோதகரபகங்களிற சொல்லுகிற ஸ்வரூப பராபயங்களினுடைய விரோதிகளை கழிக்கக்கடவதாயிடு இருப்பது

‘இவ்விரோதிதரயமும் கழிகையாவது தானாது? என்ன, அது தனனை அடைவே அருளிச்செய்கிறா, மேல மூன்றுவாகயத்தாலே

மு-(அரு) ஸ்வரூபவிரோதி கழிகையாவது - “* யானே நீ எனனுடைமையும் நீயே” என்றிருக்கை, உபாயவிரோதி கழிகையாவது - “† களைவாய துண்டம் களையா தொழிவாய களைகணமற்றிலேன” என்றிருக்கை, பராபயவிரோதி கழிகையாவது - “மற்றை நங்காம்கள மாற்று” என்றிருக்கை

(வயா) ‘ஸ்வரூபவிரோதி’ இதயாகி அதாவது - 3 ஸ்வரூபத்துக்கு விரோதி “* யானே எனதனதே” என்றிருக்கை யாகையாலே அது கழிகையாவது “* யானே நீ யெனனுடைமையும் நீயே” என்று - 4 ஆதம் ஆதமீயங்கள் இரண்டும் 5 அததலைக்கு பரகாரதயா ஸேஷம் என்றிருக்கை பென்கை ‘உபாயவிரோதி’ இதயாகி அதாவது - 6 உபாயத்துக்கு விரோதி 7 ஸ்வரூபத்தை ஸ்வாநவயமாகையாலே, அது 8 கழிகையாவது - “† களைவாய துண்டம் களை

1 இப்பத்ததில் ஆரத்தமாக வித்திக்கிற-இப்பத்தத்துக்கு ஆரத்தமான ஸ்வராதநதாயரிவருத நியாகிற தின்பலத்தான ஏற்படுகிற 2 காகாந்நியாயத்தாலே-காந்தத்துக்கு கணவிறி ஒன்று யிருந்ததேயாயினும் அது தானே இரண்டு கணகளிலும் ஸஞ்சரித்துப்பராவையையுண்டாக்குவதுபோலே, நடுவில் நிற்கும் மஸஸு தனக்குப்பூரவதமான பரணவத்திலும் உத்தரபத்தமான நாராயண பத்ததிலும் அவயிக்கையாலே என்றபடி 3 ஸ்வரூபத்துக்கு - ஸ்வரூப ஜனாநத்துக்கு 4 ஆதம் ஆதமீயங்கள்-தானும் தனனுடைமையும் 5. அததலைக்கு பரகாரதயா ஸேஷமென்றிருக்கை-ஸ்வரூபத்துக்கு சரீரமாய்க்கொண்டு ஸேஷமென்று கொள்ளுகை 6 உபாயத்துக்கு - உபாயத்தவாத்யவஸாயத்துக்கு 7 ஸ்வரூபத்தை ஸ்வாநவயம்-தனனைக் காத்துக்கொள்வதில் தனக்கு ஸமபந்த முண்டாகை 8 ம ந-நான எனக்கன்று [அதாவது-எனனுடைய ரகசுணத்தில் உரிமையுடையவன்னது] என்று பொருள்பட்டு, டகவதேகரகசுணனை கருத்தை விளக்குவதாகி, உபாயவிரோதியைக் கழித்தல்காண்க

* திருவா-மொ 2-கூ-கூ-

† திருவா-மொ 19-அ-அ

யாதொழிவாய களைகண மறறிலேன்” என்று - ‘துக்கத்தைப் போர குவாய போக்காதொழிவாய, வேறொரு ருக்கவஸ்துவையுடையே னலிலேன்’ என்றுருக்கை யென்கை ‘பராபயவிரோதி’ இதபாதி அதாவது - 1 பராபயத்துக்கு விரோதி ஸம் பரபோஜநபுத்தியாஸையாலே, அது கழிகையாவது-“மறறைநங்காமங்கள் மாற்று” என்று- ‘உன்னுகப்புகுப புறம்பான எங்களுடைய ஆசையைப் போக்கு’ என்றிருக்கை என்கை

இப்படி ஸவருப உபாய புருஷாரத்தங்கள் முன்னுக்கும் விரோதியாகிறது. இவனுடைய அஹங்கார மமகாரங்க ளாகையாலே, 2 அதனுடைய கரௌயத்தையும், தநிவருத்தியிலுண்டான நன்மையையும் அருளிச்செய்கிறா

மு (அசு) “ம” என்கை-ஸவருபநாஸம், “நம” என்கை - ஸவருபோஜநீவநம்

(வயா) ‘ம’ என்கை - ஸவருபநாஸம், ‘நம’ என்கை - ஸவருபோஜநீவநம்’ என்று அதாவது-(சு) “வெதநஸ்ய டீபா ஜீவஸ்ய ஸ்வீயேவ வஸ்துநி 1 ஜீ ஹக்ஷராபுதா தஜா ஜீவஸ்ய வரவஸ்ய” [சேதநஸ்ய யதாமமயம் ஸவஸமிந ஸவீயேச வஸ்துநி - மம இதயக்ஷரதவநதவம் ததாமமயஸ 1 வாசகம்] என்கிறபடியே, ‘ம’ என்கிற இதிலே 3 அஹங்கார மமகாரங்கவ இரண்டுமுனடாகையாலே அதிலே அநிதனாகை, இவ்வாத்மாவின்னுடைய ஸவருபத்துக்கு நாஸம்; ‘நம’ என்று அதில் அவயமற்றிருக்கை, ஸவருபத்துக்கு உஜ்ஜீவநம் என்கை (சுஉ) “ஆக்ஷராஸூஹவொபுத்யு ஸக்ஷராஹ ஹணஃவடி 1 ஜீவதிஆக்ஷரொபுத்யு நபுஜீவதி வஸாஸுத்யு” [தவயக்ஷரஸதுபவேநமருத்யுஸ தாயக்ஷரம் பருஹமண பதம் - மமேதி தவயக்ஷரோ மருத்யுந் நமமேதிச ஸாஸவதம், என்கை 1 டீவதிநே

1 பராபயம்-புருஷாரத்தம் 2 உதனுடைய-அகங்காரமமகாரங்களினுடைய 3 ‘உடையது’ என்ற பொருளைக் காட்டுகிற மமதையிலும் அஹங்காரமகாரங்கள் வருவது காண்க

* திருப்பாவை-உசு

இப்படி ஸ்வரூப உபாய புருஷாதத விரோதிகளைக் கழிக்கிற அளவனறிககே இந்நமஸுதான ஸ்வரூபாதிதரயத்தையும் பரகாஸிபபிக்ரும என்கிறா

மு (அ) இதுதான - ஸ்வரூபத்தையும், உபாயந்தையும், பலத்தையும் காட்டும.

(வயா) 'இதுதான 1 ஸ்வரூபத்தையும், உபாயத்தையும், பலத்தையும் காட்டும' என்று

இதுதனை உபபாதிக்கிறா, மேல மூன்று வாயத்தாலே —

மு-(அஅ) “* தொலைவிலலிமங்கலந தொழும்” என்கையாலே, ஸ்வரூபம் சொல்லிற்று “+ வேங்கடத்து உறைவாக்கு நம்” என்கையாலே, உபாயம் சொல்லிற்று, † “அநதி தொழுஞ் சொல” என்கையாலே, பலம் சொல்லிற்று

(வயா) “தொலைவிலலிமங்கலம்” இதயாதி அதாவது - “* தொலைவிலலிமங்கலநதொழும்” என்று, அவன் உகந்தருளின நிலத்தளவும் செல்ல பேஷமாபிருக்குமபடியைச் சொல்லுகிறவளவில, “தொழும்” என்று நமஸ்காரத்தைச் சொல்லுகையாலே, ஸ்வரூபம் சொல்லிற்று என்கை “வேங்கடத்து” இதயாதி அதாவது - † “வேங்கடத்துறைவாக்கு நம்” என்று - “திருவேங்கடமுடையானுக்கு பேஷம் நான், எனக்குரியேனல்லேன” என்று ஸ்வரூபத்தில் பரபாதியில்லாத ஸ்வரூபபாரதநாபத்தைச் சொல்லுகையாலே, அவனே உபாயமென்னுழிடம் ஸித்திக்கையாலே, உபாயம் சொல்லிற்று என்கை † “அநதிதொழுஞ்சொல” இதயாதி அதாவது - ‡ “அநதிதொழுஞ் சொல” என்று தாஸ்யாஸம் அதிசூயித

1 ஸ்வபேஷத்தவம் போயப பகவதந்யாராஹுபேஷத்தவம்பரகாசிபபது இந்நமஸுவிவையாகையாலே இது, ஸ்வரூபத்தைக்காட்டும, ரஸ்வரன்கையையே பாததிருக்கையாகிற பாரதநாயம் வித்தித்தது அவனே உபாயமென்பது தெளிவாவது-ஸ்வரூபத்தை ஸ்வரூபம் நிவாதத்திதபின்பே ஆதிலால் அதனைத் தெரிவிக்கும் இது, உபாயத்தையும் காட்டும, ரஸ்வரவிஷயத்திறசெய்யும்கைங்காயத்தில் ஸ்வபோகயதாபுத்தி கழிந்தாலல்லது ரஸ்வரனுடைய திருவுள்ளத்துக்கு உகப்பானது என்ற கருத்தோடு செய்யப்படவேண்டிய கைங்காயரூபபலஞ் சித்தியாமையாலே, ஸ்வபோகயதா நிவருத்தியைக் காட்டுகிறது, பலத்தையும் காட்டும

* திருவா. கூ-ந-க † திருவா. டு-ந-க. ‡ திருவா. க-அ-எ

தால் அதனுடைய சரமகஸையிலே சொல்லக்கூடவ “தொழுஞ் சொல்” என்று நமஸஸடிகத்தைச் சொல்லுகையாலே, பலம் சொல்லிற்று என்கை

இப்பதத்திலே, ததீயஸேஷதவமும் ஆரத்தமாக அநுஸந்தேயமாகையாலே, அததை அருளிச்செய்கிறா

ழி-(அக) “† உறறதும் உன்னடியாக்கடிமை” என்கிறபடியே, இதிலே பாகவதஸேஷதவமும் அநுஸந்தேயம்

(வயா) ‘உறறதும்’ என்று தொடங்கி அதாவது - “† நின திரு வெட்டிடமுததுங்கறறு நானுறறதும் உன்னடியாக்கு அடிமை” என்று- திருமந்தரங்கறறத்தால் நானுறறதும் உன்னடியாக்கு அடிமை என்னும் இவ்வாததத்திலே’ என்கிறபடியே, அஹங்கார மமகாரங்கல் சிவருத் நமாபப பகவச்சேஷதவம் உள்ளபடி பாகவதிக கிற இநநமஸஸிலே, ததகாஷ்டையான பாகவதஸேஷதவமும் அநுஸந்திக்கவேணு மென்கை

இப்படி ஆரத்தமாக அநுஸந்திக்கப்படும் பாகவதஸேஷதவத்வ தான், இநநமஸஸிலினறிககே ஸதலாநதரங்கனிலே சொல்லுவாரு முண்டாகையாலே, அததை அருளிச்செய்கிறா

ழி-(கூ) இது - அகாரத்திலே என்றுஞ் சொல்லுவாகள், உகாரத்திலே பென்றுஞ் சொல்லுவாகள்

(வயா) ‘இது அகாரத்திலே என்றுஞ் சொல்லுவாகள், உகாரத்திலே என்றுஞ் சொல்லுவாகள்’ என்று அதாவது - சதாததியாலே ஆதமாவினுடைய பகவச்சேஷதவத்தைச் சொல்லுகையாலே, பகவச்சேஷதவகாஷ்டையான இநநபபாகவதஸேஷதவாநுஸந்தாரம் அகாரத்திலே பென்றும் சிலா சொல்லுவாகள் அநநயாரஹஸேஷதவத்துக்கு எல்லை ததீயஸேஷதவபாபநதமாக நிற்கையாகையாலே, அநநயாரஹதவபூதிபாதகமான உகாரத்திலே பென்றும் சிலா சொல்லுவாகளென்கை 1 ஆரத்தமாகையாலே, அவவவஸதலங்களிலும் சொல்லலாயிருந்ததேயாகிலும், 2 கநதலகழிநதவிடத்திலே சொல்லுகையே உசிதம் என்று கருத்து

பெரிய தி-மொ-அ-கூ-ந * என்கையாலே என்று சிலஸீகோசங்கள்

1 ஆரத்தமாகையாலே-ஆரத்தபலத்தாலே கொள்ளும் தாகையாலே

2 கநதல-அநநயார மமகாரங்கள்

இந்நமஸஸுகுப பூரவத்திற பிறந்த பரதிபத்தியைப் பற்ற இதிற் பிறந்த பரதிபத்திக்கு உண்டான வாசியை அருளிச்செய்கிறா

மு-(கூக) ராஸ்வரன தனக்கேயாயிருக்கும், அசிததுப் பிறாக்கேயாயிருக்கும், ஆதமா தனக்கும் பிறாக்கும் பொதுவாயிருக்கும் என்று முற்பட்ட நினைவு, அங்ஙனன்றிக், அசிததைப்போலே + தனக்கே யாக எனைக் கொள்ளவேணு மென்கிறது நமஸஸால.

(வயா) 'ராஸ்வரன தனக்கேயாயிருக்கும்' என்று தொடங்கி அதாவது-(கூங) " ஸ்ராவம் ஸ்ராத்ரு" மஹக்" [ஸ்வரூபம் ஸ்வாதந்தாயம் பகவத்] என்கிறபடியே, ஸ்வாதந்தாயமே ஸ்வரூபமான ராஸ்வரன, ஸ்வாதத்பரானியே இருக்கும், சைதந்தயாஹிதமாகையாலே தனக்கே எனக்கைக்கு யோக்யதை யினறிக் கே பராதந்தாயஸ்வரூபமா யிருக்கும் அசிதது, பராததமாயே இருக்கும் சதூத்தியிற் சொன்ன ஸேஷதவத்தையும் மகாரத்திற்சொன்ன ஜ்ஞாதருதவத்தையும் உடையனான ஆதமா 1 ஜ்ஞாதருதவபலத்தாலே ஸ்வாததத்தைக்கும், ஸேஷதவத்தாலே பராததத்தைக்கும் பொதுவாயிருக்கும் என்று 2 நமஸஸுகுப பூரவத்தத்திற பிறந்த பரதிபத்தி, அப்படி யன்றிக், 3 பராததத்தைக்வேஷமான அசிததுப்போலே * "தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே" என்கிறபடியே 4 அதக்லக்கே 5 ரஸமாம்படி விநியோகங்கொள்ளவேணும் என்று அபேக்ஷிக்கிறது, இந்நமஸஸாலே எனக்கை

" தனக்கேயாக " என்றத்தை உபபாதிக்கிறா

மு-(கூஉ) அதாவது - போக்தஸயில ராஸ்வரன அழிகுமபோது நோக்கவேணுமென்று அழியாதொழிகை

1 ஜ்ஞாதருதவபலத்தாலே- ஜ்ஞாதததுக்கு ஆஸ்ரயமாக இருப்பனென்ற பரபலவேறுதவினாலே 2 நமஸஸுகுப பூரவதம்-பரணவம் 3 பராதத்தா ஏகவேஷம் ஆன-அயலார பொருட்டாக இருத்தலையே ஸ்வரூபவடைய 4 அததலைக்கே-அவவிடத்துக்கே ராஸ்வரனாகிய தனக்கே என்றபடி 5 ரஸம் ஆம்படி-ஆந்தமமாம்படி

* திரு வா-2-கூ-ச

(வயா) 'அதாவது' என்று சொடங்கி இததால் அததலைகே ரஸம்மபடி விநியோகப்படுகிறது-தனனோடே கலந்து பரிமாறுக தஸையில் போக்தாவான ஈஸ்வரன† ஆட்கொள்வானோத்து என னுயிருண்டமாயன்" என்கிறபடியே, அடிமை கொள்வாரைப்போலே புகுநதீ தன வயாமோஹததாலே 1 தாழ்நின்று பரிமாறி இததலை யில் ஸேஷதவீததை அழிகுமபோது 'நமஸேஷதவததை நாம நோ கசுவேணும்' என்று 2 ரைசயம் பாவித்து 3 இருபத்து 4 அவன போகததை அழியா தொழிகை யெனகை

'இப்படி இவன் அழிககைக்கு ஹேது என?' எனன, அருளிச் செய்கிறா

பு.-(கூட) அழிககைக்கு ஹேது-கீழே சொல்லிற்று, மேலுஞ் சொல்லும்

(வயா) 'அழிககைக்கு ஹேது' என்று தொடங்கி அதாவது, ஈஸ்வரன மேலவிழுந்து 5 விநியோகங்கொள்ளுகிற தஸையிலே இவன் ரைசயம்பாவித்து இறையத்து அவன போகததை அழிககைக்கு ஹேது-'ஸேஷதவமே ஆதமாவுக்கு ஸ்வரூபம்' எனகையாலே கீழே 6 பரணவத்திலே சொல்லிற்று, சதூத்தியியிலே கிககரஸவபாவ னாகச சொல்லுகையாலே, மேலிற பத்ததிலும் சொல்லு மெனகை

1 தாழ்நின்று பரிமாறி இததலையில் ஸேஷதவததை அழிகுமபோது- ஈஸ்வரன தனனைச் சோத சேதனைத் தனக்கு ஸேஷிபோல வைத்துக் கான். ஸேஷமாக நின்று அதுபவித்து, இவன்பண்ணும் கைங்காயததைத் தடுத்துத் தான இரதச் சேதனை விஷயத்தில் ஸேஷவருத்தியைச் செய்து அதை ஏற்றுக்கொள்ளுமபடி செய்கின்ற ஸமயத்தில் 2 ரைசயம்-நீச்ச தனமை தாழ்மை "நமஸேஷதவததை நாம பாதுகீர்த்துக்கொள்ளவேணும்" என்று தன்னுடைய ரைசயததை அதுஸந்தத்தால் அப்போது ஸ்வரூப த்தில் மமகாரூப ஸவரகூண்டவிஷயத்தில் ஸவ பரயதந்மு மெனநலை ஸேஷதவததுக்கு மாறாகத் தோனறுகையாலே 'ரைசயததை பாவித்து' எனறது 3 இருபத்து-பின்வாங்கி 4 அவனபோகததை-அவனுடைய முக் விகாஸததை 5 விநியோகங் கொள்ளுதல் - உபயோகித்ததுக் கொள்ளுதல் 6 பரணவத்தில தாதாதயமும நாராயணபத்ததிலுள்ள சதூத்தியில் தாதாதயததுக்கு ஏற்ற கைங்காயமும பரதிபாதிக்கப்பட்டாலும், மகாரததால் ஆதமாவுக்கு ஏற்பட்டுள்ள ஜதாதருதவததாலே 'நம ஸேஷதவததை நாம நோககிக்கொள்ளவேணும்' என்கிற ஸவஸவாதநதாய நினைவைப் போ க்கீமாட்டா எனக .

† திருவா-கூ-க-எ

இனி, இப்பாரதநாய பரதிபதநிபிணுடைய வைபவத்தைப் பல படியாக அருளிச்செய்யபுகின்றன கொண்டு, இப்பதனை நிகழித கருளுகிறா மேல —

மூ-(கூசு) இநநினைவு பிறந்த போதே கருதகருத யன், இநநினைவு இல்லாதபோது எல்லாதுஷ்கருதங் களும் கருதம், இநநினைவிலே எல்லாஸுகருதங்களும் உண்டு, இது இன்றிக்கே யிருக்கப் பண்ணும் யஜ்ஞாதி களும் பராயஸிததாநிகளும் நிஷ்பரயோஜநங்கள், இதுதன்னிலே எல்லாப்பாபங்களும் போம். எல்லாப் பலங்களும் உண்டாம்

(வயா) ‘இநநினைவு பிறந்தபோதே கருதகருதயன்’ என்றது-
“தனக்கேயாக எனைக்கொள்ளவேணும்’ எனும் இவ 1 வகையந் பாரதநாயபரதிபதநி பிறந்தபோதே தன்னுடைய ஹிகததுக்கு 2 உடலாகச் செய்யவேண்டிவதெல்லாம் செய்து தலைசுட்டினவ னென்கை

‘இநநினைவு இல்லாதபோது’ எல்லாதுஷ்கருதங்களும் கருதம் என்றது-இப்பாரதநாயபரதிபதநி இல்லாதபோது, (கூசு) “கி ரெதநநக்ஷுதம் வாவம் வொரொணா தூவஹாஸிணா” [இநதேந கருதம் பாபம் சோரேணாதமாபஹாரிண] என்கிறபடியே ஸகலதுஷ் கருதங்களும் இவனிலே செய்யப்பட்டகாயவிடு மென்கை

‘இநநினைவிலே எல்லா ஸுகருதங்களும் உண்டு’ என்றது - இது உண்டாகவே எல்லா ஸுகருதமும் பண்ணினுற பிறக்கும் பரீதி ாஸ்வரனுக்கு விளைகையாலே, இநதப்பாரதநாயபரதிபதநிபிணு ஸகலஸுகருதமும் உண்டி என்கை

‘இது இன்றிக்கே யிருக்கப் பண்ணும் யஜ்ஞாதிக்களும் பராயஸி ததாதிக்களும் நிஷ்பரயோஜநங்கள்’ என்றது - இநதப் பாரதநாய பரதிபதநி யின்றிக்கேயிருக்கச்செய்தே, ாஸ்வர 3 பரீணநாததமாக

1 உதாரணப்பாரதநாயம் - மிகவும் பரதநாயுயிருக்கை. 2 உடலாக - அவகமாக 3 பரீணம்-ஸந்தோஷிக்கச் செய்கை

இவன் பண்ணும் யாகாதி காமங்களும், தன் பாபவிமோசநாதகமாகப் பண்ணும் கருச்சரசாநதராயணுதிகளாகிற பராயஸிததாதி களும் ஈஸ்வரபரீகித்கும் ஸ்வபாபவிமோசநததுசகும் உடலாகாயை யாலே நிஷ்பரயோஜனங் ளெனகை

‘இது தன்னுலே எல்லாபாபங்களும் போம், எல்லாப பலங்களும் உண்டாம்’ என்றது - இந்தப் பாரதநதராயபரதிபத்தியாலே ஈஸ்வரன் இவள்ளவிலே அதுசூஹாதிஸபத்தைப் பண்ணுகையாலே அவனுடைய நிகூஹாதமகமான ஸகலபாபங்களும் போம். “உன்னைய பாசு” எனசெய்வென்றே யிருந்ததி” என்கிறபடியே இவனுக்கு எந்தைச் செம்பீழ்வாமென்று மேனமேலும் உபகரிக்கையாலே ஸம்ஸாரிவருத்தி தொடக்கமான கைங்கரியபராதி பாபங்கமாக ஸகல பலங்களும் உண்டாமெனச்ச

ஆக, மதப்பமதாக்கட்கை அருளிச்செய்தாராபிற்று
அநந்தரம் நாராயணபகாரதத்தகை அருளிச்செய்கிறார்

ம-(சுரு) நாராயண னென்றது - நாரங்களுக்கு
அயந மென்றபடி.

(வயா) ‘நாராயணனென்றது’ என்று தொடங்கி அதாவது - நாராயணபகர்தான “நாராணம் அபநம் லி, ஸு, நாராயணம்” என்றும் “நாராயணம் அபநம் லி, ஸு, நாராயணம்” என்றும் கதபுருஷபஹுவரீ ஹிநுப ஸமாஸகவயி ஸிதத மாலாநபாலே, அதில கதபுருஷனில ஆதககை முநதுற அருளிச்செய்கிறார், “நாரங்களுக்கு அயநமென்படி” என்று

‘நாரங்களாகிறவைதாய ஸவை’ எனவ அருளிச்செய்கிறார்

ம-(கூசு) நாரங்களுக்கான - நிதயவஸதுக்களினுடைய திரள்.

(வயா) ‘நாரங்களாவன-நிதயவஸதுக்களினுடைய திரள்’ என்று நாரபதம் “நர” என்றும் “நர” என்றும் “நாரா” என்றும் “நாரா” [நிதயவஸது] என்கிற தாதுவிலே “ர” என்று பதமாயிசுத்தியுக்கும் வஸதுவைச்சொல்லி, நகாரம் அதுததை நிஷித்தது, ‘நர

* பெரியதிருவந்-ருந்

என்று கூடியமில்லாத நிதயவஸ்துவைக் காட்டி, ஸமுஹாரத்தத்திலே அண் பரதயமும் ஆதிவருத்தியுமாய் “நா” என்று - நிதயஸ்து ஸமுஹத்தைச் சொல்லி, “நாரா” என்று பஹுவசந மாகையாலே ஸமுஹபாஹுஸ்யத்தையும் சொல்லுகையால், ‘நிதயவஸ்துகளின் னுடையதிரள்’ என்கிறா இதில் ‘நிதய’ என்கையாலே நரசுப தாரத்த மும், ‘வஸ்துகள்’ என்கையாலே நரசுபதாரத்தமும், அவற்றின் னுடைய ‘திரள்’ என்கையாலே பஹுவசநாகத்தமும் சொல்லப்பட்ட திறே

1 ‘தாதருஸங்களானவை தாம் எவை? என ன், அருளிச்செய்கிறா

மு -(கூ) அவையாவன - ஜ்ஞாநாதநதாமலதவாதி களும், ஜ்ஞாநஸுகதயாதிகளும், வாதவஸ்ய ஸௌஸீல யாதிகளும், திருமேனியும், காந்திஸௌகுமாரயாதிக ளும், திவ்யபூஷணங்களும், திவ்யாயுதங்களும், பெரிய பிராட்டியாரா தொடக்கமான நாசசிமாரகளும், நித்ய ஸூரிகளும், சதரசாமராதிகளும், திருவாசல காக்கும் முதலிகளும், க்ணதீபரும், முக்தரும், பரமாகாஸமும், ப ரகருதியும், பததாதமாககளும், சாலமும், மஹாதாதி விகா ரங்களும், அண்டங்களும், அண்டததுக்கு உட்பட்ட தேவாதிபதாததங்களும்

(வயா) ‘அஷ்வயாவன’ என்று தொடங்கி ஜ்ஞாநாதநதாமலதவா திகள் ஆவன-2 ஸவருபநிருபக தாமங்கள் ‘ஆதி’ ஸபத்ததாலே, அந ததவத்தைச் சொல்லுகிறது ‘ஜ்ஞாநஸுகதிபாதிகள்’ ஆவன்-3 நிருபித

1 தாதருஸங்கள்-அப்படிப்பட்டவைகள், நிதயவஸ்துகளின் திரள் என பட்டவை 2 ஸவருபநிருபக தாமங்கள்-ஸவருபம் இன்னபடியானது என்று நிருபிததுக் காட்டுதற்கு அவசியமான தாமங்கள், ‘பகவதஸவருபம் எப்படி உள்ளது? என்றால் ஜ்ஞாநமாயும் ஆநந்தமாயும் அமலமாயும் உள்ளது என்ன வேண்டியதாதல காண்க 3 நிருபித ஸவருப விஸேஷணங்கள்-இப்படி நிரு பிக்கப்பட்ட ஸவருபத்தைச் சாரந்துள்ளருணங்கள், ஸமஸதகலயாணருணங ளும் ஸவருபததுக்கு விஸேஷணங்களாகும்

ஸவரூப விஸேஷணங்களான ஸமஸத 1 கலயாணகுணங்களுக்கும் 2 பரதாரமாயிருந்துள்ள 3 ஜஞாந சுகதி பலஸீஸவாய வீரய தேஜஸ்ஸுகங்களாகிறுஷ்டகுணங்கள் 'வாதஸலயஸௌஸீஸயாதிகள்' ஆவன-அந்த 4 ஷாடக்ரணயாயததமான வாதஸலய ஸௌஸீஸய ஸவாமித்வ ஸௌஸப்பாதி அஸங்கயேயகலயாணகுணவிஸேஷங்கள் 'திருமேனி' ஆவது-அஸாதாரணமான திவ்யமங்கலவிகரஹம் ஏகவசநப ஜாதயிபராயமாய, நிதபமான திவ்யவிகரஹததையும் ஸீசசிகமாகப் பரிகரஹிக்கும் விகரஹரநதரங்கனையும் சொல்லுகிறதது அல்லாத போது, ஒஹீர ஸமூஹமாக எண்ணிவருகிற பரகரணததுக்குச் சேராதது இதுதான் நடுவியற்றுவீதிப்பிள்ளைபட்டா ஆசசானபிள்ளை இவர்கள் அருளிச்செய்த பரபநதங்களிலே ஸுஸபஷ்டம் 'கரந்தி ஸௌகுமாரயாதிகள்' ஆவன-அந்த விகரஹகுணங்களான ஸௌநதாய ஸௌகுமாரய ஸௌகந்தய லாவண்ய யௌவநாதிகள் 'திவ்ய

1-கலயாணகுணம் - நிரததோஷமாய மங்களமாயிருக்கிற குணங்கள் 2 ஜஞாநாதி ஷ்டகுணங்களுக்கும் பரதாரமாய-இந்தஷ்டகுணங்கள்னாலேயே மஹவை விளங்குவதாகை எம்பெருமானது ஜஞாநகுணத்தினாலேயேயிருக்கத்தையறிந்து நேஷ்டபிதலாகிய கருபையுண்டாவதாலும், சுகதியினாலே தன்னையடைந்தாரது*குற்றத்தை நற்றமாகக் கொள்ளும் வாதஸலய உண்டாவதாலும் கண்ணலாம், இவ்வாறே மஹைக்குணங்களையும் ஊகித்தறிய வேணும் 3 ஜஞாநமாவது - எப்போதும் எவ்வித ஏக, பலத்தில படுசேந்தரியங்களினாலும் அறிகக்கூடியவற்றை மெல்லாய ஸாதாரணிகளை சுகதியாவது - ஸவஸங்கலப் மாதரத்தால் அவங்கடேயுமான புலங்கட்கு உபாதாகாரணமாகப் பட்டாவது - ஸமஸகதித் தசுக் ஸமூஹங்களையும் சிறிதும் இளைப்பினறித் தாவகும்வல்லமை ஐகவ்யமாவது-ஸவாதந்தாயத் தோடு எங்குந் தடையின்றிச்செல்லும் ஸங்கலபத்தைடையுடைய வியமாவது-தான் உபாதாகாரணமாகிச் சேதநாசேதநங்களை யுண்டாக்கியும் தனக்கு ஒருவிகாரமின்றிக்கேயிருக்கை தேஜஸாவது-வேறே ருதவியின்றி அடைந்தாரது தாபங்களைப் போக்கியும், எதிரிகட்குத் தாபத்தைத் தந்தும் போருதனமை ஷ்டகுணங்களுக்கும் இவ்வாறு பற்றிவகாஜ்ஜதவத்தில உத்தரஸதகத்தில லக்ஷணங் கூறியிருப்பதைக் காணலாம் 4 ஷாடகுணய ஆயதமான - ஜஞாநாதி ஷ்டகுணங்களின் வசமாய்த் தோனமவதான வாநஸஸ்யம்-குற்றத்தை நற்றமாகக்கொள்ளுங் குணம் 5 வாய்நயம்-எப்பெருட்குந் தலைவனாக ஸௌஸீஸயம்-மஹானயிருந்தும் நந்தரோடு வேறுமையின்றிக் கலக்கும் குணம் ஸௌஸபயம் - ஸௌஸபயங்களுக்கும் விஷயமாகும் குணம்

பூஷணங்கள் ஆவன-ஆபரணஞ்ஞானியிலேபாஷயகாரர அருளிச்செய்த படியே கிரீடாதி நூபுரநதமாக அததிருமேனிகஞ்ச சாகதும் அஸங்கையேயமான திருவாபரணங்கள் 'திவ்யாயுதங்கள்' ஆவன-அமுருக தும ஆஸரிதவிரோதிரிஸநததுக்தும உடலாயிருந்துள்ள ஸங்கசகர கதா அஸி ஸாரங்காதி அஸங்கையேய ஆபுதலிஸேஷங்கள் 'பெரியபிராட்டியாரொதாடகமான நாசுசிமா' ஆவா-(சூத்ர) "ஸ்ரீவஜ்ஜ வனவஹுதலஹி நீலாநாயக" [ஸ்ரீவல்லப வபெபூபூமிந்நாநாயக] (சூக்) "ஷெலிக்ஷாநீந ஸ்ரீயா ஸஹ பிஷ் ஷெவ்யஸஹஸ்ய ஹத்யா" [தேவிதவா மது நீலபாஸஹ மஹீதேவபூஸஹ ஸுநீதா] என்கிற படியே பரதாரமஹிஷியான பெரிப்பிராட்டியார முதலீகத் ததஸமா னைகளான பூமிநீகைளும், மற்றும் அநேகராகசசொலிப்படுகிற வாகளும் "லக்ஷ்மீபரபருதி மஹிஷீவாககங்களும்" என்றிறே ஆச சானபிள்ளை அருளிச்செய்தது நித்யஸூரிசா ஆவா-அநந்தருட விஷவகஸேநாதிகளாயிருந்துள்ள அஸங்கையேயாரான ஸூரிஜநங்கள் சதரசாமராதிகள் ஆவன-கைங்கரிய உபகரணங்களான சதர சாமர தாலவருந்த பருங்கார பததகரஹாதிகள் 'திருவாசல்காகுமமுதலிகள்' ஆவா-சண்ட பரசண்ட பதர ஸூபதர ஜப விஜபாதிகள் 'சண்திபா' ஆவா-குமுத குமுதாஷ்புண்டரீக வர்மந ஸங்குகாணஸாவ நேதர ஸூமுந ஸூபரதிஷ்டிதாதிகள் 'முகதா' ஆவா-^{*} 'கரைகண்டோர்' என்கிறபடியே ஸமஸாரஸாகாததைக் கடந்து அககரைப பட்டு நித்யஸூரிசனோடு ஸமாநாகாராய நிகிலகைங்கரிய நிரத்ராயிருக்கும் அஸங்கையேயாரான சேகரா பரமகாஸம ஆவது-2 பஞ்சோப விஷமயமான பரமபத்ம, இதுகான பஞ்சோபவிஷமயமாகையாலே ஸமூஹாதமகமாயிரேயிருப்பது ஆகையால், ஸமுஹகணநைக்குவி ரோதமில்லை "பஞ்சோபவிஷமயமாகையாலே, பரமபதமும் ஸமூஹாதமகமாயிருக்கும்" என்றிறே, ஆசசானபிள்ளை அருளிச்செய்தது

1 தாலவருந்தம-விசிறி பருங்காரம-வெற்றிலைபெட்டி பததகரஹாதமபலப படிக்கம் 2 பஞ்சோபவிஷததுக்கள்-பரமேஷ்டி புமாந விஸவஜ்ஜ நதத ஸாவஜ் எனபன இஷதல்லாவிபூதியில பஞ்சபூதங்களைப்போல அநதப பரமபதத்தில் பஞ்சோபவிஷததுக்க னுள்ளன வெனறும், அவை சீத்தலத வங்களைன்றும் அழிக ^{*} திருவாய அ-ந-க0

ஆக, 'ஐஞ்ஞாநநதாமலதவாதிகளும்' என்று தொடங்கி இவ்வளவும-ஸ்வரூபநிருபகதாமகங்களையும், நிருபிதஸவரூபவிஸேஷணங்களான கலயாணகுணங்களையும், அககுணங்களுக்கு பரகாரகமான திவ்யமங்களையிகரஹத்தையும், விகரஹகுணமான ஸௌந்தரியாதிகளையும், அநத ஸௌந்தரியாதிகளோபாதி பூததாற்போலே சாதனை திவ்யபரணங்களையும், அவ்வாபரணங்களோடு விசலபிக்கலாபடியான திவ்யாயுதங்களையும், இவையித்தனையும் காட்டிலெறிந்த நிலாவாகாதபடி அருகேயிருந்து அதுபவிக்ற நாயசகிமாறையும், அச்சாததிபிலே அடிமை செய்கிற, நிதயஸூரிகளையும், அவாக நகுதக கைங்காயோபகரணங்களான சதரகாமபாதிகளையும் 'இச்சோததிககு என வருகிறதோ' என்று வயிறுஎறிந்து நோக்கும திருவாசல காகும முதலிகளையும், அப்படி மங்களாஸாஸநபராயத் திருப்படைவீடிககு அடையக சாவலாயிருக்கும் கண்திபரையும், வெருத்தஸமஸாராய அவார்களோடு ஒருகோவையாப அடிமைசெய்கிற முத்தரையும், அவவடிமைக்கு வாதத்கமான பரமபத்ததையும் அருளிச்செய்தாராயிற்று

1 லீலாவிபூதியிலுள்ளவற்றை அருளிச்செய்கிறா மேல 'பரகருதி' ஆவது - குணதரயாதமகதயா ஸமுஹாதமிகையாயிருக்கும் 2 மூலபரகருதி, "குணதரயாதமிகையாகையலே மூலபரகருதியும் ஸமுஹாதமிகையாயிருக்கும்" * எனநிறே, இதுகும் ஆசசானபிள்ளை அருளிச்செய்தது 'பதநாதமாககள்' ஆவார - உரைமெழுகிற பொன்போலே ஆபரகருதிககுள்ளே உருமாயந்து கிடக்கிற ஆதமாககள் 'காலம்' ஆவது - அஹோராதராதி, விபாகயுகத்தயா ஸமுஹாதமகமாயிருக்கும் அகிதவிஸேஷம், "அஹோராதராதி விபாகங்கள் அநேகமாகையாலே, காலமும் ஸமுஹாதமகமாயிருக்கும்" * எனநிறே, இதுகும் ஆசசானபிள்ளை அருளிச்செய்தது

ஆக, இவ்வளவும் - ஸவரூபேண நிதயங்களான வஸதுக்களைச் சொல்லிற்று மேல பரவாஹுரூபேண நிதயங்களைச் சொல்லுகிறது ஸவரூபேண நிதயதவமாவது - ஸத்தானபதாதத்ததினுடைய உத்பத்தி

1 லீலாவிபூதியிலுள்ளவற்றை - லீலாவிபூதியிலுள்ள நாயஸபதாதத்தங்களை 2- மஹாநமுதல பருதிவீவரையிலு முள்ள ததவங்கட்கெல்லாம் காரணமான பரகருதி மூலபரகருதி யெனப்படும 3 விபாகயுகத்தயா - பிரிவையுடையதாயிருத்தலாலே * பரதரஹஸயம்

விநாஸ¹ அதயநதாபாவம் பரவாஹஸுபேண நீதயதவமாவது
² உதபத்திவிநாஸயோகியாகாநிறகசசெயதேயும், பூரவகாலத்தி
 லுண்டான நாமரூபலிங்காதிகளுடைய⁴ அநநயதாபாவம்

இதில் 'மஹாதாதி விகாரங்கள்' ஆவன - மஹத்தத்தவம தொடங்கி
 பருதிவியளவாக உண்டான இருபத்துமூன்று தத்தவமும் 'அண்டங்கள்' ஆவன - இம்மஹாதாதிகளாலே⁵ ஆரபதங்களாய் (கள்)
 "சுண்ணாந்தம் ஸஹஸுரணாம் ஸஹஸுரணீயுதாநி உ"
 [அண்டநாநது ஸஹஸராணாம் ஸஹஸராணயுதாநிசு] 'என்கிறபடியே,
 அஸநகயேயமாயிருக்கிற அண்டவிஸேஷங்கள் 'அண்டத்தககு
 உட்பட்ட தேவாதிபதாததங்கள்' ஆவன - அண்டநதாநிவாதிகளான
 தேவ மநுஷ்ய திராயக ஸதாவரங்கள்

ஆக, நாரபதாததம் அருளிச்செய்தாராயிற்று

மேல, அயநபதாததத்தை அருளிச்செய்கிறா

மு (கஅ) அயந மெனறது - இவறறுககு ஆஸரய³
 மெனறபடி

(வயா) 'அயநமெனறது-இவறறுககு ஆஸரய மெனறபடி' என
 று, அதாவது-அயநஸபதம் ஆஸரயவாசியாகையாலே, இவறறுககு
 அயநமெனறது இவறறுககு ஆஸரய மெனறபடி யென்கை.

பஹு-வரீஹி ஸமாஸராததத்தை அருளிச்செய்கிறா

மு —(கக) அங்ஙனனறிககே, இவைதனனை ஆஸ
 ரயமாகவுடைய னென்னவுமாம்

(வயா) 'அங்ஙனனறிககே, இவைதனனை ஆஸரயமாக வுடைய
 னென்னவுமாம்' எனந்நி அதாவது - இவறறுககு ஆஸரயமெனற
 ததபுருஷகைச சொலலுகையனறிககே, 'இவைதனனை ஆஸரயமாக
 வுடையன்' என்று பஹு-வரீஹியாகச சொலலவுமா மென்கை

1 அதயநத அபாவம் - அடியோடிவலாமை 2 உதபத்தி விநாஸயோகி-
 உதபத்தியையும் விநாஸத்தையும் சொண்டது- 3 பூரவகாலத்தில் - பரதம்
 ஸருஷ்டியில் 4 அநநயதாபாவம் வேறுவிதமாக ஆகாமலிருக்கை, முன்போல்
 வேயிருக்கை யெனறபடி 5 ஆரபதங்கள்-ஆனவை

¹ 'இவற்றுககு ஆஸரயம்' என்கிறவிடத்தில் குணங்களை யும் சொல்லிறதே யாகிலும், 'இவைதனை ஆஸரயமாகவுடையன' என்கிற இடத்தில், குணங்களை யொழிப்ச சொல்லவேணும் அக்குணங்களுக்கு ² வ்யாபயதவம் சொல்லு மளவில், ஆதமாஸரயமும் ⁴ அநவஸதைபுமாகிற தோஷங்கள் வரு மாகையாலே, "தன்குணங்களிலே ஈஸவரண வ்யாபிக்குமபோது குணங்ரிஷ்டனயே வ்யாபிக்கவேணும் நாக்குணமாய வஸது இராமையாலே, அப்போது, வ்யாபய குணங்களே வ்யாபக்குணங்களாய வ்யாபக்குணங்களே வ்யாபயகுணங்களாய நுகையாலே, ஆதமாஸரயதோஷ முண்டாம், அதுக்கு மேலே, தன்குணங்களிலே குணி வ்யாபிக்க வென்று புசகால், ததாஸரயமான குணங்களையும் குணி வ்யாபிக்கவேணும், அநதவ்யாபகனுடைய குணங்களையும், குணி வ்யாபிக்கவேணும் ஆகையாலே, அநவஸதாதுஸஸதமாம்" என்று இதுதனை ஸுஸபஷ்டமாக ஆசகானபிள்ளை அருளிச்செய்தாரிறே

இவவுபயஸமாஸததாலும் ⁵ பலிதாமஸத்தை அருளிச்செய்கிறார்

மூ - (க00) இவைவ்யிரணடாலும் பலிததது - பரதவ ஸௌலபயங்கள்

1. நாராணன என்பதற்கு - நாரங்களுக்கு ஆஸரயம் என்ற தத்புருஷ ஸமாஸத்தில், நாரஸப்தாததமாக ஜ்ஞாநமஸௌஸ்ரீ லபம் முதல்ய எம்பெருமானுடைய குணங்கள் வந்ததுபோல, நாரங்களை ஆஸரயமாகவுடையவன் [அதாவது - நாரங்களுள் வ்யாபித்திருப்பவன்] என்ற பஹுவீர்ஷ ஸமாஸத்தில், நாரஸப்தாததமாக எம்பெருமானுடைய குணங்களைத் த்யாகித்து மற்றவற்றையே கொள்ளவேணும், அப்படிக்கொள்ளாவிட்டால் ஆதமாஸரயதோஷமும் அநவஸதாதோஷமும் வரு மென்றபடி. 2 வ்யாபயதவம் - ஆஸரயமாக இருக்கை. 3 ஆதமாஸரயம்-தன்னுள்ளதானிருக்கை குணவ்யிபரிஷ்டனை எம்பெருமான குணத்துக்குள் வ்யாபித்தா னென்றால், குணத்துக்குள் குணம் வ்யாபித்ததாக ஏற்படுதலால், ஆதமாஸரயம். 4 அவஸதை-எல்லையின்மை, குணத்துக்குள் குணம் வ்யாபிப்பதை ஒத்துக்கொண்டால், வ்யாபிக்க குணத்துக்குள்ளும் வேறொருகுணமும் அதற்குள் மற்றொன்றும் என்று இவ்வாறு உரும ஆதலால், ஒருமுடிவு ஏற்படா தென்றபடி. 5 பலிதாசகம சிஷ்கருஷ்டமாக ஏற்பட்ட விஷயம்.

(வயா) 'இவையிரண்டாலும்' என்று தொடங்கி அதாவது 1 'நாரங்களுக்கு அயநம்', 2 'நாரங்களை அயநமாக விடையவன்' என்கிற இவை இரண்டாலும் பலித்த அரத்தம் - தன்னையொழிந்த ஸமஸ்தவஸ்துக்களுக்கும் தான் ஆதாரமாயிருக்கையாகிற பரதவமும், இப்படி 3 பெரியஞன் தான் ஸகலசேதநாசேதநங்களிலும் தன்னையமைத்துக்கொண்டு புககிருக்கையாகிற ஸௌஸ்யமும் என்கை

இன்னமும் ஒருபரகாரத்தாலே இந்த ஸமாஸதவ்யபலிதங்களை அருளிச்செய்கிறார்

மூ - (கிக) அநதாயாமிதவமும், உபாயதவமும், உபேயதவமும் மாகவு மாம

(வயா) 4 'அநதாயாமிதவமும், உபாயதவமும் உபேயதவமும் மாகவு மாம' என்று அதாவது - பஹுவீஹியும் தத்புருஷஸமாகிற உபயஸமாஸத்தாலும் பலித்தது, அநதாயாமிதவமொன்றாகிற சொல்லுகிறபடியே அகிலசேதநாசேதநங்களிலும் 5 அநதராதமக்யா அவஸ்த்தித்யைக் கொண்டு 6 நியந்தாவாயிருக்கையாகிற அநதாயாமிதவமும், 7 "இண்கதௌ" [இண்கதௌ] என்கிற தாதுவிலே யாதல 8 "க்யயதௌ" [அய - கதௌ] என்கிற தாதுவிலேயாதல வித்த மாண அயநபத்தில 9 கரணேவ்யுதபத்தியாலும் காமணியுதபத்தி

1 நாரங்களுக்கு அயநம் எனபது - தத்புருஷஸமாஸ வாக்யாரத்தம், இதனில், தன்னை யொழிந்த ஸமஸ்தவஸ்துக்களுக்கும் தான் ஆதாரமாயிருந்ததல் சொல்லப்படுதலால், பரதவம் வெளியாம் 2 பெரியஞன் தான் சேதநாசேதநங்களில் அவற்றிற்கு ஏறகத் தன்னை யமைத்துக்கொண்டு புககிருத்தல் சொல்லப்படுதலால், ஸௌஸ்யம் வெளியாம் 3 பெரியஞன் - விபுவான் 4 பஹுவீஹிஸமாஸத்தால், அநதாயாமிதவமும் - தத்புருஷஸமாஸத்தால் உபாயதவ உபேயதவமும் வெளியாம் (உபாயம்-பராபீகம், உபேயம்-பலம்) 5 அநதராதமதயா அவஸ்த்திதன் - அநதராதமாவாக இருப்பவனென்றபடி 6 நியந்தா-நியமிப்பவன் 7 'இண' என்ற தாதுவில் கரணேவ்யுதபத்தி - ஏதி அநேந் இதி அயநம் எனபது, அய என்ற தாதுவில்-அயதே அநேந் இதி அயநம் எனபது, இண என்ற தாதுவில் காமணியுதபத்தி - அயதே இதி அயநம் எனபது அய என்ற தாதுவில் அயதே இதி அயநம் எனபது, கரணேவ்யுதபத்தியில் அயநஸபதம் உபாயவாசி, காமணியுதபத்தியில் உபேயவாசி

* தாது பா-அதாதி-

† தாது பா-பவாதி-

யாலும் பரகாழிதமான உபாயதவழும் உபேபதவழமாகவுமா
மெனகை. பஹீவரீஹியோஜனை சொல்லுகிற விடத்தில் ¹ யோகய
தாதுகுணமாக நரஸபதத்தைக் குணங்களை யொழிந்த வஸதுக்களுக்கு
வாசகமாகக் கொண்டாற்போலே, தத்புருஷயோஜனையிலும் அயந
ஸபதத்தை உபாய உபேய வாசியாகக் கொள்ளுமளவ ² யோகய
தாதுகுணமாக. நரஸபதத்தை அசேதநங்களை யொழிந்த சேதந
வஸதுக்களுக்கு வாசதமாகக் கொள்ளக்கடவது, (கூஅ) “நாரஸபதி
ஸுபுஷ்டம்ஸாம் ஸபிஹம் வரிசயுதே | மதிராஸுபுஷ்டஸு
தெநநாராயணஸுபுதம்” ³ [“நாரசதவிதிஸாவபுமஸாம் ஸபுஷ்ட
பரிசுத்யதே கிராமபநந தஸய தேநநாராயணஸஸமருதம்”] என
றும், (கூக) “நாரசஸுஷ்ட ஜீவாநாம் ஸபிஹம் ஸுபுஷுதே
ஸுபுஷ்டம் | தெஷாஸ்யநஸுபுதகூர்நாராயணஸுஷுதே”
[“நாரசபதே ஜீவாநாம் ஸபுஷ்ட பரோசபதேபுதம்! தேஷாமயந
பூததவாந நாராயணஸுஷுதே”] என்றும் இதயாதிகளிலே இவ்
வாததஞ் சொல்லப்படாதினறதினே

காமணிவயுதபததி விததமான ⁴ பராயதவததுக்கு ஸங்கோச
மில்லாமையாலே ஸாவபரகாரவிஸிஷ்டமாயிருக்கையாலும், பநநு
லாபமும் பராயமாயிருக்கையாலும், ஈஸவரனுஷ்டய ஸாவவித
பநதுதவழும் இப்பதத்திலே சொல்லுமபடியை அருளிச்செய்கிறா

மூ-(கூஉ) * “எம்பிரா நெநதை” என்கையாலே,
ஈஸவரனே எல்லாவுறவுமுறையு மென்று சொல்லும.

(வயா) ‘எம்பிரான்’ என்று தொடங்கி அதாவது - நாராயண
ஸபதாததத்தை யநுஸந்திக்கிற திருமங்கையாழ்வார * “எம்
பிரா நெநதை யென்னுடைச்சுற மெனக்கர சென்னுடைவாணை”
என்கையாலே, ஈஸவரனே இவ்வாதமாகத் துக்கு ஸாவவிதபநதுவு
மென்று இப்பதத்திலே சொல்லு மென்கை

1 யோகயதாதுகுணமாக சரீரமாகக் கொள்வதற்கு ஏற்ப ² யோகய
தாதுகுணமாக உபாய உபேயங்களை அபேக்ஷிப்பதற்கு ஏற்ப ³ அயந
ஸபதத்தை உபாயவாசியாக வாயினும் உபேயவாசியாகவாயினும் கொண்
டால், அப்போது சேதநாசே தநங்களை யெல்லாம் காட்டவல்ல நரஸபதத்
தைச் சேதநமாதரவாசியாகக் கொள்ளவேணு மென்பதற்கு பரமானம் -
“நாரசதவிதி” “நாரசபதேந” என்கிற வசநங்கள் ⁴ பராயம -
உபேயம்

* பெ-தி. மொ-க-க-க

‘இப்படி பருதுதனாக கொண்டு, இததலைக்கு அவன் செய்யுமது எது?’ எனன், அருளிச்செய்கிறா

மூ - (க௦௩) நாம் பிறாக்கான அன்றும் அவன் நமக்காயிருக்கும்

(வ்யா) ‘நாம் பிறாக்கானவன்றும், அவன் நமக்கா யிருக்கும்’ என்று அதாவது - நாம் தன்னோடு ஒட்டற்றுப் பிறாக்கு நல்லராயிருந்த காலத்திலும், அவன் நமக்கு நல்லனாயிருக்கு மென்கை.

‘இப்படி நாம் அநயபரரான அன்றும் நமக்கேயாயிருந்து அவன் செய்து போருமது தான் எது?’ எனன், அருளிச்செய்கிறா

மூ - (க௦௪) இரா மடம் ஊட்டுவாரைப் போலே உள் ளே பதி கிடந்து ஸததையே பிடித்து நோக்கிக் கொண்டு போரும

(வ்யா) ‘இராமடம்’ என்று தொடங்கி. அதாவது - ¹ நோக்கி நோ தங்களைப்பக்கல் வந்து அபேக்ஷிதங்களைவாங்கி ஜீவியாதே தூமாந்த தாலே பட்டினியே திரியும்பாகளையும் விடமாடாமையாலே அசலறியாதபடி ² ராதிரி மடத்திலே புஜிப்பிப்பாரைப்போலே ‘தன் பக்கல் தலை சாயோம்’ என்று இச்சேதநா ³ ஸவாதநதாயம் அடித்துத் திரியாநிற்க, இவர்கள் கண்காணாதபடி அநதராதமாவாயக்கொண்டு உள்ளே மறைந்திருந்து இவர்கள் ஸததையே தொடங்கி ரக்ஷித் துக்கொண்டு போரு மென்கை.

ஆக, இந்நாராயணபத்ததாலே ⁴ கைங்காயபரதிஸம்பந்தியான ஈஸ்வரன் படியை அருளிச்செய்காராயிற்று

இனி, இதில் ⁵ விபகதம்ஸததாலே கைங்காயத்தைப் பராத தீக்கிறபடியை அருள்செய்கிறா

மூ - (க௦௫) ‘ஆய’ என்கிற இததால், “சென்றற குடையாம்” என்கிறபடியே எல்லா அடிமைகளும் செய்யவேணு மென்று அபேக்ஷிக்கிறது.

1 நோக்கொடுநோ-எதிராக 2 ராதிரி மடத்திலே-இரவிலே சோறிடு கிற ஸதரத்திலே 3 ஸவாதநதாயம் அடித்தல் - ஸவாதநதாயம் கொண்டா டத்தல் * 4 கைங்காயபரதிஸம்பந்தி - கைங்காயத்தை யேற்றுக்கொளப்பவன். 5 விபகதம்ஸததாலே-சதூததியாலே

(வயா.) ‘ஆய என்கிற இததால்’ என்று தொடங்கி அதாவது- ‘ஆய’ என்கிற இந்தச் சதூத்தியாலே * “சென்றற குண்டாயம்” என்கிற பாடியுற சொல்லுகிறபடியே திருவநதாழ்வானைப் போலே ஸாவலிழைக்கையதனும் செய்யவேண்டுமென்று அபேக்ஷிக்கிறது என்கை

‘நமஸஸாலே தனக்கென ஒன்றை விரும்புகைக்கு பராபதியில் லாத அதயநதபாரதநாயம் சொல்லியிருக்க’ இக்கைக்காயத்தைத் தான விரும்பி அபேக்ஷிக்கை ஸம்பவியாதுஎன்று இருக்கும்வாகன பண்ணும் பரஸநத்தை அநுவதிக்கிறா

மூ-(கௌ) ‘நமஸஸாலே தனனோடு உறவிலலை யென்று வைத்துக் கைக்காயத்தை பராத்திக்கக் கூடுமோ?’ என்கில்,—

(வயா) ‘நமஸஸாலே தனனோடு உறவிலலைபென்று வைத்துக் கைக்காயத்தை பராத்திக்கக் கூடுமோவென்கில்’ 1 என்று,

அதுக்கு உத்தரம் அருளிச்செய்கிறா

மூ-(கௌ) † “படியாய்க் கிடநது உன்பவளவாய காண்பேனே” என்கிறபடியே கைக்காயப்பராத்தனை வநதேறி அன்று, ஸவருப்பரயுகதம்

(வயா) † ‘படியாய்க்கிடநது’ என்று தொடங்கி 2 அதாவது - † “படியாய்க்கிடநது உன்பவளவாயகாண்பேனே” என்று, அதயநத பாரதநதாயத்தோடே கைக்காயப்பராத்தனையையும் சொல்லுகிறபடி

1 நமஸ ஸபதம் நாராயணப் எனப்பதோடு சோநது, மகாரத்திறசொன்ன ஜ்ஞாதருதவததால் கைக்காயத்திலும் வரும் மமகரத்தை விலக்கு மென்று நமஸ ஸபதாததபரகரணத்திற சொல்லிவிட்டு, இங்கே, கைக்காயப்பராத்தனையைச் சதூத்தி காட்டு மென்பது பொருநதுமோ? என்று ஸங்கைக்குக் கருத்தது. 2 *கீழ்த்தோன்றிய ஸநதேஹத்துக்கு உத்தரம் — இங்கே சொல்லுகிற கைக்காய பராத்தனை-ஸவரயோஜநத்தைச் சிறிதும் உத்தேசித்து வராமல் ஸவஸேஷியின முகவிகாஸத்தையே உத்தேசித்ததாய், அசிதவயாவருத்த ரூபமான ஸவ சைதநயத்துக்கு ஏற்றதாய் ஸவதஃ இருப்பதொன்றாகையாலே தக்கதா மென்றபடி.

* முதல திருவ - ௫௩

† பெருமாள் திரு ச-௯.

யே, கைங்கரய பராததனை - ஸவபோகதருதவருப அஹங்காரபசு
புகதமாயக்கொண்டு வந்தேறி யானது அன்று, ஸேஷிகரு அகியய
ததை வினாதகலலது தான் திரியாதபடியான தன் ஸவருபத்தைப்
பற்றி வந்த தென்கை

உகதததை ஹேதுவாகக்கொண்டு சதூதத்தியின கைங்கரய
பராததநாபரகாஸகதவததை அருளிச்செய்கிறா

மூ-(க௦அ) ஆகையால், * “வழுவினா வடிமை
செய்ய வேணடும் நாம்” எனகிற பராதததனையைக்
காட்டுகிறது

(வயா) ‘ஆகையால்’ என்று தொடங்கி அதாவது - கைங்கரய
பராதததனை வந்தேறி யன்றிக், ஸ்வருபபரபுகத மாகையாலே,
* “வழுவினாவடிமைசெய்யவேணடும்” என்று, ‘அடிமையில்
ஒன்றும் நமுவாதபடி ஸகலகைங்கரயங்களும செய்யவேணடும் நாம்’
எனகிற பராதததனையே, இச்சதூதத்தி பரகாஸிப்பிக்கிற தென்கை

இனி, இநதகைங்கரயபராதததனை இடைவிடாமலநடக்கைக்கு
உறுப்பான பராயருகியுடையாரபடியை அருளிச்செய்கிறா

மூ-(க௦க) “† கண்ணாரககண்டு கழிவதோரகாதலுற
றாகரு முண்டோ கண்கள் துஞ்சதல்” எனகிறபடியே
காண்பதற்கு முன்பு உறக்கமில்லை; கண்டால் “ஸதா”
பஸ்யநதி” ஆகையாலே உறக்கமில்லை.

(வயா) ‘கண்ணாரககண்டு’ என்று தொடங்கி அதாவது -
“† இமையோகன் சூழார், தொழுவதுஞ்சூழவதுஞ்செய் தொலை
மாலேக கண்ணாரககண்டு, கழிவதோர காதலுறறாகரு முண்டோ கண
கள் துஞ்சதல்” என்று ‘நித்யஸூரிகளுடைய திரளானது நிரந்தரம்
அதபவம் பண்ணுகிற ஸாவேஸவரனைக் கண்கள் நிறையுமபடி
1 கண்டொழியக் கழியாதபடியான காதலிலே நிலைநின்றவர்களுக்கும்
கண்கள் உறங்குதலுண்டோ” எனனுமாபோலே, விஷயத்தைக் காண
பதற்குமுன்பு ஜஞாநஸங்கோசரூபமான உறக்க மில்லை, கண்ட

1 கண்டொழியக் கழியாத-கண்டாலல்லது நீங்காத

* திருவாய மொ டு டு-க

† திருவிரு-கூள.

காலத்தில் (சூ0) “ஸுடாபஸ்யுனி” [ஸதாபஸ்யந்தி] என்கிறபடியே ஸதா ஆறுபவம் பண்ணுகையாலே உறக்கமில்லை யென்கை.

இன்னமும் ஒருவேறுவினாலே இவனுக்கு உறக்கமில்லாமையை அருளிச்செய்கிறார்

மூ - (கூ0) * “பழுதே பல பகலுமபோயின” என்று இழந்தநாளாக்ஞகூப்பிடுகிறவனுக்கு உறங்கவிரகில்லை.

(வயா) ‘பழுதே’ என்று தொடங்கி அதாவது - * “செங்க ண்டிலோதவண்ணாடி அரவணைமேற கணி தொழுதேன, பலபக லும் பழுதே போயினவென்று அஞ்சி அழுதேன” என்று, ‘விஷயத் தைக் கணி அறுபதித்தவாறே இப்படி அறுபதிகைக்கு உடலான அநேக்ககாலமல்லாம வயாததமே போய்விட்டதே’ என்று இழந்த நாளே நினைத்து கலேஸித்துக் கூப்பிடுகிறவனுக்கு மேலுள்ள நாளில் உறக்கம் வர வழியில்லை யென்கை

‘இன்னமும் இவன்விஷயத்தில் அறிவுபிறந்தார்க்கு மறக்கபடோ காது’ எனனுமத்தை 1 இசைவிககிறார்

மூ - (கக0) “† அன்று நான பிறந்திலேன பிறந்த பின மறந்திலேன” எனனாநீனாராகளிற்றே.

(வயா) ‘அன்று நான’ என்று தொடங்கி, அதாவது - அவன் எனனைப் பெறுகைக்காகத் திருப்பதிகளிலே நிற்பது இருப்பது கிடப் பதாக்கீதக், அக்காலத்தில் நான ஜஞாநலாபநுபமான ஜநமத்தை யுடையனாகப் பெற்றிலேன, அந்தஜநமமுண்டான பின்ன, அவனை ஒருகாலும் மறந்திலேன’ என்று சொல்லா நினாராகளிற்றே யென்கை. ஆக, பரபயுவைலக்ஷணஜஞாநம் பிறந்தார் 2 படி இதுவாகை யாலே, இந்தக்கைகடாபபராத்தனை இடைவிட்டமல நடக்கும் என்று துருது

இனி, இந்தக்கைகடாயத்துக்கு தேஸாலாதி வியமில்லாமை யை அருளிச்செய்கிறார்

1 இசைவிககிறார் - பரமாணத்தாலே சமம் திப்பித்ததுகூறா 2 படி - தனமை.

* முதல திருவா-கக

† திருச்சந்த-கக

மூ-(ககஉ) இவவடிமைதான் “*ஒழிவிலகாலமெல்லா முடனாபமன்ன” என்கிறபடியே ஸாவதேஸ ஸாவகால ஸாவாவஸதைகளிலும் அநுவாத்திகும

(வயா) ‘இவவடிமைதான்’ என்றுதொடங்கி அதாவது:இவவாத மானிடைய ஸவருபாநுபபுருஷாததமான இந்தக் கைங்கரியந தான் * “ஒழிவிலகாலமெல்லா முடனாயமன்னி” என்று—‘ஒழி விலலாத காலமெல்லாம் ஸாவதேஸத்திலும் உடனாய ஸாவாவஸ தையிலும் பிரியாததின்னு’ என்கிறபடியே ஸாவதேஸத்திலும் ஸாவகாலத்திலும் ஸாவாவஸதையிலும் நடந்துசெல்லும் என்கை

பாபைக்கு மங்களஸூதரதாரணம் பாததர்வதகு அநநயார் ஹை யென்று காட்டுமபோலே, திருமநதரதாரணம் சேதநாககு பகவதநயாரஹதவபகாஸகம் எனனுமிடந் தோற்ற, இத்தை ஒரு மங்களஸூதரமாக நிருபித்து அருளிச்செய்கிறா

மூ-(ககங) எட்டிழையாய் மூன்றுசரடா யிருப்ப தொரு மங்களஸூதரமபோலே திருமநதரம்

(வயா) ‘எட்டிழையாய்’ என்று தொடங்கி அதாவது-பதின றிழையாய இரண்டுசரடா யிருக்கும் லௌகிகமான மங்களஸூதரம் போ லனறிககே, எட்டிழையாய மூன்றுசரடாயிருப்பதொரு மங் களஸூதரமபோலே, எட்டுத்திருவக்ஷரமாய மூன்றுபதமா யிருக்கிற இதத்திருமநதரமென்கை.

‘இப்படி நிருபித்துச்சொன்ன இத்தால் எவவாததம் சொல்லு கிறது?’ என்ன, அருளிச்செய்கிறா

மூ-(ககச) இத்தால், ஈஸ்வரன ஆதமாககருக் குப் பதியாயநின்று ரக்ஷிகும என்கிறது

(வயா) ‘இத்தால்’ என்று தொடங்கி அதாவது-இத்தை மங் களஸூதரமாகச் சொன்ன இத்தால், ஈஸ்வரன ¹ இத்தோடு அநவய¹ முடைய ஆதமாககருக்குப் பதியாய நின்று கொண்டு ரக்ஷிக்குமென்று சொல்லுகிற தென்கை

1. இத்தோடு - அநவயமுடைய இந்தத்திருமநதரத்தோடு ஆசாயோ பதேசங்கத்தாலே சம்பந்த முடைய

* திருவாயமொ - ஈ-ஈ-க.

இனி, இம்மநதரத்தால் பரதிபாதித்த அரத்தத்தை ஸங்கரஹித
துச்சொல்லி இத்தை நிகமித்தருளுகிரா

மூ - (ககரு) ஆக, 'திருமநதரத்தால் எம்பெரு
மானுக்கே உரியேனான நான எனக்கு உரிய னன்றிக்
யொழியவேணும், ஸாவஸேஷியான நாராயணனுக்கே
எல்லா வடிமைகளும் செய்யப்பெறுவேனாக வேணும்'
என்ற தாயிற்று

பிள்ளைலோகாசாயா திருவடிகளே சரணம்

திருமநதரபரகரணம் முற்றிற்று

(வயா) 'ஆக, திருமநதரத்தால்' என்று தொடங்கி 'ஆக' என்
றது-கீழ் பாகக் அருளிச்செய்த எல்லாவற்றையும் தொகுத்து அருளிச்
செய்கிரு ரென்னுமிடங் தோற்ற 'எம்பெருமானுக்கேயுரியேனான்
நான்' - இதில், 'எம்பெருமானுக்கு' என்று சதூதபந்கமான பரதமாக்க
ரத்தில் அரத்தத்தையும், அவதூரணத்தாலே மதயமாக்கரத்தின் அரத்
தத்தையும், 'உரியேனான் நான்' என்று தருதியாக்கரத்தில் அரத்தத்
தையும் சொல்லுகையாலே, பரதம்பதாரத்தத்தை ஸங்கரஹிதத்தபடி,
'எனக்கு உரியனன்றிக் யொழியவேணும்' - இதில், 'எனக்குரியன்
என்று ஷஷ்ட்யநதமான மகாராரத்தத்தையும், 'அன்றிக் யொழிய
என்கையாலே நகாராரத்தத்தையும், 'வேணும்' என்கையாலே இவ்
வாததம் சேதநனுக்கு பராரத்தநீயமென்னுமத்தையும் பரதிபாதிக்கை
யாலே, மதயம்பதாரத்தத்தை ஸங்கரஹிதத்தபடி 'ஸாவஸேஷியான
நாராயணனுக்கே எல்லா அடிமைகளும் செய்யப்பெறுவேனாகவே
ணும்' - இதில், 'ஸாவஸேஷியான நாராயணனுக்கே' என்று கைங்காய
பரதிஸம்பந்தியையும் கைங்காயபராரத்தாரபரகாரஸிகையான சதூ
ததியையும், 'எல்லா அடிமைகளும் செய்யப்பெறுவேனாக வேணும்'
என்று கைங்காயபராரத்தாரபரகாரத்தையும் சொல்லுகையாலே,
தருதியபதந்தத்தத்தை ஸங்கரஹிதத்தபடி. 'ஏனறதாயிற்று' என்றது-
என்று சொல்லிற்றாயிற்று நெனக்க.

விஸதரேண அருளிச்செய்தத்தை மீளவும் இப்படி ஸங்கர
ஹிதது அருளிச்செய்தது - இத்திருமநதராரத்தத்தை எல்லாரும் அறி
ந்து அநுஸந்திக்கக்காக ஆகையாலே, எல்லாருக்கும் இவ்வாததம்
எப்போதும் அநுஸந்தேயம்

திருமநதரபரகரணவயாக்யாநம் முற்றியது

சீயாதிருவடிகளே சரணம்.

முமுகூடும்படி தவயபரகரணம்

வயாக்யாந அவதாரிகை

பரதமரஹஸ்யமான திருமநதரத்தினுடைய அாதத்ததை அருளிச்செய்த அநந்தரம், அதில மதபம்பதததாலும் தநூதீய பதததாலும் பரதிபாக்ககப்பட உபாயோபேயங்களை 1: விஸ்தமாக பரதிபாதியாநின்றன தவயத்தினுடைய அாதத்ததை அருளிச்செய்கிறா.

‘முனபு அருளிச்செய்த 2 முனற்பரபநதவகளிலும் 3 திருமநதரநதரம் சரமஸலோகத்தை அருளிச்செய்து பின்பு தவயத்தை அருளிச்செய்தவா, இப்போது தவயத்தை முநதர அருளிச்செய்வான் எனி’ எனினில,—இரண்டு பரகாரமும் அருளிச்செய்யலா யிருக்கையாலே ஆசசானபிள்ளை 4 சீயா முதலானும், இந்தபரகாரமிதே அருளிச்செய்தது

‘இவ்விரண்டு பரகாரநதனக்கும் கருதது எனி’—எனினில, சரமஸலோகம்முனனாக தவயத்தைச்சொல்லுகிறது 5 விதபநஷ்டாந ரூபங்களாயிருக்கையாலே விதிமுனனாக அநுஷ்டாநத்தைச் சொல்லுகை பராபதமாயிருக்கையாலும், 6 திருமநதரம் பராபயபரமாய சரமஸலோகம் பராபகபரமாய தவயம் உபயத்தினுடையவும் அநுஷ்டாந

1 திருமநதிரத்தில் மத்தயம் பதமான நமஃ எனபது, அாததபலததாலே உபாயத்தைத் தெரிவிக்கும் திருமநதரத்தின விவரணமான இந்ததவயத்தில் பூவவாக்யத்தில ‘ஸ்ரீமநநாராயண’ என்கையாலே, அநத உபாயம் ஸ்ரீவிஸிஷ்டமென்று ஸாபதமாகத் தெரிவிக்கு மெனக இவ்வனமே உபேயம் ஸ்ரீவிஸிஷ்டமெனபதும் உததர வாக்யத்தில் ‘ஸ்ரீமதே நாராயண’ என்று இருத்தலால், விசதமாம் 2 முன்று பரபநதவிகள—ஸ்ரீயஃபதிபுபடி, யாதருசகிபபடி, பரநதபடி எனபின் 3 திருமநதரநதரம்-திருமநதர அாதத்ததையருளிச்செய்த வநதரம் ‘சரமஸலோகத்தை’ ‘தவயத்தை’ எனபவற்றிற்கும் இப்படியே பொருள காண்க 4 சீயா-வாதிகேஸரி அழகிய மணுவாளச்சீயா, 5 சரமஸலோகத்தில் ‘ஸரணம் வரஜ’ என்று விதிகையாலும், 6 வயத்தில் ‘ஸரணம் பரபதயே’ என்று அநுஷ்டாநத்தைச் சொல்லுகையாலும் ‘சரமஸலோகம் விதி தவயம் அநுஷ்டாந ரூபமான தெனபதும் ஏறபடும 6 ஸவரூபத்தின யாதாதமயஜ்ஞாநம் பிறநதவனுக்கு எம்பெருமானுடைய ஸேஷிதவ ஸரணய்தவ பராபயதவங்கள் நிதய பராத்தநீயவங்களாகையாலே, அவற்றைத் தெரிவிக்குந திருமநதரம் பராபயபரமாம்

பரதிபாதகமாயிருக்கையாலும், 1 தவயம் முன்னாக சரமஸலோகத்தைச்சொல்லுகிறது - திருமந்தரத்தில் மத்யமதருதீயபதங்களுக்கு வாக்யத்வயம் கிவரணமாய், அது தனக்குச் சரமஸலோகத்தில் அர்த்தத்வயம் கிவரணமாயிருக்கும் ஆகாரத்தாலே, 2 ஆனபின்பு, இரண்டு பரகாரமும் அநுஸந்திக்கத் தட்டிவிடலை. அதில் ஒருபரகாரத்தை மூன்று பரபந்தத்திலும் அருளிச்செய்தவராகையாலே, மற்றைபரகாரத்தையும் அருளிச்செய்யவேண்டுமென்று திருவுள்ளமயற்றி, திருமந்தரத்திலும் அருளிச்செய்த அநந்தரம் தவயாதந்தை அருளிச்செய்கிறார்

அவதாரிகை முற்றிற்று.

அதில் பரதமத்திலே வைஷ்ணவனாயிருப்பானொருவனுக்கு ஸ்வாதிகாராராதமாக அவஸ்யாபேக்ஷிதமாயுள்ளவற்றை, *ஸ-கரஹமாக அருளிச்செய்கிறார்

மூ - (ககக) புறமபுண்டான பற்றுக்களையடைய வாஸனையோடே விடுகையும், எம்பெருமான்மே தஞ்சுமென்று பற்றுகையும்,

(வயா) 'புறமபுண்டான பற்றுக்களையடைய வாஸனையோடே விடுகை' என்று தொடங்கி ஒரு குரையாலே புறமபுண்டான பற்று

---

1 தவயத்துக்கு முன்னாகச் சரமஸலோகத்தைச் சொல்லுவதற்கு இரண்டு காரணங்கள் விதிபுமான சரமஸலோகத்தைச் சொல்லி, அதன் பின்பு அநுஷ்டாநபுமான தவயத்தைச் சொல்லுவதென்பது ஒன்று, பரபய பரமான திருமந்தரத்தைச்சொல்லி, பரபகபமான சரமஸலோகத்தை அதன் பின்பு சொல்லி, அவ்விரண்டையும் சொல்வதான தவயத்தை அதன் பின்பு வைத்த வென்பது மற்றொன்று 2 கிவரணகிவரணி அவததைப் பற்றித் திருமந்தரத்தின் பின் தவயமும் அதன்பின் சரமஸலோகமும் அருளிச்செய்வது

றுக்களையுடைய வாஸனையோடே விடுகை ஆவது - (க0க) “விதாஸு
 தோதாஸு ஞாராந” [பிதரம மாதரம தாராந] இதயாதிப்படியே,
 1 பாஹயவிஷய ஸங்ககனையுடைய மறுவலிடாதீபடி ஸவாஸநமாக
 விடுகை ‘எம்பெருமானையே தஞ்சமென்று பறவுகை’ ஆவது-வே
 ரென்று 2 தஞ்சமெனகிற நினைவு கலசாதபடி, நிரூபாதிக்கூகனான
 ஸாவேஸவரனையே தஞ்சமாக ஸவீகரிககை இவவிரண்டு வாகயத
 தாலும், சரமஸலோகத்தில புரவாரத்தத்தில் ஆாதத்ததைச சொல்லு
 கிற தாகவமாம எங்ஙனே யென்னிலி ‘புறம்புண்டான பற்றுக்களையு
 யுடைய’ என்று-‘ஸாவதாமாந’ எனகிற பதத்தில் ஆாதத்ததையும்,
 ‘வாஸனையோடே விடுகையும்’ என்று - ‘பரிதயஜய’ எனகிற பதத்தில்
 ஆாதத்ததையும், ‘எம்பெருமானே’ என்று - ‘மாம’ எனகிற பதத்தில்
 ஆாதத்ததையும் ‘ஏ’ என்று எவகாரத்தாலே ஏக பதத்தில் ஆாதத்த
 தையும், ‘தஞ்சம்’ எனகையாலே ‘ஸரண’பதத்தில் ஆாதத்ததையும்,
 ‘பற்றுக்கையும்’ என்று ‘வ்ரஜ’ பதத்தில் ஆாதத்ததையும் அடைவே
 சொல்லுகையாலே

மு-பேறுதப்பாடுதென்று துணிநதிருக்கையும், பேற்
 றுக்கு தவர்க்கையும்

(வயா) பேறுதப்பாடுதென்று துணிநதிருக்கையாவது - 3 உபாய
 பலகுதவமும உதேதஸயதூலலபதவமும 4 ஸங்கருத்தோஷபூயஸதவ
 மும அடியாக வரும் 5 ஸங்காதரயமுமின்றிககே, பலமதப்பாமல வித
 திககு மென்று விஸவவித்திருக்கை பேற்றுக்குதவரிககை யாவது
 இப்படி விஸவவித்தது ‘பேறு வித்தித்தபோது காணகிரோம்’ என்று
 இருக்கையன்றிககே, * “மாகவைகுநதங் காணபதற்கென மனமேக

1 பாஹய விஷயஸங்ககள்-எம்பெருமானே ததவிதது வேறான விஷ
 யங்களிறபற்றுள்ள அடைய-எல்லாவற்றையும் மறுவலிடாதீபடி - விட்டவற
 நில மறுபடியும் எம்பெருமன்காத்தபடி 2 தஞ்சம் - உபாயம் 3 உபாய
 பகுதவம் உபாயம் இலேசானதாக இருக்கை 4 ஸங்கருத்தோஷபூயஸ
 தவம் - தான செபத குற்றம் மிகுதியாக இருக்கை 5 சரம. ஸலோகத்தில்
 ‘வ்ரஜ’ என்று விடிகையாலே, அவனை ஸரணமாக வரிககையாகிற இந்த
 எண்ணமே உபாயமாமோ என்று ஒரு சந்தேகம் ஜகிப்பதை, இங்குள்ள ஏக
 பதம் ‘இவ்வெண்ணம் உபாயமாக’து, ஸாவ ஸகதனை அவ்வெம்பெருமானே
 உபாயமென்று தெரிவித்தலால், உபாய பலகுதவம் முதலிய ஸங்கைகள் ஒழிய
 மென்க

* திருவாய-கூ-ந-எ

‘மெண்ணும’ * “தாவி வையங்கொண்ட தடந்தாமரைகட்கே, கூவிக கொள்ளுககால மின்னங்குறுகாதோ” என்கிறபடியே, 1 கரம்பராபதி பற்றாமற பதனுகை ஆக, 2 இவை இரண்டாலும்—3 உபாய உபேய அதிகார அபேக்ஷிதங்களான மஹாவிஸவாஸததையும், பராபய தவநையையும் சொல்லுகிறது

மு - இருக்கும் நாள் உகந்தருளின் நிலங்களிலே பரவண்ணாயக் குணநுபவ கைங்காயங்களே பொழுது போககாகையும், இப்படி யிருக்கும் ப்ரீவைஷ்ணவர்கள ஏற்றிநிநது உகந்திருக்கையும்,

(வயா.) இருக்கும் நாள் உகந்தருளின் நிலங்களிலே பரவண்ணாயக் குணநுபவகைங்காயங்களே பொழுதுபோககாகை யாவது-பரமபதத்திலேபோய ஹவதநுபவகைங்காயங்களைப் பண்ணுகையாகிற பேற்றில் தவரை நடவாநிற்கச்சேயதேயும், இஸஸீரததோடே இருக்கும் நாள் † “தானுகந்தவா” என்கிறபடியே ஸாவேஸவரன் உகந்துவாததிககிற தவயதேசங்களிலே ‡ “கண்டியூராககம் மெய்யங்கச்சி போமலலை” என்று 4 மணிகையாகிற பராவணயததையுடையனாய், அவவோதிவயதேஸங்களிலே நிற்கிறவனுடைய கலபாணகுணநுபவமும், அது அடியாகக் கரணதரயததாலும் அவன் விஷயத்திற பண்ணுவ கைங்காயமுமே 5 காலக்ஷேபவிஷயமாமபடி யிருக்கை. ‘இப்படியிருக்கும் ப்ரீவைஷ்ணவர்களேற்றம் அந்நது உகந்திருக்கையாவது’ - 6 கீழ்ச்சொன்ன இவவாசாரங்களெல்லா முடையராயிருக்கும் ப்ரீவைஷ்ணவர்களைக் கண்டால், 7 ‘இநதளத்திலே தாமரை பூததாரபோலே இநதவிபூதியிலே இவநனேயும் கிலருண்டாவதே’ என்று அவர்கள் வைபவத்தை யந்நது அவர்களளவில் பரீதியுக்கது

1 கரம்பராபதி பற்றாதல - கரமத்திலே மெல்லடி புருஷாததத்தைப் பெறுவோமெனற கருத்துப் பொருந்தியிருத்தல் 2 இவை இரண்டாலும் - பேறுதப்பாதென்று துணிநிற்குக்கையும் பேற்றுகருத்தவரிகக்கைடம் என்கிற இரண்டு வாகடத்தாலும் 3 உபாய அதிகார அபேக்ஷிதம் - மஹாவிஸவாஸம் உபேய அதிகார அபேக்ஷிதம் - பராபயதவரை 4 மணிகை - பற்றுகொள்ளுக்கை 5 காலக்ஷேபம் - போதுபோக்கு 6 கீழ்ச்சொன்ன - ‘புறமபுண்டான்’ என்று தொடங்கி இதுவரையிற சொல்லிய 7 இநதளம்-குமமட்டி

திருவாய-ச-க-க-க- † திருநெ-க ‡ திருக்குறுந-கக.

யிருக்கை. கீழ்ச்சொன்னவை யெல்லாம் உண்டானாலும் உண்டாக அரிதாயிருப்ப தொன்றிறே இது

மூ-திருமந்த்ரத்திலும் தவயத்திலும் நியதனாகையும், ஆசாராயபரேமமகனத்திருக்கையும், ஆசாராயுன்பக கலிலும் எம்பெருமான் பக்கலிலும் கருதஜ்ஞனாயப் போருக்கையும்,

(வயா) திருமந்த்ரத்திலும் தவயத்திலும் நியதனாகை யாவது - மந்த்ராத்ரங்களினுடைய அருகே மந்த்ரம் போகாதே தயாஜம் உபாதேயக்கூடத் தெனிய அறிவிக்குந் திருமந்த்ரத்திலும் அதின் அர்த்தத்துக்கு விவரமான தவயத்திலும் நிஷ்டனாயிருக்கை

ஆசாராயபரேமமகனத்திருக்கை யாவது - கீழ்ச்சொன்ன ஆகாரத்தை யெல்லாம் உபதேஸ்ததாலே தனக்கு உண்டாகுகின் ஆசாராய விஷயத்தில (க0உ) “யஸ்யுஷேவ வராஹத்தி யுயாஷேவ தயா மாரா” [யஸ்ய தேவே பராபக்திா யதா தேவே ததா குரௌ] என்கிறபடியே பரேமம் அதிஸயித்திருக்கை

ஆசாராயன்பக்கலிலும் எம்பெருமான்பக்கலிலும் கருதஜ்ஞனாயப் போருக்கையாவது - நித்யஸம்ஸாரியான தன்னை நித்யஸம்ஸாரிசள பேறறுக்கு அாஹ்மபடி இருமபைப் பொனனாகுவாரைப்போலே திருத்தின் ஆசாராயன்பக்கலிலும், 1 அதவேஷாதிகளை விளைத்துக் கொண்டேவந்து ஆசாராயவிஷயத்தோடே சோதத் எம்பெருமான பக்கலிலும் உபகாரஸம்ருதியுடையனாயப் போருக்கை

மூ-ஜ்ஞாநமும் விரகதியும் ஸாததியும் உடையானாயிருக்கும் பரமஸாதவிகனோடே ஸஹவாஸம் பண்ணுகையும், வைஷ்ணவாதிகாரிக்கு அவஸயாபேக்ஷிதம்

(வயா) ஜ்ஞாநமும் விரகதியும் ஸாததி முடையனாயிருக்கும் பரம ஸாதவிகனோடே ஸஹவாஸம் பண்ணுகையாவது - தான் கலங்கினாலும் கலங்காமல் நோக்குகக்கரு உறுப்பாகவும், கீழ்ச்சொன்ன ஆகா

1 எம் பெருமான அதவேஷாதிகளை விளைக்கும் பரகாரத்தை பூநீவசந பூஷணத்திலே சீபாதஷ பூதியிலே என்று தொடங்கிவிடேரேண அருளிச் செய்திருத்தல் காண்க

ரங்கன தனக்கு 1 வாத்திககைக்கு உறுப்பாகவும் 2 தத்வ யாதாத மய ஜஞாநமும் அபராபதவிஷயவிரகதியும் இவைநா னிரண்டும் நமக குண்டென்று இஹிமாபபற்றிருக்கையாகிற ஸாந்தியும் உடையனாயிருக்க குமபரமஸ்ததவநிஷ்டனாயிருப்பான ஒருபாஸவதரோடே கூட வலித் துப்போருகை

‘வைஷ்ணவாதிகாரிக்கு அவஸ்யாபேக்ஷிதம்’ எனறது - இவை யித்தனையும் வைஷ்ணவனென்றிருப்பான ஒரு அதிகாரிக்கு அவஸ்யம் உண்டாகவேணு மெனகை

இப்படியிருக்கும் இவனுக்கு அநுஸந்தாந விஷயம் வகுத்தது அரு ளிசசெய்கிறாந் மேல

மு - (ககா) இந்த அதிகாரிக்கு ரஹஸ்யதரயமும் அநுஸந்தேயம்

(வயா) ‘இந்த’ என்று தொடங்கி அதாவது—கீழ்ச்சொன்ன ஆகாரங்கையுடையனாயிருக்கும் இவ்வதிகாரிக்கு, அந்த ஜஞாநாதுஷ்ட டாரங்களுக்கு வாத்திகமான ரஹஸ்யதரயமும் அநுஸந்தாந விஷய மாகவேணு மெனகை

இனி, தவயத்திந் சொல்லுகிற அர்த்தத்தின் 3 வீறுடைமையை யறிவிக்கக்கூக, ஸாஸ்தரம் திருமந்தரம் சரமஸலோகம் இவற்றிற் சொல்லுகிற பரகாரங்களை அருளிச செயதுகொண்டுசென்று, பின்னை அதுதன்னை அருளிசசெய்கிறா

மு - (ககஅ) எல்லாபரமாணங்களிலுமுதேகத்தாலே பேறென்கிறது, திருமந்தரத்தில ஆத்மாவாலே பே றென்கிறது; சரமஸலோகத்தில ஈஸ்வரனாலே பேறென் கிறது; த்வயத்தில பெரியபிராட்டியாலே பேறென் கிறது.

1 வாத்திககை - வருத்தியாகை 2 தத்வ யாதாதமயஜ்ஞாநம் - தத்வ விஷயத்தில் உண்மையான அறிவு 3 வீறுடைமை - வேறென்றுக்கு இல லாத மேனமையையுடையதாதவ

(வயா) 'எல்லா பரமாணங்களிலும்' என்று தொடங்கி அதாவது - சேதநனுடைய 1 விஸிஷ்டவேஷத்திலே நோக்கான ஸகல் ஸாஸ்தரங்களிலும், ஸாதூரநுஷ்டாநயோக்யமான் - தேஹததாலே இவனுக்குப் புருஷாததலாபம் என்கிறது 2 ஷெக்ருஷ்டவேஷத்திலே நோக்கான திருமந்தரத்தில, இவன் ஸ்வரக்ஷணத்தில நின்றும் கைவாங்கினொழிய ராஸவரனுடைய ரக்ஷக்தவம் ஜீவியாமையாலே, தத்பரவருத்திவிரோதி யான் லைபர்வருத்தியை விட்டிருக்கும் ஆதமாவாலே புருஷாததலாபம் என்கிறது ராஸவர ஸ்வாதநாயத்திலே நோக்கான சரமஸலோகத்தில, இவனுடைய ஸவிகாரமும் மிகையாமபடி, தானே கைக்கொண்டு, பராபதிபூர்த்திபந்தக ஸகல் பாபங்களைப் பம் தளர்ப்போகட்டு, தன்திருவடிகளிலே சோததுக்கொள்ளும் ராஸவரனுலே புருஷாததலாபம் என்கிறது. ராஸவரனுடைய லக்ஷணீஸிஷ்ட வேஷத்திலே நோக்கான தவ்யத்தில, விஸேஷண்பூதையான பெரியபிராட்டியாராலே புருஷாததலாபமென்கிற தென்கை.

'உபாபம் ராஸவரனாயிருக்க, இவளாலே பேரூகையாவதென' என்கிற ஸங்கையில அருளிச்செய்கிறார்

மு - (ககக) பெரியபிராட்டியாராலே பேரூகையாவது - இவள் புருஷகாரமான லலல்து ராஸவரன கார்யஞ் செய்யானென்கை

(வயா) 'பெரிய பிராட்டியாராலே' என்று தொடங்கி அதாவது - 3 இஷ்டாநிஷ்ட பராபதிபரிஹாரங்கள் இரண்டும் பண்ணிவான் ராஸவரனையா யிருக்கப் பெரியபிராட்டியாராலே இவனுக்குப் பேரூகை ஆகிறது, இவனுடைய அபராத்ததைப் பாராதே ரக்ஷிக்கும்படி இவள் புருஷகார மான லலல்து, ராஸவரன் இவன்காரயஞ்செய்யான் என்றபடி என்கை

கீழ், ஸாமான்யத்திலே வைஷ்ணவாதிகாரிகளுக்கு அபேக்ஷிதங்களிறே சொல்லிற்று, விஸேஷிதது தவ்யத்துக்கு அதிகாரியாமவனுக்கு அபேக்ஷிதத்தை அருளிச்செய்கிறார்

1 விஸிஷ்டவேஷம் - ஸரீரத்தோடு கூடியுள்ளதில் 2 சேதநனுடைய ஷெக்ருஷ்ட வேஷம் - ஸேஷத்வ பாரதநாயகன். 3 இஷ்டாநிஷ்ட பராபதிபரிஹாரங்கள் - இஷ்டபராபதி அரிஷ்ட பரிஹாரம்

மூ-(க20) தவயததுக்கு அதிகாரி-ஆகிஞ்சநயமும்
அநநயகதிதவமும் உடையவன்.

(வயா) 'தவயததுக்கு' என்று தொடங்கி. அதாவது—வழிததோ
பாயவரண பரதிபாதகமான தவயததுக்கு அதிகாரி (க0௬) “ஈகிஹ
ஹொழமகி, க்வலெவாவாபமஹொதொலெவ” [அகிஞ்சநோகதி
தவமேவோபாய் பூதோமேபவ] (க0௭) “ஈகிஹஹொழம
மதிஸ்ரண” [அகிஞ்சநோநயகதிஸ்ரணய] என்றும், * “புக
லொன்றிலலா அடியேன்” என்றும் சொல்லுகிறபடியே 1 ஆகிஞ்சநய
மும் 2 அநநயகதிதவமும் ஆகிற இரணமம் உடையவன் என்கை

‘இவையிரணடின வேஷமுநதான் எங்ஙனே’² எனன், அருளிச
செய்கிறா

மூ—(க2௧) இவை இரணமம் பரபநநபரிதராணத்
திலே சொன்னோம்

(வயா) ‘இவையிரணமம்’ என்று தொடங்கி அதாவது—உபா
பாரதர ராஹிதயமாகிற ஆகிஞ்சநயத்தின் வேஷமும், ரக்ஷகாரதரர
ஹிதயமாகிற அநநயகதிதவத்தின் வேஷமும் பரபநநபரிதராணமாகிற
பரபநநத்திலே ஸ்ரீஸபஷ்டமாகச் சொன்னோம், அதிலே கணி
கொளவது என்கை

இனி தவயததுக்கு வாகயாததம் அருளிசெய்கிறா

மூ—(க22) இதில முற்கூற்றால், பெரிய பிராட்டி
யாரை முன்னிட்டு நூலவரனதிருவழிகளை உபாயமாகப்
பற்றுகிறது, பிறகூற்றால், அச்சோததயிலே அடிமை
யிரக்கிறது

(வயா) ‘இதில முற்கூற்றால்’ என்று தொடங்கி அதாவது—
இநததவயத்தில பூவகண்டததாலே ‘ஸ்ரீமத்’ என்று பெரியபிராட்டி

1 ஆகிஞ்சநயம் - உபாயாரதரம் இல்லாமலிருக்கை 2 அநநய கதித
வம் - ரக்ஷகாரதர மிலலாதிருக்கை

* திருவாய சு-ய-ய

யாரை முன்னிட்டி, 'நாராயணசரணேள்' என்று ஈஸ்வரன் திருவடிகளை 'ஸ்ரணம் பரபத்யே' என்று உபாயமாகப் பற்றுகிறது. உபதரகண்டத்தாலே 'ஸ்ரீமதே' என்று பெரியபிராட்டியாரும் அவனுமான சோடாதிபிலே, 'நாராயணை' என்கிற சதூத்தியாலே கைங்கரியத்தை ஆததிகிறது என்கை. 'நமஸஸு' கைங்கரிய விரோதி நிவருகதி பரதிபாதகமாகையாலே, அடிமையை இரக்கிறது என்ற இதிலே அநுபபூதம்

இஹி பரதிபதம் ஆததம் அருளிச்செய்வதாகத் திருவுள்ளம் பற்றி, ஸ்ரீமத்பகாததம் அருளிச்செய்ய உபகரமிகிறார்

‘ஸ்ரீ — (க2ங) ஸ்ரீ என்று பெரிய பிராட்டியாருக்குத் திருநாமம்.

(வ்யா) -- ‘ஸ்ரீ என்று பெரியபிராட்டியாருக்குத் திருநாமம்’ என்று. ‘ஸ்ரீஸபதம் ஸபபகாதிகளுக்கும் வாசகமாக லோகத்திலே 1 நடந்துபோனக கானகையாலே, அதைவயாவாததிகைக்காக ‘ஸ்ரீ’ என்கிற இது பெரியபிராட்டியாருக்குத் திருநாமம்’ என்கிறார் ஆகையினால், “ஸ-ஸ்ரீபதமாலயா பதமா கமலா ஸ்ரீஹரிபரியா” என்று, திருநாமங்களுக்கிடே ஸபபடிதமாயிற்று. இதுதான் எல்லாத் திருநாமங்களுக்கிடே (க2ங) ‘ஸ்ரீரிதி ஸ்ரீயே 20 நாடிக் 20 நாடிக்’ [ஸ்ரீரிதிபரதமநாம லக்ஷமயா] என்கிறபடியே, இவ்வுருக்கு 2 பரதமாபிதாமாயிருக்கும் (க2ங) “சுடதிவதவதொ நாநாயணஸ்ய ஸ்ரீயோவியா 20” [அஇதிபகவதோ நாராயணஸ்ய பரதமாபிதாம] என்று அகாரம் ஈஸ்வரனுக்கு பரதமாபிதாமானால் போலே யாயிற்று, இவ்வுருக்கும் பரதமாபிதாமாயிருக்கும்படி அது, அவனுடைய ரக்ஷகவத்துக்கு 3 ஏகாதமான ஸவபாவங்களைச் சொல்லக்கடவதாயிருக்கும், இது, இவ்வுருடைய புருஷகாரவதத்துக்கு ஏகாதமான ஸவபாவங்களைச் சொல்லக்கடவதாயிருக்கும்

1 நடந்துபோனக - வழங்குதல் 2 பரதமாபிதாம - முதனமைபானப்பா 3 ஏகாதமான - அவஸம வேண்டிய

* அமர-நிக-கா - க, க - வ ஸிலோ-உள.

இனி, இந்த பூர்வபதங்களுக்கு அடக்கம் அருளிச்செய்வதாக பரதம் இரண்மேல வந்த வயுதபத்தி, த்வயத்தை அருளிச்செய்கிறார்

மூ — (க24) ஸ்ரீயதே, ஸ்ரீயதே

(வயா) — ‘ஸ்ரீயதே, ஸ்ரீயதே’ என்று உதாவது - “ஸ்ரீ ஸ்ரீஸேவாயாம்” என்கிற தூதுவிலே ‘ஸ்ரீயதே’ இதிநீர், ஸ்ரீயதே’ இதிநீர்’ என்று வந்ததான காமணிவயுதபத்தியையும் காசகரீபாதி, த்வயத்தை சொன்னபடி

இவயுதபத்தி, த்வயத்திற்கும் அடக்கம் அருளிச்செய்கிறார்

மூ — (க25) இதுககு அடததம்-ஸல்லாகதம் இவனைபபறநி ஸவருபலாபமாய, இவளதனகதம் அவனைபபறநி ஸவருபலாபமாயிருக்கும் என்று

(வயா) — ‘இதுககு அடததம்’ என்று தொடங்கி, உதாவது - இவனைபபறநி வயுதபத்திக்கும் அடததம் ‘ஸ்ரீயதே’ என்று ஸல்லாபமும் ஸேவிககப்படாநின்றான் என்கையாலே ஸகல சேதநாகதம் இவனைபபறநி தங்களுடைய ஸேஷதவருப ஸவருப லாபமாய, ‘ஸ்ரீயதே’ என்று ஸல்லாபனை ஸேவியாநின்றான் என்கையாலே இவளதனகதம் ஸல்லாபனைபபறநி தன்னுடைய ஸவருபலாபமாயிருக்குமென்று என்கை இவளதனககு, சேதநவிஷயத்தில் ஸேஷதவமும் ஸல்லாபவிஷயத்தில் ஸேஷதவமும் என்றும் உண்டா? இதை விருப்பது ஆகையால், இந்த ஸேவயதவஸேவகதவங்கள் இரண்டும் இவளுக்கே நியமாயச செல்லாதிற்கும்

‘ஸல்லாபனுக்கு உபாயதவமும் உபேயதவமுமாகிற ஆகாரதவமும் உண்டா? இப்போலே, இவளுக்கும் 2 புருஷகாரதவமும் பராயதவமுமாகிற ஆகாரதவமும் உண்டாகையாலே, இதில் எவ்வாறாகாததை நினைத்து இவளை 3 இப்போது சொல்லுகிறது’ என்கை, அருளிச்செய்கிறார்

1 உபயவயுதபத்தி - காமணிவயுதபத்தி காததா உயுதபத்தி (யென்ற இரண்டு வகையான வயுதபத்தி 2 புருஷகாரதவம் காததா உயுதபத்தியில் தொன்றும் 3 இப்போது - ஸல்லாபனை உபாயமாகப்படுத்தி இச்சமஸ்தி

*தா - பவாதி

மூ — (க2க) இப்போது இவனைச் சொல்லுகிறது புருஷகாரமாக

(வயா) — ‘இப்போது இவனைச் சொல்லுகிறது புருஷகாரமாக’ என்று ‘புருஷகாரமாக’ என்கையாலே, உபாயவஸ்து விசேஷணமாகியிருக்கிற ஆகாரத்தையீட்டு, இவளுக்கும் உபாயதவத்திலு அநவயம் சொல்லும் பக்ஷம் சிரஸ்தம்

‘ஸஸவரனுடைய நாராயணத்தவ பரயுகத்தமான ஸ்வாபாவீக ஸம்பந்தாதி ஜ்ஞாந்ததை யுடையனாக கொண்டு, அவனை ஆஸரயிக்கிற இச்சேதநனுக்கு இவளைப் புருஷகாரமாக முன்னிடவேணுகிறது தான் என’ எனன, அருளிச்செய்கிறார்

மூ — (க2எ) நீரிலே நெருப்புக் கிளருமாபோலே குளிரந்த திருவுள்ளத்திலே அபராதத்தால சீற்றம் பிறந்ததால் பொறுப்பது இவளுக்காக.

(வயா) ‘நீரிலே’ என்று தொடங்கி அதாவது - ஸீதலமான ஜலத்திலே சென்று அணுகவொண்ணாதபடியான நெருப்புக் கிளருமாபோலே, (க2எ) “ஸுஹ்ருஷ்டஸவ்யஸுஹ்ருஷ்டாநாடி” [ஸுஹ்ருதம் ஸாவபூதநாம] (க2அ) “ஸுஹ்ருஷ்டஸுஹ்ருஷ்டதெஷு” [ஸுமோஹம் ஸாவபூதேஷு] என்கிறபடியே, 1 ஸாவபூத ஸுஹ்ருதத்வம் 2 ஸமாஸரயணீயத்வே ஸமத்தவமாகிற ஸ்வபாவவிசேஷங்களாலே பரஸநமாயக குளிரந்திருக்கிற திருவுள்ளத்திலே (க2க) “வாரி வுருண்டாடலி ஜநெ ஹிதஸுராதொவதுதூலவதிவ கடிவித் ஸுஷ்யீ” [பரிபூர்ணைவரி ஜநே ஹிதஸுராதொவருதயா பவதிச கதாசித்தலுஷீ] என்கிறபடியே, சேதநம் 3 தீரக்கழியப்பண்ணின அபராதம் 4 அடியாக (க2க) “கூதிவாரி” [கூதிபாமி] “நகூதிவாரி” [நகூதிபாமி] எனனுமபடியான சீற்றம் பிறந்ததால் அவ்வபராதத்தைப் பொறுப்பது (க2க) “கிரெத் ஹிதெஷுஷுக் ஹஹஜ்மி” [கிரேதந நாத

1 ஸாவபூத ஸுஹ்ருதத்வம் - எல்லாப்பிராணிகளிடத்திலும் ஸுஹ்ருதம் கொண்டிருக்கை 2 ஸமாஸரயணீயத்வே ஸமத்தவம் - எல்லாநாலும் ஒப்ப ஆஸரயிக்கத் தக்கவனுயிருக்கை 3 தீரக்கழிய - பூணமாக என்றபடி 4 அடியாக - காரணமாக

தோஷஃ இஹஜகதி] இதயாதிப்படியே தன்னுடைய உட்கீதஸாதிகளா
லே அச்சேற்றத்தையாற்றித் தையையஜீப்பிக்கும் இவளுக்காக என
கை. ஆகையாலே, ஸம்பந்தஜ்ஞாநம் பிறந்தவனுக்கும் அபராஹ்
பயததாலே 1 புருஷகாரபுரஸகரணம் அபேக்ஷித மென்று கருத்தது

2 இததலையிற காரயம் ஏறிட்டுக்கொண்டும் அததலையை வஸீ
கரித்தும் இரண்டு தலையையும் பொருத்ததுகைக்கு இவள்தான 3 கண
ணழிவற்ற 4 புருஷகாரமோ?" எனன, அருளிச்செய்குறா

மூ —(கஉஅ) இவள தாயாய, இவர்கள கலேஸம்
பொறுக்கமாட்டாதே அவனுக்குப் பதநியாய, இனிம
விஷயமாயிருக்கையாலே கணணழிவற்ற புருஷகாரம்-

(வியா) 'இவள தாயாய' என்று தொடங்கி அதாவது - (ககஉ);
“ஶ்ரீபாதாலவபுலொகாநாம்” [தவம் மாதாஸாவலோகாநாம்] என
றும், (ககங) “ஶலிஹஜமதூதாநாம்” [அலிஜகநமாதரம்] என்றும்
சொல்லுகிறபடியே இச்சேதநாக்கு இவள மாதாவாய, * “தந்தம்
மக்க ளமுதுசெனறல தாயமாராவா தரிக்ககிலலா” என்கிறபடியே
அந்த ஸம்பந்தமடியாக இவர்களுடைய கலேஸங் கணடால ஸஹிசக
மாட்டாதே, (ககச) “விஷ்ணுவத்” [விஷ்ணுபதநீ] என்கிறபடியே
அவனுக்குப் பதநியாய, † “பிததா பனிமலாமேற்பாவைக்கு” என்கிற
படியே அவன் 5 தன் வைலக்ஷணயத்தைக் கண்டு பிச்சேறித்
தனசொலவழி நடக்குமபடி 6 அபிமதவிஷயமா யிருக்கையாலே.
கணணழிவற்ற புருஷகார மென்கை

1 புருஷகார புரஸகரணம் - புருஷகாரத்தை முன்னிடுகை 2 இததலே
யிற காரயம் ஏறிட்டுக்கொண்டும் - சேதநனுடைய காரியத்தைத் தனமேற்
போட்டுக்கொண்டும் அததலையை ஈசவரனை 3 கணணழிவற்ற - நிரத்
தோஷமான 4 புரு ஸநோதி - மிகுதியாகத் தருகிறுன என்று புருஷ
என்பதன் பொருள் இங்கே, புருஷகாரம்—(ஈசவரனைச் சேதனை விஷயத்
தில்) மிகுதியாகக் கொடுக்கும்படி செய்பவன் 5 தன் வைலக்ஷணயத்தை -
பிராட்டமயான தன்னுடைய விலக்ஷணமான [வேறொருவாக்கிலலாத] வடி
வழகை 6 அபிமதவிஷயம் - இஷ்டமான பொருள்

*பெரியாழ - உ, உ, ஈ

†திருநெடுந் கஅ.

‘ஸலாம் செய்தாலும் 1 நிராகுஸஸவதநதரண ஈஸ்வரன், சேதநுடைய அபராதங்களை 2 நிறுத்தது அறுததீத தீர்த்துவன் என்று நிகழ்மாவில், இவளாலே பொறுப்பிக்கப்படுமோ?’ என்ன, அருளிச்செய்குறா

மூ — (௩௨௯) திருவடியைப் பொறுப்பிக்கும்வள், தனசொல்வழி வரும்வனைப்பொறுப்பிக்கச் சொல்ல வேண்டாவிடே.

(பயா) — ‘திருவடியை’ என்று தொடங்கி அதாவது - தனனைப் பதநிமாஸம் 3 தாஜநபாதஸநம் பண்ணின ஆந்த ராக்ஷஸி களுடைய அபராதங்களைக் கணக்கிட்டு, சிதரவதம் பண்ணி 4 உதயோகித்தது நின்ற 5 சொல்லிற்றுங்களுன திருவடியையு . முட்பட (௧௧௫) “கங்குபெய்கு” [கங்குபயேத] என்றும், (௧௧௬) “நகஸிந்நாவராயுதி” [நகஸிநநாபராதயதி] என்றும் இதயாதி உபதேசத்தாலே பொறுப்பிக்கும்வள், * “மலராள தனத்துள்ளான்” என்றும், † “மாமலாமங்கை மணநோக்கமுண்டான்” என்றும், ‡ “அல்லமலாமகள் போகமயக்குதகளாகிடும் நிறகும்” என்றும் சொல்லுகிறபடியே தனபோகயதையிலே குமிழீருண்டு, § “நீனனபின் வழி நின்ற சிலைபிடித்து எம்பிரா னேக” 6 என்கிறபடியே மாயாமருகத்தின் பின்னே போ எனினிலும் 6 விளைவது அறியாதே அதன்பின்னே போமபடி தனசொல்வழி வரும்வனைப் பொறுப்பிக்க வல்ல னென்னுமிடம் கிம்புநாநயாவதித்த மீதே யென்கை 7 “செயதகவினுக் கிலலை கைமமாறு” ௭ என் னுமபடி, இரண்டி தலைக்குற 7 தலைதமொருக உபகரித்துத் தன்

1 நிராகுஸஸவதநதரண - தடைப்பாதி ஸவாதநதரியமுள்ளவன் 2. நிறுத்தது அறுதது தீர்த்துவன் - கணக்கிட்டு அதுபயிக்கச்செய்தே தீர்ப்பென. 3 தாஜநம் - மருட்டுகை, பாதஸநம் - பழிக்கை 4 உதயோகித்தது - பரயதனைக் கொண்ட 5 சொல்லிற்றுங்கு - சொல்லல் மீதான தளமையான அடங்காத தன்மையுடையவனென்றபடி 6 விளைவது - மேல நடக்கப்போவது வீதாபஹாரம் 7 தலைதமொருக - (ஸவரூபஹாரிவராமல்) மாரிமாறி என்றபடி.

* மூன்றா திரு, வந - ௩

† பெரிய திரு - ௮, ௧௦, ௧

‡ திருவாய - ௩, ௧௦, ௮.

§ பெரியாழ தி - ௩, ௧௦, ௭.

¶ பெரிய திரு - ௫ - ௮, ௨.

சொல்வழி போகவேண்டுமபடியான திருவடியோடே 1 மறுதலிக்கு மவள, * “தன் 2 முயங்கு” எனனுமபடியான போகயதைக்குத் தோற்று ‘எததைச செயலோம்’ என்று 3 தலைதமொறி, † “நின் னனபினவழிநின்” ‡ “அதனினபினனே படாநதான்” எனனும படி வினைவதறியாதே முறுவலுக்குத் தோற்றுச சொல்வழிபோமவ னைப பொறுப்பிக்கு மென்னு மிடஞ் சொல்லவேண்டாவிதே” , என்று இதுதனை இவ் திருத்தமபியாரும் அருளிச்செய்தாரிறே

ஆக, ஸ்ரீமதபதத்தில் 4 பரகருதயமஸத்தை அருளிச்செய்தார கீழ், 5 பரதயயாமஸத்தை அருளிச்செய்குறா மேல

மு — (கநஉ) மதுப்பாலே இருவாசேர்த்தியும் நித்ய மென்கிறது.

(வயா) ‘மதுப்பாலே’ என்று தொடங்கி அதாவது—இம் மதுபுத்தான 6 நிதயயோசீமதுப பாகையாலே, இத்தால புருஷகார பூதையான பிராட்டியும் ஈஸ்வரனுமான இருவருடைய சோத்தியும் எப்போது முண்டு எனனுமிடம் சொல்லுகிற தென்கை.

இந்நிதயயோகத்தை உபபாதிக்கிறா

மு — (கநக) இவளோடே கூடியே வஸதுவினு டைய உணமை

(வயா) ‘இவளோடேகூடியே வஸதுவினுடைய உணமை’ என்று அதாவது—(ககஎ) “ஸ்ரியிவதி நிபுலவெயபு.தூநீக சுலா

1 மறுதலிக்குமவள - எதிரிடுபவள 2 முயங்கு - அணைக்கப்பெற்ற 3 தலைதமொறி - கலங்கி 4 பருகருதி - பருதி; ‘ஸ்ரீ’ என்பது 5 பரத யயம் - விருதி, ‘மத்’ என்பது 6 “ஹ-ஓ நிநாஹ்-ஸஸாலாஸ் நித்ய யொமெ 7 திசாயநெ-ஸஸவெந் 8 லிவிவக்ஷாயாம் லவக்ஷிதஸவா டிய” என்ற காரிகையால் மதுபுக்கு ஏழாததமுண்டு என்றும், அதில நத்ய யோகம் என்பது ஒன்று என்றும் ஏற்படும், நிதயயோகம் - எப்போதுமான சோகை

* முனரூநதிரு-அந-க00 ‡ பெரியதிருமொழி-2, ௫, சு

† பெரியாழ். திரு-௩, ௧0- எ § அருளிச்செயல ரஹஸ்யம்.

நெண்கதாநஃ ஸ்வதூஸஸிஸவஸுவிஹக்ஷணாநந், ஜ்ஞாநாநநெந்
 க்ஷுராபிவஃ” [ஸ்ரீப பதிர நிகிலஹேயபரதயநீககலயாணைசதாநஸ்
 ஸ்வேதரஸமஸத வஸதுவிலக்ஷணநத ஜ்ஞாநாநநதைகஸ்வரூபஃ] என்பு
 ஸவரூபநிருபகமான ஜ்ஞாநாநநதாதிகளுக்கு முன்னே ஸ்ரீயஃபதித
 வததைச சொல்லுமபடி அவன ஸவரூபததுக்கு பரதாநநிருப
 கைபாயிருக்கைபாலே, இவனோடேகூடியே வஸதுவினுடைய ஸத
 பாவம் இருப்பது என்கை

ஆக, 1 ஸவரூபாநுபநதிதவ பரயுகதமான நித்யயோகத்தை
 அருளிச்செய்தா ராயிற்று

இனி, இவளுடைய குணபரயுகதமான நித்யயோகத்தை அரு
 னிச்செய்கிறா

ம — (கநஉ) ஈஸவர ஸவாதந்தர்யத்தையும் சேத
 நனுடைய அபராத்ததையங் கண்டு அகலமாட்டாள்.

(வயா.) ‘ஈஸவரஸவாதநதாயததையும்’ என்று தொடங்கி.
 அதாவது - அபராத்தங்களைப் பததும் பததாகக் கணக்கிட்டு, * அறுதது
 அறுததுத் தீரக்கும் ஈஸவரஸவாதநதாயததையும், (ககஅ) “யஹ்
 ஹக் ஸநிபுதாநாஹவெபுநாஸ்யா” [ய்தபரஹமகஸபநியுதாநு
 பவேபயநாஸயம்] இதயாதிபடியே காலததவமுள்ளதீயையு
 அநுபவியாநினுறும் 2 சிறிதுவரையிட்டுக் காட்டக் கடவதல்லாத
 படி பண்ணிவைதக இச்சேதநனுடைய 3 அகருதயகரணதீயபரா
 ததையுங் கண்டு, “என்கைபய்குகிறதோ?” எனனும் பபததாலே,
 ஈஸவரணைவிட்டு ஒரு சூக்ஷணகாலமும் அகலமாட்டா மென்கை

இததால், சேதநனுக்குப் பலிக்குமததை அருளிச்செய்கிறா

ம — (கநந) சேதநனுக்கு இவையிரண்டையும்
 நினைத்து அஞ்சவேண்டா.

1 ஸவரூப அநுபநதிதவம் - (ஸவரூபநிருபகையாமபடி) ஸவரூபததோடு
 சோநதிருக்கை 2 சிறிதுவரையிட்டு - சிறிது குறைந்தவளவு கொண்டு 3
 அகருத்யகாரணம் - செய்யத்தக்காத தொழிலை [பாபத்தை]ச செய்கை.

* நிறுத்தறுததுத் தீரக்கும் என்றும் பாடம்

(வ்யா) 'சேதந்னுக்கு' என்று தொடங்கி அதாவது-இப்படி இவள இருந்து ரோகஞ்செய்யாலை, சேதந்னுக்கு, ஈஸவரன வா தாதாயமும் ஸவரபராதி மாகுத இவை இரண்டையும் நினைந்து 'என்னுய வினையபுக்குறிகோ' என்று அருசவேண்டா என்கை

இனி, இமமதுப்பின தாதபாயாமஸத்தை அருளிச்செய்குறா

மு — (ககசு) இத்தால - ஆஸரயிகைகக்கு ருசியே வேணடுவது, காலம் பாராககவேண்டா என்கிறது

(வ்யா) 'இத்தால' என்று தொடங்கி அதாவது - இப்படி 1 புருஷகார உபாய வஸதுக்களினுடைய நிதயயோகத்தைபாதிபாதிக்கிற இமமதுப்பால, இவ்விஷயத்தை யாஸரயிப்பார்க்கு, ஆஸரயிகையில் ருசியே வேணடுவது, 'இரணத்தையுரு கூடியிருக்குந தஸையிலே ஆஸரயிச்சகவேணுமே' என்று, ஆஸரயனத்ததுக்குக காலம் பாராததிருக்கவேண்டா வென்கிற தென்கை.

இனி, இவள புருஷகாரதவத்தின அவஸ்யாபேசுத்தவத்தை அறிவிக்கக்காக, இவளஸநிதிக்கும் அஸநிதிக்கும் உண்டான வாயியை அருளிச்செய்குறா

மு — (ககரு) இவள் ஸநிதியாலே காகம் தலை பெற்றது, அது இல்லாமையாலே ராவணன் முடிந்தான்

(வ்யா) 'இவள் ஸநிதியாலே' என்று தொடங்கி (ககசு) 'உஷா ருணயா-உஷா' [தேவயாகாருணயருபயா] என்கிற படியே, 2 கருபைதான் ஒருவடிவு - கோண்டாறபோலே இருப்பாளாய், ஸவதந்நாண ஈஸவரனுக்கும் ஸவாதநதாயத்தை யமுக்க கருபையைக் கிளப்புவளான இவள் ஸநிதியாலே,

1 புருஷகாரவஸது - பிராடடி, உபாயவஸது - ஈஸவரன் 2 காருணயம்-உஷா-ருபயம் யஸ்யாஸோ-காருணயருபா என்றும் காருணயம் ரூபயதி இதி - 'காருணயருபா' என்றும், 'காருணய-ருபா' எனப்பற்றி இரண்டு ஸமாஸம் உண்டு அதனமேல தருதியாவிடத்திசோநது காருணயருபயா என்று ஆயிற்று முதல ஸமாஸத்தக்குப் பொருள் - காருணயமே ஆகாரமானவ னென்பது அதை கருபைதான் ஒரு வடிவுகொண்டாறபோலே இருப்பாளாய் என்று விவரிக்கிறா இரண்டாவது ஸமாஸத்தின் பொருள் - காருணயத்தைக் கிளப்புவ னென்பது

அபராத்தனத்த தீரககழியச செயது பரஹ்மாஸ்தரத்துக்கு இலக்காயத தலையறுப்புண்ணத தேடின கா+ம (கஉ) “கூவயாவயபுவாமபு” [கூப்பாபாபுலபத] என்கிறபடியே, கருபாவிஷயமாயத தலைபெற்றுப் போயிற்று, அபபடியிருக்கிற இவ்வஸநிதி இல்லாமைபாலே போககற்றுச. செயலமாணி நின்ற நிலை ஓதகிருக்கச செபதேபும், காகத்தோபாதி அபராத்தம் மினரிககே யிருக்க, ராமஸ்தததுக்கு இலக்காய ராவண்ண முடிந்தபோனன என்கை. ஆகையால், ஆஸாயிப்பாக்கூ இவ்வஸநிதியே வேணு மென்று கருதது.

ஆக, ஸ்ரீமதபதாரத்தனத்த அருளிச்செய்தாராயிறு.

அநந்தரம் நாராயணபதாரத்தத்தை அருளிச்செய்கிறார்

மு — (கஉக) புருஷகாரபலததாலே ஸ்வாதந்தர்யம் தலைசாயநதால் தலையெடுக்குங் குணங்களைச் சொல்லுகிறது நாராயணபதம்.

(வயா) ‘புருஷகாரபலததாலே’ என்று தொடங்கி அதாவது - 1 உபதேஸ்ததாலும் அழகாலும் கண்ணழிவற வசீகரித்தக காரியங்கொள்ளவல்ல 2 புருஷகார பலததாலே 3 ஆஸாயணோமுகனான சேதநன அநாதிகாலம் பண்ணின அபராத்தங்களைப் பார்த்துச் சிறி “அங்கீகரியேன” என்று இருக்கும் ஈஸ்வர ஸ்வாதந்தர்யம் தலைமடிந்தால் 4 அதன்கீழ் தலையெடுக்கப் பெறாத 5 செறிப்புத தீரந்து தலையெடுக்குங் குணங்களைச் சொல்லுகிறது நாராயணபதம் என்கை.

‘அவைதாடி எவை?’ என்ன, அருளிச்செய்கிறார்

மு — (கஉ௪) அவையாவன-வாத்ஸலயமும், ஸ்வாமிதவமும், ஸௌஹாரயமும், ஸௌலபயமும், ஜனாதமும், ஸகதியும்

1 உபதேஸ்ததாலே வசீகரிக்கும் வகையை 127-ஆவது சூட்டின வயாக்யாநத்திற் காணலாம் 2 புருஷகார பலததாலே (லக்ஷ்மியின் புருஷகாரம்) தனக்கு ஏற்பட்ட உறுதியினை வென்றபடி 3 ஆஸாயண உந் முகனான ஈஸ்வரனை ஸரணமாக அடைவதில் ஸமமதித்துப்போன 4 அதன்கீழ் ஈஸ்வரன ஸ்வாதந்தர்யத்தைக் கைக்கொண்டபோது ஏனற்படி- 5 செறிப்பு- ஸங்கோசம்

(வயா) 'அவையாவன' என்று தொடங்கி இவற்றில், 'வாதஸ்யம்' ஆவது - வதஸ்ததின்பக்கல தேந இருக்கும் இருப்பு, அதாவது-அதனுடைய தோஷத்தைப் போகயமாகக் கொள்ளுகையும், கூர்மத்தைக்கொடுத்த வளாகக்கையும், எதிரிட்டவரைக் கொம்பிலும் குளம்பிலும் கொண்டு நோக்குகையுமிதே, அப்படியே, ஈஸவரணம் தோஷத்தைப் போகயமாகக்கொண்டு, * "பாலேபோற சி" என்கிற குணங்களாலே தமிழ்பித்தது, (கஉக) "ஈஸவரணம் ஈஸவரணம்" [கதஞ்சந - நதயஜேயம்] என்றும், (கஉஉ) "ஈஸவரணம் ஈஸவரணம்" [அபயம் லாவபுதேபய] என்றும் சொல்லுகிற படியே அறுகூலா நிமித்தமாகவும் பரதிகூலா நிமித்தமாகவும் நோக்கும் 'ஸவாமிதவம்' ஆவது - இவன் 1 விழுக்கான தஸையிலும் விடாதே நின்று, ஸததையை நோக்கிக்கொண்டு போருகைக்கு ஹேதுவான ஓர்பரதவீஸேஷம், அதாவது - உடையவனுயிருக்குமிருப்பு, 2 அதவேஷம்தொடங்கிக் கைங்காய பாயநதமாக உண்டான ஸவபாவவீஸேஷங்கனையெல்லாம் உண்டாக்குகிறது இந்த பரதவீஸேஷமடியாக 'ஸௌஸ்ரீயம்' ஆவது - 3 உபயவிபூதியோகத்தாலும், பெரிய பிராட்டியாரோடடைச சோதகியாலும், நிரங்குஸமா யிருக்கிற ஈஸவரனுடைய மேனமையையும் தங்கள் சிறுமைபையும் பார்த்து "அவனெவவிடத்தான யானா" என்று 4 பிறகாலியோதபடி எல்லாரோடும் ஒக்க மேல்விழுந்தது 5 புரையறக் கலக்கையும், அது தன்பேருக்க இருக்கையும், எதிர்த்தலையில் அபேகையன்றியிலே இருக்கக் கலக்கையும் 'ஸௌஸ்யம்' ஆவது - கண்ணுக்கு 6 ஆய மினறிககே யிருக்கிற தான கண்ணுலே கண்டு ஆஸரயிக்கலாம்படி எளியனாயிருக்கை 'ஜஞாநம்' ஆவது - இச்சேதநனுக்குக் கழிக்கவேண்டும் அந்ஷடங்கனையும் கொடுக்கவேண்டும் இஷ்டங்களையும் நேராக அறிகைக்கு 6 ஈடான 7. ஸவவயதிரிகத ஸம்ஸதபதா ததங்கனையும் ஒரு

1 விழுக்கன - பராழுக்கன 2 அதவேஷம் முதல் பவை - அதவேஷம் ஆயுக்கயம் மோகேச்சை வைராக்ய பராபதி ஸதாசரியஸமாஸரயணம் ஸமயக் ஜஞாநம் ஸார்கராவ்றிதை உசிதஉபாயபங்கரஹம் ஸம்ஸாராத உத்தரணம் பரம்பதபிராபதி நிரந்தரபகவதகைங்காயம் எனபன 3 உபயவிபூதி யோகம் - நிதயவிபூதி லீலாவிபூதி எனபவற்றில் தனக்குள்ளு ஸவாமிதவமாகிற ஸம்பந்தம் 4 பிறகாலத்தல் - பின்வாய்குதல் 5 புரையற வேறுபாடு தோற்றமல், ஸவோதகாஷமும் பரநிகாஷமும் தோற்றகுதபடி எனபம். 6 ஈடி ஆன - ஏறத்தான 7 ஸவவயதிரிகதம் - தன்னிலும் வேறுகிய

* பெரியதிருவார - ௫அ.

† திருவாய - ௫, க, எ

காலே 1 அபரோக்ஷிக்கவல்ல அறிவு 'ஸகதி' ஆவது - 2 ஹேயரான நித்யஸம்ஸாரிகளை 3 உபாதேயதமரான நித்யஸம்ஸாரிகளோடு 4 ஒருகோவையாகக்கவல்ல 5 அக்ஷிதகடநாஸாமாத்யம். இவற்றில் வாதஸலயாதிகள் நாலும் 6 ஆஸரயண ஸௌக்யாபாதகம், ஜ்ஞாநாதிகள் இரண்டும் 7 ஆஸரிதகாராயாபாதகம், * "நிகரிஸ்புகழாய்" என்று தொடங்கி 8 வாதஸலயாதிகள் நாலையுமிதே, ஆஸரயணத்தககு உடலாக ஆழ்வார அருளிச்செய்தது ஜ்ஞாநஸகதிகள் இரண்டு சொன்ன இது, 9 பராபதி 10 பூர்த்திகளுக்கும் உபலக்ஷணம், காராயகரத்தவத்குக்கு அவையும் அபேக்ஷிதமாக ளாகையாலே

'இக்குணங்களுக்கு இவ்விடத்தில் 11 விநியோகங்கள் எவை?' எனன, அருளிச்செய்கிறார்

மு — (கநஅ) குற்றங்கண்டு வெருவாமைக்கு வாத்தஸலயம்; காராயஞ்செய்யுமென்று துணிகைக்கு ஸ்வாமித்வம், ஸ்வாமித்வங்கண்டு அக்லாமைக்கு ஸௌஸீலயா, கண்டு பற்றுகைக்கு ஸௌஸபயம், விரோதியைப்போககித தனனைக் கொடுக்கைக்கு ஜ்ஞாநஸகதிகள்

(வயா) 'குற்றங்கண்டு' என்று தொடங்கி அதாவது - 12 ஆஸரயணே முகன இச்சேதநன, தனதோஷத்தைப் பார்த்து அஞ்சாமைக்கு உறுப்பு, தோஷத்தைப் போகயமாகக் கொள்ளும் வாதஸல

1 அபரோக்ஷிக்கவல்ல - பாத்யக்ஷமாகக் காணத்தக்க 2 ஹேயா : சோதனுககொளனத் தகாத்வா 3 உபாதேயதமா - ஏற்றுக்கொள்ளுதற்கு மிகவும் ஏற்றவா மிகவும் உயர்ந்தவ ரெனற்படி 4 ஒரு கோவை - ஒரு வரிசை 5 அக்ஷிதகடநா ளாமாத்யம் - ஒன்றுசேர்த்தவற்றைச் சோக்குந் தனமை 6 ஆஸரயணஸௌக்ய* ஆபாதகம் - ஆஸரயிப்பதற்கு ஸௌக்யத்தைச் செயயக்கடியவை 7 ஆஸரிதகாராய ஆபாதகம் - அடைந்தவா காரியத்தைச் செயயக்கடியவை 8 'நிகரிஸ்புகழாய்' எனபதனால் வாதஸலயமும், 'உலகம், மூன்றனுடையாய்' எனபதனால் ஸ்வாமித்வமும், 'எனனை யாளனானே' எனபதனால் ஸௌஸீலயமும், 'நிகரிஸமரா திருவேங்கடத்தானே' எனபதனால் ஸௌஸபயமும் கூறப்பட்டுள்ளன 9 பராபதி - ஸம்பந்தம் 10 பூர்த்தி - எல்லாவற்றாலும் பூரணமாயிருக்குந் தனமை 11 விநியோகம் - உபயோகம் 12. ஆஸரயண உநமுகன (எம்பெருமானே) ஆஸரயிப்பதில் அநுகூலமுகமானவன

* திருவாய, க-க0-க0

யம். 'நங்காயம் செய்யுமோ, செய்யானோ' என்று ஸௌகடாதே கார
யஞ்செய்யு மென்று விஸவலிகைகக்கு உறுப்பு, 1 இழவு பேறு தன்ன
தாம்படியான ஸவாதிதவம் உபயவிபூதிகும 2 +டவனுயிருக்கும்
பெருமைக்கு பரகாஸகமான ஸவாதிதவத்தைக்கண்டு 3 ஸவாதிதவத்து
ஸநதாநத்தாலே அகலாமைக்கு உறுப்பு, தாதுநதவாகளோடே
புரையதக கலக்கும் ஸவபாவமான ஸௌல்பயம் 4 அநீநதரிய
னென்று பிறகாஸியாமல கணனிலே கண்டு ஆஸாயிகைக்கு உறுப்பு,
தனவடிவைச சக்ஷாவிஷயமாகுக்கை யாகிற ஸௌல்பயம், (சஉஈ)
“ஸவபுவாவெஸ்ஸொரொக்ஷமிஷாதி” [ஸவபாபேபயோசிமாக்ஷ
யிஷயாமி] என்னிறபடியே 5 பராபதிவிரோதியைப்போக்கி பராபயான
தனை உபகரிகைக்கு உறுப்பு, 6 பராபதாவான இவன கீழினிற
நிலையும் மேல் 7 போக்கடியும் அறிகைக்கும் அறிநதபடியே
செய்து தலைக்கடிகைக்கும் 8 ஏகாநதவகளான ஜஞாநஸகதிக
ளென்கை

9 ஸௌகாயாபாதகங்களான குண சதுஷ்கததிலும் ஸௌல்பயம்
பரநாநமாகையாலே, அநத ஸௌல்பய 10 காஷ்டையை அருளிச
செய்குறா

மு — (கஈக). இங்குசசொன்ன ஸௌல்பயத்துக்கு
எல்லைநிலம் அரச்சாவதாரம்.

(வயா) 'இங்குச சொன்ன' என்று தொடங்கி அதாவது-11
இப்பத்ததில் ஆஸாயணஉபயோசிமாகச சொன்ன ஸௌல்பயத்துக்கு
12 வீமபூமி * “தமருகநத தெவவுருவம் அவவுருவத்தானே” என்கிற

1 இழவு பேறு - நஷ்டமும் லாபமும் 2 கடவுள் - உரியவன் 3
ஸவரிகாஷ அநுஸந்தாநம் - கனது தாழ்ச்சியை யெண்ட தல 4 அநீநதரி
யன் - இநதிரிய ஞானததுக்கு விஷயமாகாதவன் 5 பராபதிவிரோதி - (எம்
பெருமானு) அடைவதற்குத் தடையாவது 6 பராபதாவான இவன் - (ஸு
வானு தனை) அடைபவனு இநதசசேதநன் 7 போக்கடி - அடையுந
தேசம் 8 ஏகாநதவகளான - அவஸயாபேக்ஷிதவகளான 9. ஸௌகாயா
பாதகம் 2 ஆஸாயண ஸௌகாயாபாதகம் 10 காஷ்டை - எல்லை 11.
இப்பத்ததில் - பூவகண்டத்திலுள்ள நாராயண பத்தில 12 வீமபூமி
எல்லையான இடம்

* முதல் திருவநாதி-சச

படியே ஆஸரிதா உகந்தது ஒன்றைத் திருமேனியாகக்கொண்டு ஸக-
1 ஸநிதி பண்ணியிருக்கும் அரசசாவதார மெனகை

இதுதனை உபபாதிக்கிறா

மு — (கச0) இதுதான் பர வபூஹ விபவங்கள்
போலன்றிககே கண்ணுலே காணலாமபடி இருக்கும்

(வயா) 'இதுதான்' என்று தொடங்கி. அதாவது-இவ்வாச-
சாவதாரந்தான் 2 தேஸவிபரகருஷ்டதையாலே கண்ணுக்கு விஷய
மாகாத பரவபூஹங்களும், 3 காலவிபரகருஷ்டதையாலே கண்ணுக்கு
விஷயமாகாதபடி போன 4 விபவமும் போலன்றிககே, 5 ஆஸநந-
மாய 6 அநவரதஸநிதி பண்ணிக்கொண்டிருக்கையாலே, அநவரதம்,
கண்ணுலே காணலாமபடி இருக்கு மெனகை.

'இக்குணங்களெல்லாம் அரசசாவதாரத்திலே காணலாமோ'
என்ன, அருளிச்செய்கிறா

மு — (கசக) இவையெல்லாம் நமக்கு நமபெரு-
மாள்பக்கவிலே காணலாம்

(வயா) 'இவையெல்லாம் நமக்கு நமபெருமாள் பக்கவிலே
காணலாம்' என்று அதாவது-ஸௌகாயாபாதகமாகவும் காயாபாதக-
மாகவும் சொன்ன இக்குணங்கள் எல்லாம், இவை காண்கையிலே
அபேக்ஷயுடைய நமக்கு 7 நமமுடைய பெருமாள் பக்கவிலே காணலா-
மெனகை.

1 ஸநிதிபண்ணுதல் - சாநித்தியமடைதல் 2 தேஸவிபரகருஷ-
டதை - தேஸம் தூரத்திலிருக்கை பரதவத்தோடு எழுந்தருளியிருக்கும்
பரமபதமும், ஸங்காஷண். பரதபுமந அநிருத்தாதி ரூபமாகிற் திருக்கோலங்
கொண்ட வபூஹ மூரத்தத்தோடு எழுந்தருளியிருக்கும் திருப்பாறகடலும் நாம்
இநதஸரீரத்தோடு போகமுடியாதபடி வெகுதூரத்தி லுள்ளானவாதல் காண்க
3 கால விபரகருஷ்டதை - வெகுகாலத்துக்கு முன்னே நிகழ்ந்ததாதல் 4
விபவம் ராமகருஷ்ணதீயவதாரங்கள் 5 ஆஸநம் - ஸமீபமான இடத்தி-
லிருப்பது 6 அநவரதஸநிதி - எப்போதும் நீங்காத ஸநிதியம் 7
நமபெருமாள் என்றதற்குத் திருவரங்கம் பெரியகோயிலி லெழுந்தருளியுள்ள
நமபெருமானைக் காட்டுவதாக வயாக்யானஞ் செய்யாமல், நமமுடைய பெருமாள்
என்று காண்கருநி யாக வயாக்யானஞ்செய்தது - வெவ்வேறு தேஸங்கள்
லும் கருஹங்களிலும் எழுந்தருளிய அரசசையிலே ஈடுபட்டிருப்பார்க்கும்
அங்கங்குக் காணலாமென்று தெரிவிக்கக்கூக

பெருமான பக்கலிலே இக்குணங்களுக்கு பரகாஸகங்களா யுள்ளவற்றைச் சொல்லி, 'இவற்றுடனே நிறகிற நீலையே நமக்குத் தஞ்சம்' என்கிறா

மு — (கசஉ) திருக்கையிலேபிடித்த த்வயாயுதங்க ளும் வைத்து அஞ்சல என்ற கையும், கவித்த முடியும், முகமும் முறுவலும், ஆஸநபதமத்திலே யமுத்தின் திருவடிகளுமாய நிறகிற நீலையே நமக்குத் தஞ்சம்

(வயா) 'திருக்கையிலே' என்று தொடங்கி அதாவது-1 காய கரதவ உபயோகியான 2 ஜ்ஞாநஸகதிகளுக்கு பரகாஸகமாம்படி திருக் கைகளிலே தீரித்துக்கொண்டிருக்கிற ஸங்க சகராதி த்வயாயுதங் களும், 3 வாதஸஸய பரகாஸகமாம்படி 4 வைத்து அஞ்சலென்ற கை யும், ஸவ்மித்தவபரகாஸகமாகக் கவித்த முடியும், 5 ஸௌஸ்ரீஸயபர காஸகமான முகமும் முறுவலும், அனைவாக்குங்கண்டு பற்றலாம்படி யான ஸௌஸ்பப பரகாஸகமான ஆஸநபதமத்திலே அமுத்தின் திரு வடிகளுமாய்க் கொண்டு எழுந்தருளி நிறகிற நீலையே 6 அநநயகதி களான் நமக்கு ரக்ஷக மென்கை

7 உபாய உபேய நிஷ்டாக்கு அபேக்ஷிதமான ஆகாரங்கள் இரண் டெம் கீழ்ச்சொன்னபடியே நிறகிற திருமேனியிலே தோற்றம என்கிறா

1 காயகரதவ உபயோகியான - பகதாளின் கராதத்தைச் செய்வதாயிருக் கையில் • உபயோகமுள்ளனவான 2 ஆபத்ததை யேந்தத்தை ஸங்கிமானு டைய காயமாகையாலும், ஆஸரிதருடைய விரோதிகளாயிருந்து அவ்விரோதி களை எந்தியஆயுதங்களாக் கொண்டு நரவிப்பது ஜ்ஞாநவாறுடைய காய மாகையாலும், எம்பெருமான தனது திருக்கையிலேந்திப் த்வயாயுதங்கள் அவனது ஜ்ஞாநஸகதிகளுக்கு பரீகாஸகமாகும் 3 எம்பெருமானது அஞ்சலெ ன்று காட்டுகின்ற அபயமுத்திரை சேதநா தமது தோஷங்களை நினைந்து அக்லாமலிருக்கைக்குக் காரணமாகையால், வாதஸஸய ஸூசகமாகும் 4 வைத்து - ஒருசொல்லிமுககாடு, தனியே பொருளில்லை 5 ஸௌஸ்ரீஸய மாவது - மஹானுயிருப்பவன் மிகவுந் தாழ்ந்தநிலையிலிருப்பாரோடு பேதமின் றிச் சோநதிருக்கை புனமுறுவலும் மலார்த்தமுகமும் உண்டாவது இஷ்டா களைக் காணும்போதே யாதலால், சேதநனை அவ்வெம்பெருமான காணும் போது அபயரமணித்தது தோனறுகின்ற முகவிகாஸமும் மரத்தஹாஸமும் அவ வெம்பெருமானுடைய ஸௌஸ்ரீஸயத்தைக் காட்டும் 6 அநநயகதிகள் - எம் பெருமானைத் தவிர வேறொரு புகலிடமில்லாதவர்கள் 7 உபாய நிஷ்டாக்கு அபேக்ஷிதமான • ஆகாரம் - ரக்ஷக்தவம், உபேய நிஷ்டாக்கு அபேக்ஷிதமான ஆகாரம் - போகயத்வம்

பு — (கசந) ரக்ஷதவ போகயதவங்கள் இரண்
மே திருமேனியிலே தோற்றும்

(வயா) ‘ரக்ஷதவ போகயதவங்கள் இரண்மே திருமேனியிலே
தோற்றும்’ என்று அதாவது - ரக்ஷணபரிகரமான திஷ்யாயுதங்க
ளோடும் ரக்ஷணததுக்குக் கவிதத முடியோடு கூடி யிருக்கையாலே
ரக்ஷதவம் தோற்றுகையாலும், * “அணியாராழியுஞ் சங்கமு மேந
தும்,” † “முடிச்சோதியா யுனது முகச்சோதி மலாநததுவோ” என்கிற
படியே அவைதானே அழகுக்கு உடலாய வைத்தஞ்சல என்ற கையும
முகமும் முறுவலும். ஆரநபதமத்திலே அழுத்தின திருவடிகளும்
ஒரொன்றே அழகுக்கு எல்லையிலமா. யிருக்கையாலே போகயத
வம் தோற்றுகையாலும், இரண்மே திருமேனியிலே பரகாஸிக்
கும் என்கை

ஆக, நாராயணபதாரதத்ததை அருளிச்செய்தாராயிற்று.

இனி, ‘சரணௌ’ என்கிற பதத்துக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்த
கிரு

பு — (கசச) சரணௌ = திருவடிகளை

(வயா) ‘சரணௌ = திருவடிகளை’ என்று.

இந்த தவிவசனத்தாற் சொல்லுகிற அர்த்தத்தை அருளிச்
செய்குறா

பு — (கசரு) இத்தால - சோத்தியழகையும், உபாய
பூர்த்தியையும் சொல்லுகிறது

(வயா) ‘இத்தால்’ என்று தொடங்கி அதாவது ‘சரணௌ’ என்று
இரண்மே திருவடிகளையும் சொல்லுகிற இத்தால், ‡ “இணைத்தாமரை
யடி” என்கிறபடியே இரண்மேதாமரைப்பூவை 1 நிரைத்துவைத்ததாற்
போலே யிருக்கிற சோத்தி யழகையும் தவிவசனம் இரண்மேக்குமேன

1 நிரைத்து வைத்தாற்போலே - சேவைத்தாற்போலே

* திருவாய. அ, ந, கூ.

‡ திருமொ. - க, அ, கூ.

† திருவாய ந, க, க.

ஹற்றொன்று புகுர ஸஹியாமையாலே ஸஹாயாதர நீரடேக்ஷமான உபாயபூதத்திமையுஞ் சொலுசிறது எனகை.

இனி, ¹ உபாயதவ ஏகாரதமான இதன குணதீகயத்தை அருளிச் செய்கிறா

ழ் — (கசுசு) பிராட்டியும் அவனும் விடி லும் திரு வடிகள விடாது, திணைமுலாயிருக்கும்

(வயா) 'பிராட்டியும்' என்று தொடங்கி அதாவது—பூந்மத பதத்திலே புருஷகாபூதையாகச்சொன்ன பிராட்டியும் அவளதா னே * 2 “சித்கூர்க்கிலுமுன்னடியா அதுசெயயா” எனனுமபடி 3 நாராயணபத்ததிற சொன்ன குணவிஸிஷ்டனை அவனும் கை விடிலும், திருவடிகள் தன் 4 வைலக்ஷணயத்தாலே 5 துவக்கிக்கொள்ளுகையாலே கைவிடாது, † “வணபுகழ்நாரணன்திணைமுல்” என்கிற படியே பற்றினாரை நமுவவிடாத திணமையையுடைத்தாயிருக்கும் எனகை.

இந்தக் குணதீகயத்தைப்பற்றவும் அன்றிககே, இவன் தன் ஸ்வரூபாநுகுணமும் திருவடிகளிலே இழிகை யென்னுமத்தை ஸத ருஷ்டாநதமாக அருளிச்செய்கிறா

மு — (கசுஎ) சேஷிபககல சேஷபூதன இழியும் துறை, பரஜை முலையிலே வாயவைக்குமாபோலே

(வயா) 'சேஷிபககல' என்று தொடங்கி அதாவது - சேஷி பககல ஆஸரயிக்க இழியும் சேஷபூதன தன் ஸ்வரூபாநுகுண மாக இழியுந் துறை திருவடிகள், 6 ஸதநநயபரஜை தாயினுடைய அவயவ மெல்லாந் கிடக்கத் தனக்கு வகுத்ததாயுள்ள முலையிலே வாயவைக்குமா போலே யென்கை

1 உபாயதவ ஏகாரதமான-உபாயமாயிருப்பதற்கு அவஸமம் வேண்டிய
2 சிதகு - தோஷம் 3 நாராயணபத்ததிற சொன்ன குணம் - வாதஸலயாதிகள
4 வைலக்ஷணயத்தாலே - அழகாலே 5 துவக்கிக்கொள்ளுகையாலே-
அப்பாற் போகவொட்டாதபடி கட்டுப்படுத்துகையாலே 6 ஸதநநய
பரஜை - முலைப்பலுண்ணுங்குழந்தை

*பெரியாழ் - திருமொ-ச, கூ, 2. †திருவாய - க, 2, க0.

‘திருவடிகளைச் சொன்ன இது - திருமேனிகு உபலக்ஷணம்’ என கிரூ, மேல

மு — (கசஅ) இத்தால, பிராட்டிககு இருபபிடமாயக குணபரகாஸகமுமாய் ஸிஸுபாலனீயும் அகப்படத் திருத்திச சோததுக்கொள்ளுந் திருமேனியை நினைக்கிறது.

(வயா) ‘இத்தால’ என்று தொடங்கி. அதாவது - ‘சரணை’ என்று 1 விகரஹ ஏகதேஸமான திருவடிகளைச் சொன்ன இத்தால * “திருவிருந்த மாவன” எனலுமபடி பூந்மதபதத்திற செர்ன்ன புருஷகார பூதையான பிராட்டிககு இருபபிடமாய, நாராயணபதத்திற சொன்ன குணங்களுக்கு பரகாஸகமாய, † “பல பல 2 நாமஞ்செரூல ஸிப பழித்த சிசுபாலன்” என்கிறபடியே 3 பரதவேஷ பராய 4 நிநதோகதிகளைப் பண்ணித் திரிந்த ஸிஸுபாலனீயும் உட்பட † 5 “அலவலைமை தவிராத அழகன்” என்கிறபடியே தன்னழகாலே 6 தவேஷாதிகள் போடபடி 7 திருத்தி † 8 “திருவடி தாடபாலடைந்த” என்கிறபடியே சோததுக்கொள்ளும் ஸ்வபாவத்தை யுடைத்தான 9 திவ்யமங்கள் விகரஹத்தை நினைக்கிறது என்கை

அநந்தரம், ஸரணபதார்த்தத்தை அருளிச்செய்கிரூ

மு — (கசக) ஸரணம் = இஷ்டபராபதிகருந் அநிஷ்ட நிவாரணத்துக்கும் தப்பாத உபாயமாக.

1 விகரஹஏகதேஸமான - திருமேனிகுள ஒரு பகுதியான 2 நாமம் - நிந்தை 3 பரதவேஷபராய - மிகத்தவேஷத்தைப் பாராட்டுவன 4. நிநதோகதிகள் - பழிச்சொற்கள் பண்ணி - சொல்லி 5 அலவலைமை - வாயவந்தபடி பித்தறுகை 6 தவேஷாதிகள் என்ற வீடத்தில் ஆதிசபதார்த்தமாகப் பழிச்சொற்களைக் கொள்க 7 திருத்தி - திருந்தச்செய்து 8 திருவடிதாடபால - திருவடியென்று சொல்லப்படுகின்ற இடத்தில் 9 திவ்யமங்கள் விகரஹம் - பரமபத்திலுள்ள பஞ்சோபநிஷ்டநமயமாய ஹேயபரதயநீகமான திருமேனி

* முனரூத்திருவந - ௫௭ † பெரியாழ். ச-௩-௫

† திருவாய் - ௭, ௫, ௩

(வயா) 'ஸரணம்' என்று தொடங்கி அதாவது - (கஉச)
 "உபாயமபுஹாக்கித்ராஸஸாஸாணரித்யாவதபுதெவஸாப்ர
 தநெஹஷஃ ஓவாபாயெயுகவாஹக்" [உபாயே கருஹாக்கித
 ரோஸ ஸபதஸஸரண மிதயம—வாதததேஸாமபரதநுசைஷஃ உபா
 யாததைவாசக்] என்கிறபடியே ஸரணஸபதம் ரக்ஷிதாவுக்கும்
 கருஹததுக்ஷீதம் உபாயததுக்கும் வாசகமே யாகிலும், இவ்விடத்
 தில் உபாயததுக்கே வாசகமாகையாலும், 1 உபாய கருதயம் இஷ்டா
 நிஷ்டபராமதி பரிஹார கரணமாகையாலும், இஷ்டபராபதிக்கும் அநி
 ஷ்ட நிவாரணததுக்கும் தப்பாத உபாயமாக என்று இப்பத்தத்துக்கு
 அர்த்தம் அநுஷிசசெயநிரா இஷ்டா நிஷ்டங்கனாதம் இன்னவையெ
 னன்னுமத்தைப் பரநதபடியிலே விஸதரேண அநுஷிசசெயதார
 ஸ்ரியுபதிப்படியிலும் "அநிஷ்டமாகிறது - அவிதயையும், அவிதயா
 காரபமான ராகதவேஷங்களும, புணய பாப பூபமான காமங்
 களும், 2 தேவாதி சதூர்வித ஸரீரங்களும், 3 ஆதயாதமிதாதி துக்
 பரமபரைகளும், இஷ்டமாகிறது - 4 அரசசிராதி மாக்கக கமரமும்,

1 உபாய கருதயம் - உபாயமாயிருப்பதன தொழில் இஷ்ட அநிஷ்ட
 பராபதி பரிஹார கரணம் - இஷ்டத்தை யடைவதற்குச் சாதனமாவதும், அநி
 ஷ்டத்தைத் தடுப்பதற்குச் சாதனமாவதும் 2 தேவாதி சதூர்வித ஸரீரங்கள் -
 தேவ திராயக மதுஷம்ஸதாவரீ ஸரீரங்கள் 3 ஆதயாதமிதாதி துக் பரமப
 ரைகா - ஆதயாதமிக ஆதிபைதவிக ஆதிபைதவிகங்கள் 4 எம்பெ நமானது
 பரமக பூபாலே மோக்ஷத்தைப்பெறும் ஆதமாக்கள இருந் ஸதூலதேஹத்தி
 லிருந்து எழுந்து ஸலிங்கம்ஸரீரத்தைப் பரிகரணித்து, ஸலிங்கரணத்தைப்
 பற்றிக்கொண்ட முதலில் அரக்கிஸஸையும், பின்பு அந் ஸஸையும் ஸூக்ஸ
 பக்ஷாபமாரயையும் உததராயணாபிமாரயையும் ஸமவதஸராபிமாரயையும் வாயு
 வையும் முறையே கிடடி அவர்கள் வழிநடத்த, பிறகு ஸலாயமண்டலத்தைப்
 பேதித்துக்கொண்டுபோய்ச் சந்திரனைக்கிடடி அவன்கேளரவீக்க, அமாரவனைக்
 கிடடி அவன் வழிநடத்த, பின்பு வருணனையும் இரதிரனையும் பரஜாபதியை
 யும் முறையேகிடடி அவர்கள் லோகங்களையும் கடந்து, இவ்வண்டத்தையும் இவ
 வண்டத்தைச் சுற்றியுள்ள ஏழாவரணங்களையும் மூலபாகருதியையும் கடந்து
 விரைஜஸ்யுபடைந்து மூழ்கித் தாம் கொண்டிருந்த ஸலிங்கம் ஸரீரமும் கழி
 நது, அந்தநகியின் கரையிலுள்ள அமாரவனுடைய கரஸபாஸததாலே பரு
 சோபர்ஷம்யமான திவயஸரீரத்தை யடைந்தபின்பே புநராவருத்தியில்
 லாத பரமபதத்தைப் பெறுவார்களென்று சாந் தாக்யம் முதலியவற்றிற் சொல்
 லுக்கால், முகதருயப் போகும்வன் பராஜேதகரமணத்தாருப பின்பு போகும்
 மாகக்கம் அரசசிராதிமாகக்கம் எனப்படும் இந்த மாகக்கத்திற்கு அரசசிலென்ற
 தேவதை முதலாகுதல் காண்க

பரமபதபராபதியும், பரமாதமதாஸநமும், குணநுபவகைங்காயங்களும” என்று ஸங்கரஹேண அருளிச்செய்தார், ஆகையால், இவ்விடத்திலும் அவை 1 வகதவயங்கள்

2 கீழ் நிரத்தேஸித்த வஸதுவை உபாயமாகச் சொன்னதன் தாத்பாயத்தை அருளிச்செய்கிறார்

மூ — (கரு0) இததால, பராபயநதானே பராபகம எனகிறது.

(வயா) ‘இததால, பராபயநதானே பராபகம எனகிறது’ என்று, அதாவது - கீழ்ச்சொன்ன விஷயத்தை, உபாயமாகச் சொல்லுகிற இததால பராபய வஸது தானே பராபகம எனனுமிடஞ் சொல்லுகிறது என்கை

கீழ், ‘பராபயபரஸங்கம உண்டோ?’ என்ன, அருளிச்செய்கிறார்

மூ — (கருக) கீழ்ச்சொன்னமூன்றும் பராபயமிறே.

(வயா) ‘கீழ்ச்சொன்ன மூன்றும் பராபயமிறே’ என்று, அதாவது- 3 ஸம்ஸதபதமான பூரவபதத்திற்சொன்ன லக்ஷமீவிரிஷ்டதவமும், கலயாணகுண 4 யோகமும், 5 திவ்யமங்கள் விகரஹோபேததவமும் ஆகிற மூன்றும், (கஉரு) 6 “ஸ்ரியாஸாயடும் - சூடு”

1 வகதவயங்கள் - சொல்லிக்கொள்ளத் தக்கவை 2 கீழ் நிரத்தேஸித்த வஸது - ஸ்ரியஃபகியாய ஸம்ஸதகலயாண குணதமகருயத் திவ்யமங்கள் விகரஹத்தேடி கூடினவனாக ‘ஸ்ரீமந் நாராயண சரணே’ என்று கீழே கூறிய தொடரிலே ஏற்பட்ட ஸ்ரீமந்நாராயணன் 3 ஸம்ஸதபதமான - ஒரேதொடரான பூரவபதம் - ஸ்ரீமந்நாராயண சரணே’ எனபது ஸ்ரீமந் பதத்தால லக்ஷமீவிரிஷ்டதவமும், நாராயணபதத்தால கலயாணகுணயோகமும், சரணபதத்தால திவ்யமங்கள் விகரஹ உபேததவமும், கூறப்பட்டன 4 யோகம் - சோககை 5 திவ்யம் - பரகருதிசம்பநதமற்றது பஞ்சோபரிஷ்டநமயமான தென்றபடி மங்களம் - ஸம்பாஸபதமானது விகரஹம் - திருமேனி உபேததவம் - கூடியிருக்கை 6 லக்ஷமீவிரிஷ்டத பராபயனென்பதற்கு பரமாணம் “ஸ்ரியாஸாததம் - ஆஸதே” எனபது கலயாணகுணம் பராபய மென்பதற்கு பரமாணம் - “ஸாவாந் காமாந் அஸநதே” எனபது திவ்யமங்கள்விகரஹம் பராபய மென்பதற்கு பரமாணம் - “ஸதாபஸ்யந்தி” எனபது

கூம் 1 உபாயாதநகனிறகாடடில் 2 வயாவருத்தமான உபாயம் இது எனனுமிடம் சொல்லுகிறது என்கை.

அநநதரம், கரியாபதததுக்கு அாததம் அருளிச்செய்கிறா

மு — (கருசு) பரபதயே = பறறுகிறேன்

(வயா) ‘பரபதயே பறறுகிறேன்’ என்று இப்பதம் † ‘பத - கதெள’ என்கிற தூதுவித்தமாகையாலே மதிவாசி ஆகையாலும், 3 உத்தமன ஆகையாலும், ‘பறறுகிறேன்’ என்று இதுக்கு அாததம் அருளிச்செய்கிறா

‘இதுதான் மாநஸ வாசிக காயிக ரூபையான தரிஷ்டகதிகையையும் காடவறறுகையாலே, அதில் எந்தக் 4 கரணத்தால் உண்டான பறறுதலைச் சொல்லுகிறது’ என்ன, அருளிச்செய்கிறா

மு — (கருநு) வாசிகமாகவும் காயிகமாகவும் பறறினாலும் பேற்றுகுக்கு * அழிவிலலை; ‘ஜஞாநாந மோகூம்’ ஆகையாலே, மாநஸமாகக்கடவது

(வயா) ‘வாசிகமாகவும்’ என்று தொடங்கி அதாவது - (கஉஅ) ‘ஹவராணஸு’* [பவஸரணம்] இதயாதிப்படியே ரக்ஷிக்கவேணும் என்று பராததிகையாகிற கேவலவாசிகமாகவும் (கஉகூ) ‘ஃஜலிஃ வராஜோஃ’ ஃரா க்ஷிபுஃ ஃபுலாஹிநீ” [அஞ்சலி: பரமாமுதரா க்ஷிபரம் தேவபரஸாதிரீ] என்கிறபடியே பகவத பரஸாத ஹேதுபூதமான அஞ்ஜலியை பரயோகித்தல், 5 நிஷாத காகாதிகளைப்போலே ரக்ஷகவஸது இருந்த இடத்தே வருதல் செய்கையாகிற கேவலகாயிகமாகவும் பறறினாலும் பலவிததிக்கு ‡ அழிவிலலை (கநஉ) ‘ஜஞாநாநு

1 உபாயாதநகன்கள் - காமம் ஜஞாநம் பகதி முதலிய உபாயங்கள் இவ்வுபாயாதநகன்களில் நாராயணன் உபேயமும், காமாதிகள் உபாயமுமாதல் காண்க 2 வயாவருத்தம் - வேறுபட்டது 3 உத்தமன் - தன்மையிடம் 4 கரணம் - இநதரியம் 5 நிஷாதன் - வேடன், இங்கே குறுப்பெருமாள்

† தாதுபாடம் - லிவாஹி

* ‘இழிவிலலை’ என்று சில பூரீகோசங்கள்

‡ ‘இழிவிலலை’ யென்று பாடாநதரம்.

மோக்ஷம் [ஜ்ஞாநாதமோக்ஷம்] என்கிறபடியே ஜ்ஞாததாலே மோக்ஷம் என்கையாலே மாநஸமான பற்றுதலீக்ககடவ தென்கை
1. அதாவது - ஓரு புத்திவிசேஷம் இந்தப் புத்தி விசேஷத்தனனை பரந்தபடியிலே விஸதரேண அருளிச்செய்தார அறிப்பதிப்படியிலும், “இந்தப் புத்திவிசேஷமாகிறது - அநநயாஹிசேஷத்தவஜ்ஞாத காரயமாய்; இதரோபாயவயாவருத்தமாய், பகவதரக்ஷதவாநுமதி ரூபமாய், 2 ஸக்ருதம் அநுஷ்டேயமாய், 3 வயஸிசார விஸம்ப விதூரமாய், ஸாவாதிகாரமாய், 4 நியமஸூத்ரமாய், அநதிமஸமருதிநிரபேக்ஷமாய், 5 ஸுஸகமாய், யாசஞ்ஞாகாபபமாய், தருடாதயவஸாயரூபமாய் இருப்பதென்று ஜ்ஞாநவிசேஷம்” என்று அருளிச்செய்தார ஆகையால், இவ்விடத்தே அதுவும் அநுஸந்தேயம்

‘இப்படி மாநஸமாதரமே ஆமையுமோ’ * “சந்தையாலும்” இத்தயாதிப்படியே 6 தரிவித கரணத்தாலும் ஸவிகிரிக்ஷ வேண்டாவோ’ எனன், அருளிச்செய்கிறார்

மு — (கருக) உபாயம் அவஞகையாலும், இவை நேரே உபாயம் அலலாமையாலும், இம்முனறும் வேணும் என்கிற நிரப்பந்தம் இல்லே

(வயா) ‘உபாயம் அவஞகையாலும்’ என்று தொடங்கி அத் தத்து - பல்வித்திக்கு உபாயம் - பதப்படுகிற தஸர ஏன்கையாலும், கரணதரயத்தாலும் உடைந் பதறுதல்களான இவை 7 ஆபாத்

1 அதாவது - மாநஸமான பற்றுத் தென்கை . 2 . கருத - ஓரு முறை தான அநுஷ்டேயம் அநுஷ்டிக்கத்தக்கது . 3 பட்சாரம் - பல்வி விஸம்பநில தவறுகது, விஸம்பம் - காலதாமஸமாகது, 4 நியமஸூத்ரம் - இப்படிப்பட்டவாதாம் இன்னகாலத்தில் அநுஷ்டிக்கத்தக்க தெனற நியமம் இல்லாதது 5 ஸுஸகம் - ஸலபாத் அநுஷ்டிக்கத்தக்கது யாசஞ்ஞாகாபம் - தன்னுடைய குறைபைத் தெரிவித் 6 இரப்பதைத் தன்னுட்பொருளாகக் கொண்டது தருடாதயவஸாயம் - தருடமான எண்ணம் 6 தரிவிதகரணம் - மனோவாக்ஷககாயமெனற மூன்று கரணங்கள் ஸவிகரித்தல் - பற்றுத்தல் 7 ஆபாதபரதிதி - ஆழ்ந்து ரோககாமலருக்கையில் மேலே மூந்தவாறான தோற்றம்

* திருவாய. சு, ரு, கக

பரதீதியில் உபாயம்போல தோற்றிக கழியுண்டுபோம் தொழியு ஸாக்ராத உபாயம் அல்லாமையாலும், பலவிதத்திக்கு அத்பலனையாத் மகமாநஸ ஸவீகாரமஒன்றுமே யமையும் இம்முனநிம் வேணு'மென கிற நிரப்பநதம் இல்லை யென்கை 1 அத்வா, 'இப்படி ஒரொன்றிலே ஒதுக்கிச் சொல்லுகிறது என? தரிவிதகரணத்தாலும் பற்றுதலைச் சொன்னாலோ?' எனன, 'உபாயம்' இதயாதியாலே அருளிச்செய் கிறாராகவுமாம் அப்போதைக்கும் ஒரொன்றே அமையும் இம்முன நும் வேணுமெனகிற நிரப்பநதம் இல்லை யென்கை நிரப்பநதம் இல்லை யென்கையாலே, இந்த ஸவீகாரம் தரிவிதகரணத்தாலும் உண்டானாலும் குறையிலலை யென்னுமிடம் தோற்றுகிறது "இப்பரபுதம் கரண தரயத்தாலும் உண்டாகவுமாம், ஏக்கரணத்தாலே உண்டாகவுமாம்; பலவிதத்திக்குக் குறையிலலை அதிகாரபூர்த்திக்குக் கரணதரயமும் வே ணும் பலவிதத்திக்கு ஏக்கரணமே அமையும், உபாயபூர்த்திக்கு— ப்ரியப்பதிவமும் வாதஸலயாதிருணயோகமும் திவ்யமநகரீ விகர ஹமும் அபேக்ஷிதமாயிருக்கிறப்போலே, அதிகாரபூர்த்திக்குக் கரண தரயமும் அபேக்ஷிதமாயிருக்கும்" எனறிநே, பரநதபடியில் இவாதாம் அருளிச்செய்தது.

(கநக) “ ஸக்யுஜெவஹிஸாஸூயு: க்யுதொயாதாரபெ ஹாஸு ” [ஸகருதேவஹி ஸாஸதராததம் கருதோயம் தாரயேநநரம்] (கநஉ) “ஸக்யுஜெவ பூவஹாய” [ஸகருதேவபரபநாய] இது யாதிகளிற சொல்லுகிறபடியே பரபத்தி ஸகருதகரணீயையாயிருக்க, வாததமாநமாகச் சொல்லுகிறது ஏதுக்காக? எனன, அருளிச்செய் கீறா

பு—(கரு௭) வாத்தமாந நிராததேஸம் - ஸதவம் தலையெடுத்து அஞ்சினபோது அநுஸந்திக்கக்கூக.

1 முதல் யோஜரை - மாநஸமாதரமேயமையும் வாசிக்காயிகமான பந்றுதல்கள வேண்டுமெனவல்ல வென்பது, 'அத்வா'என்பது, யோஜநாநதத்தை ஆரம்பிக்கிறோமென்றதைக் காட்டி இரண்டாவது யோஜனையின கருத்து - முனநிம் வேண்டுமெனகிற நிரப்பநதமில்லை, மாநஸமாகப் பற்றுதலினி வசிக் மாகப் பற்றினாலுமாம், காயிகமாகப் பற்றினாலுமா மென்பது

செல்லாமைக்காகவும், இவ்வறுஸ்நதாந்ததாலொழியப் போதுபோக்க அரிதாகையாலே காலக்ஷேபத்துக்காகவும், 1 இதனுடைய ரஸ்யதையாலே விடமாட்டாமையாலும், இவ்வறுஸ்நதாநம் இடைவிடாமல் நடக்கக்கடவதாயிருக்கு மென்கை

‘இந்நன்னறிகளே, பலவீததிக்குப் பலகாலும் அநுஷந்திக்க வேண்டுமென்றாலோ?’ எனன, அருளிச்செய்கிறா

மு — (கருக) பேற்றுக்குப் பலகாலும் வேண்டுமென்று நினைக்கில உபாயம் நமுவும்.

(வயா) ‘பேற்றுக்கு’ என்று தொடங்கி அதாவது கீழ்ச்சொன்ன பரயோஜனங்களுக்காக அனறிகளே பேற்றுக்கு உறுப்பாகப் பலகாலும் அநுஷந்திக்கவேண்டு மென்று பரகிபத்திபண்ணில, 2¹ ஸஹ்யாநதர ஸம்ஸாக்காஸஹமான விததோபாயம் சணற்கயிறுக்கீட பரஹமாஸ்தரம்போலே, 3 தனனைக்கொண்டு நமுவும் என்கை

ஆக, பூவ வாக்யத்துக்கு அாததம் அருளிச்செய்தாராயிற்று.

இனி, உததரவாக்யத்துக்கு அாததம் அருளிச்செய்வதாக உபகரமிகிறா

மு — (கக்0) உததரவாக்யத்தாலே 4 பராப்யம் சொல்லுகிறது.

(வயா.) ‘உததர வாக்யத்தாலே பராபயஞ் சொல்லுகிறது’ என்று பராபயமாவது - ஸ்ரிபஃபதியாய ஸாவஸ்வாமியா யிருக்கிற ஸாவேஸவரன திருவடிகளிற பண்ணும கைங்காயம்.

5 பராபகவரணாநதரம் பராபயம் சொல்லுகிற இதுக்கு அபீ பராபயம் அருளிச்செய்கிறா

1 இதனுடைய ரஸ்யதை - இந்த தவயத்தினுடைய போக்யதை. 2. ஸஹ்யாநதர ஸம்ஸாக்க அஸஹமான - வேறேருதவியின சோக்கையைப் பொறுத 3 தனனைக்கொண்டு நமுவும் - (இந்தச்சேதநன பலஸாதநமாகச் செய்யும் பரபத்திக்குத் தான விஷயமாக இருந்தாலும்) விததோபாயமான ஸாவேஸவரன தான உபயமாகுதனமை தோற்றத்தேயிருப்பா நென்றபடி ; நமுவ்தல - போவதுதெரியாமற் போகை 4 பராபயம் - அடையத்தக்கது 5. பராபக வரணம் - உபாயவரணம்

மூ — (கசூக) பராபயாநதரததுக்கு அன்றெனகை

(வ்யா) 'பராபயாநதரததுக்கு அன்றெனகை' என்று அதாவது - பூர்வவாக்யத்தில் பரதிபாதிதமான ஸாத்ரம 1 பலசதுஷ்டய ஸாதாரணம் ஆகையாலே, கீழ்ப்பண்ணின பராபக வரணம் 2 பராபயாநதரததுக்கு அன்று எனனுமிடஞ் சொல்லுகை - இப்போது பராபயம் சொல்லுகிற இதுக்கு பரயோஜனம் என்றபடி.

'பராபயாநதரதங்களை விட்டு இந்த பராபயத்தை அபேக்ஷிக்க வேண்டிவான என்' என்கிற ஸங்கையிலே அருளிச்செய்கிறார்

மூ — (கசூஉ) உபாயாநதரதங்களைவிட்டுச் சரமோபாயத்தைப் பற்றிறாற்போலே, உபேயாநதரமான ஐஸ்வாயகைவலயங்களை விட்டு எல்லையான பராபயத்தை ஆர்த்திக்கிறது

(வ்யா) 'உபாயாநதரதங்களை விட்டு' என்று தொடங்கி அதாவது - உபாயவரணம் பண்ணுகிற வளவில 3 அநநயஸரணதவருபமான ஸவ்ருபததுக்கு அதுகுணமாகக் காம ஜ்ஞாந பகதிகளாகிற உபாயாநதரதங்களை விட்டுச் 4 சரமமான வரித்தோபாயத்தைப் பற்றிறாற்போலே உபேயபராததனை பண்ணுகிற வளவிலும் அநநயபேக்ஷயதவருபமான ஸவ்ருபததுக்கு அதுகுணமாக உபேயாநதரமான ஐஸ்வாயகைவலயங்களை விட்டுச் சரமமான பராபயத்தை 5 ஆர்த்திக்கிறது என்கை.

நினைவறியும் ஈஸ்வரனபகவல் பராததனை 6 மிகையென்றிருப்பார பண்ணும் பரஸந்ததை அதுவதிக்கிறார்

மூ — (கசூங) 'இவன் ஆரத்திக்கவேணுமோ? ஸாவ ஜ்ஞான இவன் நினைவுஅறியானோ?' என்னல்,—

1 பலசதுஷ்டயம் - நாலவகைப்பயன் நாலுவகையான பயன்களுள் 5 நதப்பயனை வேண்டிப்பவர்களும் இந்தத்வித்தோபாயத்தை உபாயமாக வரிக்சலாமாய்வால் 'பலசதுஷ்டய ஸாதாரணம்' என்றது பலசதுஷ்டயமாவன-அபூரவ ஐசவாயமும், இழந்த ஐசவாயமும், கைவலயமும், எம்பெருமான்திருவடிகளடியெழுபுள் 2 பராபயாநதரம் - பலசதுஷ்டயங்களில் எம்பெருமான்திருவடிகள்தத்தவிடத் து மறறை மூன்றாம் 3 அநநயஸரணதவம்-எம்பெருமான்தத்தவிடத் து வெருன்றை உபாயமாகக் கொள்ளாதிருக்கை 4 சரமமான - கடைசியான, சமூஹான 5 ஆரத்திக்கிறது - பராதத்திக்கிறது 6 மிகை - அபேக்ஷா; து, அநாவசியமானது

(வயா) 'இவன அாததிக்கவேணுமோ' ஸாவஜ்ஞன இவன நினைவநியானோ' எனனில்', எனறு

அதுககு உததரம அருளிசசெயகருா

மு — (ககச) இவனபாசரங கேட்டவாறே திருவுளளம உகககும்

(வயா) 'இவன பாசரங கேட்டவாறே திருவுளளமுகககும் எனறு அதுவது - 1 ருகணதையாலே சோறநில ஆசையறறுக கிடநத பரணை ரோகநதிரநது பசவினேநது 'சோறு' எனறு அபேகுகககும் பாசரங கேட்டால பெறறதாய உகககுடாபோலே, அநாதி காலம் 2 பராபயாநதரபராவணய மாகிந் லோயகோணடு 3 இநத பராபயததில நசையறறுககிடநதவன இதிலே ருகி பிறநது தன பகக விலே வநது இததை அபேகுகககிற பாசரங கேட்டவாறே, ஸேஷி யான அவன 4 திருவுளளம உகககும் அதுககாக அாததிக்கிறுனித தனை பெனகை

இனி, இவவாகயததுக்கு 5 பரதிபதம் அாததம் அருளிசசெயவ தாகத திருவுளளமபற்றி, பரதம்பதத்தை உபாதாநம் பணணுகரு

மு — (ககரு) ஸ்ரீமதே = பெரியபிராடடியாரோடே கூடியிருந துளளவனுக்கு

(வயா) 'ஸ்ரீமதே' எனறு அதுககு அாததம் அருளிசசெயகருா, 'பெரியபிராடடியாரோடே கூடியிருநதுளளவனுக்கு' எனறு இநகும் ஸ்ரீஸபதததுககுப் பூவவாகயததிற சொனன 6 வயுதபததிதவயமும் அதில அாததமும் மதுபாததமான நிதயயோகமும் அதுஸநதேயம்

இரணடிடததிலும் நிதயயோகம் ஸ்திதிருககசசெயதே 7 அவ வவதஸாநுகுணமாக இவளிருககும் இருபபை அருளிசசெயகருா

1 ருகணதே-லோயகோணடவனயிருகக 2 பராபயாநதர பராவணயம் - எம்பெருமானை தவிர வேறுவிஷயங்களில் மனம் ஊனறியவனகை 3 இநதபராபயததில - எம்பெருமானுடைய கைவகாயமாகிற உபேயததில நசையறறு - விருப்பமில்லாமல் 4 திருவுளளமுகககும் - மனம் மிகழவான 5, பரதிபதம்-பதநதோறும், ஒவ்வொரு பதததுககும் 6 வயுதபததிதவயமும் காமணியயுதபததி காததரியுதபததி எனற இருவகை வ்யுதபததியும் 7 அவவவதஸாநுகுணமாக - அநதநதநிலைமைக்கு ஏற்ப

ஸ்ரீ—(ககக) அவன் உபாயமாமிடத்தில் தான் புருஷகாரமாயிருக்கும்; அவன் பராபயனுமிடத்தில் தான் பராபயையுமாய்க கைங்காயவாததகையுமாயிருக்கும்

(ஷூ) 'அவன் உபாயமாமிடத்தில்' என்று தொடங்கி அதாவது அவன் சேதநாகு அநிஷ்டநிவருத்தி இஷ்ட பராபதிகளுக்கு உபாய மாமிடத்தில் ஸஹ்யாநதரஸஸூககத்தை ஸஹியாமையாலே தான் 1 உபாயபாவத்தில் அநவயமின்றிக் கே, 2 ஸாபராத சேதநருடைய அபராத்தகனோப பார்த்து அவன் சீறுமளவில் அநதைஸஹித்து அங்கி கரிக்குமபடியாகப் பண்ணும் புருஷகாரமாயிருக்கும், அவன் சேதநாக குக் 3 கைங்காயபரதிஸம்பந்திதயா பராபயனுமிடத்தில் 4 அவ னோபாதி, கைங்காய பரதிஸம்பந்தியாய்க்கொண்டு தான் பராபயையு மாய இவர்கள் செய்யுங் கைங்காயத்தை அவன்திருவுள்ளத்திலே ஒன்று பத்தாகப்படுத்தி உகப்பிக்கையாலே, கைங்காய வாததகையுமா யிருக்கு மென்கை. இதுதன்னோப பரந்தபடியிலே "பூவவாகயத்தில் ஸ்ரீமச்சபதம்-சேதநருடைய அபராத்ததையும் ஈஸவரனுடைய ஸவா தநாயத்தையும் கண்டு, 'இவர்கள் அவனுடைய கரோதததுக்கு விஷய பூதராய நஸித்துப்போகாதே அவனைக்கிடீ உஜ்ஜீவத்துப்போகவே னும்' என்று ஸாபராத்தரானசேதநரை ஈஸவரனோடே சோககைக்காக என்றமக்க விடாதேயிருக்கும் இருப்பைச் சொல்லுகிறது, இங் குத்தை ஸ்ரீமச்சபதம் - கைங்காயபரதிஸம்பந்திதவ ததைப் பற்றவும், இவர்கள் பண்ணுங் கைங்காயத்தை ஈஸவரன் திருவுள்ளத்திலே ஒன்று பத்தாகப் படுத்திகைக்காகவும், 6 அதுபவவிச்சேதத்தில் தனக்கு ஸ்த தாஹாநி பிறக்குமபடி இருக்கையாலே 7 நிரந்தர ஸமஸலேஷததுக்காக வும், அவனைக் கண்காலமும் பிரியாதே ஸாவகாலமும் 8 ஸமஸலேஷ்டையாயிருக்கும் இருப்பைச் சொல்லுகிறது" என்று விஸதரேண அரு ணிசசெய்தார்

1 உபாயபாவம் - உபாயமாயிருக்கை 2 ஸாபராத சேதநா - குற்ற மூளள சேதநா 3 கைங்காயபரதிஸம்பந்திதயா - கைங்காயத்தை யேற றுக்கொள்வனாக என்றபடி 4 அவனோபாதி - அவனோபாலே 5 என் றும் ஒக்க - எப்போதுமாக 6 அதுபவவிச்சேதம் - அதுபவத்தின் இடை யீடு 7 நிரந்தர ஸமஸலேஷம் - இடைவிடாமற் சோந்திருக்கை 8 ஸமஸ லேஷ்டை - சோந்திருப்பவன்

திருமந்தரத்தில் உததரபத்ததுக்கு இவ்வுததரவாசயம் விவரணமா யிருக்கிறபடியை அருளிச்செய்கிறார்

மு — (சகௌ) இதிலே திருமந்தரத்தில் சொன்ன பராபயத்தை விஸதமாக அநுஸந்திக்கிறது

(வயா) 'இதிலே' என்று தொடங்கி. அதாவது-கைங்கரியபரதிஸம்பந்தி 1 ஒரு மிதுரமென்னு மிடத்தை 2 ஸாபதமாக பரதிபாதிக்கிற இந்த வாக்யத்திலே, திருமந்தரத்தில் 'நாராயணை' என்று கைங்கரியபரதிஸம்பந்தி ஒருமிதுர மென்னுமிடம் ஆரத்தம் ஆகையாலே அவிஸதமாகச்சொன்ன பராபயத்தை விஸதமாக அநுஸந்திக்கிற தென்கை அங்கு, 'நாராயணனாகே அடிமைசெய்யப்பெறுவேகை வேணும்' என்கிற இவ்வளவொழிய, 'அடிமைகொள்ளுமவன பூரிமாணகவேணும்' என்றும், 'அடிமைசெய்யுமவன். நாமமனை வேணும்' என்றும் சொல்லாமையாலும், அவை இரண்டே இங்குச் சொல்லுசையாலும் மிறே, அநதபத்ததுக்கு இவ்வாக்யம் விவரணமாயிறது

'இம்மிதுரத்தன்கே அடிமைசெய்யவேணும் என்கிற நிரப்பந்தநதான் என' எனன், அருளிச்செய்கிறார்

மு — (சகௌ) இனையபெருமானைப்போலே இருவருமான சோத்தியிலே அடிமைசெய்கை முறை.

(வயா) 'இனையபெருமானைப்போலே' என்று தொடங்கி அதாவது - (சகௌ) "ஹிமாவந்தஸஹ ரெவெஷெஷா மிரிஸாநஸஷாஸாஸுதே - சஹஸவபுசாநிஷாஸி ஜாநிஷ்வதஸுதே" [பவாமஸதஸஹவைதேநயா கிரிஸாநஸஷாஸயதே - அஹமஸாவமகரிஷயாமி ஜாகரதஸ ஸவபஸசுதே] என்று பெருமானும் பிராட்டியுமான சோத்தியிலே அடிமைசெய்த இனையபெருமானைப்போலே இருவருமான சோத்தியிலே அடிமை செய்கை - இவ்வாதமாவதுக்கு ஸவருப

1 ஒருமிதுனம் - ஒரு தம்பதி, அவர்களாவா - நாராயணனும், பூரிமஹாலக்ஷ்மியும் 2 ஸாபதம் ஸபதஸகதியினாலே தோன்றும் பொருள்

பரார்பதமென்கை. மிதுநஸேஷதவம ஸவரூப மானால் மிதுநகைவகாய
மிதே ஸவரூபப்பார்பதம

இன்னமுடி அச்சோததியிலே அடிமைசெய்யுமளவ் லுள்ள
வாசியை அருளிச்செய்கிறா

ழி—(கசுசு) அடிமைதான ஸித்ததிப்பதும் ரஸிப்ப
தும் அச்சோததியிலே

(வயா) 'அடிமைதான' என்று தொடங்கி. அதாவது-ஸவதநதர
னான ஈஸவரன உபேக்ஷியாமல கைவகாயம் கொண்டருளுமபடி பண
னுமவள இவ்வளவையாலே (கநசு) "வீதாரிவாவ" [வீதாரிமுவாசு]
(கநசு) "வீதாரிவாவிக்ஷம் காசுக்ஷி விஷ்வவநிஸிவீக்ஷ" [வீதா
ஸமக்ஷம் காசுதஸித் மிதமவசந மபரவீத்] என்று இவள முன்னிலை
யாகத் தமமுடைய ஸவரூபாநுரூபமான அடிமையை அபேக்ஷித்துப்
பெற்ற இளையபெருமானைப்போலே இவள பரார்த்திக்கிற அடிமை
தான ஸித்ததிப்பதும், மாதாபிதாக்கள இருவருமான சோததியிலே
ஸ-ஸுரநைஷபண்ணும் புதரனுக்குப்போலே செய்கிற அடிமைதான
ரஸிப்பதும், பிராட்டியும் அவனுமான சோததியிலே யென்கை

இனி, இரண்டாம் பதத்தை உபாதாம பண்ணுகிறா

ழி—(கஸ0) நாராயணை = ஸாவஸேஷியாயுள்ளவ
னுக்கு

(வயா.) 'நாராயணை' என்று அதுக்கு அத்தர அருளிச்செய்
கிறா, 'ஸாவஸேஷியாயுள்ளவனுக்கு' என்று நாராயணைதவம்
உபயன்பூதிநாததவ மாகையாலே 'ஸாவஸேஷியாயுள்ளவனுக்கு' என
கிறா கைவகாய பரதிஸம்பந்தியாவான சேஷியிடே.

கைவகாயநதான 1 அநுபவஜநித் பரிதிகாரிதமாகையாலும், அநத
பரிதிதான 2 அநுபாவய விஷயாதீநைபாகையாலும், அநுபாவயவிஷ
யம் சொல்லவேணுகையாலே அருளிச்செய்கிறா

1 அநுபவஜநித் பரிசீலாரிதம் பகவானுடைய குணம் நிழலிமனி என்ட
இவைகளை அநுபவிப்பதனால் தோனறுகின்ற பரிசியினால் செயல்பட்டது

2 அநுபாவயம் - அநுபவித்ததற்கு உரியது

(வயா) 'இதிலே திருமேனியையும் குணங்களையும் சொல்லும்' என்று அதாவது - கைங்காயபரதிஸம்பந்தியைச் சொல்லுகிற இப்ப தத்திலே, கைங்காயத்தன்குப¹ பூரவடாவினாயிருக்கும் அநுபவத்தன்கு விஷயமான திவ்யமங்கள விகரஹத்தையும், கலபாண் குணங்களையும் சொல்லும் என்கை

(கூடா) “ ஸுதாவஸ்யுனி ” [ஸுதாபுஸ்யந்தி] என்றும், (கூடா) “ ஸௌஸ்துதெவஸ்யாநாநாநா ” [ஸௌஸ்துதே ஸாவாநகாநா] என்றும் இதயாதிக்ஷித சொல்லுகிறபடியே திவ்யமங்கள் விசுரஹமும் கலயாணகுணங்களும், (கசு) “ ஸௌஸ்துதெவஸ்யாநாநாநா ” [ரஸமஹயேவாயமலபதவாநதீபவதி] என்கிற ஸ்வரூபத்தோபாதி கைங்காயவாததகங்களுமாய்ப் போகயங்களுமாயிதே யிருப்பது, ‘ குணங்கள் ’ என்று ஸாமாந்யேந சொல்லுகையாலே ஜநாநஸாதயாதி குணங்களோடு வாதஸலயாதி குணங்களோடு ஸௌயாதி குணங்களோடு வாசியற எல்லாக குணங்களும் அநுபாவயங்களா யிருக்கையாலே, பூவவாகயத்தில் நாராயணபத்தத்தில் உபாயவரணத்திக்கு உபயுகத்தயா அநுஸந்தேபங்களான குணஸீஸேஷங்களும் இப்பத்திற் பராயதயா அநுஸந்தேபங்கள், ஆஸரயமான ஸ்வரூபத்துக்கு 3 ஆகாரதவயமுண்டாயிருக்கிறபோலே, ஆஸரயிகளான குணஸீஸேஷங்களுக்கும் ஆகாரதவயமும் உண்டாயிதே யிருப்பது இவையெல்லாம் பரதபடியிலே அநுனிசசெய்தார

இனி, இப்பத்தனுகுத தாதபாயம் இன்னதிலே எனகிழா

மூ—(க௭௨) போஷிதவததிலே நோகரு

(வயா) 'சேஷித்வத்திலே நோக்கு' என்று அதாவது-4 அது பாவபதவம் அபிச்சிஷ்டம் ஆகையாலே ஸகலகுணங்களும் பரதிபாதி

1 பூரவபாவி - முன்னம் உண்டாயிருப்பது 2 உப்புக்கத்தமா - உப்பு
யோகமுள்ளதா யிருத்தவினாலே, 3 ஆகாரதவயம் - உபாயமாக இருத்த
லோடு உபேயமாயு மிருக்கை 4 அநுபாவயதவம் அவிப்பிஷ்டம் - அநுப
வித்ததற்கு ஏற்றவையாத லென்பது (எல்லாக் குணங்கட்கும்) ஓத்தவை, அவி
ப்பிஷ்டம் - ஒன்றற்கு விசேஷமாகாத்து எல்லாவற்றிற்கு முள்ள தெனறபடி.

றும், (கச௭) “யெநயெநயாதாறவதி தெநதெநஸஹறவதி”
[யெநயெநதாதாகசசதி தேநதெநஸஹகசசதி] என்றும் இதயாதிகளில்
சொல்லுகிறபடியே வாசிக்காயிருப்பாயிருக்கும்

‘இகைங்காயம் 1 பராதததீயமாகில் காதாசுதகமாகாதோ?’
எனன, அருளிச்செய்கிறா

மு—(க௭௫) கைங்காயநதான நிதயம்.

(வயா) ‘கைங்காயநதான நிதயம்’ என்று அதாவது-ஸேஷதவமே
ஆதமாவுக்கு ஸவரூபமாகையாலும், (கச௮) “ககிஹிசுகுரஸுரெ
ஷசூரநுபவத்தி” [அகிஞ்சிதகரஸய ஸேஷதவாதுபபுத்தி] என்கிற
படியே 2 கிஞ்சிதகாராபாவத்தில் அதுதான் அநுபபநநாகையாலும்,
கைங்காயம் ஆதமாவுக்கு நிதயமென்கை ஆகையாலிறே, (கச௯)
“நிதிகுகுரஃ ப்ரஹஷயிஷ்யாஸி” [நிதயகிங்காரஃ பரஹாஷயிஷ
யாமி] என்றும், (க௭௦) “நிதிகுகுரோஹவாநி” [நிதயகிங்கரோப
வாநி] என்றும் ஆசாயாகள அருளிச்செய்தது

‘நிதயமாயிருக்குமாகில் பராததிக்கவேணுமோ?’ எனன, அரு
ளிச்செய்கிறா

மு—(க௭௧) நிதயமாக பராததித்தே பெறவே
ணும்

(வயா) ‘நிதயமாக பராததித்தே பெறவேணும்’ என்று அதா
வது - 3 விஷயம் *உததுங்கமா யிருக்கையாலும், 4 ஆஸரயபூதன
சேதநன அதயநத பாதநதான யிருக்கையாலும், பராததநாவிஸே
ஷம் இல்லாதபோது கைங்காயம் வித்தியாமையாலும், நிதயமாக பரா
ததித்தே பெறவேணும் என்கை

இது நிதயபராதததீயம் ஆகைக்கு 5 நிதாநத்தை அருளிச்செய
கிறா

1 பராதததீயம் - பராததித்ததற்குஉரியது 2 கிஞ்சிதகார அபாவத்தில் -
கைங்காயரு செய்பாதபோது அதுதான் - ஸேஷதவம்தான், அநுபபநநம் -
கூடாது 3 விஷயம் உததுங்கம் - கைங்காயத்துக்கு விஷயமான ஈசவரன
ஸாவஸமாதபரன 4 ஆஸரயபூதன - கைங்காயத்துக்கு ஆஸரயமானவன்
காத்வானவ நெனறபடி 5 நிதாநம் - காரணம்

* ‘உததுங்கததவம்’ என்று சில ஸ்ரீகோசங்களு

மு — (கௌ) 'ஸேஷிகு' அதிசயத்தை விளக்கை
ஸேஷபூதனுக்கு ஸவ்ருபலாபமும், பராபயமும்.

(வயா) 'ஸேஷிகு' என்று தொடங்கி அதாவது - (கருக)
“நாகிஹிஸ்குபுதஸேஷிகு” [நாகிஹிஸ்குபுதஸேஷிகு] என்கிறபடியே ஸேஷிகு அதிசயகரமல்லாத ஸவ்ருபலாபமும் இல்லாமையாலே, ஸேஷியான ஈஸ்வரனுக்குத் தன்னுடைய 1 வருத்தி விஸேஷங்களாலே பரிநீர்பமான அதிசயத்தை விளக்கை ஸேஷபூதனுக்குத் தன் ஸவ்ருபலாபமாய், அவனுடைய மூலகாலலாஸாநுபவத்துக்கு உறுப்பாயிருக்கையாலே பராபயமுமாயிருக்கமுமென்கை ஆகையாலே, நித்யபராததத்யமாயிருக்குமென்று தருத்து

அநந்தரம், சரமபதத்தை உபாதாநம் பண்ணுகிறா

மு — (கௌ) நமஃ = கைங்காயத்தில் களையறுக்கிறது

(வயா) 'நமஃ' என்று அதுக்கு அாததம் அருளிச்செய்கிறா, 'கைங்காயத்தில் களையறுக்கிறது' என்று அதாவது - நமஸஸபகம் ஸாமாந்யேந அஹங்கார மமகாரங்களைக் கழிக்கையாலே, திருமந்தரத்தில் மதபமபதமான நமஸஸபதம்போலே ஸவ்ருப உபாய புருஷாதத விரோதிகள் மூன்றையுங் கழிக்க வறறு யிருந்தேயாகிலும், இங்கு அங்ஙனன்றிக்கே, 2 கைங்காயபராததநாநந்தரோகதம் ஆகையாலே, இந்தக் கைங்காயத்தில் விரோதியைக் கழிக்கிறது என்கை.

'கைங்காயத்துக்குக் களே எது' எனன, அருளிச்செய்கிறா

மு — (கௌ) களையாவது — தனக்கென்னப பண்ணுமது.

(வயா) 'களையாவது தனக்கென்னப பண்ணுமது' என்று. தனக்கென்னப பண்ணுகையாவது - (கருஉ) “யேசுதாஹம் பிஹோமொயா” [போகதாஹம் மமபோகோயம்] என்கிறபடியே, இதைத் தன்னுடைய 3 ரஸத்துக்கு உறுப்பாக நினைத்துப் பண்

1 வருத்திவிஸேஷம் - கைங்காயம் 2 கைங்காயபராததநா - கைங்காயபராததனைக்கு, அநந்தரம் - பின்பு, உக்தம் - சொல்லப்பட்டது 3 ரஸத்துக்கு - ஸந்தேஷத்துக்கு

இன்னமும் இந்தக் கைங்காய்பராபதிகு விரோதிகளானவை
யும் இதிலே தள்ளண்ணு மென்கிறார்

(வயா.) ‘இதிலே அவித்யாதிகளும் கழியுண்ணும்’ என்று அதாவது - அஹங்கார மமகார நிவருத்தியைப் பரீராத்திக்கிற இந்நம்ஸுவிலே (கருங்) “சுநாசூநாசூஷ்யபூ சுஷ்வஸிதி யாபிதி; சுவிஷ்டா தரூஸம்ஸுதி ஸீஜதெதக் ஷ்யாஸித்” [அநாதம்நயாதம் புத்திராய அஸ்வேஸவமிதியாமதி: — அவித்யாதருஸம்பூதிபீஜமேத ததவிதாஸதிதம்] என்கிறபடியே 2 அநாதம்நிஆதம்புத்திராதிகளை வடிவாகவுடைத்தராயக காமோதப்பத்திகாரணமாயிருந்துள்ள 3 அவிதையையும், ததகாராயமான காமங்களும், ததகாராயமாயவரும் பரகருதி ஸம்பந்தமும எல்லாம் கழியுண்ணும் என்கை.

ஆகையிற்றே, தவயவீரணமான கதயத்திலே நமஸஸபதாநத் ததை அநஸநத்தி அருளுகிறவளவிலே, (கருசு) “பேநொவாகக் கா டெயெ” [மநோவாககாயை] இதயாதி சூணையாலே, அகநுதயகரணத்தி அகிலகாமநிவருத்தியையும் (கருரு) “சுநாடிகாஅபுவுது” [அநாதிகாலபரவருத்தி] இதயாதிசூணையாலே அவிதயா நிவருத்தியையும், (கருசு) “பேய்யாநாடி” [மதியாநாதி] இதயாதி சூணையாலே பரகருத்திவமபநதிவருத்தியையும் பாஷ்யகாரா பராததிதநுநிறறு

ஆனாலும், இதுகுப் பாதாநாததம் கைங்காயத்தில் ஸவபர
யோஜந் நிவருததி யாகையாலே, அததை உபபாதிக்கிறா மேல

அதில் பரதமத்திலே, 'கைநகாயம் பண்ணும்போது தான் எப்படி யாகவேணும்' என, அருளிச்செய்கிறார்

மு—(கஅக) * “ உனக்கே நாமாட்செய்வோம் ”
என நுமபடியே ஆகவேணும்

1 மதிய்தவ பாரிபத்தி - எனது எனகிற எண்ணம் 2 அநாதமரி - ஆதமாவாகாத உடமபில் ஆதம்புத்தி - ஆதமாடுவனகிற எண்ணம் 3 அவிதயை - அதுநாடம்

* திருப்பாவை - ௨௯

(வயா) * ‘‘உனக்கே நாமாட்செயவேரம்’’ எனனுமபடியே யாக வேணும்’ எனந் தி அதாவது - கைங்காயம் பண்ணுமளவில ‘உனக்கே நாமாட்செயவேரம்’ என்று ‘உனக்கும் எங்களுக்கும் யிருக்கும் இருபுத்தவிராது, உனக்கேயுக்கப்பாக ராங்கள் அடிமைசெயவேணும்’ எனந் திபடியே, ஸேஷிக்கே உக்கப்பாகப் 1 பண்ணவேணு மென்கை † ‘‘தனக்கேயாக எனைக்கொள்ளுதே’’ எனந் திறே ஆழவாரும் அரு ளிச்செய்தது

இனி, இந்தக் கைங்காயத்துக்கு விகரங்களை அருளிச்செய்கிறா மு — (கஅஉ) ஸௌந்தராயமும், அந்தராயம், கீழ்ச சீரானன கைங்காயமும் அபபடியே

(வயா) ‘ஸௌந்தராயமும்’ இதயாதி வாக்யதவயத்தாலே அதாவது - அவனுடைய 2 விகரஹஸௌந்தராயமும் 3 சித்தாபஹாரியாயக் கைசோ ரப்பண்ணுகையாலே, கைங்காயத்துக்கு விகரம், இரம்ஸஸுக்குக் கீழே சதூத்தியிறசொன்ன கைங்காயமும் 4 அபிமதவிஷயபரிசாயை போலே 5 ஸவ ரஸத்துக்கு உடலாயிருக்கையாலே, அவனுடைய முக் மலாததியே பரயோஜநமாக † இருக்கும்துக்கு 6 அதுவும் விகர மென்கை

7 இப்படியாகையால், இவவிரோதி நிவருத்தி பராததனை இடை விடாமல் நடக்கும்படியை அருளிச்செய்கிறா

மு — (கஅஉ) கைங்காய பராததனைப்போலே இப் பத்ததில் பராததனையும் என்று முண்டு

(வயா) ‘கைங்காய பராததனைப்போலே’ என்று தொடங்கி அதாவது - சதூத்தியிற சொல்லுகிற கைங்காயபராததனை 8 காதா சித்தகமனறிக் கே நித்யமாய்ச் செல்லுமாபோலே, இப்பத்ததிற

1 ‘பண்ணவேணும்’ எனபதற்கு முன்பு ‘அடிமைத்தொழில்’ என்று வருவத்துக்கொள்க 2 விகரஹஸௌந்தராயம் - திருமேயியின் அழகு 3 சித்தாபஹாரியாய - மனத்தைக் கவாவதாய 4 அபிமதவிஷயம் - தனக்கு இஷ்டமான ஸதிரீ முதலியன 5 ஸவ ரஸத்துக்கு தானனுடைய மகிழ்ச்சுக்கு 6 அதுவும் - பகவத் கைங்காயமும் 7 இப்படியானதால் - பணுகப் புகக்காப் பண்ணுங் கைங்காயமும் ஸவபரிசுக்குக் காரணமான பகவத் ஸௌந் தராயமும், கேவலம் பகவந்முகோலல்லாஸாததமாகச் செய்புங் கைங்காயத்துக்கு விரோதியாகையாலே 8 காதாசித்தகம் - எப்போதாவது ஒருகாலுண்டாவது

* திருப்பாலை - உக் † ‘உடையவனுக்கு’ எனமம் பாடமுண்டு.

† திருவாய - உ, கூ, ச

சொல்லுகிற கைங்காயவிரோதி நிவருத்தி பராததநையும், இங்கிருக்கும் காலத்தோடு 1 பராபயபூமியிற போன தாலத்தோடு வாசியற எல்லாக்காலமும் நடக்கக்கடவதாயிருக்கு மென்கை

2 'கந்தல கழிந்த அநந்தத்திலும் 3 ஸவபோகதருதவ உதயம் உண்டாமோ?' எனன, அருளிச்செய்கிறா

பு — (கஅச) “மருந்தே நங்களபோகமகிழ்ச்சிக்கு”
எனனா நின்றதிறே

தவயபரகரணம் முற்றிற்று
பிரியலோகாசாரியா கிருபடிகளே சரணம்

(வயா) “மருந்தே நங்களபோகமகிழ்ச்சிக்கு” எனன்னின்றதிறே’ என்று அதாவது - உன்னுடைய அநுபவத்தாலே எங்களுக்கு வரும் ஆநந்தத்துக்கு ஸவபோகதருதவபுத்தியை விளைத்து, ஸவருபத்தை அழியாதபடி 4 ஸாதமிப்பிக்கும் 5 பேஷஜமானவனே! என்று நியஸூரிகளபேசும் பாசரமாகச் சொல்லாநின்றதிறே யென்கை ஆகையால், அவ்விஷய வைலக்ஷணய பரபுகதமாய வரும் ஸவபோகதருதவபுத்தி அங்கும் விளைகையாலே, இப்பத்ததில் பராததநை என்றுமுண்டு என்னுமிடம் வித்த மென்றதாயிற்று ஆகையிறே முகதாக்கு லக்ஷணம் சொல்லுகிறவிடத்திலே (கருள்) “நிஜகெய்வவாழ்ந்” [நமஇதயேவவாதிர்] எனமது

ஆக, புருஷகாரத்தையும், 6 தநநிதயயோகத்தையும், 7 ததுத பாவிதமான வாசலையாதி குணங்களையும், அநந்த குணபரகாலமான த்வயமங்கள் விகாஹத்தையும், குணவிகாஹ விபரிஷ்ட வஸதுவினுடைய உபாயதவத்தையும், அவ்வுபாய ஸவிகாரத்தையும், தத்பலமான கைங்காயத்துக்கு ப்ரதிஸம்பநதி ஒருநிதூ மென்னுமத்தையும், அவ்வஸதுவினுடைய ஸாவஸேஷிதவத்தையும், தந்விஷய கைங்காயத்தையும், கைங்காயவிரோதி நிவருத்தியையும் சொல்லிறாயிறு

தவயபரகரண வயாக்யாநம் முற்றிற்று

பிரியலோகாசாரியா கிருபடிகளே சரணம்

1 பராபயபூம் பரமபதம் 2 கந்தல - பரகருதிஸம்பநதம் 3 ஸவபோகதருதவம் - பவதஸௌந்தரயத்தாலும் கைங்காயத்தாலும் உண்டாகும் மகிழ்ச்சியை யநுபவிப்பவனாகை 4 ஸாதமிப்பிக்கும் - ஸவபோகதருதவபுத்தி வரவொட்டாமல் செய்யும் 5 பேஷஜம் மருந்த 6 தநநிதயயோகம் - லக்ஷ்மியின் நியமமான சோத்தி 7 தத உத்பாவிதம் - அநந்தலக்ஷமியால் (எம்பெருமான சிறநங்கொள்ளும்போது) உண்டாகப்படுவது

மு

முழுக்கூப்படி

ச ர ம ஸ லோகபரகரணம்

வயாக்யாந அவதாரிகை

மத்யபிரஹஸ்யமான தவயத்தினுடைய அர்த்தத்தை அருளிச் செய்தஅநந்தரம் அதில் பூர்வவாக்யத்திற் சொல்லுகிற உபாயவரணம் 1 ஸாவேஸவரண தானே விதிக்கையாலே தத்பிமத்மென்னும்ததையும் வரணவகமான ஸாதநந்தர பரிதயாகத்தை 2 வரணத்தில் ஸாதநந்தவபுத்திராஹிதயத்தையும் 3 ஸாபதமாகப் பூர்வாதத்தாலே பரிதயாதிக்கையாலும், உத்தரவாக்யத்திற் சொல்லுகிற கைவக்யத்துக்குப் 4 பூர்வபாவி யான பராபதிபரிதநந்தஸ்கலபாப ஹிமோசநத்தையும் உத்தராரத்தத்தாலே ஸாபதமாக பரிதபாதிக்கையாலும், தவயத்துக்கு ஹிவரணமாயப் 5 பஞ்சம வேதஸாரபூத கிதோபதிஷ்ட நதாப்யாயமாயச் சரமரஹஸ்யமா யிருந்தனள் சரமஸலோகத்தினுடைய அர்த்தத்தை ஸமஸயவிபாடயமற் அருளிச்செய்கிறார்.

இதில் அர்த்தங் கேட்கைக்காக ஹீரே, எம்பெருமானா பதினேட்டுபாடாயம் திருக்கோடியூரநம்பிக்கை எழுந்தருளிறது.

நம்பிதாமும இதில் அர்த்தத்தினுடைய கொளவத்தையும் இதுக்கு அதிகாரிகள் இல்லாமையையும் பார்த்திறே, இவருடைய ஆஸ்திக்ய ஆதர பரிக்காரத்தமாகப் பலகால நடந்தி னுவளப்பண்ணிச் சூர, தவ்யகொண்டி 6 மாலோபவாஸவகொண்டி அருமைப்படுத்தி அருளிச் செய்தருளிறது

1 ஸாவேஸவரண தானே விதிக்கையாலே - வே புருஷனைக் கொண்டு சொல்லியாமுல் விபவாவதாரமான சுருஷ்ணஸ்ரய வந்த தானே 'மாமேகமஸூரணம் வரஜ' என்று விகித்தலாலே தத்பிமத்ம - அநதப் பகவானுக்கு இஷ்டமானது 2 வரணத்தில் ஸாதநந்தவபுத்திராஹிதயம் - எம்பெருமானின் உபாயமாக வரிகளும்போது, அவ்வெம்பெருமான்தான் உபாயமென்று எண்ணாமல் அவ்வெம்பெருமானைப் பற்றுவது உபாயமென்று நினைக்கிற நினைவு தவிரை, 3 ஸாபதமாக - குறிப்புப்பொருளாகத் தோற்றுவிக்காமல் சபதஸத்தியாலேயே 4 பூர்வபாவி - முன்னே வரக்கூடியது 5 பஞ்சமவேதம் - ஸ்ரீ மஹாபாரதம் 6 மாலோபவாஸவ கொண்டது - எம்பெருமானா மூலமாகக் கூர்த்தமாவான பெண்க

1 நிஷ்கருஷ்ட ஸதவநிஷ்டனாய, 2 பரமாத்மநிராகததாய, அபரமாத்மநி வைராக்யமுடையாய, பரமாணுபரதநதராய, 3 பகவதவைபவம் ஸருதமானால் அது உபபந மென்னுமபடியான 4 விஸரம்பாஹுஸ்யமுடையாய, ஆஸ்திகஅக்ரேஸரனாயிருப்பானொருவனுண்டாகில் அவன் இந்த ஸலோகாததஸரவண அதுஷ்டாநததுக்கு, அதிகாரி ஆகையாலே, அதிகாரிதூலஸபததாலும் அராததிகேரவததாலும் இத்தை வெளியிடாதே மறைத்துக்கொண்டு பேர்நதராகள், எம்பெருமானாருக்கு முன்புள்ளாரா, ஸமஸாரிகள் தூக்கதிகண்டு பொறுக்கமாட்டாதபடி கருபை கரைபுரண்டிருக்கையாலே, அராதத்தினை சோமைபாராதே அநாதத்தையே பாராத்து வெளியிடாநதநிநா, எம்பெருமானா, 5

அப்படி உபதேஸித்ததுவிடுகிறமாதரமு மினறிககே, இவ்வாததத்தை எல்லாரும் அறிநது உஜ்ஜீவிககவேணு மென்னும பரமகருபையாலேயிறே, இதுதனைப்பலபரபநதங்களிலும் ஸங்கரஹ விஸதரஸுபேண இவா அருளிச்செய்தது மறதுள்ள பரபநதங்கள் எல்லாவற்றிலும்போ லனறிககே ஸதரீபாலாகருக்கும் அதிகரிககலமபடி தெனிய அருளிச்செய்தது, இப்பரபநதத்திலேயிறே.

அவதாரிகை முற்றிற்று

இதில பரதமத்திலே இந்த ஸலோகாததத்தினுடைய கௌரவத்தை எல்லாருடைய நெஞ்சிலும் படித்துக்கைக்காக இதுதனை குச சரமஸலோகமென்று திருநாமமாகக்கு ஹேதுவை அருளிச்செய்குரா

மு — (கஅரு) கீழே சிலஉபாயவிஸேஷங்களை உபதேஸிக்க, அவை துஸஸகங்களென்றும் ஸ்வருபவிரோத்களென்றும் நினைத்து ஸோகாவிஷ்டனான அாஜ்ஜநனைக குறிகது அவ்னுடைய ஸோகநிவருதயாததமாக இனி இதுக்கு அவ்ருகிலலை யென்னுமபடியான சரமோபாயத்தை அருளிச்செய்கையாலே, சரமஸலோகமென்று இதுக்குப் பேராயிருக்கிறது.

1 நிஷ்கருஷ்ட ஸதவநிஷ்டன - சுத்தஸதவகுணநிஷ்டன 2 பரமாத்மநிராகததன் - பரமாத்மாவின்ிடத்தில பரீதியுள்ளவன் 3 பகவதவைபவம் ஸருதமானால் - பகவானுடைய வைபவங் கேட்கப்பட்டால், 4 விஸரம்பாஹுஸ்யம் - மிககருமபிக்கை 5 இதனால்தான் எம்பெருமானாருக்கு பரமாத்ரபரஸநாசாய ரொன்பது

(வயா) 'கீழே சில உபாயவீரேஷ்டங்களை' என்று தொடங்கி அதாவது - இந்தஸலோகத்திற்குக் கீழே அநேகாதாரங்களிலே சம ஜந்நாதிகளான சில உபாய வீரேஷ்டங்களை 1 ஸவபராபதிலக்ஷண மோக்ஷஸாத்மக விஸ்தரேஷா உபதேசிதந்ருளாகக்கேட்டு, 2 காயகலேஸ ரூபமாகையாலும் இந்தரியஜயம் அரிதாகையாலும் 3 ஸாவதாநமாக சிரகாலம் ஸாதிககவேண்டி யிருக்கையாலும் அவை அந்ஷடிக 4. அஸகயங்களுள்ளும், 5 ஸவஸரீரதவ கதநாதிகளாலே பரதி பாதிக்ஷபபட்ட பரதநதரமான ஸவரூபத்துக்கு ஸவயதரூபங்களான 6 இவை வீரோதிகளுள்ளும் புத்திபண்ணி, 7 'இவறறூலே எமபெரு மாண்ப. பெற எனபது ஒன்றிலை', இனி, 8 இழநதேபோமித்தனை யாகாதே' என்கிற 9 ஸோகத்தாலே ஆவிஷ்டனான அாஜ்ஜநனைக் குறித்து அவனுடைய அநத ஸோகம் போகைக்காக ஸுஸகதவத் தாலும் ஸவரூபாநுரூபதையாலும் இனி இதுக்குமேலிலையென னுபபடியான 10 சரமமான உபாயத்தை அருளிச்செய்கையாலே, சரம ஸலோகமென்று இதுக்குத் திருநாமமா யிருக்கிறது என்கை.

இனி, இஸஸலோகத்துக்கு வாகயாததம் அருளிச்செய்கிறா

மு — (கஅக) இதில பூரவாரத்தத்தாலே அதிகாரி க்ருதயத்தை அருளிச்செய்கிறான்; உததாராதத்த தாலே உபாயக்ருதயத்தை அருளிச்செய்கிறான்

1 ஸவபராபதிலக்ஷண மோக்ஷம் - தன்னை [பகவான] அடைவதை லக்ஷணமாகவுடைய மோக்ஷம் 2 காயகலேசம் - உடம்பைவருத்துகை 3 ஸாவதாநமாக - அவதானத்தோடு சிரகாலம் - வெகுதூரம் 4 அஸத்யவ கள் - எளிதிற செயயக்கூடியவைபல 5 ஸவஸரீரதவகதநம் - ஆதமா தனக்கு [பகவானுக்கு] சரீரமாக விருத்தலேச சொல்லுரை 6 இவை - காமம் ஜ்ஞாநம் பகதி முதலிய உபாயாதநங்கள் 7 இவறறூலே பெற எனபது ஒன்று இலலை - இந்தக்காமாதிகளால் தான எமபெருமாண்ப பெறு தல தருமென்ற இந்த ஒன்று நாம் கொள்ளத்தக்கதாகவிலலை 8 இழந தேபோம் இததனை - இழநதேதீருமென்கிற இவ்வளவையுள்ள தெனறபடி இழநதேபோமென்கிறதுக்குக் காத்தா இவ்வாத்மாவுவெனபது தனமையைப் படாக்கையாகச் சொன்னது 9 ஸோகத்தாலே ஆவிஷ்டன - சோகத்தாலே வயாபதனுனவன் 10 சரமமான உபாயம் - கடைசியான உபாயம் சரமஸ லோக மெனபது - கடைசியிற கூறப்பட்ட சுலோகமெனபது பற்றிவநத பெய ரன்று, எல்லாவுபாயங்கட்கும் சரமத்திற கூறப்பட்ட உபாயத்தைத் தெரி விப்பதால் வநத பெயா

(வயா) 'இதில பூவாரத்தக்காலே' என்று தொடங்கி அதாவது-
1 அரத்தவ்யாதமகம் இரத்தஸிலோககதில பூவாரத்தத்தாலே இவ
வுபாயத்தககு அதிகாரியானவன செய்யம் அமஸ்ததை அருளிசெய
பிறுன, உத்கராதத்தக்காலே உபாயபூதனை லான இவனுக்கு
செய்யம் அமஸ்ததை அருளிசெய்கிறு நெனகை

'அதிகாரிகருதபமாவது எனு' எனன, அருளிசெய்கிறு

மு — (கஅஅ) அதிகாரிகருதபமாவது - உபாய
பரிகரஹம்

(வயா) 'அதிகாரிகருத கருதயமாவது-உபாயபரிகரஹம்' என்று.
அதாவது-அதிகாரியானவனுக்கு இவருச செய்யத்தககு இவவுபாய
த்தை ஸவீகரிககை யெனகை

'ஆனால், அவவளவை விதியாதே உபாயாதரபரிதயாகரு சொல
லுவான என' எனன, அருளிசெய்கிறு

மு — (கஅஅ) அததை ஸாககமாக விதிக்கிறுன்.

(வயா) 'அததை ஸாககமாக விதிக்கிறுன்' என்று அதாவது-
அரத்த உபாயஸவீகாரகதை 2 உபாயாதர பரிதயாகமாகிற அமகத
தோடேகூட விதிக்கிறு நெனகை

(கருஅ) 'பூகூலய வாடாவாவாடுகி ஸூகூலயிவடிவ
யெசு 1 ஸூகூலயவூ லாநவெடிடிசு யூகூலயெவா ஜெவந
நூலு' [பரகூலய பாதாவாசாமேத ஸநாதவா விதிவதாசசயேத -
ஸத்திகவாககபமபா வேததபாத தூபாதவாதேவமஜபேநம நம்] என்று
ஆசமநாதிகருககு அங்கமாகச சொன்ன பாதபரகூலநாதிகனை
யொழிய அவை அநுஷ்டிசக வொணநுதாறபோலே, இவகும் லப
பரதபத்ததாலே அங்கமாகச சொல்லுகிற உபாயாதரதயாகத்தை
யொழிய ஸவீகாரம் அநுபபநம் எனனுமிடம் வித்ததிதே ஆகை

1 அரத்தவ்யாதமகம் - பூவாரத்தம் உத்கராதம் எனனும இரண்டு
அரத்தவகளைக் கூடுவாக இருப்பது 2 உபாயாதர பரிதயாகம் - வேறு
உபாயங்களை அடியோடுவிடுகை ஆகிருசநய சித்திககக இதுவேணும் பக
வானுகிற உபாயத்தை ஸவீகரித்தலால், அநநயகதிதவம் சித்திகககு

பால, “ஸாவதாமாந பரிதயஜு ஸததிதஸசேத” என்று 1 துஷ்கரதவபுத்தியாலே ஸாவதம்பராபதமான உபாயநதரபரிந்யாசகதை அநவதிதது விததோபாயஸவீகாரததை விகிககிறதென்கிற 2 அநுவாதபகூம் அபுகத மெனீற தாயிறறு

‘ஆலு, 3. ஸஸகதவாதிகவாலே 4 ராகபராபதமான இது கரு விதிதான வேணுமோ’ எனன, அருளிச்செய்யு

பூ—(கஅக) ராகபராபதமான உபாயநதானே 5 வைதமானால் கடுகப்பரிசுஷிககைக்கு உடலாயிருக்குமிதே

(வயா) ‘ராகபராபதமான’ என்று தொடங்கி அதாவது-போகயதையாலே ராகபராபதமான கீர்த்தைப்பித்தரோகத்துக்கு மருந்தாகக் கொடுக்கச்சொல்லி விதிததால் ரீகரமாகக் கைக்கொள்ளுகைக்கு உடலாமாபோலே, உபாயநதரங்கலிற காட்டில் இதுக்கு உண்டான வைலகூணயததாலே சேதநனுடைய ராகதம் பராபதமாயிருநதுள்ள உபாயநதானே இததை ஸவிகரிடுன்னும் விதிபாயுகதமு மானால் ரீகரமாக ஸவிகரிககைக்கு உடலாயிருக்குமிதே யென்கை

இனி, இதுக்கு பரதிபதம் அததம் அருளிச்செய்வதாகப் பூவாததபதஸங்கயைய் அருளிச்செய்கிறா

பூ—(நக0) இதில பூவாததம் ஆறுபதம்

(வயா) ‘இதில பூவாததம் ஆறுபதம்’ என்ற

அதில பரதம்பதத்தை உபாதாநம் பண்ணுகிறா

பூ—(ககக) ஸாவதாமாந = ஸலலாததாமங்கலோபம்

1 துஷ்கரதவபுத்தி - மசேயவதிறகுஅராமதனறனை நம் ஸவதம்பராபதமான உபாயநதரம் - தானாகச் செய்டுமபடி ஏற்பட்ட காமம் சூட்சும முதலிய வேறுஉபாயங்கள் பரபத்தியென்னும் உபாயநததைகாரணமாய் உற்பட்டன வாதலால், அவை உபாயநதரங்கள் என்பபகம் 2 அபுயாதபதபுத்தில ஸதிதீசேத என்ற பதங்களைச் சேதநனுடைய மெண்டிய சூதலால் அத்யாஷாரதோஷமும், உபாயநதரதயாகத்துக்கு உபயிலஸாமயாலதயாகஸவீகாரங்களுக்கு அங்காங்கிபாவ மெற்படாமையால் உடம்புமற்ற வேணுமென்கிற நியமத்துக்குக் குறைவும் முதலியன விதிபுடும் 3 ஸஸகம-எளிதிற செய்யக்கூடியது 4 ராகபராபதம் - விருப்பத்தினால் உபதத 5 வைதம் - விதிபரயுகதம்

(வயா.) 'ஸாவதாமா' என்று அதுக்கு அாததம் அருளிச்செய்கிறா, 'எல்லாத தாமங்கனையும்' என்று

அதுதான் தாமமும் பஹுவசநமும் ஸாவஸ்பதமுமாய தரிபர காரமாயிருக்கையாலே இம்முனறுக்கும் அாததம் அருளிச்செய்வதாக பரதமம் தாமலக்ஷணத்தை அருளிச்செய்கிறா

மு — (ககஉ) தாமமாவது - பலஸாதநமாயிருக்குமது

(வயா) 'தாமமாவது-1 பலஸாதநமாயிருக்குமது' என்று தாமஸபதம் 2 தருஷ்டபலஸாதநததிலும் 3 வயாபதமாய்கையால் அதை வயாவாததிகுகிறா

மு — (ககங) இவகுச சொலலுகிற தாமஸபதம் தருஷ்ட பலஸாதநங்களைச் சொலலுகை யன்றிககே, மோக்ஷபலஸாதநங்களைச் சொலலுகிறது

(வயா) 'இவகுசசொலலுகிற தாமஸபதம் என்று தொடங்கி அதாவது-பூரவோபாயங்கதனனை உபதேஸிககிறபோதே தருஷ்ட பலஸாதநங்கள் 4, வயாவருத்தங்க ளாகையாலும், மோக்ஷோபாயங்களை உபதேஸித்தது வருகிற பரகரண்மாய்கையாலும், இவவிடத்திற சொலலுகிற தாமஸபதம் புதரபஸு அந்நூதிஹிகமாயும் ஸவாககாதி ஆமுஷமிகமாயும் இருநதுள்ள தருஷ்டபலங்களுக்கு ஸாதநங்களான வறறைச சொலலுகை யன்றிககே, பகவதபராபதிருபமான மோக்ஷ பலத்துக்கு ஸாதநமாயுள்ளவறறைச சொலலுகிற தென்கை

இனிமேல, பஹுவசநாததத்தை அருளிச்செய்கிறா

மு — (ககச) அவைதானஸருதிஸம்ருதி வீஹி தங்களாய்ப பலவாயிருக்கையாலே பஹுவசநபரயோகம் பண்ணுகிறது

1 பலஸாதநம் - பலனைப் பெற உபாயமானது 2. தருஷ்டபலம் - கண்ணுறகாண்க கூடிய புத்திரா பசுக்கள் உணவுகள் முதலியன ஸவாககமும் இதனில அடங்கும். 3 வயாபதம் - வயாபிககை அதருஷ்டபல ஸாதநங்களைக் காட்டுவதல்லாமல் தாமம் தருஷ்டபலஸாதநங்களையும் காட்டவல்லது என்றபடி 4 வயாவருத்தங்கள் - வேறுபடுத்தப்பட்டவை

(வயா) 'அவைதான்' என்று தொடங்கி. அதாவது-அந்த மோக்யபுலஸாதகங்கள்தாம்¹ உபபருமஹய உபபருமஹணங்களாயிருந்துள்ள ஸருதி ஸமருதிகளாலே² விஹிதங்களாய்க்கொண்டு அநேகங்களாயிருக்கையாலே 'நாமாந்' என்று பஹுவசக பாயோகம் பண்ணுகிற தென்கை.

'அபபடியிருந்துள்ளவைதாம் எவை' எனன, அருவிசசெய்கிறா

மு-(ககரு) அவையாவன-காமஜஞாந பகதியோ கங்களும, அவதாரஹஸ்யஜஞாநம் புருஷோத்தம விதயை தேஸவாஸம் திருநாமஸங்கோத்தநம் திரு விளக்கெரிககை திருமாலையெடுக்கை தொடக்கமான உபுயபுத்தயா செய்யுமவையும்

(வயா). 'அவையாவன' என்று தொடங்கி. அதாவது - கீழ்ப் பலவாகச் சொல்லப்பட்ட அவையாவன - (கருக) 'சுருணெனவஹி ஸாலிஷி ராவ்யூதா ஜநகாடிபி - தலாடிஸக்தஸுத்தம் காயட்குரூ வுரோவா' [சாமணைவஹிஸமவிததி மாஸதிதாஜநகாத்யம் - 'தஸமாதஸக தஸஸததம் கார்யம் காமஸமாசர'] என்று³ ஸவதநதர ஸாதநமாக உகதமான காமயோகமும், (கசு௦) 'ஸவட்குரூவ்யவாத்தூ ஜூநெவரிஸரோபுதே' [ஸாவமகாமாகிலம்பாதத ஜஞாநேபரி ஸமாப்யதே] (கசு௧) 'நஹிஜூநெநஸவடிஸா வயி' [விஹ விடிதே - ஜூநாநஸவடி கபூணி மபஸா - ரூபகததா]⁴ [நஹிஜூநேந ஸதருஸம் பவிதரமிஹவிதபதே - ஜூநாகநிஸஸாவ காமாணி பஸமஸாதகுருதேததா] என்று சொல்லப்பட்ட⁵ காமஸாத்யமான ஜஞாநயோகமும், (கசு௨) 'ஸக்தூக்ஸநநி பாஸகூ' [பகதயாதவநந்யாஸகயி] (கசு௩) 'ஸேநாஸவடி'.

1 ஸமருதி முதலியவற்றால் உபபருமஹணஞ் செய்யப்படுவதாகையால், வேதம் உபபருமஹய மெனப்படும, வேதத்தின் பொருளுத தெளிவாக விரிப பதஸை ஸமிருதிகள் உபபருமஹண மெனப்படும உபபருமஹணம் - வனாப பது 2 விஹிதங்கள் - விகிக்கப்பட்டன 3 ஸவதநதரஸாதநமாக உகதமான - அநாமக இராமல் தானேஸாதநமென்று சொல்லப்பட்டுள்ள காமம் பரதாஸாதநமாக இருக்கமபோது ஜஞாநபகதிகள் உத்தராவகமாகவரும் 4 காம ஸாத்யமான ஜஞாநயோகம் - காமத்தைப் பூவாவகமாகக்கொண்டு ஸாதிக் கப்படத்தருந்த ஜஞாநயோகம் இதற்குப் பகதி உத்தராவகமாக வரும்

இனி, ஸாவஸபதாதததை அருளிச்செய்கிறார்

மு — (கக௯) ஸாவஸபதததாலே அவவவஸாநத விஸேஷங்களை அநுஷ்டிக்கும் மீடததில அவற்றுகு யோகயதாபாநீகங்களான நிதயகாமங்களைச் சொல்லுகிறது

(வயா) 'ஸாவஸபதததாலே' என்று தொடங்கி அதாவது-தாம விஸேஷணமான ஸாவஸபதததாலே பஹுவசநோகதமான அவவவஸாதநவிஸேஷங்களை அநுஷ்டிக்கும் இடத்தில (கக௯) 'ஸவ்யோ' ஹீநொநஸா-விநிதித்வ ஶ்நஹுஸ்யக்யஸா" [ஸநதயாஹீநொஸா-ஸா-ஸிநிதயம் அநாஹஸஸாவகாமஸா] என்கிறபடியே அயோகயனாகாமல, தனனை அநுஷ்டிக்கையாலே அவற்றுகு யோகயனாகையை யுண்டாக்கிக் கொடுக்கும் ஸநதயாவநதந 1 பஞ்சமஹாயஜுரா திகளான நிதயகாமங்களைச் சொல்லுகிற தென்கை

உகததை நிகமிக்கிறார்

மு — (கக௯) ஆக, ஸருதிஸமருதி சோகிசங்க ஸாய நிதயநைமித்திகாதி ரூபங்களான காமயோகாத யுபாயங்களை என்றபடி

(வயா) 'ஆக' என்றுதொடங்கி அதாவது-ஆக, சீழ்ச்சொன்ன எல்லாவற்றாலும் (க௯௦) "வொடிநாலகூண்ணொடியோயிடு" [சேநநால்கூணொத்தோ தாமம்] என்று சோதனையாகிற நிதிவாக்யத்தை பரமாணமாக வுடைத்தான் ஆததம் தாமம் என்றையாலே, ஸருதிஸமருதிசுளாகிற பரமாணங்களாலேவ் திக்கப்பட்டுள்ளவையாய நிதயம் நைமித்திகம் முதலானவற்றை வடிவாக வுடைத்தான் காமயோகம் தொடக்கமான உபாயங்களை யென்றபடி யென்கை

ஸவருபவிருதத்தவாதஅதாமமாகச் சொல்லவேண்டு மவற்றைத் தாமம் என்கிறதற்கு ஹேதுவை அருளிச்செய்கிறார்

1 பஞ்சமஹாயஜுருகங்களாவன - டேவயஜும, ருஷியஜும, பித்ருயஜும, மதவ்யயஜும, பூதயஜும எனப்பவை தேவயஜும-தேவதைகளைக்குறித்து யாகமபண்ணுகை, ருஷியஜும - வேதமோதுகை, பித்ருயஜும - பித்ருகளுக்குத் தாபபண்ணுசெய்கை, மதவ்யயஜும - ஆதிதிகடகு விருந்தினை, பூதயஜும - சிவபிரானிகடகுப் பவி யிடுகை ஆதி சபத்ததாலே - வைசுவ தேவதைச் சொல்லுகிறது

மு—(ககஅ) இவற்றை, தாமம் என்கிறது - பரமித்த அாஜ்ஞாநன கருத்தாலே

(வயா) 'இவற்றை' என்றுதொடங்கி அதாவது - பகவதஅத்யாக்யபரகநாயமா*ற உத்தேஸயத்துக்கு விரோதியா யிருக்கையாலே 1 அதாமஸபதவாசயங்களாகப் பராபதங்களாயிருக்கிற 2 இவற்றைத் தாமமென்று சொல்லுகிறது, ஸ்வதாமமான யுத்தத்தை அதாமம் என்றும் இவற்றைத் தாமம் என்றும் பரமித்த அாஜ்ஞாநனுபாயநினைவாலே யுத்தனை யென்கை

ஆக, பரதம்பதாத்தத்தை அருளிச்செய்தாராயிற்று

அநந்தம், தவீதீயபத்ததை உபாதாமம் பண்ணுகிறா

மு—(ககக) பரிதயஜய

(வயா) 'பரிதயஜய' என்று

இதுவும் தயாகமும் லயபபும் உபஸாககமு மாயத் தர்பரகாரமாயிருக்கையாலே, அதில தயாகவேஷத்தை முநதற அருளிச்செய்கிறா

மு—(200) தயாகமாவது - 3 உகதோபாயங்களை அநுஸந்தித்து, ஸுகதிகையிலே ரஜதபுத்தி பண்ணுவாரைப் போலேயும் விபரீததிஸாகமநம் பண்ணுவாரைப்போலேயும் அநுபாயங்களிலே உபாயபுத்திபண்ணினோமென்கிற புத்திவிஸேஷத்தோடே தயஜிகை

(வயா) 'தயாகமாவது' என்று தொடங்கி அதாவது - இவ்விடத்திற் சொல்லுகிற தயாகமாவது - கேவலம் விகை அன்று 'கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட உபாயங்கள்'படியை அநுஸந்தித்து, ரஜதமல்லாத ஸுகதிகையிலே ரஜதபுத்தி பண்ணுவாரைப்போலேயும் ஸ்வகாயவித்திக்கு உடலான ஸுகதிகையிலே போக்க கோஷித் ததவிபரீதமான விகை அல்லாத நினைத்துப் பாவாரைப்போலேயும், பகவத்பராபத்யுபாயபேக்ஷரான நாம உபாயமல்லாதவற்றிலே உபாயபுத்தி பண்ணினாலும் என்கிற புத்திவிஸேஷத்தோடே விகை யென்றபடி

இனி, உபஸாககாத்தத்தை அருளிச்செய்கிறா

---

1. அதாம ஸபதவாசயங்கள் - அதாமமென்ற சொல்லாற் சொல்லத்தக்கவை 2 இவற்றை - காமயோகாதி உபாயங்களை 3 உகதஉபாயங்கள் - கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட உபாயங்கள்

மூ — (உ0க) ‘பரி’ என்கிற உபஸாககத்தாலே-பாதகாதிகளை விடுமாபோடேலே 1 ருசி 2 வாஸனைகளோடும் லஜாஜைமீயாடுங்கூட 3 மறுவலிடாதபடி விடவேணுமென்கிறது.

(வ்யா.) ‘பரி என்கிற’ என்று தொடங்கி அதாவது-‘பரி ஸாகலயே’ என்று ஸாகலயபரமாகக் கொள்ளுமளவில் அது ஸாவஸபதத்திலே உகதமாக்கையிலே அபேகித மல்லாமையாலே, மிகுதககு வாசகமான பரியென்கிற இந்த 4 உபஸாககத்தாலே (கஎக) “உபஸாஹத்யாவஸாராவாநம் வெயாஹுஹுஹுஹு” [பரஹ்மஹதயாஸாராபாநம் ஸதேயம் குாவககநாகம்] என்கிற பாதகங்கள் முதலானவற்றை விடுமளவில் அவற்றில் புநரநவயத்தககு உறுப்பான ருசிவாஸனைகளோடேகூட ‘நாம இதைச செயவதே’ என்கிற லஜாஸஹிதஞயககொண்டு விடுமாபோலே, (கஎஉ) “சயவாதக லீதஹு” [அத பாதகபீதஸ தவம்] என்று தாமதவதை பாதகமாகச் சொன்ன உபாயாந்தரங்களை விடுமளவில் புத்திபூவகமாக அவற்றிலே பரவாததிகைககு உறுப்பான ருசியும் அபுத்திபூவகமாகி மூளுகைககு உறுப்பான வாஸனையும் ஆகிர அவற்றோடேகூட 5 ‘பகவதேகஸாதாதைகவேஷ மான ஸவஸவருபத்துககு 6 அதயநத விருத்தமானவற்றை நாம செயவதே’ என்கிற லஜாஸஹிதஞயககொண்டு மீளவும் அவற்றில் அநவயம் வாராதபடி விடவேண்டுமென்று சொல்லுகிறது என்கை

2 ருசி - புத்திபூவகமாக ஒருவரின் இதரவகுடசுறும் கண்ணாண்ட 2 வாஸனை ஒன்றைச்செயவதிலே மீளாமலெருட்டிலும் பழ-பக்தால் அபுத்திபூவகமாக அந்த காழிலில் மூளம் காணமானது 3 மறுவலித்தல் - மீண்டும் அச்செயலில் சம்பந்தமுண்டாகல் 4 உபஸாககமாவது - வண்க்குமுனைவந்து அதனை விசேஷித்ததற்குப் பிறகு ‘பரியகயஜம்’ என்ற உத்தேசம், தயஜ’ என்கிற தாதுவககு [வினைககு] முனைவந்து அதனை விசேஷித்தலால், ‘பரி’-உபஸாககமாம், இந்தப்பரிக்கு - ஸாகலயம் மிகுதி என்று இருபொருளுண்டு ஸாகலயமாவது-ஸகலமுமாகக் ஸாகலயமென்ற பொருளைக் கொண்டால், ஸகலத்தையும் விட்டி என்று கருத்தாகி, ‘ஸாவதாமாந’ என்ற இடத்து ஸாவசபத்ததாருகூறியதையே கூறியதா மாதலால் அப்பொருளைவிட்டு, மிகுதி யென்ற பொருளைக் கொள்ளவேணுமென்றபடி 5 பகவதேகஸாதனைகவேஷம் - பகவதக - பகவானொருவனையே, ஸாதநதா - உபாயமாகக்கொள்ளுதலையே, ஏகவேஷம் - முக்கியஸவருபமாகவுடைய 6 அதயநதவிருத்தமானவற்றை - மிகவும் மாறுபட்டனவான உபாயாந்தரங்களை

இனி, 'லயப' ஆதத்ததை அருளிச்செய்கிறா

மு — (202) லயப்பாலே, 'ஸநாத்வாபுஞ்ஜீத' என னுமாபோலே உபாயாந்தரங்களைவிடே பற்றவே னும எனகிறது

(வயா.) 'லயப்பாலே' என்று தொடங்கி அதாவது - 'த்யஜ்ய' எனகிற 1 லயப்பாலே (கஎங) 'ஹுக்ஷாபாந்ராயணஹரெசு' [புகத வா சாநதராயணமசரேத] என னுமாபோலனறிககே, (கஎச) 'ஸநாத்வாபுஞ்ஜீத' [ஸநாத வாபுஞ்ஜீத] எனகிற விதி 'புஜிக்ருமளவில ஸநாநமபணணியே புஜிக்ருமளவில' எனகிற 2 நியமத்தைச் சொல்லுமா போலே, வித்தோபாயத்தைப் பரிகரணிக்ருமளவில தபாஜ்யமான உபாயாந்தரங்களை தயஜித்தே பரிகரணிக்ருமளவிலமெனகிற நியமத்தைச் சொல்லுகிறது எனகை

இப்படி விடேபற்றவேணு மெனகிற இதன் கருத்தை அருளிச்செய்கிறா

மு — (203) 'சசால சாபஞ்ச முமோச வீரஃ' என்கிறபடியே இவை அநுபாயங்களானமாதர மனறிக்ருகாலகட்டு எனகிறது

(வயா) 'சசால' என்று தொடங்கி அதாவது - (கஎங) 'யோவஜ்ஜ வா தாஸநிவஹிவாதா ஹுக்ஷாஹநாவிவாஹராஜா | ஸுராஜி ஷாணாஹிஹதொ ஹுஸாத் | ஸுஹா வாவஹுஹொஹவீரஃ' [யோவஜ்ஜபாகாஸநிவநிபாதாந நக்ஷாபேநாபிசசாலராஜா—ஸ்ராம பாண்பிஹதோ பருஸாததஸ சசாலசாபஞ்சமுமோசவீரஃ] எனகிற ஸிலோகத்தில் ராவணன் ராம ஸரங்களால் மிகவும் 3 ஈடுபட்டு நிலை

1 'த்யஜ்ய' எனகிற இடத்தில் வந்துள்ள யகரம் - லயப என்ற விருதியென்று வடமொழிவயாக்கணத்தா லேற்படும 2 புஜித்தலென்பது பசியுள்ளவனுக்குத் தானே ஊண்டாகு மாதலால் விதிக்கவேண்டுமெனில், ஆகவே, புஜித்தலேற்பட்டுவிட்டதனால் அதற்கு அங்கமாக ஸநாநஞ்செய்யவேண்டுமென்பதைத் தெரிவிப்பதற்காகவே 'ஸநாத்வாபுஞ்ஜீத' எனபது வந்துள்ளது. 'புகத வா சாநதராயணமசரேத' என்ற இடத்திலோ சாநதராயணஞ் செய்யவேண்டுமென்பது இந்த விதியினாலேயே யேற்படுதலால், புகதவா எனபது சாநதராயணகரணத்துக்குக் காரணமாம் 3 ஈடுபட்டு - அடிபட்டு நிலைகலங்கி - இருந்தவிடமவிட்டு

கலங்கிப்போகப்பாதத வளவிலும கையில விலவிருகரு மளவும பெரு
 மாள போகவொட்டாமையாலே பின்பு போகட்டவிலவ கையில் இரு
 நதபோது 1 பரதிபக்ஷ ஜபததுக்கு ஸாத்மகாத மாதர மனறிககே
 (கள்ள) “மதுநாநுஜாநாமி” [கச்சாதுஜாநாமி] என்று பின்புபண்ணின்
 அநமதி. பெருமாள் அப்போது பண்ணக்காணுமையாலே போகவு
 மொணறுதபடி 2 காலகட்டானமையைச் சொல்லுகிறபடியே, உபா
 யாதகரங்குளான இவற்றிலே 3 ஈஷதஅநவயம் கிடக்கும இவை
 4 பேற்றுகு ஸாத்மகாதமாதர மனறிககே பேற்றுகு பரதிபந
 தகமாயத தலைககட்டு மென்றபடி

இன்னமும், இவற்றில் அநவயம் இழவுக்கு உடலாமென்னு
 மத்தை ஸதருஷ்டாநதமாக அருளிச்செய்கிறார்

ஸ்ரீ—(20ச) சகரவாததியைப்போலே இழக்கைக
 குறுப்பி.

(வயா) ‘சகரவாததியைப்போலே இழக்கைக்கு உறுப்பி’ என்று
 அதாவது—முன்பே வரபாதாததைப் பண்ணிவைத்து இப்போதாக
 மறுக்கவொண்ண தென்று 5. ஆபாஸமான ஸதயதாமத்தைப்பற்றி
 கினறு (கள்ள) “ரோரோவிமஹவாந்ஸி” [ராமோவிகரஹவாந்ஸி]
 எனகிற பெருமானோடே கூடி வாழ இருநத பேற்றை யிழந்த சகர
 வாததியைப்போலே ஆபாஸமான உபாயாதகரங்குளிலே அநவயித்து
 நிறையாகிறது—(கள்ள) “கூஷ்டயஸிஸ்தாநாதந” [கருஷணம தா
 மம் ஸநாதநம்] என்று ஸநாதநதாமமான பகவதவிஷயத்தோடே கூடி
 வாழுகையாகிற பேற்றை இழக்கைக்கு உறுப்பாயினிடு மென்கை

இனி, இவகுச்சொன்ன ஸாவதாம பரிதயாகத்தின் கருத்து அறி
 யாதார சொல்லும் தூஷணத்தைப் பரிஹரிகைக்காக ததபக்ஷத்தை
 6 உதேக்ஷிக்கிறார்

ஸ்ரீ—(20ரு) ஸாவதாமங்களைபுமவிட்டு எ ன னு
 சொல்லுகையாலே சிலா ‘அதாமங்குள புகுரும’ என
 ரு14ள்:

1 பரதிபக்ஷஜயம் - சீதிராளியைஜயித்தல் 2 காலகட்டு - பரதிபந
 தகம் தடையாயுள்ளது 3 ஈஷதஅநவயம் - சிறிது சம்பநதம் 4 பேற
 மாகு - புருஷாதத்ததுக்கு 5 ஆபாஸமான - (தாமம்போல) மேலநோக்கில்
 தோன்றுவதான 6 உதேக்ஷிக்கிறார் - கிளப்புகிறார், எடுத்துக்கொள்ளுகின்ற
 ரொன்றபடி

(வயா) 'ஸாவதாமங்களையும' என்று தொடங்கி அதாவது - தயாஜயமான தாமநதான 1 'இதம் குரு, இதம் மாகாஹி' என்று 2 விதி நிஷேதாத்மகமா யிருக்கையாலே 'ஸாவதாமங்களையுமவிட்டு' என்று சொல்லுகையாலே 3 விஹிதாநுஷ்டாநத்தோபாதி 'நிஷித்தபரிஹார' மும் ஒக்கத் தள்ளுண்ணு மளவில, அடைத்த கதவைத் திறந்தால் 4 நிஹிந பதாநதங்கள் புகுருமாபோலே அநாமங்களான 'நிஷித்தப் பரருவகதிகள் புகுரு மென்று சிலா சொன்னாகளுனகை அததைப் பரிஹரிக்கிறா

மு — (20௬) அது கூடாது; 'அநாமங்களைச் செய' என்று சொல்லாண்மையாலே.

(வயா) 'அதுகூடாது அநாமங்களைச் செய என்று சொல்லா மையாலே' என்று அதாவது - ஸாவதாமங்களையும விடச் சொன்ன இததால் அநாமங்கள் புகுரு மென்கிற இது, ஸம்பவியாத், தாமங் களை விடச்சொன்ன மாதர மொழிய அநாமங்களைச் செய்யென்று சொல்லாமையாலே யென்கை

'அதாமநிவருத்தியும் தாமஸபதவாசய மாகையாலே, அததை விடச் சொன்னால், அநாமத்தைச் செய யென்னுமிடம் 6 ஆதீதாத உகதமாகாதோ' என்கிற 7 பரதிவாதயுகதியை அநுவதிக்கிறா

மு — (20௭) 'தன்னடையே சொல்லிறருகாதோ?' என்கில், —

(வயா) 'தன்னடையே சொல்லிறருகாதோ வென்னில்' என்று அதுகரு உகதரம் அருளிச்செய்கிறா

மு — (20௮) ஆகாது, தாமஸபதம் அநாமநிவருத் தியைக காட்டாமையாலே

1 இதம் குரு - இணைச்செய இதம் மாகாஹி - இதைச்செய்யாதே 2 விதி ஆதம்கம் - உடன்பாட்டேவல வடிவானது - நிஷேத ஆதம்கம் - எதிர மறையேவலவடிவானது 3 விஹித அநுஷ்டாநத்து ஒபாதி - சாஸகிரத்தில விதிக்கவற்றை அநுஷ்டித்தல்போலவே நிஷித்த பரிஹாரமும் - சாஸகிரக கிறசெய்யவேண்டா என்று நிஷேதிக்கப்பட்டுள்ளவற்றை விட்டிதலும் ஒக்க ஒருசேர 4 நிஹிநபதாநதம் - இழிநதப்பொருள் சுவாஹம்போன றவை 5 நிஷித்த டரவருத்திகள் - நிஷேதிக்கப்பட்ட அநாம வயாபாரங்கள் 6 ஆததாத உகதம் - கருத்துப்பொருளாற் சொல்லப்பட்டது 7 பரதிவாதி உகதி - பரதிவாயினபேச்சு

(வ்யா) 'ஆகாது, தாமஸபதம் அதாம் நிவருததியைக காடா மையாலே' என்று அதாவது - 1 தாமங்களை விடச்சொன்ன இததால், 'அதாமங்களைச் செய' எனனும் இடம் தன்னையே சொல்லிறற காது, தாமஸபதம் 2 அதாமநிவருதயாதி அங்கஸஹிதமாயப பரதாந மாயிரநுதுள்ள விஹிதாநுஷ்டாநத்தைக காட்டும் தொழிய, ஸாமாந பேர அதாமநிவருததிமாதரத்தைக காட்டாமையாலே யென்கை

'அதாமநிவருததிக்கு தாமஸபத வாசயதவம் முகபமாக இல்லே யே பாகிலும், ஸாவஸபத 3 ஸாஹிதயததாலே தாம ஸபதம் 1 விஸே ஷண்பூதமான இதுதன்னையுங் காட்டாதோ?' எனன, அருளிச செய்கிரா

பு—(உருக) காட்டினாலும், அததை ஒழிநதவற றைச சொல்லிறறா மிததனை.

(வ்யா.) 'காட்டினாலும்' என்று தொடங்கி அதாவது = அப படி 3; காட்டிறறாகிலும், அது இவவிடத்தில் 5 விவக்ஷிதம் அல்லாமை யாலே, அததையொழிநத 6 விஹிதாநுஷ்டாநரூப தாமங்களானவற றைச சொல்லிறறா மிததனை யென்கை

'இங்ஙன ஒதுக்குகிறது என்கொண்டு?' எனன, அருளிச்செய் கிரா

1 தாமம் - விதித்தனசெயதலும் விலக்கியவறறைததயாதலு மென இடங்கையாகப் பகுக்கப்பட்டிருநதாலும், தாமத்தை விடச்சொன்ன இடத் தில் பரவருததிரூபமான தாமத்தைத் தவிரவேண்டுமென்று கருத்துக்கொள்ள வேண்டிய படியாக, நிவருததிரூபமான தாமத்தை விடவேண்டு மென்று கருத்துக் கொள்ளக்கூடாததன்றபடி தாமத்தை விடச்சொன்ன இடத்தில் வ்யகுதநி ரூபமான தாமத்தையும் விடவேண்டு மென்று கருத்துக்கொண்டால்தான் அதாம தத்தையும் செய்யமுடியு ஏற்படுகி 2 அதாமநிவருதயாதி என்ற இடத்தில் ஆதிபதத்தால், பரவருததிரூபமான அங்கங்களைக் கொள்ளவேண்டும். 3 ஸாஹிதயம் - சொசுக்கை 4 விஸேஷண்பூதமான இது தன்னையும் - அதாம நிவருததிரூபமானதாமம் என்று விஸேஷம் மிட்செ"சொல்லப்படவிற தூரத அதாமநிவருததியையும் 5 விவக்ஷிதம் அல்லாமையாலே - வகதாவன கருத துக்கு இசைநத்தலல்லாமையாலே விதித்தோபாயம் நிரூபிக்கமாகக் காராயம் செய்யவல்ல தென்கிறதுக்குக் கொத்தை வராமையாகப் பரவருததிரூபமான தாமம் எதுவும் வேண்டா என்ற கருத்துடன் ஸாவதாமாநபரிதயஜய என்று சொல்லப்பட்டத தவிர, வேறு கருத்திறற சொல்லப்படாமையாலே யெனற படி. 6 விஹிதாநுஷ்டாநம் - விதித்ததையநுஷ்டித்தல்

மூ — (உக0) தனனையும் ஈஸவரனையும் பலத்தை யும் பாரத்தால அவை புகுரவழி இலலை

(வயா) 'தனனையும்' என்று தொடங்கி அதாவது - அதாமா, துஷ்டாநம் ஸேஷிக்கு அநிஷ்டம் ஆகையாலே அவனுக்கு அதிஸய கரணமது ஒழிய அநிஷ்டகரணத்தை சேராதபடியான ஸவஸுபத்தை யுடைய தன்னிப்ப பாரத்தாலும், 1 ஸஹாயாநதர ஸமஸாகக் அஸஹதை யாலே இதத்தலையில் ஸவயதநநிவருத்தி ஒழிய ப்ரவர்த்தகி அம்ஸததில ஒன்றையும் பொருத உபாயபூதனை ஈஸவரனைப்பாரத்தாலும், இவ னுடைய பரவருத்திக்கு பலம் அவனுடைய டரீதி யாகையாலே தாத ருஸமான பலத்தைப் பாரத்தாலும், இம்மூன்றுக்கும் விருத்தநகரான அவை புகுரவழி இல்லையென்கை ஆகையால், தாமஸீபதம் அதாம் நிவருத்தியைக் 2 காட்டிறுக்கிலும், அததை ஒழிந்தவற்றைச் சொல் லிறுக்கக் கொள்ளவேணுமென்று கருத்து

ஆக, கவிதியபநாதத்ததை அருளிச்செய்தா ராயிறறு

அநந்தரம் தருதீயபத்ததை உபாதாநம் பண்ணுகிறா

மூ — (உகக) மாம = ஸாவரக்ஷகனாய், உனக்குக்கை யாளாய், உன்னிசைவுபாரத்து, உன தோஷத்தைப் போகயமாகக் கொண்டு, உனக்குப்புகதலாய், நாசுமோ போலே சோபபாரே பிர்க்குப் போதும விடமாட்டாதே. ரக்ஷிக்கற என்னை

(வயா) 'மாம' என்று அதுக்கு அநந்தம் அருளிச்செய்கிறா 'ஸாவரக்ஷகனாய்' என்று தொடங்கி அதாவது - 'நமமுடைய ரக்ஷணம் இவன்பண்ணுமோ? பண்ணுனோ?' என்று ஸமஸயிக்கவேண்டாதபடி ஸாவருடைய பும ரக்ஷணத்திலே தீக்ஷிதனாய், 'தீனபெருமமையையும் நம மெறுமையையும் பாரத்து நமமோடு 3 கலப்புஅற்று இருக்குமோ?' என்ன வேண்டாதபடி (களக்) 'ஸெநயொருமயொழியெய்யொம் ஸாவய' [ஸேநயொருபயோமதயே ரதமஸதாபய] என்று எவிக் காராயன்கொள்ளலாமபடி உனக்குக் கையாளாய், உன்னை ரக்ஷிக்கையில்

1 ஸஹாயாநதரஸமஸாகக் அஸஹதை - வேறு ஒரு உதவியின ஸமபந தத்தைப் பொருமை 2 காட்டிறுக்கிலும் - மறறையிடத்திற காட்டினாலும் - இந்த இடத்திலேயென்று வருவித்துக்கொள்க 3 கலப்பு அற்று இருத்தல் - சோத்து ஒதுங்கி யிருத்தல்.

உண்டான நசையாலே (கஅ) “ரக்ஷ்யாவெக்ஷாம் ப்ரதீக்ஷதே” [ரக்ஷ்யாடேக்ஷாம் பரதீக்ஷதே] என்கிறபடியே 1 ரக்ஷயத் தனை உன 2 இசைவுபாரதது, ‘நவ குறநவ கண்டு இகழுமோ’ என்று அஞ்ச வேண்டாதபடி 3 அஸத்தான நேலகாருணயதாமாதா தியாகுலனான உனதேஷ்த்ததைப் போசயமாகக்கொண்டு, 4 அஸரணயஸரணயனாகையாலே நீயும் பிறரும் உனக்குத் தஞ்சமலலாத தஸையில் ஒதுங்க லாமபடியான 5 புகலாய், ஸைதபமேளவபாவமான ஜலம் 6 ஓளஷணய ததைப் பஜிக்குமாபோலே 7 அபராதக்ஷாமணம் பணணி கடிப்பிக்கும் புருஷகாரபூதரே * “தாமரையாளாகிலும் 8 சித்குரைக்குமேல்” என்கிறபடியே குறந்ததைக்காட்டி அகற்றும்போதும், விடக்ஷமன்ன றிககே * “என்னடியா ரதுசெய்யா” என்று 9 மறுதலித்தது ஒரு தலைநின்று ரக்ஷிக்கும் எனனை எனகை

‘மாட’ என்று விபவரூபத்தைக் காட்டுகையாலே, வயாவாதிக் கப்படுகிறவற்றை அருளிச்செய்கிறா

மு—(உகஉ) இததால் பரவயூஹங்களையும், தேவ தாததர்யாம்தவததையும் தவிராககிறது.

(வயா) ‘இததால்’ என்று தொடங்கி அதாவது ‘எனனை’ என்று அவதரித்துக் கண்ணுக்கு இலக்காய் அணுகுகிறகிற தனனை 10 வரணீ யனாகச் சொன்ன இததாலே 11 தேஸவீபரகருஷ்டதையாலே காண வாகிட்டவும் ஒண்ணுதபடியிருக்கிற பரவயூஹங்களைபுர 12 அஸாதா

1 ரக்ஷயபூதன - ரக்ஷிக்கப்பட்டததக்ஷனனவன 2 இசைவு சமமதம். 3 அஸநாந - ஸநேஹ காருணயங்களுக்க இடமல்லாவிடத்திலே (ஸதருபக்ஷத் தில), ஸநேஹ காருணய - ஸநேஹமெனன கருணைமெனன இவற்றாலே, தாம் - க்ஷத்திரிய தாம்(மாகிய ஸதருவத்திலே) அதாம் நியா - அதாம் மெனகிற புத்தியினாலே, அருஷ - வியாகுலப்பபட்டவன 4 அஸரணய ஸரணயன - தஞ்சமாக எவரையும் இல்லாதவாகடக்குத் தஞ்சமாகுபவன 5 புகல - தஞ்சம் 6 இதுஎமபெருமானுடையகருபாகுணத்ததைப்பற்றச்சொல்லு கின்றது ஓளஷணயததைப் பஜித்தல - சுடுததனமையையடைதல 7. அபராதக்ஷாமணம்பணணி கடிப்பிக்கும் - குறந்ததைப் பொறுக்கும்படிசெய்து (பகவானோடு) சோப்பிக்கிற 8 சித்கு-குறறம் 9 மறுதலித்தது-எகிரிட்டு, ஒருதலைநின்று - ஒருபக்ஷமாகஇருந்து 10 வரணீயன - ஸரணமாக வரிககத் தருந்தவன 11 தேஸவீபரகருஷ்டதை - தூரமான தேஸத்திலிருப்பவ னாகை யென்றபடி 12 அஸாதாரணவிகாஹபுகதம் - தனக்கு என்று விஸே ஷமாகவுள்ள திருமேனியோடே கூடியது

ரண விகரஹபுக்தமனறிககே உபாயாதர திஷ்டாதகு உததேஸஹ
மாயிருக்கிற அகநி இந்தராதி தேவதாநதீயாமிதவததையும் 1 வயா
வாததிககிறது என்கை.

தாமங்களை யெல்லாம் விட்டுத் தன்னைப் பற்றச்சொல்லுகையாலே
2 பவிதமானதொரு அதத்த விலேஷத்தை அருளிச்செய்கிறார்¹

பு — (உகந்) தாமஸமஸதூபநம் பண்ணப்பிறந
தவனதானே 'ஸாவதாமங்கலையும் விட்டு என்னைப்
பற்று' என்கையாலே ஸாக்ஷாத் தாமம் தானே யென
கிறது

(வயா) 'தாமஸமஸதூபநம்' என்று தொடங்கி, அதாவது-
(கஅக) 'யேஜுஸாஸூவநாமுடாயஸாஸூவரீயம்மெயம்மெ' [தாம
ஸமஸதூபநாததாயஸமபவாமிபுகேயுகே] என்கிறபடியே ஸ்வபராபு
திக்கு உடலான தாமத்தை ஸததாபிப்பதாகப் பிறந்தவனதானே 'ஸாவ
தாமாந் ரிதயஜ்ய' என்று 'மோக்ஷஸாதூதயா ஸாஸதரவீதநுகளான
ஸாவதாமங்கலையும் விட்டு என்னைப்பற்று' என்று சொல்லுகையாலே,
அவை 4 ஸாக்ஷாத் தாமங்களன்று, 5 ஸதூபநீயமான ஸாக்ஷாத் தா
மம் (கஅஉ) 'க்யேஷ்யேஜுஸாஸூவநாமு' [கருஷ்ணமதாமஸநாத
நம்] என்று ஸாதநதாமமான தானே யென்னுமிடம் சொல்லுகிறது
என்கை.

'இததால என சொல்லுகிறது?' எனன, அருளிச்செய்கிறார்

பு — (உகச) இததால, விட்ட ஸாதநங்களில் ஏற்
றஞ் சொல்லுகிறது

(வயா) 'இததால விட்ட 6 ஸாதநங்களில் ஏற்றஞ் சொல்லுகிறது'
என்று அதாவது-இப்படிச்சொன்ன இததால, கீழ் விட்ட ஸாதநங்க
ளிற காட்டில் இந்த ஸாதநத்துக்கு உண்டான ஏற்றஞ் சொல்லுகிறது
என்கை

'அதுதான் எது?' எனன, அருளிச்செய்கிறார்

1 வயாவாததிககிறது - தவிரககிறது 2 பவிதம் - கருத்தாக ஏற்பட்
டது 3 ஸவபராபதிக்கு உடலானதாமத்தை - தன்னை யுடவதற்கு ஸாதன
மான தாமத்தை 4. ஸாக்ஷாத் தாமம் - தான நேரே பயனைக்கொடுக்குநதாமம்.
5 ஸதூபநீயம் - நிலைநாட்டுதற்கு உரியது 6 ஸாதநம் - உபாயம்

மு — (உகடு) அதாவது - ஸித்தமாய, பரமசேதநமாய, ஸாவஸுகதியாய, நிரபாயமாய, பராபதமாய, ஸஹாயாநதநிரபேக்ஷமாயிருக்கை

(வயா) 'அதாவது' என்று தொடங்கி இததால், சீழ்விட்ட ஸாதகங்களிற் காட்டில் இதுககு ஏற்றமாவது - 1 சேதநபரவருத்தியாலே தனஸ்வரூபவித்தியாமபய யிருக்கையனறிககே 2 ஸநாதந தாமமாகையாலே வித்ததாய், (கஅசு) 'யஸ்வரூபவித்தியாலே' [யஸ்வரூபவித்தியாலே] இதயாதிகளற் செல்லுகிற 3 ஸாவஜஞ்விஷயமாகையாலே பரமசேதநமாய, (கஅசு) 'வாராஸ்யஸகிவிஷயவ்யவாஸ்யதே' [பரமஸயஸகிவிஷயவ்யவாஸ்யதே] என்கிறபடியே 4 ஸாவஸுகதியாய், 5 சேதநஸாதபமாய, நடுவே அபாயங்கள் புகுருக்கைக்கு அவகாஸமுண்டாமபடி யிருக்கையனறிககே வித்தவஸதுவா யிருக்கையாலே நிரபாயமாய, பரதநதான இச்சேதநனுடைய ஸவரூபத்துக்கு 6 அபராபதமாயிராதே பராபதமாய, சீழ்செனன பரமசேதநதவாதிசளாலே ஸஹாயாநதநிரபேக்ஷமாயிருக்கை யெனறபடி

இந்த 7. ஸஹாயாநதநிரபேக்ஷதவத்தை ஸஹேதுகமாக ஸநாபிக்கிறா

மு — (உககூ) மறறை உபாயங்கள் ஸாந்யங்களாகையாலே, ஸவரூப ஸித்ததியில சேதநனை அபேக்ஷித்திருக்கசம், அச்சேதநங்களுமாய அஸகதங்களுமாயிருக்கையாலே காரயஸித்ததியில ஸாவரணை அபேக்ஷித்திருக்கும இந்த உபாயம் அவற்றுககு ஏதிரத்தடடா யிருக்கையாலே, இதநிரபேக்ஷமாயிருக்கும்

(வயா) 'மறறை உபாயங்கள்' என்று தொடங்கி மேலமுன்று வாகயத்தாலே அதாவது - இத்தையொத்த உபாயங்கள் சேதநபரவருத்தியாலே ஸாதிககப்படுமவை யாகையாலே தன்னுடைய ஸவரூபவித்தி

1 சேதநபரவருத்தி - சேதநனுடைய முயற்சி 2 ஸநாதநதாமம் - பழமையாயுள்ள தாமம் 3 ஸாவஜஞ்விஷயம் - ஸாவஜஞ்முன விஷயம் 4 ஸாவஸுகதி - எல்லாவகையான சுகதியையுமுடையது 5 சேதநனுலே ஸாதிககப்படுவதாயின இடையில் விககினங்களுண்டாகும், சேதநனுலே ஸாதிககப்படுவதனாலாகையாலே இது விககினமற்றது எனறபடி, அபாயம் - விககினம். 6 அபராபதம் - தகாதது 7 ஸஹாயாநதநிரபேக்ஷதவம் - வேறொரு துணையை வேண்டாமலிருக்கை

யில 1 ப்ரவருத்திகரணை சேதநனை அபேக்ஷித்திருக்கும், இவனுக்குச் செய்யவேண்டுமெனவ அறிகைக்கும் அதுதன்னைச் செய்து தலைகட்டுகைக்கும் யோகயதையில்லாத அபேக்ஷைகளுமாய அஸகதங்களுமா யிருக்கையாலே, சேதநனுடைய இஷ்டாநிஷ்டபாபதி பரிஹாரரூபமான காரயத்தினுடையவித்தியில் (கஅரு) “ஹேதே உவ்வதே” [பலமத உபபத்தே] என்கிறபடியே 2 பலபரதசீவோபயோகியான ஸாவஸகத்திவாதி உபபத்தியுடையனான ஸவரனை அபேக்ஷித்திருக்கும், இந்த உபாபம் வித்ததவ பரமசேதநவ ஸாவஸகத்திவகங்களாலே அவற்றுக்கு எதிர்த்தா யிருக்கையாலே, அநயநிரபேக்ஷமாயிருக்கு மென்கை

இனி இப்பத்ததிலே ஆஸரயண ஸௌகாய ஆபாதகங்களான குணவிசேஷங்களெல்லாம் பரகாஸிக்கிறபடியை அருளிச்செய்கிறார்

பு — (உகஎ) இதிலே, வாதஸஸஸ ஸ்வாமித்வ ஸௌஸஸ்ய ஸௌஸஸபயங்களுகிற குண விசேஷங்கள் நேராக பரகாஸிக்கிறது.

(வ்யா) ‘இதிலே’ என்று தொடங்கி அதாவது-அதாமபுத்தியாலே தாமத்தினின்றும் நிவருத்தனை அாஜ்ஞாநனுக்குக் குற்றம் பாராதே 4, அபேக்ஷி காரத்தங்களை அருளிச்செய்கையாலே, வாதஸஸயம் பரகாஸிக்கிறது, தன்னுடைய பரதவீததைப் பலகாலும் அருளிச்செய்த அளவன்றிககே அாஜ்ஞாநன பரதயக்ஷிக்குமபடி பண்ணுகையாலே, ஸ்வாமித்வம் பரகாஸிக்கிறது, (கஅசு) “ஹேக்ஷணஹேயாடிவ” [ஹேக்ஷணஹேயாதவ] என்று அாஜ்ஞாநன தானே சொல்லுமபடி இவனோடே கலந்து பரிமாறுகையாலே, ஸௌஸஸயம் ப்ரகாஸிக்கிறது, அபராகருதமான திருமேனியைக் கண்ணுக்கு இலக்காமபடி பண்ணுகையாலே, ஸௌஸஸபயம் பரகாஸிக்கிறது என்கை “குணவிசேஷங்கள்” என்றது, ஆஸரயணத்துக்கு அபேக்ஷிதங்களானவையென்று தோற்றுக்கைக்காக, ‘நேராகபரகாஸிக்கிறது’ என்றது, ஸபுடமாக பரகாஸிக்கிற தென்றபடி

1. ப்ரவருத்திகரண - முயற்சியைச் செய்பவன் 2. பலபரதவ உபயோகியான - பயனைக் கொடுப்பவனாதற்கு உதவியாளி ஸாவஸகத்திவ என்கிற இடத்திலுள்ள ஆதிஸுபத்தத்தாலே ஸாவஜ்ஞுதவாதிகளைக் கொள்ளலாம் 3. உபபத்தி தகுதி, யோகயதை 4 அபேக்ஷிதாததம் - தேஹாதம் விவேகம் முதல் பரபத்தி வரையிலும்

இவை எல்லாவற்றிலும் வைத்துக்கொண்டு, மிகவும் அபேக்ஷிதம் ஸௌஸ்யமாகையாலே, அவகாபரபயுகதமான ஸௌஸ்யத்தாவன்றிக் கே 1 ஸாரத்யேவஸத்திதருயநிறகிற ஸௌஸ்யஅத்யஸயத்தைத் தாஸ்யிபிததமையை அருளிச்செய்கிறா

மு—(2கஅ) கையும் உழவுகோலும், பிடித்த சிறுவாயகசயிறும், வேதநாதுளரிதுஸரிதமான கிருக்குழலும், தேருகஞ்சீழே நாற்றின் திருவடிகளுமாய் நிற்கிற ஸாரத்யவேஷத்தை 'மாம' என்று காட்டுகிறான்

(வயா) 'கையும் உழவுகோலும்' என்று, தொடங்கி அதாவது - குதிரைகளைப் பேரேரித்து நடத்துகைக்காகத் திருக்கையிலே நிரித்த உழவுகோலும், அவற்றை 3 இடவாய வலவாயத்திருப்புகைக்காகவும் நிறுத்தருளவேணமும் இடத்திலே தாங்கி நிறுத்துகைக்காகவும் பிடித்தசிறுவாயகசயிறும், திருமுடியில் 4 ஒன்று ஆசகாசியாமல நிற்கையாலே ஸௌஸ்யமாகையாலே புழுதிபுட்டைத் திருக்குழலும், *‘தோகடவிய பெருமான்களைகழல்’ என்கிறபடியே, சாததன் சிறுசதவகையுந் தானுமாகத் தேருகஞ்சீழே 5. நாற்றின் திருவடிகளுமாய் நிற்கிற ஸாரத்யவேஷத்தை 'என்னை' என்று காட்டுகிறான் என்கை.

ஆக, தருத்யபதாத்தத்தை அருளிச்செய்தாராயிற்று. அநந்தரம், சதூதத்தத்தை உபாதாநம் பண்ணுகிறா

மு—(2கக) ஏகம்

(வயா) ஏகம் என்று அதுக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறா

மு—(2உ0) இந்த ஏகஸபதம் ஸதநாநபரமானததாலே அவதாரணாதத்தத்தைக் காட்டுகிறது.

(வயா) 'இந்த ஏகஸபதம்' என்று தொடங்கி அதாவது - இவ்வுபாயவ்யஸேஷத்தைச் சொல்லும் இடங்களிலே பலவிடங்களிலும் 6 அவதாரணப் பரயோகம் உண்டாகையாலே, உகாரம்போலே இந்த ஏகஸபதமும் ஸதநாநபரமானததாலே அவதாரணமாகிற் அர்த்தத்தைக் காட்டுகிறது என்கை

1 ஸாரத்யே அவஸத்திதன் - தேரையோடடுதலில் நிலநின்றவன். 2. உழவுகோல - குதிரையைத் தூண்டுகோலு 3 இடவாய வலவாய - இடப்பக்க வலப்பக்கங்களில் 4 ஒன்று ஆசகாசியாமல - எதுவும் மறைக்காமல் 5 நாற்றின் - தொங்கவிட்ட 6 அவதாரணபரயோகம் - தேற்றப்பொருளைக் காட்டுகிற சொல்லின் பரயோகம்.

*திருவாய - ஈ - சு - க0

1 இவ்வுபாயத்தை நிாததேஸிதத அநந்தரம் அவதாரணபர யோகம் பண்ணின் வசநங்கள் பலவற்றையும் இதுக்கு உதாஹரணமாக அருளிச்செய்கிறார்

மு—(உஉக) “மாமேவ யே பரபதமீந்தே”, “தமே வசாதயம்”, “தவமேவோபாயபூதோமே பவ”, *ஆறெனக்கு நினபாதமேசாணுகததந்தொழிந்தாய” என்று 2 சொல்லுகிறபடியே

(வயா.) ‘மாமேவ’ என்று தொடங்கி அதாவது - (கஅஎ), “ஹேரெவ யெ புவஷ்யெ” [மாமேவ யே பரபதயந்தே] என்று என்னையே யாவாசிலா பரபததிபண்ணுகிறார்கள் என்றும், (கஅஅ), “தரெவவாஷ்யெவாஷ்யெ புவஷ்யெ” [தமேவசாதயம் புருஷம் பரபதயே] என்று ஆதயன அநதப புருஷனையே பரபததிபண்ணுகிறேன் என்றும், (கஅக) “ஹேரெவோபாயபூதொரெவ” [தவமேவோபாய பூதோமேபவ] என்று நீயே எனக்கு உபாயமாக வேணும் என்றும், “*ஆறெனக்கு நினபாதமே சாணுகத தந்தொழிந்தாய” என்று எனக்கு உபாயந்தருகிற இடத்தில் உன் திருவடிகளை யே உபாயமாகத் தந்தாயென்று சொல்லுகிற இவ்விடங்களில், “மாமேவ” “தமேவ” “தவமேவ” “நினபாதமே” 3 என்று ஸவிகாய வஸது நிாததேஸாநந்தரம் அவதாரணத்தைச் சொல்லுகிற பரகாரத்திலே யென்கை

4 ‘ஏதத வயாவாதயம் எது’ எனன், அருளிச்செய்கிறார்

மு—(உஉஉ) இததால ‘வாஜ’ எனகிற ஸ்வீகாரத்தில உபாயபரவததைத் தவர்க்கிறது

(வயா.) ‘இததால’ என்று தொடங்கி அதாவது-உபாயாநந்தரங்கள வயாவாதயமாமளவில் 5 பெளநருகதயம் பரஸங்குகையாலும்,

1 இவ்விஷயத்தை ஸாதயோபாயத்தை, நிாததேஸிதத அநந்தரம்-சொல்லிற்றகாடமனிறகு 2 சொல்லுகிறபடியே என்று மூலத்திலுள்ள இந்தச் சொல், அவதாரணாததத்தைக் காட்டுகிறது என்று கீழோடே அநவயிக்கும் 3 ஸவிகாயவஸது - உபாயமாகப் பற்றப்படுகிற பொருள் 4 ஏததவயாவாதயம்-அவதாரணாததத்தை யுடைய இந்தக்கசபத்ததால் தவிரக்கப்படத்தருந்தது 5 பெளநருகதயம்பரஸங்கித்தல் - கூறியது கூறவென்ற குறமுண்டாதல் ‘ஸாவதாமாந பரிதயஜய’ என்ற இடத்திலேயே உபாயாநந்தரங்கள தவிரக்கத்தக்கவை யென்று ஏற்பட்டு விடப்படியால் இங்கே ஏகஸபதம் உபாயாநந்தரங்களைத் தவிரக்குமெனன் வெண்ணென்கை.

திருவாய-ச-எ-க 0.

தேவதாரதரங்கள் வயாவாதயமா மரில் 'மாம' என்று அந்நா தாரணகாரத்தைச் சொல்லுகையாலே அது கீழே வித்தமாயகையாலும், இந்த அவதாரத்தால 'வரஜ' என்று மேலசொல்லுகிற 2 ஸவீகாரத்தில் உபாயத்தவத்தைக் கழிக்கிறது என்கை. இந்த 3 ஸவீகாரத்தானும் அநவய வயதிரேகத்தாலே ஸாத்நம் என்று நினைக்கலாயிருக்கையாலே, இதன் ஸாத்நவம் அவஸ்யந கழிக்கவேணுமிதே

4.* 'ஸவீகாராத்நாநொழிய உபாயம் காயகரமாகாமையாலே பேற்றுக்கு இது அவஸ்யம் வேண்டியிருக்க, இதில் உபாயத்தவத்தைக் கழிக்கிறபடிதான் எதுவுமீன? எனன், அநுரிச்செய்கிறா

மு→(உஉ௩) ஸவீகாரத்தானும் அவனாலே வந்தது

(வயா) 'ஸவீகாரத்தானும் அவனாலே வந்தது' என்று அதாவது - ஸவீகாராத்நாம இவனுக்கு அநிஷ்டநிவருத்தியும் இஷ்டபாபதியும் பண்ணுகையாகிற இது அவனாலே ஆற்றப்போலே 6. தத்பூராவியான ஸவீகாரத்தானும் அவனாலே உண்டானது என்கை. இத்தால, ஸவீகாரத்துக்கு 7 உபாயகாரத்தவமொழிய உபாயத்தவம் இல்லே என்றதாயிற்று

1 அஸாதாரணஆகாரம் - அவனுக்கு என்று விசேஷமாக ஏற்பட்டவடிவு விபவத்திலெழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீ கருஷணன் தன்ன 'மாம' என்று சுஉடிக்காட்டுவதால் 'மாமென்று அஸாதாரணகாரத்தைச் சொல்லுகையாலே' என்கிறா 2 ஸவீகாரத்தில் உபாயத்தவத்தை - பகவானைச் சரணமாகப் பற்றுவதென்ற செய்கையே நாமரீடேறுதற்கு உபாயமாகப் பதை 3 அநவயமாவது - ஸவீகார முண்டாலை, மோக்ஷம் வித்திப்பது வயதிரேகமாவது - ஸவீகார மில்லாவிட்டால் மோக்ஷம் வித்தியாமற்போவது ஒன்று இருப்பினதானும் உண்டாய், அதுஇல்லாமற்போனால் தானும் இல்லாமற்போனால் அது அதற்குச் சாதனமென்பது, லோகசித்தம் ஆகவே, இந்த ஸவீகாரம் ஸாத்நமென்று தோன்றுமாதலால் அதனைக்கழிக்க வேண்டியது அவசியமாதலால் ஏகசப்தம் அதைக் கழிக்கின்றதென்க 4 ஸவீகாராத்நாம ஸவீகாரத்திற்குப்பிறகு 5 பேற்றுக்கு - புருஷாதத்தத்துக்கு இது-ஸவீகாரம் 6. தத்பூராவியான - இஷ்டபாபதியையும் அநிஷ்டநிவருத்தியையும் செய்வதற்கு முன்பு உண்டான 7 உபாயகாரத்தவம் - உபாயமான பகவானாலே செய்யப்பட்டதாகுகை சேதநன் பகவானை உபாயமாக ஸவீகரிப்பதற்குக் காரணம் வித்ததோபாயமாக வுள்ள அநதப்பகவானேயென்பதை மேலவாக கியம் விளக்கும்.

* ஸவீகாரமொழிய என்றும் பாடமுண்டு

‘அவனாலே வருகையாவது என?’எனன, அருளிச்செய்கிறா

மீ—(உஉச) ஸ்ருஷ்டயவதாராதி முகத்தாலே
பண்ணின கருஷிபலம்

(வ்யா) ‘ஸருஷ்டி’ என்று தொடங்கி. அதாவது- 1 கரணகளே பரவிதூரையப் போகமோக்ஷஸூநயனாய 2 அசிதவிஸேஷிதனாயக கிடக்கிற தஸையிலே கரணகளேபர 3- விஸிஷ்டனாய ஜஞாநவிகாஸ யுகதனும்படி ஸ்ருஷ்டிதது, * 4 “எதிாக்முழலபுகு” என்கிறபடியே இவனை அங்கீகரிக்கைக்காக அநேகஅவதாரங்களைப்பண்ணி அவத ரித்த இடங்களிலே 5 ஆஸரயண ருசி விஸவாஸ ஜநகமரன் தனகுண சேஷ்டி தாதிகளை பாகாஸிபித்தது இவவழியாலே அவனபண்ணின கருஷியாலே பலித்தது, இதுவென்கை

இவவாதத்ததில் பரமாணம் காட்டுகிறா

மீ—(உஉரு) “அதுவும் அவனதுஇன்னருளே.”

(வ்யா) “அதுவுமவனதினனருளே” என்று. அதாவது-† “உணா வினுமபரோருவனை யவனதருளா லுறறபொருட்டு என்னுணாவினு ளளே யிருத்தினேன” என்று உணாவுமிக்கிருக்கக்கடவரான நிதய ஸூரிக்களுடைய 6 ஸததாதிகளுக்கு நிரவாஹகனை அதவிதியனா வனை அவனுடைய அருளாலே பராபிக்கைக்காக என்னுடைய அபேக்ஷாநபஜநாநதுக்குளளே யிருத்தினேன என்று தமமு டையஸவீகாரத்தை யருளிச்செய்த அநநதரம், † “அதுவுமவனதின னருளே” என்று அநத ஸவீகாரநதானும் அவனுடைய நிரவேதுக

1 கரண களேபர விதூரன - (கை கால முதலிய) உறுபுகுகள உடம்பு எனறஇவறறைபபெருதவன 2 அசித அவிஸேஷிதனாய* - அசித்தைக்காட் டிலும் வேறுபட்டுத் தோனருத்தனாய ஜஞாநவீரனாய எனறபடி 3 விஸி ஷ்டன - கூடினவன 4 எதிாக்முழலபுகு - சேதநன பிறக்குநதோறும் அவ னைத் திருத்திச்சேதத்துக்கொளவதற்காக எதிரான பல அவதாரங்களைக் கொ ண்டி 5. ஆஸரயணருசி - பகவானே ஆஸரயிப்பதில் பிரீதி ஆஸரயண விசவாஸம் - இவனை ஆசரயித்தால் இவன நம்மைக் காப்பாற்றுவனென்ற நம்பிக்கை ஜநகம் - உண்டாகக்குவது தனகுண சேஷ்டிதங்கள் - குணங்களும் செய்கைகளும் 6 ஸததாதிகள் - ஸத்தை முதலியவை, ஸத்தை - ஸதிதி- ஆதிசுபத்ததால் பரவருத்தி முதலானவை கொள்ளப்படும

* திருவா - உ - எ - கூ.

† திருவா - அ - அ - ந

க்ருபையினாலே உண்டானது என்று அழுவாரருள்சொயகையாலே, ஸ்வீகாரமும் அவனுடைய கருஷ்பல மெனப்போ கொள்ளவேண்டிய மெனகை

இப்படி யாகையால் இந்த ஸ்வீகாரத்தில் 1 சரகத நினைக்கக் கடவ னென்கிறார்

மு—(22௬) இதை ஒழியவும் தானே காயஞ் செய்வும் என்று நினைக்கக்கடவன்

(வயா) 'இதையொழியவும் என்று தொடங்கி அதாவது - இந்த ஸ்வீகாரத்திற்கும் தானே கருஷ்பணியைப் பாராளுவன ஆகையாலே, இதக்காக வன்று அவன் நமக்காக சாயஞ்செய்கிறது, இதை ஒழியவும் இவ்வாதமோஜ்யவநகரண தானே நமமுடைய இஷ்டஅநிஷ்டபராபதி பரிஹாரரூபமான காயத்தைச் செய்யுமென்று பரதிபத்தி பண்ணக்கடவ னென்கை

'இப்படி நினைக்கவேண்டுகிறது என' என, அருள்செய்கிறார்

மு—(22௭) அல்லாதபோது உபாயநாபேக்யம் ஜீவியாது

(வயா) 'அல்லாதபோது' என்றதொடங்கி அதாவது - 'இதை யொழியவும் சாயஞ்செய்யுமென்று நினைப்போது, உத்யுமமேட்டிய அனை காயஞ்செய்கைக்கு' என்று நினைக்கும்ளவில், உபாயத்தையுடைய ஸஹாயநதாரைநாபேக்யம் 3 ஜீவிக்கப்பெற்று தென்கை

'ஆனால், இந்த ஸ்வீகாரத்தானது ஆவது' என, அருள் செய்கிறார்

மு—(22௮) இது ஸாவழுகதிபரஸங்கபரிஹாராத் தம், புத்தீஸமாதாநாதத் தம், சைதநயசாயம், ராகபராபதம், ஸவருபநிஷ்டம், அபரதிஷேததத்யாதகம்

(வயா) 'இது' என்று தொடங்கி அதாவது - 'இந்த ஸ்வீகாரம், இதக்கையில் ஒன்றுமின்றிக்கே யிருக்க ஈஸ்வரனதானே உஜ்ஜீவிப்பிக்குமளவில், எல்லாநம் பினை முகதராகவேண்டாவோ?' என

1 சரகத அம் - உபாயதவபுத்தி நீங்க 2 ' பரதிபத்தி - எண்ணம்
3. ஜீவிக்கப்பெறுது - நிலைநிற்காது

கிற ஸாவமுகதிபாஸங்கபரிஹாரததுக்கு உறுபடி; இதுதான், 'நெடுங்காலம் நமமை ரக்ஷியாதவன இன்று நமஸாம் ரக்ஷிக்கு மென்று இருக்கிறது நாம் என்கொண்டு' என்று இவன் தஞ்மபுரமல புத்திஸமா தாநம் பிறந்திருக்கைக்கு உறுபடி, இவன் தான் 'அசேதநமனறிககே சேதந னுகையாலே, 'அவனே உபாயம்' என்கிற அநயவஸாயம் இவன் சைதநயத்தினுடைய காயம், வைதமாக அனறிககே 1 இதில் ரஸ ஜஞ்ஞன் இவனுடைய ராகத்தாலே புராபதமான திது, 2 ஸ்வரூபரீதி ரேகி யனறிசகே ததேகரக்ஷயதவரூபமான ஸ்வரூபத்திலே நிற்குமது; அநாதிகாலம் ஸவரக்ஷணதிகளாலே அவன் பண்ணும் ரக்ஷணத்தை விலக்கிப்போந்த இவன் அது தவிராதமைக்குப் பாகாஸக மென்கை.

இனி, 'மாம்' என்கிற பதத்துக்குக் கீழும், இங்கும்* ஈஸவரனுடைய செயல்களை அருளிச்செய்கிறா

மு—(உஉக) கீழ் தானும் பிறருமான நிலையைக் குலைத்தான், இங்குத் தானும் இவனுமான நிலையைக் குலைக்கிறான்

(வயா) 'கீழ்' என்று தொடங்கி அதாவது - "ஸாவதாமாந பரிதயயு" என்ற இடத்தில் - ஸகலஉபாயங்களுமாயும் விடச் சொல்லுகையாலே, பலபரதஞன் 3. தானும் உபாயாரதரங்களுமாய்க் கூடிநிற்கிற நிலையைக் குலைத்தான், "ஏகம்" என்கிற இடத்தில் ஸவீக்ஷாரத்தில் உபாயப்பாவத்தைக் கழிக்கையாலே, உபாயபூதஞன் தானும்

1 இதில் ரஸஜஞன் - எம்பெருமானையே ஸரணமாகப்பற்றுவதிலுள்ள ருசியை யறிந்தவன் 2 ஸ்வரூப அதிரேகி - ஸ்வரூபத்தைக்காட்டிலும் வேறுபட்டது பகவானுக்கு் ஸேஷப்பட்டு அவனால ரக்ஷய [ரக்ஷிக்கப்படுமது] மான ஆதம்* நான் உன்னையே ஸரணமாகப் புத்திபண்ணுகிறேன் என்பது தன் ஸ்வரூபத்தையே சொன்னதாதல் காண்க 3 ஸ்ரீ கீதையில் சரமஸலோகத்துக்கு முன்பு அருளிச்செய்துள்ள காமம் முதலிய உபாயங்களை யெல்லாம் விலக்கி அவ்வு ரக்ஷகளுக்கே சொன்ன தன்னையே இவ்வு உபாயமாரச் சொன்னதனால், காமாதிகள் உபாயமாமபோது தான் ரக்ஷகளுக்கேவண்டு மென்றநிபப்பநதம் உள்ளதுபோலத் தானே உபாயமாமபோது வேறொரு உபாயம் வேண்டியதில்லை யென்று பெறப்படுதல் காண்க பகவானுகிய தான் அவசியாகநிற்க, உபாயாரதரங்களை அவகமாக இருக்க, இவ்வாறு இரண்டுமே கூடவேண்டு மென்பது - உபாயாரதரங்களைப் பரிகிரஹித்தவாககே யென்றபடி.

* 'மேலும்' என்று பிரத்தி பேதம்

1 தன ஸவீகாரத்தில் உபாயபுத்திபண்ணி நிற்கிற இவனுமான நிலையைக் குலைக்கிற வெனன்கை. உபாயாத்நகங்களைப் பிறா என்றது - *‘உன்னாலல்லால் யாவராலும்’ என்றற்போலே

இனி, ஸாத்ரபுத்தியா இவன் பண்ணும் ஸவீகாரத்தினுடைய தோஷத்தை அருளிச்செய்கிறா

மூ — (உரு0) அவனை இவன் பற்றுமபற்று அஹங்கார காப்பம், அவதயகரம்.

(வயா) ‘அவனை’ என்று தொடங்கி அதாவது-2 நிருபாதிக்காக னுன் அவனை, ததரக்யபூதனுன் இவன், தன ரக்ஷணத்துக்கு உறுப்பாக 3 ஸவீகாரிக்விநி ஸவீகாரம், 4 ஸவகாத்நுதவருப அஹங்கார காப்பமுமாய், 5 பிதாவுக்குப் புதரன் எழுத்து வாங்குமாபோலே 6 அவதயகரமுமா யிருக்கு மென்கை

‘ஆனால், ரக்ஷகமாவது தான் எது?’ என்ன அருளிச்செய்கிறா

மூ — (உருக) அவனுடைய ஸவீகாரமே ரக்ஷகம்.

(வயா) ‘அவனுடைய ஸவீகாரமே ரக்ஷகம்’ என்று. அதாவது 1 இவ்வாத்மாவின்னுடைய ரக்ஷணத்துக்குக் 7 கடவனுன் அவன் ‘இவனை நாம் ரக்ஷிக்கக்கடவோம்’ என்று அபிமானித்துக்கொள்ளுகையாகிற ஸவீகாரமே இவனுக்கு, 8 ரக்ஷகமாயறுவது என்கை

1 தன ஸவீகாரத்தில் உபாயபுத்தி பண்ணிநிற்கிற இவன் ஆன் நிலை - ‘நாம் எம்பெருமானை உபாயமாகப் பற்றினதனால்’ என்று அவன் நமமை ரக்ஷிக்கப்போகிறான்’ என்று தான் ஸரவரனை உபாடமாக ஸவீகரித்ததில் உபாயத்தவ புத்தியைக் கொள்ளுகிற இந்தச் சேதநன் நிலைமை 2 நிருபாதிக்க ரக்ஷகன் - காரணமில்லாமலே (ஸவதஸவீத்தமான பதத்தாலே) ரக்ஷிப்பவன் 3 ஸவீகரிக்விநி ஸவீகாரம் - அவனை உபாய மென்று மாநஸமாக்க கொள்ளுகிற நிலைவு 4 ஸவகாத்நுதவருப அஹங்கார காப்பம் - ‘எம்பெருமானை நமமைப்பாதுகாக்கும்வகையில் நமமைத் தன் திருவடிகளை உபாயமாகப் பற்றுமபடி செய்கதும் ஒருவரை’ என்று நிலைவு கொள்ளாமல், ‘நான் இந்த பரபத்தியை என்னை ரக்ஷித்துக்கொள்ளச் செய்யுதேன்’ என்று எண்ணுகிற இறுமாப்பைத் தன்னிடத்திற் கொண்டது 5 பிதாவுக்குப் புதரன் எழுத்துவாங்குதல் - பிதாவினிடத்திலே ‘நான் உன்னை ரக்ஷிக்கிறேன்’ என்று கையெழுத்திடுமபடி புத்திரன் கையெழுத்துக் கேட்டு வாங்குதல் 6 அவதயகரம் - அவதயத்தைச் செய்வது அவதயம் - பழிப்பு 7 கடவன் - உரியவன் 8 ரக்ஷகமாயறுவது - ரக்ஷகமாகத்தோவது

*திருவாய் ௫, ௮, ௩.

‘சேதநபரவருத்தியில் ஒன்றையும் இவவுபாயம் ஸஹியாது’
என்னுமத்தைத் தெளிவிக்கக்கூகாக, உபாயநீரங்களுக்கும் இவவுபா
யத்துக்கும் உண்டான விஸேஷத்தை அநுரிசெய்கிறா

மு—(உ௬௨) மறறை உபாயங்களுட்கு நிவருத்தி
தோஷம், இதுககு பரவருத்தி தோஷம்

(வயா) ‘மறறை’ என்று தொடங்கி அதாவது-வித்தோபாய
மான இத்தை யொழிந்த உபாயங்களுக்கு 1 சேதநபரவருத்தியாலே
ஸவருபவீததி ஆக வேண்டுகையால், இவனுடைய ஸ்வயதந
விவருத்தி தோஷமாயிருக்கும், இநகஉபாயத்துக்கு, 2. ஸஹாயாந்
தரஸமஸாகம் அஸஹப மாகையாலே, இச்சேதநனுடைபரவருத்தி
என்பது ஒன்றுமே தோஷமாயிருக்கு மென்கை

‘சேதநவபாரம் ஒன்றும் வேண்டா’ எனனுமிடத்துக்கு
பரமானக காட்டுகிறா

மு—(உ௬௩) * ‘சிறறவேண்டா’ *

(வயா) * ‘சிறறவேண்டா’ என்று அதாவது-வித்தோபாய ஸவி
காரஞ் சொல்லுகிற * ‘மறறெனறிலை’ என்கிற பாட்டிலே, * ‘சிறற
வேண்டா’ என்று - ‘சிறறுதல - சிதறுதலாய, பரக்க ஒரு வயாபாரம்
பண்ணவேண்டா’ என்கையாலே, இவவுபாயத்தில் இழியுமவனுக்கு
ஒரு வயாபாரம் பண்ணவேண்டா எனனுமிடஞ் சொல்லிறிறே
யென்கை

இதுதான் இஸஸலோகந்தனக்குள்ளே சொல்லிறறென்கிறா

மு—(உ௬௪) நிவருத்தி, கீழே சொல்லிற்று.

(வயா) ‘நிவருத்தி கீழே சொல்லிறது’ என்று அதாவது-
‘ஸாவதாமாநபரிதயஜய’ என்று - ஸகல பரவருத்தியினுடையவும நிவ
ருத்தியே இவனுக்கு வேண்டுவது எனனுமிடம், கீழே சொல்லிறது
என்கை.

‘ஆனால், உபகாரஸமருதிதான் வேணுமோ? அது 3 உபாயத்தில்
முதலிடாதோ?’ என்ன அருளிச்செய்கிறா

1 சேதநபரவருத்தி - சேதநனுடைய முயற்சி. 2 ஸஹாயாந் தர
ஸாகம் - வேறு ஒரு துணையின சம்பந்தம் 3 உபாயத்தில் முதலிடெல் -
தானே உபாய மென உழங்குமாறு சோதல

* திருவாய. கூ-க-௭.

ழ — (உ௬௫) உபகாரஸம்ருதியும் சைதந்யத்தாலே வந்தது, உபாயத்தில் அந்தாபபவியாது

(வயா) 'உபகாரஸம்ருதியும்' என்று தொடங்கி அதாவது - "எனனை 1 திமனவகெடுதாய" † 2 "மருநி, 6 கோழுமமனமே தந்தாய" இதயாதியாலே இவவுபாயவ்ஷபத்தில் இவன் உண்ணும் உபகாரஸம்ருதியும், இவனுடைப சைதந்யபரபுக ரமாயவந்த தித்தனை, இது உண்டாகையலேபனறே ஸ்வரன காயருசியந்து 3 என்று உட்பதத்தில் உட்புகாது என்கை

ஆக. 4 சதூதத்பதாத்தத்தை அருளிச்செய்தாராயிறு

இனி, பஞ்சமபதத்தை உபாதாம பண்ணுகிறா

ழ — (உ௬௬) ஸரணம் = உபாயமாக

(வயா) 'ஸரணம்' என்று அதுக்கு அந்தம் அருளிச்செய்கிறா, 'உபாயமாக' என்று

அந்தநாதரமங்களாய் 5 காட்டவறறியிருக்க, இவ்விடத்தில் இது, உபாயத்தையே காட்டுகிறமையை ஸம்ஹதுகமாக அருளிச்செய்கிறா

ழ — (உ௬௭) இந்த ஸரணஸபதம்-ரக்ஷிதாவையும் கருஹத்தையும் உபாயத்தையும் காட்டக்கடவதேயாகிலும் இவ்விடத்தில் உபாயத்தையே காட்டுகிறது, கிழோடே சேரவேண்டுகையாலே

(வயா) 'இந்தஸரணஸபதம்' என்று தொடங்கி அதாவது - (ககூ) 'உவாயே மஹாரக்ஷிதோ ஸம்ஸரணத்தியம் - வதுஷெ' [உபாயே கருஹரக்ஷிதரோஸ ஸபதஸஸரணம்தியம்-வாகத்தே] என்கிறபடியே ஸரணஸபதமான இது-ரக்ஷிதாவையும் கருஹத்தையும் உபாயத்தையும் காட்டக்கடவதேயாகிலும், (ககூ) 'ஸாப்ததெனெவ்

ஷ உவாயாரெயெடுகவாவுகம்" [ஸாமபரதமஸைஷ உபாயாதத்தைகவாசகம்] என்கிறபடியே இந்த ஸதஸத்திலே உபாயத்தையே காட்டுகிறது

1 தீமணம் - துஷ்டமனம் 2 மருவித்தொழுதல் - எப்பொழுதுமாகக் கிடமி நிறுது அடிமைசெய்தல் 3. 'என்று' என்பதனினனே நினைக்குமாறு என்று வருவித்துக்கொள்க 4 சதூதத்பதம் - நானகாவது பதம். 5 காட்டவறறு - காட்ட வல்லமையுள்ளது

* திருவாய். உ, எ, அ.

† திருவாய். உ, எ, எ.

ஸாவதாமங்கனையும் விட்டுத் தன்னையேபற்றச்சொல்லுகிற பாகரண மாகையால், 1 கீழோடே சேரவேண்டுகையாலே யெண்ணை

2 'ஆனால், கீழ்ச்சொன்ன ஸாதநாதரபரிதயாகநதானே ஸவீ கராய வஸதுவின் உபாயதவததைத் தோற்றுவிக்குமதா யிருக்க, ஸரணஸபதபரயோகநதான வேணுமோ?' எனினில், - வேணும். பராபகஸமயத்திற்போலே பராபயஸமயத்திலும் 4 நதீநிஸதரணநத ரததில் 5 பலவபரிதயாகமபோலே ஸாதநாதர பரிதயாகம் ஸமாந் மா கையாலே, 6 ததவிசிஷ்டமேயாகிலும் ஸவீகாரமாதரம் வயவசசேதக மாகமாட்டாமையாலே

1 காமாதி உபாயங்களை யெல்லாங் கேட்டு அவை சலபமாகச் செய்யக் கூடியனவல்லவென்றும் ஸவருபவிருத்தமென்றும் நினைத்து 'நாம் கரையே றும் உபாயம் எனனோ?' என்று கவலைகொண்டுள்ள அாஜுநனைக்குறித்து இந் தச் சரமஸிலோகம் அருளிச்செய்யப்படுவதால், அதற்கு ஏற்ப கருஹம் ரக்ஷ க்ஷ எனற பொருளை விட்டு உபாய மென்ற பொருளைக் கொண்டாவதான காமா திகளை உபாயமாகக் கொள்ளுதலே விட்டிடவேணு மென்றிருக்கிற அந்த அா ஜுநனுக்குச் சமாதானஞ் சொல்லுகிற தென்று கீழோடு ஓட்டிவரு மென்றபடி.

2 ஸரணஸபதத்துக்கு பாகரணபலத்தாலே உபாயமென்ற பொருளைக் கொண்டிவரவேண்டிவ தானால், ஸரணஸபத மில்லாமலே 'ஸாவதாமாந பரித யஜ்ய - மாமேகம் - வரஜ்' என்ற இம்மாதத்திரமே சொன்னாலும், பாகரணத் தாலே 'வரஜ்' எனபதற்கு - (உபாயமாகப்) புத்திபண்ணு என்று அாததம் கொண்டு விடலாமே? இந்த ஸரணஸபதம் ஏதுக்கு? என்று ஆகேஷம் அத் தற்கு ஸமாதானம் - எமபெருமானே பராபயமாக [உபேயமாகப்] பற்றும்போ தும், நதியைக் கடந்தவனுக்கு ஓடத்தின் தேவையிலலாததுபோல ஸாதநாத தாங்கன ஒன்றும் வேண்டியதில்லை யாகையால், 'ஸாவதாமாந பரிதயஜ்ய மாம ஏகம் வரஜ்' எனபதற்கு 'எல்லாச்சாதனங்களையும் விட்டு உபேயமாக எமபெ ருமானொருவனையே பற்று என்று பொருள்கொள்ளவும் இடமுண்டாகையால், 'ஸரணம் வரஜ்' எனலாம். 'வரஜ்' என்றமாதத்திரம் விதிக்கும் ஸவீகாரம் - அப படி உபேயமாகப் பற்றுதலே தவிர்க்காது ஆகவே, ஸாவதாமங்களையும்விட்டு உபேயமாக ஸவீகரித்தலே தவிர்ப்பதற்காக 'ஸரணம்' எனபது அவஸ்யம் வேண்டுமென்றபடி. 3 பராபகஸமயம் - எமபெருமானே உபாயமாகப் பற்றுகிற ஸமயம் 4 நதீநிஸதரணம் - நதியைக்கடத்தல் 5 பலவபரிதயாகம் - ஓட ததை விட்டிடுதல் 6. ததவிசிஷ்டமேயாகிலும் - ஸாதநாதர பரிதயாகத் தோடு கூடியதேயானாலும் ஸவீகாரமாதரம் - ஸரணஸபதமில்லாமல் வரஜ் என்பதறை சொல்லப்படும் ஸவீகாரம் வயவசசேதகமாகமாட்டாது - உபேய மாகப் பற்றுதலை விலக்கமாட்டாது

‘அவ்வனஞ்சொல்லலாமோ’ 1 இந்த உபாயாந்தரதயாகம் ஸவீகாரத்துக்கு அவகமாக விதிக்கப்படுகின்ற தாகையாலே, ஸவீகாரயத தினுடைய உபாயதவததைக் காட்டவற முகையால், ஸரணஸபதபர யோகததுக்கு பரயோஜநம் இல்லையே?’ எனினில், -அப்படிச் சொல்ல வொண்ணாது, 2 ஆரத்தமாகவருமதிற காட்டில் ஸாபதமாகச் சொல்லு மது யுகதம் ஆகையாலே, (ககஉ) ‘சூக்சுமவதீபுராஷாடாவி யாநிகுலெயுவு ஸூரஹுகாசு’ [ஆகேஷபதம்பராபதாத ஆபிதாநிகஸ யைவகரஹயதவாத்] என்றிறே பாஷபகாரமும் அருளிச்செய்தது

ஆக, உபாயவாசியான இந்த ஸரணஸபதததாலே இவ்வஸது வுக்கு பராபதயபாஸவீகாரயதவமும் பராபகதயாஸவீகாரயதவமும் உண்டாகையாலே, அதில பராபயதயா ஸவீகாரததை 3 வயவசசே சித்த னாயிறு

இனி, ஷஷ்டபதத்தை உபாதாமபண்ணுகிறா

மு — (உநஅ) வரஜ = புத்திபண்ணு

(வயா) ‘வரஜ’ என்று. அதுக்கு ஆரத்தம் அருளிச்செய்கிறா ‘புத்திபண்ணு’ என்று

அது தன்னை விஸதிகரிகிறா

மு — (உநக) கதயாததமாவது புத்தயாததமாய், அதயவஸி யென்றபடி

(வயா,) ‘கதயாததமாவது’ என்று தொடங்கி அதாவது - * ‘வரஜ கதௌ’ என்கிற தூதுவிலே கதயாததமாய், 4 [கதயாததாபுத்தயாத- தூர்] என்கிற நயாயததாலே, கதயாததமாவது - புத்தயாததமாய், அதயவஸி யென்றபடி யெனகை “இந்தப் புத்தியாகிறது - 5 தயா

1 யதயத ஸூரவகம் தத்தத் ஸாத்நம் - [எது எது அவகதகோடி கூட மபதோ, அது அது உபாயம்] என்ற நியாயத்துக்கு ஏற்ப ‘உரஜ’ என்ற விதிக்கு அவகமாக ‘ஸாவதாமாநபரிதயஜய’ என்று உபாயாந்தரதயாகததைச் சொல்லி யிரு தலால், இங் ‘வரஜ’ என்பதனால் விதிக்கப்படுகிற ஸவீகாரம் உபாய மாகஸவீகரித்தலையே காட்டக்கூடிய தாகையால், இந்த ஸரணஸபதம் வேண டியதிலே யென்று மறுபடியும் ஆகேஷபம் 2 ஆரத்தம் கவருமது - ஆரத் பலததாலே ஸாலஸபடுவது 3 வயவசசேசித்தது - தவிரத்தது 4 கத் யாததா 5 - போதலென்ற பொருளுள்ள வ்னைச்சொறந்ந, புத்தயாததா 6 - அறிதலென்ற பொருளிலும் வரத்தக்கவை இது, ஸவயாகரணாக்ரண நியாயம் 5 தயாஜயகோடியில் உத்தீரணமாய் - விடத்தக்கவை யென்று ஏற்பட்ட உபாயாந்தரங்கனிற சேராததம் உத்தீரணம் - கடந்தது

*யாதா - ஷாஷ்டி

ஜயகோடியில் உதிரீணமாய, உபாயகோடியில் அநதுபரவிஷ்டமாய, பரபகாந்தரபரிதயாக பூவகமாய, பகஷர்க்குதவா நுமதிருபமாய, சைதநயகாரமாய, பராததநாகாபமாய பகவந்நுகவிகாஸஹேது வாய, ஸவ்ருபாநுருபமாய 1 வயபிசாரவிளம்பவிதூமா யிருப்பதொரு அநயவஸாயாதமக ஜனாநவிஸேஷம்” என்று பரநதபடியில் இவ் அருளிச்செய்த இது இவவிடத்திலே அநுஸந்தேயம்

‘ஸாமாநயேந கதிவாசியான இது மாநஸவந்சிககாரிக்ருபமான கதிதரயத்தையும் காட்டவற்றாயிருக்க, மாநஸமான அநயவஸாயமாத ரத்திலே ஓதகக்குகிறது என’ எனன, அருளிச்செய்கிறா

மு — (உசு0) வாசிக காயிகன்களும் இனுககு அபே க்ஷிதங்களா யிருக்கச்செயதேயும், ஜனாநாநீமோக்ஷமா கையாலே மாநஸமான அநுஷ்டாநத்தைச் சொல வுகிறது

(வயா) ‘வாசிக காயிகன்களும்’ என்று தொடங்கி அதாவது-
* “சுந்தையாலுஞ் சொல்லாலுஞ் செய்கையினுலும்” என்கிறபடியே சுரணதரயத்தாலும் உண்டான ஸவீகாரம் 2 அதிகாரபூததிக்கு உட லாகையாலே 3 வரணைகதிருபமான வாசிகமும் அருசலிஆதி ருப டான காயிகமும் இந்த ஸவீகாரத்துக்கு அபேக்ஷிதங்களா யிருக்கச் செயதேயும், “ஜனாநாநீமோக்ஷம்” ஆகையாலே அவையிரண்டையு மொழிய, மாநஸமான அநுஷ்டாநமாதரத்தைச் சொல்லுத் ததெகை

ஆக, பரதிபதம் அாததம் அருளிச்செய்தா ராயிறு

இனி, பூவாதத்ததாற சொல்லுகிற அாதத்ததை அநுவதித்து நிகழ்க்கிறா

மு — (உசுக) ஆக, தயாஜயத்தைச்சொல்லி, தயாக பரகாரத்தைச் சொல்லி, பற்றப்படும உபாயத்தைச் சொல்லி, 4 உபாயநாநீமோக்ஷயாலுஞ்சொல்லி, உபாயத்வஞ் சொல்லி, உபாயஸவீகாரம் சொல்லுகிறது

1, வயபிசாரம் - பயனை விளைக்காமல் தவறிப்போகை 2, அதிகார பூததி-யோகயதைநிறைகை 3 வரணைகதி - ஸரணமாக வரித்ததைச் சொல் லுதல் 4 உபாயநாநீமோக்ஷம் - எம்பெருமானாகிற உபாயம் வேறொருபா யத்தை வேண்டாததாக இருக்கை

(வ்யா) 'ஆக, தயாஜயத்தைசசொல்லி' என்று தொடங்கி அதாவது - ஆக, பூவாரத்தினால் 'ஸாவதாமாந' என்று - தயாஜயத்தைச சொல்லி, 'பரிதயஜய' என்று - தயாகபரகாரத்தைச சொல்லி, 'மாம்' என்று-பறறப்படும உபாயத்தைச சொல்லி, 'ஏகம்' என்று - 1 உபாய நைரபேக்ஷயஞ சொல்லி, 'ஸரணம்' என்று - உபாயதவஞ்சொல்லி, 'வரஜ' என்று - உபாயஸவிகாரஞ சொல்லுகிறது என்கை

அநநதரம, உததராதத்ததுக்கு அாததம் அருளிச்செய்வதாகக் கோலி அதில பரதமபதத்தை உபாதாநம பண்ணுகிறா

மூ—(உசஉ). அஹம.

(வ்யா) 'அஹம்' என்று.

இவ்வுததராதத்ததில் ஈஸவரன செயதருளுகிற அமஸத்தை அருளிச்செய்கிறா

மூ—(உசஉ) ஸவகருதயத்தை அருளிச்செய்கிறான்.

(வ்யா) 2 'ஸவகருதயத்தை அருளிச்செய்கிறான்' என்று அதாவது - 3 அதிகாரிகருதயமிதே பூவாரத்தத்திற் சொல்லிற்று, உபாய பூதனை தனனுடைய கருதயத்தை அருளிச்செய்கிறது, இதிலே யிதே.

இனி, இப்பதத்துக்கு அாததம் அருளிச்செய்கிறா

மூ—(உசச) ஸாவஜஞரூய, ஸாவஸகதியாய, பராப்தனா நான்.

(வ்யா) 'ஸாவஜஞரூய' என்று தொடங்கி, அதாவது - (ககந) "யஸவஜ்ஜஸவஜ்ஜி" [யஸஸாவஜ்ஜஸஸாவஜி] என்கிறபடியே ஸாவததையும் அறியுமவரூய, (ககச) "வாராஸ்யுஸகிவிஷி ரெபவபுருஷதே" [பராஸயஸகதிவிவிதைவ ஸருயதே] என்கிற படியே எல்லாஸாமாதயத்தையும் உடையரூய, ஸேஷியாகையாலே பராபதனாயிருக்கிற நான் என்கை

1 உபாய நைரபேக்ஷயம் - எம்பெருமானாகிற உபாயம் வேறேருபாயத்தை வேண்டாததாக இருக்கை 2 ஸவகருதயம் - தனதொழில் 3 அதிகாரிகருதயம் - பரபநகனென்கிற அதிகாரி செய்யவேண்டிய தொழில்

அல்லாத குணங்களளலலாம் கிடக்க, 1 இநதக குண விஸேஷங்
களை இவ்வஹம் ஸபதம் காட்டுவதே இதுககு மரயோஜ்யம் அருளிச்
செய்கிறா

பு-1(உசநு) இவன கீழ்நின்ற நிலையும் மேல்
போகக்கடியும் அறிகைக்கும் அறிநதபடியே செயது
தலைக்கட்டுகைக்கம் ஏநாதமான குணவிஸேஷங்களை
யும், தனபேறுகச்செயது தலைக்கட்டுகைக்குடானபந்த
விஸேஷத்தையும் காட்டுகிறது.

(வயா) 'இவன கீழ்நின்ற நிலையும்' என்று தொடங்கி அதாவது-
இச்சேதநனுக்கு அறிவுடரிவருதகி இஷடபராபதிகளைப் பண்ணு
மளவில், இவன பூவத்திலின்ற நிலையும், மேல் போகத்தக்க வழியும்
அறிகைக்கும், அறிநதபடியே அவற்றைச்செயது தலைக்கட்டுகைக்
கும் தக்கவையாயிருந்துள்ள ஸாவஜஞ்ஞதவ ஸாவஸகதிதவங்க ளாகிற
குணவிஸேஷங்களையும், இவன கார்பநு செய்யுமிடத்தில் இவனுக்
கா அன்றிக்கே தனபேறுகச்செயதுதலைக்கட்டுகைக்கு ஈடான ஸேஷி
தவநுப் பந்தவிஸேஷத்தையும் பரகாஸிப்பிக்கிறது என்கை. 'மாம்'
என்கிற இடத்தில் ஆஸரயணத்துக்கு ஏகாநதமான குண விஸேஷங்
கா பரகாஸித்தாற்போலே, 'அஹம்' என்கிற இடத்திலும் 2 காரய
கரவதத்துக்கு ஏகாநதமான குண விஸேஷங்கள் பரகாஸிக்குமிதே;
3 வாதஸஸ்யாதிகள் இல்லாதபோது ஆஸரயணங் கூடாதபோலே,
ஜஞாநஸகத்யாதிகள் இல்லாதபோது 4 காரயகரவம் கடியாமையாலே
இவ்விடத்தில் ஜஞாநஸகதிகளும் பராபதியுரு சொன்ன இது,
பூர்த்திக்கும் உபலக்ஷணம்

1 இநதக குணவிஸேஷங்கள் - ஸாவஜஞ்ஞதவ ஸாவஸகதிதவ பராபதவங்
கள் 2 காரயகரவதத்துக்கு 'ஏகாநதமான - இவனுக்கு வேண்டிய காரியத்
தைச்செய்யவருகைக்கு முக்கியமான 3 ஆஸரயணவேளையில் வந்தமையாலே
'மாம்' எனப்பதில் வாதஸஸ்யாதிகள் பரகாஸிக்கு மெனக் கொண்டதுபோல,
இரண்டாம் அடியிலுள்ள 'அஹம்' எனப்பதும் 'அஸமத்' ஸபதத்தைச் சோத்தா
யிருந்தாலும் உபாயமாகப் பற்றப்பட்ட ஸாவரண தன்னுடைய கருதயத்
தையருளிச்செய்யும் பரகாணத்தில் வருதுள்ளதனால், இநத அஹம் ஸபதத்தில்
காரயகரவதத்துக்கு ஏற்ற ஜஞாநம் முதலிய குணங்கள் பரகாஸிக்கு மெனக்
கொண்டவேனு மென்பது கருத்தது 4 காரயகரவம் கடியாமையாலே -
காரயத்தைச் செய்பவனுக்கே பெண்பது பொருந்தாதாகையாலே.

இப்பதத்தில் 'மாம்' என்கிற இடத்தில், ஸாரதிடாயநின்ற பாரதநதாயததுக்கு எதிர்த்திடான தனஸவாதநதாயததை பரகரணம் பித்தமையை அருளிச்செய்கிறார்

ழ — (உச்சு) 1 தனக்காகக்கொண்ட ஸாரதயவேஷத்தை அவ்ணையிடடுப பாராதே தனணையிடடுப பாராதது. அஞ்சின அச்சநதீரத தானு தனமையை 'அஹம்' என்று காட்டுகிறார்

(வயா) 'தனக்காகக்கொண்ட' என்று தொடங்கி. அதாவது - 'மாம்' என்று ஸாரதயவேஷத்தோடே நிற்கிற தனணைப்பற்றச்சொன்னபோது, அஹம்நன, தன்னுடைய ரக்ஷணத்திற்காக வறிடடுப்கொண்ட ஸாரதயவேஷத்தை 'ஸாவாதிகனவன இப்படித தாழ்நின்றது, கனகுணத்தாலேயிறே' என்று 2 அவணையிடடுப பாராதே, 'நமக்கு இழிதொழில் செய்து ஸாரதியாய நிற்கிறான் என்றோ' என்று 3 தனணையிடடுபபாராதது, 'ஸாவதாமங்களையும் வீட்டுவனணைப்பற்று என்கிறாரான, இது எனக்குக்கடவது?' என்று அஞ்சின அச்சமதீர, ஸவாதீர 4 தரிவித்தேதநாசேதந ஸவரூபஸத்திதீ ப்ரவருத்திகனயக்கொண்டு 5 நிராகுஸஸவதநதானயிருக்கிற தன்னுடைய 6 உதாவஸத்திதீவேஷத்தை 'அஹம்' என்று தாடிப்பிக்கிறேனென்கை

ஏவமபூதனுவன பரதநதானுதம், தனக்கு ஸவரூபமாய்ச் செயததன்று எனனு மிடத்தை அருளிச்செய்கிறார்

1 தனக்காகக்கொண்ட-அஹம்நன தனணை ரக்ஷிப்பதற்காக மேற்கொண்ட 2 அவணையிடடுபபாராதே - ஆஸரிதபரதநதானு அப்பெருமானுடைய குணத்தை யநுஸந்தித்து ஆராயாமல் 3 தனணையிடடுபபாராதது அநத ரத்ததுக்கு ஸவாமியிருக்கிற தனணையை நினைத்துப்பாராதது 4 தரி விதமான சேதநங்கனெனன அசேதநங்கனெனன இவற்றினுடைய ஸவரூபத்தையும் ஸதிதிபையும் பாவருத்தியையும் ஸவாதீரமாகவுடையவெனனக் 5 சேதநா - பத்தா முகதா நிதமா என்று மூன்றுவகைப்படடிப்பா, அசேதநங்கனம் - சுத்தஸதவமான அசித்தம், குணதரய ஸவரூபமாய்ருத்தலாலே மிஸீஸதவமெனப்படுகின்ற பரகருதியும், வருஷடி முதலியவற்றிற்கு ஸாவாஹமாய ஸதவருநய மெனப்படுகின்ற காலமும் என மூன்றுவகைப்படடிருக்கும் 5 நிராகுஸஸவதநதான - எங்குந தடைப்படாத ஸவாதநதாயததீ யுடையவன 6 யதா அவஸதித்தேஷம் - இயற்கையாயுள்ளதான் ஸவரூபம்

மு—(உசஎ) சீழில் பாரதநதாயமும், இந்த ஸ்வா தந்தாயத்தினுடைய எல்லைநிலமிறே

(வயா) 'சீழில்' என்று தொடங்கி அதாவது - சீழ் ஸாரதிபாய் நின்ற பாரதநதாயமும், நினைத்தது செய்யுமளவில் தனக்கு ஒரு 1 நிவாரகரிலலாதபடியான இந்த ஸ்வாதநதாயத்தினுடைய வீமாய்ப்பியிறே யென்கை

அநந்தரம், தவிதீயபதத்தை உபாதாநம் பண்ணுகிறா

மு—(உசஅ) தவா - அஜஞ்ஞய, அஸக்த்ஞய, அப் ராபத்ஞய, எனின்னீயே உபாயமாகப் பற்றியிருக்கிற உனனை.

(வயா) 'தவா' என்று. அதுக்கு ஆததம் அருளிச்செய்கிறார் 'அஜஞ்ஞய' என்று தொடங்கி அதாவது-உன்காயங்கள் அறிகைக் குத தக்க ஜஞாநமில்லாதவ்ஞய, அறிந்தாலும் செய்து தலைக்கட்டிக் கொள்ளுக்கைக்கு ஸகதியில்லாக்கவ்ஞய, அதுதான் உண்டானாலும் உன்னுடைய ரக்ஷணத்தில் உனக்கு 2 பராபதியில்லாதவ்ஞய, இப்படியிருக்கையாலே ஸாவதாமங்கனையும் விட்டு எனின்னீயே 3 நிரபேக்ஷ உபாயமாகப் பரிகரவித்திருக்கிற உனனை யென்கை.

அநந்தரம், தருதீயபதத்தை உபாதாநம் பண்ணுகிறா

மு—(உசக) ஸாவபாபேபயம் = மத் பராபதிப்ரதிப நதகங்கள் என்று யாவையாவை சிலபாபங்களைக் குறித்தது அஞ்சுகிறாய், அவ்வோபாபங்கள் எல்லாவற்றில் நின்றும

(வயா) 'ஸாவபாபேபயம்' என்று இதுவும்-பாபமும் பஹுவச நமும் ஸாவஸபதமுமாய், தரிபரகாரமாய் இருக்கையாலே, இம்முன் றையும் உட்கொண்டு இப்பதத்துக்கு ஆததம் அருளிச்செய்கிறார் 'மத் பராபதிப்ரதிபநதகங்கள்' என்று தொடங்கி அதாவது-பாபமாகி றது-இஷ்டவீரோதியாயும் அநிஷ்டவேதாவாயும் இருக்கும்தாகையாலும், மோக்ஷபரகரணமாகையாலே இவ்விடத்தில் இஷ்டவீரோதிச

1. நிவாரக - தடைசெய்பவா 2 பராபதி - தருதி 3. நிரபேக்ஷ உபாயம் - வேறொரு உதவியை வேண்டாத உபாயம்

ளாகிறன - 1 பகவல்லாப விரோதிக ளாகையாலும், அதில 2 ஜனாந விரோதியும் ருசிவிரோதியும் 3 உபாயவிரோதியும் 4 பண்டேநிவருத்த மாகையாலும், இனி உள்ளது பராபதிவிரோதி யாகையாலே 5 நீ எனனை பராபதிகைக்கு பரதிபந்தகங்கள் என்று யாவையாவை சிலப்பங்களை உததேசித்துப் பயப்படுகிறாய், அந்த அந்தப் பாபங்க ளெல்லாவற்றிலின்று மெனக்கை

அதில் பஹுவசநவிவக்ஷிதங்களை அருளிச்செய்கிறா

மு.-(உரு0) “பொயநநின்ற ஞானமும் பொல்லா வொழுக்கமும் அழுகுட்டமபும” என்கிறபடியே, அவி தயா காம லாஸநா ருசி பரகருதிஸம்பநதங்களைச் சொல்லுகிறது.

(வயா.) “பொயநநின்ற ஞானமும்” என்று தொடங்கி அதா வது - * “பொயநநின்ற ஞானமும் பொல்லாவொழுக்கமும் அழுக ட்டமபும” என்று - 6 “உதபத்தி விராஸாதி யோகத்தாலே அஸத்ய

1 பகவல்லாபம் - பகவானையடைகை 2 ஜனாநவிரோதி - அந்தப் பஞ்சக ஜனாந விரோதி, இது - திருமநதரம் அந்தப்பஞ்சகத்தைத் தெரி வித்தலாற் கழியுண்ணும், முக்கியமாக, அங்குள்ள நமஸஸாலும் கழியுண் ணும் அங்கு “இத்தால விரோதியைக் கழிக்கிறது விரோதிதான் மூன்று” முத லிய ஞானிகையால் அருளிச்செய்திருத்தல் காண்க ருசிவிரோதி - உபா யத்தில் “நான் இந்த உபாயத்தைச் செய்கிறேன்” என்ற புத்தி தோன்றுதலும், உபேயமான கைங்காயத்தில் “என்னுடைய திருபதிககாக நான் கைங்காயரு செய்கிறேன்” என்ற புத்தி தோன்றுதலும், சரமஸலோகத்தில் இத்தால வராஜ என்கிற ஸவிகாரத்தில் உபாயாவதத்தைத் தவிர்த்தல், முதலிய ஞானி கைகளால் உபாயருசி விரோதியைத் தவிர்த்தலையும், தவயத்தல், “நம - கைங்கா யத்திற களையறுக்கிறது” முதலிய ஞானிகைகளால் உபேய ருசிவிரோதியைத் தவிர்த்தலையும் காண்க 3 உபாயவிரோதி - உபாயாந்தரங்கள் உபாயாந்தரங் கள் “ஸாவதாமாநபரித்யஜ்ய” என்பதனால் தவிரக்கப்பட்டமை காண்க 4 பண் டே - முன்பே திருமநதரத்திலும் தவயத்தலும் இந்த ஸலோகத்துப் பூர வாதத்ததிலு மென்றபடி முழுக்கூவான தசையிலும் வரணதசையிலு மென்று மாம இப்போது சொல்லப்படுவது - பராபதிதசையாகும் 5 நீ - அநநய ஸாதநனை நீ, எனனை - அநநயஸாதயனான எனனை, பராபதிகைக்கு-அடைகை க்கு 6 உதபத்தி விராஸாதி என்று ஷட்பாவவிகாரத்திலே “ஜாயத்தி” “விந ஸயதி” என்பவற்றை சொல்லப்படுகிற இரண்டு விகாரங்களைச் சொல்லி, ஆதி ஸபத்ததாலே அஸதிமுதலிய நான்கு விகாரங்களைக் காட்டவைத்ததா யோகம் - ஸம்பநதம் அஸத்யஸபதவாசயம் - அஸத்யமென்ற சொல்லாலே சொல்லத் தக்கது அஸத்யம் - நிலையிலலாதது

* . திருவிருத் - க

கலகததாலும் செய்யுமவையெனன, எல்லாவற்றையும நினைக்கிறது

(வயா) 'தநீணசசேத்' இதயாதியாலே, அதாவது - துநம்பு நறுககுகை தினவுதினறவிடமசொறிகை தொடக்கமானவைபோலே அபுத்தி ஞாவகமாக பரகருதி வாஸனையாலே அநவாததிகமும் 1 உத தநீககுகளெனன நாம இவறறைச செயயாதபோது 'லோகம் மமை அபவாதஞ்சொல்லுமே' என்கிற பபததாலும் 2 'நமஸுகககணி லெளக்கிகாவறறைத தவிருவாகளாகில அவாகருக்கு விநாஸமாமே, ஐயோ' என்கிற கருபையாதின செயயும் நிதப நைமித்திக காமங்க ளெனன ரஜஸதீமஸஸுக்காளாலே கலககி 3 தயகத உபாயங்ககளிலே அநவயித்தல புரூபரபத்திபண்ணுதல செயயுமவையெனன எல்லா வறறையும நினைக்கிறது எனகை

'ஸாதநபுத்யா செயயாதவையும வஸதுகதயா ஸாதநகோடியிலே அநவயிதகும்' எனனுமத்தை ஸங்காபூவகமாக அருட்செய்கிறா

பு — (உருஉ) 'உநமததபரவருத்திகுகராமபராபதி போலே த்யஜித்த உபாயங்களிலே இவை அநவிதங் களாமோ' என்று நினைக்கவேண்டா

(வயா) 'உநமதத்' இதயாதியாலே அதாவது - (ககக) 'உநாஅஸிதவியு' [உதமாதஸிததவிபரமம்] என்கிறபடியே சிததவிபரமம் பிறநதா நெருவன, 'இன்னவருக்குப் போகிறோம்' என்கிற நினைவுஇனறிககே ஒருவழியே போகாதினால, அவவழி க்கு ஒருரோடே ஸம்பந்தமுண்டா யி நககையாலே அவவழிலே சென்று சேருமாபோலே, 4 ஸாதநபுத்திரவிதமாக 5 லோகாபவாத பீதயாகிளாலே செயயப்படுகிற இவை - விட உபாயங்களிலே அநவிதங்களாமோவென்றுநினைக்கவேண்டா, 6 அநவிதங்களாயேவிடு

1 உததந அகம் - பரபத்தி செயதபின்பு உண்டாகும் பாபங்கள், 2 பகவத கைவ ஸாருபமாக நிதயகாமாதுஷ்டாநங்கள் செய்கிறேனென்று ஸங்கலபித்துக் கொள்ளாமல் லோகாபவாத பரிஹாராததம் கரிஷ்யே என்று ஸங்கலபித்துக் கொண்டு செயப்பவை 3 தயகத உபாயங்களிலே அநவயித்தல - விட உபாயங்களில் உபாயதவ புத்தியைக் கொள்ளுதல, 4 ஸாதந புத்திரவிதமாக - ஸாதனமென்கிற எண்ணியல்லாமல் 5 லோகாபவாத பீதி - உலகத்தா பழிக கூப்போகிறான்களே என்ற அச்சம் 6 அநவிதங்கள் - ஸம்பந்தத்தைப்பெறும்.

மெனற்படி 1 “ஆநருஸமஸ்யபரதாநராய அநுஷ்டிததாலும், 2 ஏற
டடகட்ட ஆசாஸத்திலே நிலலாதாபோதீன், அனவபும் ஒரு பலத
தோடே ஸநதிபபிககககடவது, ஆகையாலே அவையும் பாபஸபத
வாசயமாகக கடவது” எனறிதே, தனிசரமத்தில இவாதாடே
அருளிச்செய்தது

‘அதாதானையாகிறது - புந்பரபததிக்கு தோஷம் ஏது’ எனன்,
அருளிச்செய்கிறா

மு — (உரு௩) கலங்கி உபாயபுததயாபண னும பர
பத்தியும பாதசுததோடு ஓகமும் *

(வயா) ‘கலங்கி’ என்று தொடங்கி அதாவது - ஸகருத அநு
ஷ்டாநமொழியப் புநரநுஷ்டாநத்தைஸஹியாத பரபத்திஸஹவததை
அறியாதே கலங்கி அநிஷ்டநிவருததிக்காகவாதல இஷ்டபராபதிக
காக வாதல உபாயபுதபா மீண்டு பண்ணும பரபத்தியும் {ககூள்,
‘கூயவாதகஹீதஸூ’ [அதபாதகபீதஸதவம்] என்று உபாயாநதரம
போலே பாதகஸம மென்கை

அநதரம, சதூததபதததை உபாதாநம் பண்ணுகிறா

மு — (உருச) மோகூயிஷ்யாமி = முகதனும்படி
பண்ணககடவேன் .

(வயா) ‘மோகூயிஷ்யாமி’ என்று அதககு அதததம் அருளிச்
செய்கிறா, ‘முகதனும்படி பண்ணககடவேன்’ என்று, அதாவது -
இவற்றிலநின்றும் விடப்பட்டவனும்படி பண்ணககடவே நென்கை

இனி, ணிஜாததததை அருளிச்செய்கிறா

மு — (உருரு) ணிசசாலே நநனும வேண்டா, நீயும்
வேண்டா, அவை தநநடையே விட்டுப் போங்கா
நென்கிறுன

1 ஆநருஸமஸ்யபரதாநராய (நாம அநுஷ்டாநம் செயயாவிட்டால் இவ
வளவு ஞானவானே காமாதிகளை விட்டபோது நாம ஏன் அவற்றைச் செயய
வேண்டுமென்று லௌகிகா நினைத்துக் காமாதிகளை விட்டிடாராயின அத
னால அவாகடகுப் பகவதாஜனருயை மீறின பாபம் நேருமே’ எனற்) கரு
ணையை முககியமாகக் கொண்டவாகளாய், 2 ஏறிட்ட - உயர ஏறிநத

(வயா) 'ணிசசாலே' என்று தொடங்கி, அதாவது - "யிஷ
யாமி" என்கிற ணிசசாலே ஸ்வயமகாததாலாகைபன்றிகளே தான்
1. பரயோஜகாததாவாய, விடுவிககககடவே னென்கையாலே, நானும்
இதுககு ஓயதநம் பண்ணவேண்டா, நீயும் இதுககு பராததிக
வேண்டா, * எனனை ஆஸாயிதத 2 ராஜகுல மாஹாத்மயத்தாலே
உண்கைககணி தாமே பயப்பட்டு, * 'காணோவாருகிறதுக சண்டி
மமால்' என்கிறபடிதே போனஷழி தெரியாதபடி தன நடையே விட
பிப்போங்கா னென்று அருளிச்செய்கிறு னென்கை.

இப்படி அருளிச்செய்ததன கருத்தை வெளியிடுகிறா

மு — (உநீசு) 'என்னுடைய நிகரஹபலமாய வந
தவை நான் இரங்கிறுற கிடக்குமோ?' என்கை

(வயா) 'என்னுடைய' என்று தொடங்கி அதாவது - பாபந
சுளாகிறனீ, குப்பையில் ஆமணககுப் போலே யெழுந்தி, பாம்பு
போலே மிடறறைப் பிடிப்ப தொன்றனற்றே, சேதன பண்ணின
கர்மங்கள் சுண்ணதவமலிகளாகையாலே, அப்போதே நிரித்துப்போம்,
அஜஞஞகையாலே காததாவான இவனும மறந்த போக, ஸ்வதஸ
ஸாவஜஞஞய ஒன்றொழியாமல் உணரநதிருந்து 3 பராபதகாலம்
கவிலே தப்பாமல் நிறுத்து அநுபவிப்பிக்கிற என்னுடைய நிகரஹ
ரூப மாகையாலே, அந்த நிகரஹபலமாய வந்தவை, நிகரஹத்துககு
4. பரதிகோடியான அநுகரஹத்தை நான் பண்ணினால் 5 அவவிஷ
யத்திற பின்னை கிடக்குமோ? என்கை, இதுககுக் கருத்து என்றபடி
தனநடையே விடப்போம் என்கிற இடத்தில் 6 அபிப்பேத
த்தை அருளிச்செய்கிறா

1 பரயோஜகாததா - எவதற்காததா, அரசன கோயிலைக் கட்டுவித்தா
னென்றால் அரசனுடைய மகிமையாற கோயில்கட்டுகை கீழ்நதது என்று
ஏற்படுதல் காண்க 2 ராஜகுல மாஹாத்மயம் - அரசனுடைய அரசமனையை
யடைந்ததனால் மெனமை ஒருவனுக்கு ராஜ்வினுடைய கருத்தில
போகருவாது மிகுந்தால், அதைக்கண்டு, 'இவன் ராஜாவுக்கு அந்தரங்கன்'
என்று யாவரும் கௌரவிக, அவனுக்கு பரதிகுலமும் அரசனுடைய முயற்சி
யாவது இவனுடையமுயற்சியாவது இல்லாதிருக்கையில் தானே பரதிகுல
மம் நீங்கப்பெறுவதைத் திருஷ்டாந்தமாகக் காண்க 3 பராபதகாலம் - தக்க
காலம் 4 பரதிகோடி - எதிர்த்தடடானது 5 அவவிஷயத்தில-அநுகரஹஞ்
செய்த இடத்தில் 6 அபிப்பேதம் - ஸ்வரண அபிராயப்பட்டிருப்பது

* பெரியதிருவ-ருசு

மு—(உரு௭) அநாதிகாலம் பாபங்களைக் கண்டு நீ பட்டபாடடை அவைதாம் படுமபடி பண ணுகிறேன்.

(வயா) ‘அநாதிகாலம்’ என்று தொடங்கி அதாவது - அநாதியான காலமெல்லாம் துக்காவஹமான பாபங்கள் வந்து மேலிடப்படுகின்ற கால அவதாரைக் கண்டு நீ நடுங்கி நடுக்கமெல்லாம் மதாஸ்யண ராஜகுலமாஹாதமய முடைய உன்னைக் கண்டு, அவை தான்¹. குடல்கரிந்து நடுங்குமபடி பண்ணக்கடவே இன்னதை “அவைதாமே விட்டுப்போமபடி பண்ணுகையாவது - இவை நமக்கு முன்பு உண்டாய்க்கழிந்தவை என்று தோற்றாதபடி போகுகை, அதாகிறது - இவை ஸமருதி விஷயமானாலும் 2 தன்னுடைய ஸ்வாபாவிகவேஷத்தைப் பார்த்து ஸ்வாபநகண்டாறபோலே இவை நமக்கு வந்தேறியாய்க்கழிந்தவையென்றிருக்கையும், ஸமருதியாலே துக்கம் அதுவாத்தியாதிருக்கையும்” என்று *தனிசரமத்தில் இவாதாமே அருளிச் செய்தது இவ்விடத்தில் அநுஸந்தேபம்

“மோக்ஷவிஷயம்” என்கிற 4 உத்தமனில் அபிபரேதமான ஓராததவிசேஷத்தை அருளிச்செய்கிறார்

மு—(உரு௮) இனி உன்கையிலும் உன்னைக் காட்டித்தாரேனா என னுடம்பிலும்கை நானே போகக்கொள்ளேனோ?

(வயா) ‘இனி’ என்பது பாடல்கள் அதாவது-இத்தனை காலமுங் ‘நமகாரயத்துக்கு நாம் கடவேம்’ என்று நீ திரிகையாலே, தனகாரயம் தானேசெய்துகொள்ளுகிற 5 இன்னிறுந்த இத்தனை போக்கி, ‘எனக்கு நீ ஸாரதயாஸேஷம்’ என்று அறிந்து என்பக்கலிலே 6 நயஸ்தபரண பின்பு உன்னுடைய பாபவிமோசனாரத்தமான யதம் நீ பண்ணிக்கொள்ளென்று உன்கையிலும் உன்னைக் காட்டித்தாரேனா, எனக்கு ஸாரதபுத்தனான் உன்னுடைய அஸ்தியாருபமாவிரியத்தை ஸாரியான நானே போகக்கொள்ளேனோ’ என்கை ‘என்னுடம்பிலும்கை

1 குடல்கரிந்து - குடல் வெந்து 2 தன்னுடைய ஸ்வாபாவிகவேஷம் - பரபரண தன்னுடைய பகவத அநயாஹஸேஷத்தவடி 3 வந்தேறி - அசித்தம்பந்தத்தாலே வந்து சேர்ந்தவை 4 உத்தமன - படங்களை 5 என்று இருந்த இத்தனை போக்கி - என்று இருந்தேனே யல்லது என்றபடி 6. நயஸ்தபரண - ரக்ஷணபாரத்தை வைத்தவன்

*‘தனிஸலோகத்தில்’ என்று பாடாநகரம்

காரணே போகக்கொள்ளேனே' என்றது,—யதந 1 பலிதவசுள இரணம தன்னதெனது தோற்றுகக்காக, ஆகையால், உன்னுடைய விரோதியில் கட்டப்படுதெனில்லை யென்றபடி. “விரோதி நிவருத்தியும், அபிமதபராபதியும் இரணம பலமாய்நுகக, ஒன்றைச் சொல்லுவானென? எனினில்—ஒன்றைச் சொன்னால் மறறையது தன்னடையே வருகையாலே 2 சொல்லிற் றில்லை, (கசுஅ) “ஹோரெவெஷ்யஸி” [மாழேவைஷ்யஸி] என்று கீழில் உபாயத்துக்குச் சொன்ன பல மொழிய இவவுபாயத்துக்கு வேறு பலம் இல்லாமையாலே சொல்லிற் றில்லை யென்னவுமாம், ‘ஆனால், விரோதி நிவருத்திதனைச் சொல்லுவானென?’ எனினில்,—அது அதிகமாகையாலேசொல்லிற்று. விரோதி நிவருத்தி பிறந்தால் பலம் ஸவதஸஸித்தமா யிருக்கையாலே, தனித்துச் சொல்ல வேண்டான்றே” என்று ஸங்கரஜோன ப்ரியப்பதிப்படி ரஹஸ்யத்திலும், விஸதரேண பரநதபடி* தனிசரமங்களிலும் அருளிச்செய்த ஸங்கரபரிஹாரங்கள் இவ்விடத்திலே அநுஸந்தேயம்

அநந்தரம், சரமபத்ததை உபாதாரம் பண்ணுகிறார்

மூ—(உருக) மாஸுசஃ=‘நீ உன காரயத்திலே அதிகரிக்கரியாமையாலும், நான் உன்காரயத்திலே அதிகரித்துக்கொண்டு போருகையாலும், உனக்கு ஸோகநிமித்தம் இல்லையாண்ட’ என்று அவனுடைய ஸோகநிவருத்தியைப் பண்ணிக்கொடுக்கிறான்.

(வயா) 4 ‘மாஸுசஃ’ என்று. அதுக்குஅர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார், ‘நீ உன்காரயத்திலே’ என்று தொடங்கி அதாவது—‘நீ உன்காரயத்திலே அதிகரித்து நின்றாயானில், ‘நம்காரயத்துக்கு என செய்வோம்?’ என்று கரைந்து ஸோகிக்கப் பராபகம், நான் உன்காரயத்திலே அதிகரியா திருந்தேனானில், ‘நம்காரயத்தில் இவன் உதாவந்நாயிரா நின்றான், நாம் எங்கனே உஜ்ஜீவிககப் போகிறோம்?’ என்று ஸோகிக்க

1 பலிதவம் - பலனையடைபவனாக 2. சொல்லிற்றில்லை யென்பதற்கு முன இரணமையும் என்றவது மறறெனறையெனவது அததியாஹாரஞ் செய்துகொள்க 3 விரோதி நிவருத்தி - விரோதி கழிக்க 4 ‘மாஸுசஃ’ என்ற இரணம்தரும் சொந்த ஓராதத்ததை பாதிப்பதிப்பதபற்றி மூல காத தாவாகிய ஸ்ரீ பிள்ளைலோகாசாயா இவற்றை ஒன்றாக அருளிச்செய்திருத்தலால் ஆவதமான இந்த ‘மாஸுசஃ’ என்பது உபபதஸமாஸம் பெற்று ஒரு பதமாக ஆயவிட்டதென்று திருவுள்ளம்பற்றி இவ்வாறு அருளிச்செய்கிறார்

* ‘தனிஸலோகத்தில்’ என்று பாடாந்தரம்

பராபதம், இங்ஙன அன்றி கீகே, 'யதநபலிதவங்கள இரணமம் உனக்கு இல்லாதபடியான ஸவருபபாரதநதாயததை' உணர்ந்து, நீ உன்னுடைய ரக்ஷணகாரயத்திலே அதிகரிப்பா தொழிகையாலும், உன்னுடைய ரக்ஷணத்தில் பதநபலிதவங்கள இரணமம் என்னதாம்படி ஸவாமியான நான் உண்பக்கத்தில் தடையறுக்கையாலே உன்னுடைய ரக்ஷணகார யத்திலே அதிகரித்துக்கொண்டு போருகையாலும், உனக்கு ஸோகிக கைக்கு நிமித்தம் இல்லேகாண' என்று முன்பு ஸோகாவிஷ்டனாய் நின்ற அவனுடைய ஸோகத்தினுடைப் நிவருத்தியைப் பண்ணிக் கொடுக்கிறு னென்கை

இத்தால, 'அஹம்'தவா' என்கிற பதங்களாலே சொல்லப்பட்ட 1 ரக்ஷகரக்ஷயபூதரான இருவருடைய ஸவபாவத்தையும் அறுவதித் துக்கொண்டு 2 ஸோகாபநோதநம் பண்ணினபடியை அருளிச்செய்தா ராயிற்று.

இனிமேல, 3 நிவாததகன தன்னுடையவும் 4 நிவாதயங் களான பாபங்களினுடையவும் ஸவபாவங்களைச் சொல்லி, ஸோகாப நோதநம் பண்ணினபடியை அருளிச்செய்கிறா

மு—(உசூ0) நிவாததகஸவருபததைச் சொல்லி, நிவாதயங்கள உனனை வந்து மேலிடா தென்று சொல்லி, உனக்கு ஸோகநிமித்தம் இல்லேகாண என்கிறுன

(வயா) 'நிவாததகஸவருபததை' என்று தொடங்கி அதாவது— "அஹம்" என்று ஸாவஜ்ஞதவாதிருணவிஸிஷ்டனாய்க்கொண்டு விவோதி நிவாததகன யிருக்கிற தன் ஸவருபததைச் சொல்லி, "தவா ஸாவ பாபேபயோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று னிசசூல நிவாதயங் களான பாபங்கள உனனைக் கண்டு தானே அஞ்சி ஒடிப்போ மொழிய, எனனையே உபாயமாக ஸவீகரித்திருக்கிற உனனை வந்து மேலிடா து என்னுமிடம் சொல்லி, அநந்தரம் "மாஸூச" என்கைபாலே 'இப்படியானபின்பு உனக்கு ஸோகிகக நிமித்த மில்லை' என்கிறு னென்கை

1 ரக்ஷகரக்ஷயபூதரான இருவருடைய ஸவபாவங்களைச் சொத்ததுக்கொள்க. 2 ஸோகாபநோதநம் - சோகத்தைப்போக்குதல் 3 நிவாததகன - பாபத் தைப்போக்குபவன் 4 நிவாதயம் - போகத்தக்கது

1 இததலையில் விரோதியைப் போக்குகைக்குத் தான் ஒருப பட்டு நிற்கிற படியை அறிந்தது, இவனுடைய ஸோகத்தைப் போக்கு கிறமையை 2 அபியுகதோகதியை திதாஸநமாகக்கொண்டு அருளிச் செய்கிறா

ம — (உகா) * “எத்தினுலிடாககட றகிடத்தியேழை நெஞ்சமே!” என்கிறான்

(வயா) ‘எத்தினுல’ என்று தொடங்கி அதாவது - திருமதி சைப்பிரான தம்முடைய திருவுள்ளத்தைக்குறித்து ‘ஸாவேஸவரன இததலையில் விரோதியைப்போக்கி அடிமைகொள்வதாக 3 † என்று கொடுவதது புத்தகிருககிறபடியைச்சொல்லி, இனி எதுக்காக நீ துக்க ஸாகரத்திலே அழுந்துகிறாய்” என்றறடோலே, ஈஸவரனும் இப் போது இததலையில் ஸகலபாபங்களையும் போக்குவதாக, தானே ஏறி டுக்கொண்டமையை அறிவித்து, ‘இனி எதுக்காக ஸோகிக்கிறாய்” என்று இவனைக்குறித்து அருளிச்செய்கிற நென்கை

இனி, இவனுடையஸோகம் 4 மறுவலிடாமல் போக்குகைக்கு உறுப்பான தொரு பகவதப்பிராயவியேஷத்தை அருளிச்செய்கிறா

ம — (உகாஉ) பாபங்களை நான் பொறுத்துப் புணிய மென்று நினைப்பிடாநிற்க, நீ ஸோகிக்கக்கிடவையோ?

(வயா) 5 ‘பாபங்களை நான் பொறுத்து’ என்று தொடங்கி அதா வது - நீ செய்த பாபங்களை நான் முந்திற எனனுடைய க்ஷமாவிய்ய மாக்கி, அவ்வளவு மன்றிக்கே பின்னை உணபக்கல் 6 எனக்கு உண்டான வாதஸலயத்தாலே ‡ “செய்குற்றம் நற்றமாகவேகொட” , “செய்தா ரேல் நன்றுசெய்தா” என்கிறபடிபே அலுவதனைப் பாபமாக தின் யாதே புணியமென்று நினைப்பிடாநிற்க, இனி நீ ஸோகிக்கக்கிட வையோ? என்கை

1 இததலையில் - ஸரணுகதனிடத்தில 2 அபியுகத உகா - பெரியோ ரின் பாசரம் நிதாசனம் - மேற்கோள் 3 என்று கொடு வதது - ஏற்றுக் கொண்டிருந்து 4 மறுவலிடாமல் - திருமபவும் சேராமல் 5 இந்த வாக்ய மும் ‘மாஸுசு’ என்பதன் கருத்தே

* திருச்சந்தவி. ககரு † தன்னுள்ளே வந்தது என்றும் பாடம்.

‡ திருச்சந்தவி - ககக. § பெரியாழ்வார திரு ச - க - உ

ஆ 1, இவவுத்தராதத்ததில் அருசுபத்ததாலும்— 1 நிவாததக ஸ்வரூபத்தையும், 2 நிவாதயாஸரயத்தையும், நிவாதயங்களான பாபங் களையும், அவற்றினுடைய நிவருத்திபரகாரத்தையும், தத்காரயமான ஸோகநிவருத்தியையும் சொலவிறறையிறறு

இனி, இந்த ஸலோகாதத்ததில் ருசி ஒருவனுக்கு உண்டாகையில உள்ள அருமையையும், இந்தஸலோகத்தனக்கு இன்னதிலே நோக்கு எனனுமத்தையும், இதில் ஸ்வாஸ உத்பத்தியின் அருமையையும், ஈஸ்வரன்தான் முதலிலே இததை உபதேஸ்யிமாமைக்கு ஹேதுவையும், வேதபுருஷன் உபாயாநதரங்களை விதிக்கைக்கு ஹேதுவையும், உபாயாநதரங்களை 3 ஸ்வரூபேணி தயஜிக்ருமளவில் தோஷமில்லை எனனுமத்தையும், அவைதான் 4 முகாநதரேண அந விதங்கள் ஆகையாலே ஸ்வரூபேண 5 தயகதங்கள் அன்று எனனு மிடத்தையும், பேற்றுகு ஸாத்நம் இன்னது எனனுமத்தையும், பஸ்வித்திக்கு இவன்பகசுல வேணும் அமஸத்தையும், ஈஸ்வரனுக்கு இவனுடைய ஸுகருதம் அநிஷ்டம் எனனுமத்தையும், இவவாதத்ததில் ஆஸ்திக்யாதிகள் உண்டாயப பிழைத்தல இல்லையாகில நஸித்த ஶித்தனை எனனுமத்தையும், 6 வயவஸாயஹீநன் இதில் அநவயித்தால் விநாஸபாயநதமாம் எனனுமத்தையும், இதுக்கு அதிகாரிகள் இன்னா எனனுமத்தையும் அடைவே அருளிச்செய்து தலைககட்டுகிறா

அவற்றில் பரதமத்தில் இதில் ஒருவனுக்கு ருசிபிறக்கையில் உள்ள அருமையைத் தாஸிப்பிக்கைக்காக ஓர் ஐதிறயத்தை அருளிச்செய்கிறா

மூ.—(உசூந) உயயக்கொண்டாராவீஷ்யமாக உடையவா அருளிச்செய்த வாராதத்தையை ஸமரிப்பது

1 நிவாததகஸ்வரூபத்தையும் - உபாயபூதனை ஈஸ்வரஸ்வரூபத்தையும்— 'அஹம்' பத்ததால் இது சொல்லப்பட்டது 2 நிவாதய ஆஸ்ரயம்-பகவானால் ந்வாததிக்கப்பட்டதகுந்த பாபங்களுக்கு ஆஸ்ரயமான ஸரணைகளை 'தவா' சபத்ததால் இவன் சொல்லப்பட்டுள்ளான் 3 ஸ்வரூபேணதயஜித்தல-உபாயமாகச் செய்யாமல் விட்டித்தல 4 முகாநதரேண அநவிதங்கள் - வேறே ராகாரத்தால் வருமவை 5 தயகதங்கள் - விடப்பட்டவைகள். 6 வயவஸாயஹீநன் - தருடாதயவஸாயமில்லாதவன்

(வயா) 'உயயக்கொண்டா விஷயமாக' என்று தெட்டங்கி அதாவது-1 தத்தவநிரணயமபண்ணின் உயயக்கொண்டா பகதிநிஷ்டரா பிருக்கையாலே, அவரை பரபததி நிஷ்டராமபடி பண்ணவேண்டுமென்று, அவருக்கு இந்த ஸலோகாததத்தை அருளிச்செய்த அளவிலே, 2 'அததஸகிதி அழகிதாயிருந்தது, ஆகிலும், 3 அததை விட்டு இத்தைப் பற்றத தக்க ருசி எனக்கு இல்ல' என்ன, "விதவா னாகையாலே அததததததக்கு இசைந்தாய், பகவத்பரமாத்ம இல்லாமையாலே ருசி பிறந்ததிலை" என்று அவர்விஷயமாக உடையவா அருளிச்செய்த வாதத்தைப் நினைப்பது என்கை

இனி, இந்த ஸலோகத்துக்கு இன்னதிலே 4 நோக்கு என்னுமத்தை அருளிச்செய்கிறார்

மு—(உ௬௪) இதுக்கு ஈஸவர ஸ்வாதந்தாயததிலே நோக்கு

(வயா) 'இதுக்கு ஈஸவரஸ்வாதந்தாயததிலே நோக்கு' என்று அதாவது - ஸாஸ்தரங்களைலலாம் ஒருதலையும், தான் ஒருதலையுமாயிருக்கிற இந்த ஸலோகத்துக்கு - ஸாஸ்தரங்விதமான ஸகலநாமங்களையும் ஸவாஸநமாக விவித்தது, இச்சேதநனுக்குத் தானே நிரபேக்ஷஸாத்நமாய், பராபதி பரதிபந்தக் ஸகலபாபங்களையும் துள்ளிப்புகட்டு, ஸவபராபதியைப் பண்ணிக்கொடுக்கும் 5 ஸவாதீந் ஸகலபரவாததகன்கு ஈஸவரனுடைய ஸ்வாதந்தாயததிலே தாத்பாயமென்கை

இனி, 6 இதில விஸவாஸ உதபத்தியில அருமையை அருளிச்செய்கிறார்

மு—(உ௬௫) "இதுதான் அநுவாதகோடியிலே" என்று வங்கிப்புரத்தநம்பி வாதத்தை

1 தத்தவநிரணயமபண்ணின் - சித அசித ஈஸவரன் என்ற தத்தவதாயங்களையும் நிரணயம பண்ணின் 2 அதததஸகிதி - பகவாடக்குப்பரதந்தரமான இவாதமா உபாயாததரங்களைவிட்டு அவனையே பற்றுகை என்கிற விஷயத்தின் நிலை 3 அததை - உபாயாததத்தை 4 நோக்கு - தாத்பாயம் 5 ஸவாதீந் ஸகலபரவாததகன்கு - தன்னதினமா 6 ஸைஸ்தமரணவயாபரத்தைபுடையவன் தன்னிச்சைப்படியே எதைம செய்வ வல்லவனென்றபடி 6 இதில - தயாகபூவகஸவீகாரத்தில, விஸவாஸ உதபத்தி - விஸவாஸம் உண்டாதல்

(வயா) 'இதுதான்' என்று தொடங்கி அதாவது - 1 இரத ஸலோகாததந்தான 2. அநுவாதத்தினுடைய கோடியிலே என்று 3. ஆபததமரான வங்கிப்புரத்தநம்பி அருளிச்செய்யும் வராததை யென்கை

'அது எத்தாலே' எனன, அருளிச்செய்குறா

மு — (உகூகூ) அராஜஜுநன, கருஷ்ணனுடைய ஆனைத்தொழிலகளாலும், ருஷிகள வாக்யங்களாலும், கருஷ்ணன தனகாயத்திலே அதிகரித்துக்கொண்டு போருகையாலும், "இவனே நமக்குத் தஞ்சம்" என்று துணிந்தபின்பு தனைப்பற்றச் சொல்லுகையாலே

(வயா) 'அராஜஜுநன' என்று தொடங்கி, அதாவது 'இதுக்கு அதிகாரமான அராஜஜுநன பாலயமே தொடங்கி கருஷ்ணனுடைய 4 அகடித்தகடநாஸாமாத்ய பரகாஸகமான 5 அதிமாநுஷ்சேஷடிதங்களாலும், (ககூகூ) "வனஷநாராயணஸ்ரீரீங்கு க்ஷீராரணபூமிநிகேதநம் நாமவயபூகூ ஸுத்யஜ் ஹ்யாமதொ யோராஹ் வுரீஸ்" [ஏஷ நாராயணஸ்ரீமாந க்ஷீராரணவநிகேதநம்-நாகபாயங்கமுதஸருஜய ஹபா கதோமதுராமபுரீம்] (உ௦௦) "வண்ணாஜாரவதீயத் தத்ராஸெத் யோஸ-ஒடிநம் | ஸாக்ஷாஜெவம் வுராரணொஸெள ஸஹியஜ்-ஸு ஸ நாதநம்" [புணயாதவாரவதீயதர ததராஸதே மதுஸ-உதநம்-ஸாக்ஷா ததேவம் புராணேஸெள ஸஹிதாமஸஸநாதநம்] (உ௦௧) "யத்ருநா ராயணொஜெவம் வராரீஜாஸநாதநம் | தத்ருக்ஷுத் ஜமதூய-தீய-பூந்யாதநாநிவ" [யதரநாராயணோதேவம் பரமாதமா ஸநாத நம்|ததரகருதஸம்ஜகதபராதத் தீரத்தநாயபூதநாநிச] (உ௦௨) "யெவ வெடிவிஷொவிபூரம் யெவாஜ்ஜா த்விஷொஜநாம் | தெவடினி லோ

1 இரத ஸலோகாததந்தான - உபாயநதரதயாகமும், வித்தோபாய ஸவீகாரமும் 2 அநுவாதத்தினுடையகோடியிலே - அநுவாதித்துச் சொல்லு கையிலே சேருமென்றபடி அநுவாதம் - வேறொருவகையாலன்றபடத்தைப் பின்னும் எடுத்துச்சொல்லுதல் 3 ஆபததமா - மிகவும் நம்பத்தக்கவா பர பநநாகரேஸரரென்றபடி 4. அகடித்தகடநாஸாமாத்ய பரகாஸகம்-சேராதவற றைச் சோப்பிக்குந திறமையை வெளிப்படுத்துவது 5 அதிமாநுஷ் சேஷடி தம் - மதுஷ்யரது தன்மையை மீறிச்செய்யுஞ் செயல

தூநம் க்ருஷ்ணம் யஜ்ஞம் ஸநாதமஸு” [யேச வேதவீதோ வ்பராஃ
யேசாத்யாதமவீதோஜ்ஞஃ தேவதந்தி மஹாத்மாநம் கருஷ்ணம் தாமம்
ஸநாத்நம்] (௨௦௩) “வவித்ராணாம்ஹிஸோவிந்ஃ வவித்ரவரஃ
உயுதே । ஸுண்யாநாதிவி ஸுண்யாஸௌ ஸிம்ஹாநாஹ்நி
மஹ” [பன்தராணுமஹிசோவ்நம் பன்தரமபரமுசயதே - புணயாநா
மபிபுணலோஸௌ மநகளாநாநுச மநகளம்] (௨௦௪) “க்ருஷ்ணவ
ஹிஸோகாநாஃ துத்ராவிராவ்யுஃ । க்ருஷ்ணஹிக்ருதேஹுத
ஜிஹ்விஸுஹராஹா” [கருஷ்ணஹவஹிலோகாநா முதபத்திரபிசாப
யயஃ கருஷ்ணஸயஹிக்ருதேபூதம் இதமஸிஸவமசராசரம்] என்றும்
இதயாதிகளா யிருநதுள 1 பராவரதத்தவயாதாதமய வித்துக்க
ளான ருஷிகள வாகயமகளாலும், 2 பாலயாதபரப்ருதி புரவாஸ
தஸஸ்யோடு வநவாஸதஸஸ்யோடு வாகியற கருஷ்ணன் 3 தன காயத
துக்குககடவனய நோக்கிக்ருணடுபோருகையாலும், ‘இவனசொல
லுகிற உபாயங்கள் எல்லாம் நமக்குத் தஞ்சமன்று, இவனே நமக்
குத் தஞ்சம்’ என்று வியவலித்த பின்பு ‘ஆனால் என்னப்பற்று’
என்று சொல்லுகையாலே யென்கை

இதுதனை முதலிலே உபதேஸியாமைக்கு ஹேதுவை அரு
கிசசெய்கறா

மு — (௨௬௬) புறமபு * பிறந்தது எல்லாம், இவன
தெருசைச சோதிககைக்காக

(வயா.) ‘புறமபு’ என்று தொடங்கி அதாவது - (௨௦௫)
“யபுயஸ்யாஹிஸிதம் ஸு-ஹிததெஸு ஸிஷ்யஸௌஹம் ஸாயிராம்
ஹாஸ்யவஹ்” [யசசுரேயஸஸயாநநிஸிதமபநுஹிதநமே ஸிஷ்ய
ஸ்தேஹஸாதிமாமதவாமபரநம்] என்ற இவனுக்கு உபாயோப

1 பராவர தத்தவ யாதாதமய வித்துக்கள் - சிறந்த பரஹ்மாமுதலிய
தேவர்கள் எதனோடு ஒப்பிட்டுப் பராக்கையில் தாமதவாக்களாகத் தோன்று
வார்களோ, அப்படிப்பட்ட பரபரஹ்மம்-பராவரமெனப்படும பராவரதத்தவ-
ஸலவரதத்தவத்தினுடைய, யாதாதமய - உண்மையை, வித்துக்கள் - அறிந்
தவாக்களான, ருஷிகள் 2 பாலயாத பரப்ருதி - பாலயம் முதற்கொண்டு,
புரவாஸதஸஸ - நகரத்தில் வலித்த நிலை 3 தன காயததுக்குக கடவன -
தன காயதத்தை உரியபடி நடத்துபவன் நோக்குதல் - ரக்ஷித்தல்

* ‘பரந்தது எல்லாம்’ என்று சில பூநீகோசம்

தேசமபண்ணத் தொடங்குகிறவளவிலே முதலிலே இதை உபதேஸியாதே உபாயாதரங்களைப் 1 பரக்க நின்று உபதேஸித்தது எல்லாம், 2 'அவ்வளவிலே பாயவவித்துவிடுமோ' அவற்றினுடைய தோஷதாஸநததாலே 3 இவவுபாய உபதேஸததுககு அதிகாரியாமோ' என்று இவனுடைய ஹருதயத்தை ஸோதிகைக்காக என்கை.

'ஆனால், இவன்னறே இப்படி 4 ஹருதயஸோதநாததமாக உபாயாதரங்களை உபதேஸித்தவன்? வேதபுருஷன் 5 அவற்றை விதிப்பான் என' என்ன, அருளிச்செய்கிறா

மு—(உசுஅ) வேதபுருஷன் உபாயாதரங்களை விதித்தது-கொண்டிப்பசுவுககுத தடிகட்டி விடுவாரைப் போலே, அஹங்காரமகாரங்களால் வந்த களிப்பு அற்று ஸவருபஜநாதம் பிறக்கக்காக.

(வயா) 'வேதபுருஷன்' என்று தொடங்கி அதாவது - ஆபதமனை வேதபுருஷன் (உ௦௬) "விஜ்ஞாப் ப்ரஜ்ஞாங்குலீத" [விஜ்ஞாய பரஜ்ஞாம குாவித] (உ௦௭) "ஐதித்யாத்நம் ய்யாயி" [ஓமிதயாதமாநதபாயதி] (உ௦௮) "சூத்ரநடுவவொகஸுவாலீத" [ஆதமாநமேவஸீகமுபாலீத] (உ௦௯) "சூத்ரவா சுரொபிஷ்டவ்யஸூதவ்யோநைவ்யோநிபியூலிதவ்ய" [ஆதமாவா அரேதரஷ்டவயஸஸரோதவயோ மநதவயோ நிதிதயாவிதவய] இதயாதிகளாலே உபாயாதரங்களை மோக்ஷஸாதநமாக விதித்தது - பட்டிதின்று திரிகிற பசுவுககு 6 இடைஞ்ச வஸப்படுகைக்காகக் கழுத்திலே தடியைக் கட்டிவிடுவாரைப் போலே, அஹங்காரமகாரவஸ்யயைக் களித்துத் திரிகிற இவனுக்கு, (உ௧௦) "ஜ்ஜீரணஸஹஸ்யெஷு தவொஜ்ஜாந ஸரோயிஷி" [ஜநமாநகரஸஹஸரேஷு தபோஜ்ஜாந

1 பரக்கநின்று - விஸ்தாரமாய எகரீதியாக 2 அவ்வளவில் பாயவவித்தல் - இதுவே சிறந்தஉபாய மென்று நினைத்து அவவுபாயாதரங்களில்தானே நிறைவு 3 இவவுபாய உபதேஸததுககு - இந்த விதிதோபாய உபதேஸததுககு 4 ஹருதய ஸோதநம் - மனஸஸைப் பரீக்ஷித்தல் 5 அவற்றை விதிப்பான் என - அவவுபாயாதரங்களைச் செய் என்று சொல்லுவது ஏன்? 6 இடைஞ்ச - பட்டிமேயவதினினும் விலகி

ஸமாதிபி:] என்கிறபடியே 1 காயகலேஸ ரூபமான காமாதுஷ்டாநம் இநதரியஜயம் முதலான 2 அருநதேவைகாராலே 3 செறுப்புண்டு அநதக்களிப்புப்போய பகவதபாரதநதாயமாகுத ஸவ ரூபஜ்ஞாநம் பிறக கைக்காக என்கை

‘ஆனால், இப்படி 4 ஸவ ரூபஜ்ஞாந உதய ஹேதுவான இவற்றை விட்டால் குற்றமாகாதோ’ எனன, அருளிச்செய்கிறார்

மு — (255) ஸத்யாஸி முனபு உள்ளவற்றை விடமோபோலே இவ்வளவு பிறந்தவன் இவற்றைவிட டால் குற்றம் வராது.

(வயா) ‘ஸத்யாஸி’ என்று தொடங்கி அதாவது - 5 சரமஸ ரமத்திலே அந்விதனைவன பூரவாஸரமதாமங்களை விற்கிறபோலே, அந்யேர்பாயங்களினுடைய ஸவரூபவிரோதிதவாதிகளாலே விததோ பாயத்திலே- இழியும்படி இவ்வளவான 6 ஜ்ஞாநபாகம் பிறந்தவன் இவ்வுபாயாநதரங்களை விட்டால் தோஷமாகாது என்றபடி.

‘இவைதான் ஆகாராநதரத்தாலே அந்விதங்களாகையாலே, இவற்றில் இவன் தனக்கு 7 ஸவரூபதயாகம் இல்லை’ என்னுமத்தை அருளிச்செய்கிறார்

மு — (260) இவன்தான் இவைதன்னை நேராக விட்டி லன்

(வயா) ‘இவன்தான் இவைதன்னை நேராகவிட்டி லன்’ என்று அதாவது - ஸாதநாதரபரிதபாக பூரவகமாக வலித்தஸாதரபரிகரஹம் பண்ணின் இவ்வதிகாரிதான், காமஞ்ஜாநாதிகள் ஆகிற இவைதன்னை ஸவரூபேன தயஜித்தில் னென்கை

‘அது எங்ஙனே’ எனன, அருளிச்செய்கிறார்

மு — (261) காமம்-கைங்காயத்திலே புகும், ஜ்ஞாநம் - ஸவரூபபரகாஸத்திலே புகும், பகதி - பராபயருசி

1 காயகலேஸ ரூபமான - உடம்பை வருத்ததையை ஸவரூபமாக வுடைய 2 அருநதேவை - அருஞ்செயல் 3 செறுப்புண்டு - ஸங்கோ சித்து 4 ஸவரூப ஜ்ஞாந உதயஹேதுவான - ஸவரூப ஜ்ஞாநம் உண்டா வதற்குக் காரணமான 5 சரமஸுரமத்திலே அந்விதன் - நான்காவது ஆஸ்ரமமான ஸந்யாஸ ஆஸ்ரமத்திலே இருப்பவன் 6 ஜ்ஞாநபாகம் - பக்குவமான ஜ்ஞாநம் 7. ஸவரூபதயாகம் - காமாதிகளைச் செய்யாமல் விட்டிடுதல்

யிலே புகும், பாபத்தி - ஸ்வரூபயாதாதம்யஜநூநத்திலே புகும்.

(வயா) 'காமம்' என்று தொடங்கி அதாவதி - 1 ஸவவாண ஸவாஸரம் உசிதமாக இவன் அநுஷ்டிக்கும் 2 விஹித காமம் - ஸாதந புத்பாவனறிககே 3 ஆநருஸமஸபததாலே பராததமாக அநுஷ்டிக் கையாலே, ஈஸவரனுக்கு மிகவும் உகப்பாகையாலே, ததபரீதிஹேது வாகப பண்ணும 4 கைங்காயத்திலே அநதாபபிக்கும் * "நுண்ணறிவு" என்கிறபடியே, ஸவஸவருபஜநூந பூவகமாகப பரஸவரு பததை ஸாக்ஷாதகரிகைக்கு உறுப்பான ஸுகூமஜநூநம் - ஸாதந புத்தி கழிநதவாறே ஸவருபத்தினுடைய பரகாஸ்தேதிலே அநதாப பிக்கும் (உகக) "ஹக்ஷா க்ஷநந்யபாஸ்யம்" [பக்திபாதவநய யாலப்ப] என்கிறபடியே பகவதபராபதிக்கு ஸாத்மான் பகதி - அநத ஸாதநபுத்தி போனவாறே போஜநததுக்கு 5 கூடாதுதபோலே பராபயமான கைங்காயத்துக்குப் பூவக்ஷணத்திலே அநுவாத்திககக் கடவதான ருசியிலே அநதாபபிக்கும் விததோபாய வரணருபையான பரபத்தி - ஏகபதத்திலே சொல்லுகிறபடியே ஸாத்மாவக கழிநதவாறே அதயநதபரதநதரதயா அநநயஸரணமாபிருதனள்ள ஸ்வ ரூபத்தினுடைய யாதாதம்யஜநூநத்திலே அநதாபபிக்கு மென்கை.

'பகதி பரபத்திகள் இரணடையுங் கழிந்தால் இவன்தனக்குப் பலஸாதநமாவது எது?' எனன, அருளிச்செய்கிறா

1 ஸவவாணம் - தன்னுடைய ஜாதி, பராஹ்மணயம் முதலியன 2. விஹிதகாமம் - ஸாஸதாங்கனிற செயயவேணுமென்று விதிக்கப்பட்டுள்ள ஸந தபாவநதநாதி காமங்கள் 3 ஆநருஸமஸபம் கருணை 4 கைங்காயம் - கிண்கரனது தன்மை கிண்கரன் - ஸவாமி ஏவியதைச்செயவோன கைங்காயத்திலே அநதாபபிக்கும் கைங்காயத்திலே தானும் சேருமென்றபடி 'ஸாவ பாபேப்யம்' என்கிற இடத்தில் ஸாதனபுத்தியைவிட்டுக் கருணையாலும் கலக கததாலும் செய்யுமவையும் பாபங்கள்' என்று சொல்லிவிட்டி, இங்கே காமம் கைங்காயத்திலே புகு மென்பது எப்படி பொருநதம்? எனில், -அங்குச் சொன்னது - கேவலம் தன்னுற்றமையாலே செய்யுமதைச் சொல்லுவதென்றும், இங்குச் சொல்லுகின்றது - நாம் இப்படி இருப்பதுதான் பகவந்முகோலலா ஸமாகும் என்ற எண்ணத்தினால் செய்யுமது என்றும் யேறுபாடு கூறுவா. 5. கூடாது - பகி

* திருவாய. ௩ - எ - க

மு — (உஎசு) சக்ரவர்த்தித்திருமகன பாபத்தோ
டேவரிலும் அமையு மெனருன, இவன் புணயத்தைப்
போகட்டு வரவேணு மெனருன

(வயா) ‘சக்ரவர்த்தித்திருமகன்’ என்று தொடங்கி அதாவது-
(உகந) ‘ரோரோ விமுஹவாபீடி’ [ராமோ விகரஹவாந தாம] என்கிற சக்ரவர்த்தித்திருமகன் (உகச) ‘யஜிவா ராவணஸயம்’^வ

[யதிவாராவணஸயம்] என்று 1 ‘பாபிஷ்டனான் ராவணனதானுகி
லும் அழைத்தவாரும்’ என்கையாலே பாபம் பேறறுக்கு ஹேதுவாக
நினைக்கக்கூட உடல் அல்லாமைபாலே, 2 ‘பாபத்தோடே வரிலும்
அமைபம்’ என்றான், (உகடு) ‘கூஷ்டயபீடி ஸந்தாநிடி’ [கருஷ
ணம் தாமம் ஸநாதம்] என்கிற இவன் ‘ஸாவதாமாந பரித்பஜய’ என்கை
யாலே பேறறுக்கு ஹேதுவாக நினைக்கக்கூட உடலான புண்யத்தைப்
போகட்டுவரவேணு மெனருன என்கை ஆகையால், 3 ஸஹாயநதர
ஸம்ஸாகக் அஸஹனான் உபாயபூதனுக்கு இவன்பக்கல் ஸங்கருதம்
அநிஷ்டம் என்று கருத்து

இவ்வாதத்தினில் இழிநதவனுக்கு ஆஸதிகஞய உஜ்ஜீவித்தல,
நாஸதிகஞய நஸித்தல ஒழிய, மதயமஸத்தியிலலை எனலுமத்தைப்
பூரவாசாய வசநதாலே அறிவிக்கிறா

மு — (உஎடு) “ஆஸதிகஞய இவ்வாதத்தினில் ருசி
விஸவாஸகஞருடையஞய உஜ்ஜீவித்தல, நாஸதிகஞய
நஸித்தல ஒழிய நடுவில நிலையிலலை” என்று பட்டாகரு
எம்பா அருளிச்செய்த வாரத்தை

[ராவயதி [உலக்ததாரைத் தன கொடுஞ்செயலாலே கதற்செய்யப்
வன்] என்கிற வயுத்தத்தியாலே ராவணஸபதம் உண்டான தாதையால், அத
ற்கு அாதம் அருளிச்செய்கிற இடத்தில, ‘பாபிஷ்டனான் ராவணன்’ என்கி
றா ராவணனதானுகிலும்- ராவணனாகவே யிருநதாலும் என்றபடி இங்கே
உள்ள சொற்போக்கில், இப்போது நம்மைச் சாணமாக அஷ்டநதவன் விபீஷ
ணனன்றிக் கே ராவணனயிருநதால் நலம் என்ற அாதம் தோன்றும் 2
பாபம் எம்பெருமானுடைய நிரபேக்ஷ உபாயத்தத்தைத் தடுக்காமல் அதை
பரகாஸப்படுத்தாமாகையால், ‘பாபத்தோடே வரிலும் அமையு மெனருன’
என்றது, அங்ஙனன்றி, புணயம் எம்பெருமானது நிரபேக்ஷ உபாயத்தவத்
தைத்தவிரக்கக்கூடிய தாகையால், அவற்றை விட வேண்டியதாயிற்று 3 ஸஹா
யநதர ஸம்ஸாகக் அஸஹன் - வேறொரு ஸஹாயத்தின் ஸம்பந்தத்தைப்
பொறுத்தவன்

(வயா) 'ஆஸ்திகனய' என்று தொடங்கி அதாவது - 'இவ்வாறு தந்தில். அந்விதனுவன பிகவதபரபாவததால 'இது எ, பம் என்று ஆஸ்திகனய இவ்வாததததில் ருசியும் 'இது சுப்பாது' என்கிற விவாஸமும் முடையது உஜ்ஜீவிததல, ஸாஸ்தரங்கனெல்லாம் ஒருதலையும் இனி ஒருதலையுமாய் இப்படியி ருப்பதென்று 'மடோ' என்று 1. நாஸ்திகனய இததை அநாதரிதது நடுநதலி நதனை யாபிய, 2 நடு விலொருநிலையிலே' என்று வகலஸாஸ்தர விததமரான பட்டருக்கு ஆபகதமரான எம்பா அருளிச்செய்த வாத்ததை பெனகை

3 'வயவஸாயபி'யனுக்கு இதில் அநவயம் விவாஸத்தககு உடலாம்' எனனும்ததை ஸதருஷ்டாநதமாக அருளிச்செய்குறா

மு - (2எள்) வயவஸாயம் இல்லாதவனுக்கு இதில் அநவயம், ஆமததில் போஜநமபோலே

(வயா) 'வயவஸாயம்' என்று தொடங்கி அதாவது - இதிற சொல்லுகிற தயாக ஸவீகாரங்களுக்கு ஈடான பெவஸாயம் இல்லாதவனுக்கு 4 இதிலுண்டான அநவயம், அஜ்ஜானததையிற பண்ணின போஜநம் மரணவேதுவாமாபோலே விவாஸவேதுவாயப பாயவலிக்கு மெனகை

இததனக்கு அதிகாரிகள் இன்ன ரெனனும்ததை அருளிச்செய்குறா

மு - (2எள்) * "விட்டுசித்ததா கேட்டிருப்பா" என்கிறபடியே, அதிகாரிகள் நியதா

(வயா) * "விட்டுசித்ததா கேட்டிருப்பா" என்கிறபடியே அதிகாரிகள் நியதா' என்று அதாவது - * "செய்யமுடியாத திருவரங்காதம் பணித்த, மெய்யமைப்பெருவாததை விட்டுசித்த கேட்டிருப்பா"

1 நாஸ்திகன - சீதா சாஸ்தரங்கனெல்லாம் பகதபாபத்தை பரதிபாதிக்க, இந்த ஸ்லோகம் மாதிரம் பரபத்தியை பரதிபிப்பதால் இது ஸாஸ்தரநிஷ்டகருஷ்டமான ஆததநதானென்று இவ்வாசுததில் நமபிக்கையிலலாதவன் 2 நடுவில் ஒரு நிலையிலே - பிகவாய செயலயங்களி லிருப்பிலே காமம் முதலிய உபாயங்களில் பலஸங்கததையும் காதருதவததையும் விட்டிடத்தாலும், இவ்வாசுததததில் நமபிக்கையிலலாமையாலும் பிகவாய கைவலயங்களும் இல்லையாயின் 3 வயவஸாய வர்ண - மஹாவிஸவாஸம் மறவன் 4 இதில் - இந்தபரபத்தியில்

* நாசகிமாதி - ௧0 - ௧0

என்று 1 'கரணதராயததாலும் செவவியராய 2 அதுதனை அரத்த கரியாகரியாய்கொண்டு கோயிலிலேசாயுந்ருள்ளினவாதாம், அரஜுந வயாஜத்தாலே திருத்தோகதட்டிலேந்ந்து அருளிச்செய்த யதா ரத்தமுமாயச 3 சீரியதமாய ஸுலபமுமான "மாமேகமஸரணமவரஜு" என்கிற வராததையைப் பெரியாழ்வார சேட்டு, தநநிஷ்டராயிருப பா' என்கிறபடியே இவ்வாதத்ததுக்கு அதிகாரிகள் இதுகேட்டால் 4 இதன்படியே நியதராயிருக்கும்வாக ளென்கை,

இவ்வாதத்திஷ்டரான ஆழ்வார்களுடைய திவ்யஸூகசியில் இது க்கு அரத்தமாக அநுஸந்திக்கப்படுமவற்றை அருளிச்செய்து இது தனை நிகழ்க்கிறார்

மு — (உஎஅ) * "வராததையறிப்பவர்" என்கிற பாட்டும, † "அததனாகி" என்கிறபாட்டும இதுக்கு அர ததமாக அநுஸந்தேயம்.

சரமஸலோகப்ரகரணம் முற்றிற்று

(வ்யா) 'வராததையறிப்பவர்' என்று தொடங்கி. அதாவது =-
* "வராததையறிப்பவர் - போததபிறப்பொடு நோயொழுப்பொடு இற ப்பவை போததப் பெருநதனபம் வேரறநீக்கித் தனதாளினகீழ்ச சோத்து அவன்செய்யுரு சேமத்தை யெண்ணித் தெளிவுற்று - மாய- வறகு ஆளனறி யாவரோ" என்று "மாமேகம ஸரணமவரஜு - ஸாவ பாபேபயோ மோக்யிஷயாமி" என்ற நலவராததையை அறிபுமவர் கள் - 5 பரணிகூட்டு † வரிநதாறபோலே இவ்வாதமாவைச் சூழப் பொதிநதுகிடக்கிற ஜநமநகளோடும், அலைபுகக்கவிடத்தே புகக்கடவ தான வயாதியோடும், அநநனேயாகிலும் சிறிதுநாள செல்லாதபடி இடிவிழுநதாறபோலே வரும் ஜரையோடும், அநநனேயாகிலும் இருக்கவொண்ணாதபடி இவனுக்கு அநபிமதமான விராஸமு மாகிற

1 கரணதராயம் - 1 மனோவாககாடம் 2 அதுதனை அரத்தகரியா காரியாய - அரத்த சரமஸலோகத்திற சொன்ன அரத்தத்தைத் தன் செய லாலே நடத்துபவராய 3 சீரியது - சிறந்தது 4 இதன்படியே நியதா - இநத ஸலோகத்திற சொன்னபடியே நியமமுள்ளவா, 5 பரணிகூட்டு வரிநதாறபோலே - ஒருவகைப்பூசசி தனைச் சுற்றிக்கொள்ளும்படி தன் வாயெச்சிலிறை கூண்டை அமைத்துக்கொண்டாறபோல

* திருவாய - எ - ௫ - ௧௦ † திசுசந்த விருந்தம் - ௧௧௫.

‡ 'பரநதாறபோலே' என்று சில ஸ்ரீகோசம்.

இவற்றை 1 விரகா நெடுஞ்சுவா தளஞ்மாபோலே தளர், அவை போன அநந்தரம் வரக்கடவதான கைவலயமாகிற மவாழ்க்கத்தை ஸ்வாஸநமாகப் போக்கி, பாதரேன்கபோலே தனதருவடிக்கின் கீழே சேருமபடி பண்ணி, புநராவருத்தியறுமபடி அவனபண்ணும் ரனக்ஷையை அநுஸந்தித்து, 2. வயவலிதராயக்கொண்டு தங்களுக்கு ஆஸரய ணீயஞ்சு விரோதிநிவாதகளுன் ஆஸசாயபூதனுக்கு ஒழிய வேறொருவாக்கு ஆளாவிரோ? என்று நமமாழ்வாரருவிச்செய்த “வராத தையறிபவா”. என்கிற பாடமும், — * “முத்தனா முகுநதனா - ஒத்தொவவாத பலபிறப்பொழித்து நமமையாட்கொளவான் - அதனாகி யனையாகி யாளுமெப்பிரானுமாயப் புருநத - நமமுள மேவினா, ஏழைநெஞ்சமே! எத்தினால் இடாககடல்கிடத்தி” என்று 3 ‘ஹேயபரதயநீகராகையாலே 4 அஸபருஷ்ட ஸமஸாரகந்தராய முத்திபூழிபரதரானவா ஸகல தேஹவாததிகளான ஆதமாக்களும் ஜஞாநைகாரதயா ஒத்தித் தேவாதிபேதத்தாலே ஒவ்வாமலி ருக்கும் பலவகைப்பட்ட ஜநமங்களைப் போக்கி, நித்யஸமஸாரி களாயப் போந்த நமமை நித்யஸூரிகள் கொள்ளும் அடிமையைக் கொள்ளுகைக்காக ஹிதமே பரவாததிப்பிக்கும் பிதாவா வாழும் பரியமே பரவாததிப்பிக்கும் மாதாவாயும் அடிமைகொள்ளக்கடவ நமமுடைய ஸ்வாமியாயும் இப்படி ஸாவலித் பநதுவுமாய, நமமுடைய 5 தணமையையும் தம்முடைய பெருமையையும் பாராதே நமமுடைய 6 ஸாவபரததையும் தாமே யேறிட்டுக் கொண்டு செய்வாராக ஹேயமான நமமுள்ளே புருநத ஒருநீராகப் பொருந்தினா, அறிவிலியான நெஞ்சே! நமமுடைய ஹிகம் அறிகைக்கு நாம் ஸாவஜஞராயோ அவன் அஜஞனாயோ, ஹிதத்தைப் பரவாததிப்பிக்கைக்கு நாம் ஸகதராயோ அவன் அஸகதனாயோ, காயஞ் செய்துகொள்ளுகைக்கு நாம் பராபதராயோ அவன் அபராபதனாயோ, தன்மேனம்பாராதே தாழ்வின்று உபகரிக்கும்வன

1 விரகா - புகதியாகத்தொழில்செய்ய வஸ்வா 2 வயவலிதராய - மஹாவிஸுவாஸ ஸ்டையராய 3 ஹேயபரதயநீக - நிதீநமானவற்றுக்கு மாறயிருப்பவா 4 அஸபருஷ்ட ஸமஸாரகந்தா ஸமஸாரத்தின் வாஸனை தானும் தீண்டிப்பெருதவா 5 தணமை - தாழ்வு 6 ஸாவபரம் - ஸமஸதமான பாடம்

* திருச்சுந்தவீரு க்குரு

யிருக்க எத்தாலே நீ ஹுகஸாகாதில் கிடக்கிறது” என்று திருமழி
சைப்பிரா னருளிச்செய்த “அத்தனா” என்கிற பாடமும் இரத
ஸலோகத்தாக்கு அத்தமாத அதுஸநதேப மென்கை

ஆக, இத்தால ஸவிகாராகதயா தயாஜயமான தாமவியேஷன
களையும், அநதத தாமவகலினுடைய தபாகபரகாரத்தையும், அநதத
தாமதயாக பூவகமரகப பற்றும் விஷபத்தினுடைய ஸௌஸ்பபாதி
குணயோகத்தையும், அககுணவியிலிட வஸதுவினுடைய ஸஹாய
அஸஹதவலக்ஷணமான கைரபேக்ஷபத்தையும், நிரபேக்ஷ வஸதுவி
னுடைய உபாயவாதத்தையும், அதை உபாயதவேந ஸவிகரிககை
யையும், ஸவிகருதமான உபாயத்தினுடைய ஜஞாநஸகதயாதிகுண
யோகத்தையும், அககுணவியிலிடவஸதுவிலே நபஸதபரண அதி
காரியையும், அதிகாரிக்கு விரோதியான பாபஸ்முஹத்தையும்,
அபபாபவிமோசந பரகாரத்தையும், அபபாபவிமோசகனைப் பற்றின
அதிகாரியுடைய 1 கைரபாயத்தையும் சொல்லிறறயிறறு

சரமஸலோகபரகாண வ்யாக்யநம் முற்றிற்று

பிள்ளைலோகாசாயா திருவடிகளே ஸரணம்

சீ யா தி ரு வ டி க ளே ஸ ர ண ம்.

முழுக்கூப்பபடி ஸவயாக்யநம்

ஸமபூணம்

திருமநதராதத்தின் ப்ரமாணத்திரட்டு.

தைத்தரீயோபநிஷத் - ஆனந்த 6 - அந்

க. சுஸுஸ்வஸுஸுஸுஸு. | சுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு. |

சுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு. | ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு. ||

(இதன்பொருள்) பருஹம் - பருஹமத்தை, வேத இதி - அறிகிருன
எனபது, அஸத் சேத் - (ஒருவனுக்கு) இல்லையாகில், ஸு-அவன், அஸத் வஸு-
(இருந்தும்) இல்லாதவனாகவே, பவதி - ஆகிருன - பருஹம் வேத - பருஹ
மத்தை அறிகிருனெனபது, அஸதி சேத் - (ஒருவனுக்கு) உள்ளதானால்,
தத் - அதனால், ஏநம் - இவனை, ஸந்தம் - ஸத்தாக, வீது - அறிகிருர்கள்,
(என்றவாறு) பருஹம்ஜ்ஞாநமுள்ளவன் ஸத்தது இல்லாதவன் அஸத்தது என்று
கருத்து இப்படி இந்த ஸூத்திக்கு அாததம் கொள்ளாமல், 'பருஹமத்தை இல்லை
யென்று அறிந்தவன் அஸத்தது, உண்டு என்று அறிந்தவன் ஸத்தது' என்றால்,
அப்போது பருஹமுண்டு என்றாவது இல்லை என்றாவது அறியாதவனை ஸத்தது
என்றாவது அஸத்தது என்றாவது சொல்ல வழியில்லாமற் போவது காண்க

ஆழ்வான் அருளிச்செய்த முகத்தகம்

உ. உக்ஷீநாயஸோரூஹாம் நாயபாஹுநய்யுஜாம் |

சுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு. | வஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு. ||

(இ-ள்) உக்ஷீநாந் ஸமாஸமபாம் - ஸ்ரிய பதியைத் தொடக்கத்திலுடைய
யதம், நாதயாமுந்நயமாமம் - ஸ்ரீமநநாதமுனிக்ஷீனாயம் யமுனைத்திறைவரையு
யம் நடுவிலுடையதம், அஸமத் ஆசாய பாயநதாம் - எம்முடைய ஆசாயா
வரையிலு முள்ளதமான, குரு பரமபராம் - குருபரம்பரையை, வநதே - நமஸ
கரிககிறேன், (ஹ்ரு)

ந. ஸுஜ்ஞாநம்ப்ராவகஜ்ஞாநம் ப்ராவுஜ்ஞாநஃஸுக்ஷுஹிஃ |

ஜ்ஞாநத்ரயஸுவாபெயம் வநதந்யுக்ஷிம்வந ||

(இ-ள்) ஸவ ஜ்ஞாநம் - தன்னுடைய ஜ்ஞாநமும், [ஸவருபஜ்ஞாநமும்]
பராபகஜ்ஞாநம் - உபய ஜ்ஞாநமும், பராபய ஜ்ஞாநம் - புருஷாதத ஜ்ஞாந
மும், (ஆகிய), ஜ்ஞாநாதரயம்-மூன்று வகைஞானமும், முமுக்ஷுஃ - முமுக்ஷுக
களால், உபாதேயம் - கொள்ளத்தக்கது, ஏதத் அநயத் - இதைக்கூட்டிலும்
வேறென்று, கிஞ்சந - கொஞ்சமும், ந-வேண்டியதில்லை, (எ-று)

ஸ்ரீஸஹஸரநாமபாஷ்யம்

ச ஶ்னோஸ்த்ராயதஹி ஶ்னஃ ॥

(இ-ள) மநதாரம் - மநநம் செயபவரை, தரீயதே - காபபாறண
சிறது, இதி - என்கிற காரணத்தினாலே, மநதா - மநதா மென்று சொல்லப்
படுகிறது, (எ-று)

அஷ்டஸலோகி - 4

ரு ஷெஹாலக்ஷாத்தவ்யாபிஷா ஹதிவஹஸாயாவிஷாத்தயீயம்
வாதத்தொநோயபிஷா த்யுதிதாஸெஷக்ஷயீஸெஷித்
யு | சூத்திரானொநுவஸெநஶி ஹதிவ ஷஹ வாரஸவந
ஹாவஸெஸுஷம் நாராயணாவும் விஷயவஷயீ ஸெஷ
தயுஷீஷ்வஹம் ॥

(இ-ள) பாபந - பாபனனனாவன, தேஹ - சரீரத்தில்தானே, ஆஸ
கத - சோநத, ஆதமா - ஆதமா என்கிற, புத்தி - நினைவை உடையவனாக, பவதி
யதி - ஆவனே யானால், [சரீரமே ஆதமா என்கிற மயக்கத்தை யுடையவனா
னால்], தருதீயம் பதம் - (ஐஞாந்ததை யுடைய தென்று தெரிவிப்பதனை
மூலமாயத் தேஹத்தில் வேறுபட்டது ஆதமாவென்றுகாட்டுகிற) மூன்றாவதான
பதத்தை [மகாரத்தை], ஸாது - நன்றாக [ஆதந்ததோடு], விதயாத - அறியக்
கடவன, ஸவாதநதீய அருத் - ஸவாதநதாயத்தால் அறிவுகெட்டவனாக [தான்
ஸவாதநதா னென்று எண்ணுகிற அறியாமையை உடையவனாக], ஸயாத யதி -
ஆவனேயானால், பாநம் - (ஸஸவாசேஷமென்று தெரிவிக்கிற பாணவத்
தின்) முதல்பதத்தை [அகாரத்தை], (விதயாத-) இதர - (ஸ்ரீமநாராயணனைக்
காட்டிலும்) மற்றவர்களுக்கு, ஸேஷதவ - அடிமையென்கிற, தீ சேத - புத்தி
உண்டாகுமாயின, தவிதீயம் - (அநய சேஷதவத்தைத் தவிர்க்கிற) இரண்டா
வதான பதத்தை [உகாரத்தை], (ஸாது விதயாத-) ஆதம் தாரண - கனனே
தானே காப்பாற்றுவதில், உநமுக சேத - முடிநெய்யுடையவனாக இருப்பானா
னால் [தன்னையதானே காப்பாற்றிக்கொள்பவனென்ற எண்ணத்தை யடைந
தால்], நம் இதி பதம் - (ஸவாசுணத்தில் தனக்கு ஸம்பந்த மில்லாமையைத்
தெரிவிக்கிற) நம் என்னும் பதத்தை, (ஸாது விதயாத-) பாநதவ ஆபாஸ
லோல (சேத) - ஆபாஸ பநதுக்களித்ததில் [காமஸம்பந்தத்தால் பிதாபுதராதி
பநதுக்களபோலத் தோன்றுகின்றவாகளித்ததில்] ஆசையுடையவனாக இருப்
பானாகில், நாராயணகீயம் ஸபதம் - (ஸஸவானே எல்லாஉறவும்முறையுமென்று
தெரிவிக்கின்ற) நாராயணனென்கிற பதத்தை, (ஸாது விதயாத-) விஷய
சபல தீ சேத - பஞ்சேநதரிய விஷயங்களிற் செல்லுசிற புத்தியை யுடைய
வனாகில், சதூதநீம் - (பகவத்கைவகாயபாராதநா பாகாசுக்மரண) வயகத்சதூ
ததியை, (ஸாது விதயாத-), (எ-று)

வருத்தவாரீதஸமருதி - 3 - 45

சு ஃவொயஜி-ஓவிலாரோமி தனெவொவயவடணாநிவ !

ஸவடூஷ்டாக்காராநஸம் யபூநடிஷவிவாஃபடி !

(இ-ள்) ருச - ருசவேதங்களும, யஜுர்ஷி-பஜூவேதங்களும, ஸாமாங்-
ஷாமவேதங்களும, ததைவ - அப்படியே, அநாவனாசி ச - அதாவண வேதங்
களும், அநயத (இவைகளைக் காட்டிலும்) வேரய, வாஃமம - ஸபதஸவ
ரூபமா யிருக்கிற, யச ச - யாதொரு வேத உப்பருமஹணங்களை ஸமருத்
யாகிகளுண்டோ, (அவைபும்), ஸாவம - (ஆகிய) எல்லாமும், அஷ்டாக்கா -
திருமந்தரத்தினுடைய, அநத - உள்ளே, ஸநம் - இருப்பனவாம், (எ-று)

நானகுவேதங்களும அவைகடகு உப்பருமஹணங்களை ஸமிருதி இதி
ஹாஸ புராணங்களாகிய எல்லாமும் திருமந்தரத்தினுற் பரதிபாதிக்கப்படு
கின்ற அநத்தபஞ்சகங்கையே பரதிபாதிப்பன எனற்படி அஷ்டாக்காரந்த
ஸதமஎன்பதற்கு - திருவஷ்டாக்காரத்தினுள்ளே அடங்கியிருக்கின்ற பரண
வத்திலேயே வேதம் முதலியன எல்லாம் அடங்கி யிருக்கின்றன என்று
சொல்லுதலும் உண்டு

நாரதீயகலபத்தில் அஷ்டாக்காரபருஹமஹிதையயில் 1 - 11

ஃ. சீநாணாஃவாரொரோசீநா மஹுநாஃமஹுசுதஃ !

வவித்ரஃவவித்ரணாஃ சீநயசீநஸநாதஃ !

(இ-ள்) ஸநாதந - மிகவும் பழமையானதான, மூலமந்தர - எல்லாமந்தரங்
கட்கும் மூலமான மந்தரமாகிய திருவஷ்டாக்காரமானது, - மந்தராணம் - மந்தர
ங்கட்குள்ளே, பரம - மிகவும் சிறந்த, மந்தர - மந்தரமாகும், குறையாராம் - ரஹ
ஸயங்களுக்குள்ளே, உத்தமம் குறையம் - உத்தமமான ரஹஸயமாகும், பவித்
ராணம் - பவித்திரங்களுக்கு கெல்லாம், பவிதரம் ச - பவிதரமுமாகும்.

அ மஹாஃவகாஸயெஜீரோநு சீநுயதெநொவயெசு !

கவகாஸயெகாஸாஹுரஃ க்ஷீயெதெவஃவடாபுஷீ !

(இ-ள்) சீமாத - புத்திமானானவன், குரும - ஆசாரயனை, பரகாஸயேத-பர
காசிபிக்கக்கடவன், மந்தரம் - (தன்னை) அநுஸந்திப்பார்க்கு ரக்ஷகமான மந
தரத்தை, யதநேநமுயறியினாலே, கோபயேத - (அநதிகாரிகளசெவிப்பபாத
படி) ரக்ஷிக்கக்கடவன், அபரகாஸ பரகாஸாபயம் - (ஆசாரயனை) பரகாசப
படுத்தாததாலும் (மந்தரத்தை) பரகாசப்படுத்துவதாலும், ஸமபத ஆயுஷீ -
ஸமபத்தம் ஆயுஸஸமம், க்ஷீயேதே - க்ஷித்துப்போம், (எ-று)

விஹிகேநதரஸமஹிதை, 22 - படலம்

-சு னெஷ்வாரீநம் சிமத்வடம் சீநுயீநஹுநெஷ்வதஸ் !

தஃசீநுயீநஹுணாயீநம் தஸுரஃசீநஹுணநெஷ்வதஸ் !

(இ-ள) ஸாவம ஜகத - எல்லாஜகததும், வைவ அதீநம் - வைவத்திறகு அதீனமாயிருக்கும், வைவதம் - அநதத தெயவமானது, மநதர அதீநம் - மநதரத்திறகு அதீனமாயிருக்கும், தத மநதரம் - அநத மநதரம், பராஹ்மண அதீநம் - ஆசாய அதீநமாயிருக்கும், தஸமாத்த-ஆகையால், பராஹ்மண - பராஹ்ம ஜஞான பாதணை ஆசாயனே, வைவதம்-தெயவமாகிருன, (எ-று) - பராஹ்ம நயதி [பரபராஹ்மத்தை யடைவிக்किருன] எனற வயுதபத்தியால், பராஹ்மணஸபதம் ஆசாயனெனற அரத்தத்தைத் தந்தது

விஷ்ணு ததவம்

க0 ரிந்தெத் தஜெவதராயாங் தயாரிந்தெப் பஜெமாராஸ ॥
 திஷ்ஷஹகிஸகாசாரா ஸாஹிப்யபிஸாயந் ॥

(இ-ள) மநதரே - மநதிரத்தினிடத்திலும், தத தேவதாயந் ச - அதனுடைய வைவத்தினிடத்திலும் ததா - அபபடியே, மநதர பரதே - மநதரத்தை யுபதேசித்த, குரௌ - ஆசாயனிடத்திலும், தரிஷ்ஷ - இம்மூவரிடத்திலும், பகதி - பகதியானது, ஸதா - எப்போதும், காராய - செய்யத்தக்கது; ஸா - அநதப பகதி, பாதம் ஸாதநம் ஹி - முதலான ஸாதநமன்றே? (எ-று) ததா எனபதற்கு - தேவதையோடு ஒத்தவனை என்றுமாம்

பகவச்சாஸதரம்

கக டாலஹிதாஸுதஸவெஹ்ராதாந் பராராதந் ॥
 நாந்யாநிஷ்ணந்தெஷாந் வபெந்நோக்ஷதெமெவ ॥

(இ-ள) பரமாதம் - ஸஸவரனுக்கு, ஸாவே ஆதமார - எல்லா ஆதமாகளும், ஸவத - ஸவரூபத்தினாலே, தாஸ பூதா ஹி - சேஷபூதாகளாயஸத்தை பெற்றவாகளன்றே? தேஷாம் - அவர்களுக்கு, பரதே - பத்தாவஸதையிலும், ததாவ ஷ - அபபடியே, மோக்ஷ - முகதாவஸதையிலும், அநயதா - வேரூன ஸவாதநதரயம், லக்ஷணம் ந - அஸாதாரணதாம் மனது, (எ-று) - இததால், சேஷதவம் சேதநஅசேதநங்கடகுப பொதுவணதாயிருந்தாலும், ஆதமாவுக்கு முக்கியமான ஸவரூபம் ஜஞாதருதவ மிலலா விடாலும், ஸவரூப ஹாநியிலை யெனபது தோன்றும்

வைத்திரீய நாராயண நுவாகம் ॥

கஉ வதிவிஸுயாநெஸாரம்

(இ-ள) விஸவஸய - உலகங்களுக்கு, பதிம் - ஸவாமியாயும், ஆதம் ஸஸவரம் - தனக்குத்தானே ஸஸவரனாயும், (எ-று)

விஷ்ணு ததவம்

கங ஸகாராத்நிஸாஜாதம் ஸாரிஷ்ஷணஸித்யு ॥
 உஹ்யொரொஷஸாஸவெந்நா நவரொஹிதே ॥

(இ-ள) ஸவதவம் - சொத்து எனபது, ஆதம் - ஆதமாவ்ஸி-ததிலே, ஸஞ்ஜாதம் - உண்டாயிருக்கிறது, ஸவாயிதவம் - அந்தச் சொத்துக்கு உடமாந தவம், பாஹமணி - பாஹமத்தினி-ததிலே, ஸகீதம் - ஸததிருக்கிறது, உபயோ - இருவாக்கும், எஷ ஸம்பந்த - இதுவே ஸம்பந்தம், பா - வேறு ஒரு ஸம்பந்தமானது, மம் - எனக்கு, அபிமத - இடிமாந், ந - இல்லை, (எ-று)

ஜிதநதாஸதோதரம் - 1 - 4

கச வஸீஸாரஸாஸாரஸொவொரஸ கஸஞஞெஸஸஹாஜிஸு ।

கவாஸெவஸரணஸ்ப்ராவு நிஸுரணிகேதீவிணஃ ॥

(இ-ள) மந்விண - பத்திமானகன், - அந்த கலேச பாஜநம் - எவலை யிலலாத துக்கத்திற்கு இடமாயும், கோரம் - பயங்கரமாயுமுள்ள [ஸவயதந்த தாற கடகக் அரிதான எனற்படி], ஸமஸாரஸாகரம் - ஸமஸாரமாகிற ஸமுத ரத்தை, தவாமீஷுதேவரீரையே, ஸாரணம் - உபாயமாக, பராபய-அடைநது, நிஸதநதி - கபீக்கிராகள், (எ-று)

ஹாரீதஸமருதி - 8 - 141.

கரு. ப்ராவுஸுஸுஹுணொரஸிவம் ப்ராவுஸுஸுத்யுமா த்யுநஃ । ப்ரவ்ஸுவாயம்ஸமஸ்ப்ராவுஸுஸுப்ராவிவிரொ யிவ ॥ வடினிலகஸாவெடி ஸெதிஹாஸஸுரானகாஃ ।
ஃநபஸு ஸொதாநொ வெடிவெடிஸுபுவெடிநஃ ॥

(இ-ள) பராபயஸு - அடையத்தக்க, பாஹமணி - பாபாஹமத்தி னுடைய, ஸுபம் - ஸவருபத்தையும், - பாபபது ச - அடைபவனான, பாதயக ஆதம் ச - ஜீவனுடைய ஸவருபத்தையும், பாபபதி உபாயம் - அடைகிற தற்கு ஏற்ற உபாய ஸவருபத்தையும், பாபபதே பலம் - அடைந்ததற்குப் பலனானதன் ஸவருபத்தையும், ததா - அப்படியே, பாபபதி விரோதி ச - அடைவதற்கு விரோதியாயிருப்பதன் ஸவருபத்தையும், ஸ இதிறாஸ புரா ணகா - இதிறாஸ புராணங்களுடன் கூடின, ஸகல வேதா - எல்லா வேதங் களும், வதநதி - சொல்லுகின்றன, வேத வேதாந்த வேதி - வேதங்களையும் வேதாந்தங்களானவற்றையும் அநிந்தவார்களான, மஹாதமாந - மஹாதமாநக் ளான, முநய ச - மஹாஷிகளும், வதநதி - சொல்லுகிறார்கள், (எ-று)

லக்ஷ்மீதந்தரம் - 17 - 70

கக ாஸஸரிதவ்யஸஸாஸா டிஜிஹுஸுரோடி ।

ரகூஷிஷுத்யுநகஸுஹா டிபாஸுடிஸாஜிதிஃ ॥

ஸவிஸுரஸொஸவெசு

(இ-ள) அரிதமபரதமாத - இப்பொழுது உண்டாயிற்று என்றுசொல்ல முடியாததான [அநாதியான], ஈஸ ஈஸிதவய ஸம்பநதாத (அவன) ரக்ஷகன (நாம) ரக்ஷயெனன்கிற ஸம்பநதததால, அநுகூலாந-அநுகூலரான, ந - நமமை, ரக்ஷிஷ்யதி - காப்பாற்றுவான, இதி - என்கிற, ஸுதருடா-மிகவும்உய்தியான, மதி - எண்ணமானது, யா - யாதொன்று (உண்டு), ஸ - அநத எண்ணமே, வீஸவாஸ - வீஸவாஸ மென்று, பவேத - சொல்லப்படுவதாகும், (எ-று) - அபி - பாத்தூரணம்

அஹிபபுதநயஸமஹிதை - 14 - 28.

கஎ வளவம்ஸம்ஸுதிவக்ருஸ்ய ஸுசுஜிநெஸுக்ஷிஃ ।

ஜீவெஃவாகுஸெவிஷாஃ சுபாகாவ்யுபஜாயதெ ॥

(இ-ள) ஏவம் - இவ்விதமாக, ஸமஸருதி சகரஸதே - ஸமஸாரமாகிறசக்-
கரத்திலிருந்துகொண்டு, ஸவகாமபி பராமயமானே - தன்னுடையகாமங்க
ளாலேசுழன்று, துகக ஆகுலே - துககத்தின்ற கலங்கின, ஜீவே - ஜீவனிடத்
தில், விஷணோ - விஷணுவக்கு, காபி - அரிவாசநீயமான, கருபீர் - கருபை
யானது, உபஜாயதே - உண்டாகிறது, (எ-று)

கஅ - கச - அங்கத்தைப் பாரக்க

விஷணுதாமம் - 1-59

கக ஸம்ஸாராணபுவஜிநாநா விஷயாக்ரான்தெதஸாஃ ।

விஷுபொதவிநாநாநுக் கிவிஷலிவராயணஃ ॥

(இ-ள) ஸமஸார அணவ மகநாநாம் - ஸமஸாரமாகிற ஸமுதரத்
திலே முழுதி, விஷய ஆகாராத சேதஸாம் - ஸபதாதி விஷயங்களாலே
ஆகரமிகப்பபட்ட மநஸஸை யுடையவாகளுக்கு, விஷணு போதம் விநா -
ஸாவவயாபகளுன ஸாவேஸவராகிற தெப்பத்தைத் தவிர, அநயத் கிஞ்சித் -
மற்று எதுவும், பராயணம் - முகயமான ஆஸரயமாக, ஈஸஸி-இஸலை, (எ-று)
- விஷணுபோதம் - அக்கரையோடு இக்கரை வயாபகமான தெப்பம் என்க

பகவசசாஸதரம்.

உ௦ சுலீகொ யஜீஸீவஸ் ஸீவவாநு வெஷுவஸ்-ஹிஃ ।

மஹீஸுதாரொயீர ஸிஷுஹத்யலியீயதெ ॥

(இ-ள) ஆஸதிக - ஸாஸதர வீஸவாஸமுடையவனும், தாமஸீஸஸச -
(ஸாஸதரோக்தமான) தாமங்களை யனுஷ்டிக்கவேணுமென்கிற ஸவபாவமுடை
யவனும், ஜீவவாந-அத்ககு ஏற்ற ஆசாரமுடையவனும், வைஷணவ - (ஸகல்
சாஸதரததபாயமான) விஷணுபகதியை யுடையவனும், ஸாசி - (இவ்வளவால்)
ஸவோதகாஷம் நெஞ்சில் தட்டாதவனும், கம்பீர் - (ஆசாய விஷயத்திலே

தனக்குண்டான ஹாவநதம்) பிறராலறிய கொணனாதவென்ப இருபவனும், சதுர - (ஆசாயாதவாதந்ததில் அவன முகமலந்ததிகட உற்படாமபடி யான) •சாதாயமுடையவனும், தீர - (கஷ்டஸாதயமான ஆசாய கைங்கர் யதில்) தையமுடையவனுமாயிருக்கும்வன், ஸ்ரிஷ்ய இதி - சிஷ்யனெனம், அபிதீயதே - சொல்லப்படுகிறான், (எ-று)

உக. ஸ்ரீராவஸுவிஜ்ஞாநா வாஸுகேபுமணாநஸுபுநு !

மாவஸுபுநு யாரபெஷுஸு ஸஸரிஷெயாமெசுரீஸுதஃ ||

(இ-ள்) ஸ்ரீராம - ச்ரீரததைடம், வஸு-பொருளையும், விஜ்ஞாநம் - அறிவையும், வாஸ -வஸிக்கு மிடத்தையும், காம - வயாபாரங்க்களையும், குணந - குணங்களையும், அஸுமிந் - பிராணனைகளையும், குரு அர்த்தம் - குரு நிமித்தமாகவே, ய -எவன் தாரயேத-தரிககிருளே, ஸ ஸ்ரிஷ்ய -அவனே சிஷ்யனெனத்தக்கனை, இதர -வேறுவகையாக இருப்பவன், நஸுருத -சிஷ்யனென்று சொல்ல முடியாதவன், (எ-று)

நயாஸனிமஸதி - 7.

உஉ. ஸ ஹிஷ்ராயாமஸெவீஸுமிதஹிதஸுசுவொயாலிவாஷீ
ஸாஸுபுஷுததிராந்ஷுனிவதநவராவ்ஸுதகாலவ்
தீக்ஷஃ | ஸாஜொஹொநஸுபுயாஸுரணமவமதஸு
ஸலிஸுரஸுராவீ ஸிஷ்யுஷ்வாஷ்வரீக்ஷாங்குதவிஷிதி
ஸுததஸுக்ஷணீயஃ ||

(இ-ள்) ஸத புத்தி -தயாஜய உபாதேடங்களை அறியும் பத்தியை யுடையவனும், ஸாது ஸேவீ (அதுக்கு அடியாகப்) பெரியோனாக அநவாத்திப்பவனும், ஸமுசிதசரித ஜ்ஞாநத்துக்குவற்ற நடவகையுடைய மத்ததவபேத அபிலாஷி - தத்தவ தரயத்திறுடைய உண்மையை யறியுதில் அப்பெய்யுடையவனும், ஸாசுருஷு - (அது கேட்கைக்காக ஆசாயன) அவ்வாத்திப்பதில் இசையைடையவனும், தயகதமாத - (அதற்கு விரோதியான) அவ்வாக்காரத்தை விட்டவனும், பரணிபத பர - (அசுருத்ததயமா ஆசாயனிதத்து) பரணிபாத நமஸகாரகதைச செபிவனும், பரஸுநகால பரதக்ஷ - கேட்குரு சமயத்தை அறிநதுகேட்பவனும் ஸாசு - அசுநிதரிய நகரம் முடையவனும், தாநத - பஹிரிநதரிய நிகரஹமுடையவனும், அநஸுமி - (ஆசாயவிஷயத்தில்) அஸுமியை இல்லாதவனும், ஸரணம் உபகச - ஆசாயன திருமானிகையில் காத்தவரொண்டிருப்பவன் மட்டுமல்லாமல் பணனுகிரவனும்], ஸாஸதர விஸவாஸ ஸாவீ - சாஸநகரில் விஸவாஸ முடையவனுமான, ஸ்ரிஷ்ய -சிஷ்யன், பரீக்ஷாம பராபத - (ஆஸுதிக்கத்தையும் ஆகரத்தையும் அறித்தகாகப்) பரீக்ஷ செயப்பபட்டு, கருதவித அபிமதஃ (ஆசாயன பண்ணின்) உபகாரத்தை மறவாத பெரியோர்களாலே (இவன்

உபதேசபாதா மென்று அபிமானிக்கப்பட்டவனாகக்கொண்டு, தத்தவத் - உண்மையாக, ஸிக்ஷணீய - சினைக்கு [ஜஞானோபதேசத்துக்குத்] தக்கவன்; (எ-று)

உங் ஸாஸ்தாஜ்ஞாநம் வஹுமெஸுஸம் வுமெஸுஸநகநாஸந் ||

உவமெஸுஸாஸிம்வாப்ரா விரமெஸுஸகூடேஸ்வம் ||

(இ-ள்) ஸாஸ்தா ஜ்ஞாநம் - சாஸ்தரங்கள் லுண்டாகும் ஜ்ஞாநமானது, பஹுமெஸுஸம் - அதிக ஆபாஸத்தை உண்டிபண்ணத்தக்கது, புத்தே - புத்திக்கு, சலநகாரணம் - கலக்கத்தைக் கொடுக்கக் கூடியது, (ஆகையால்), உபதேஸாத - உபதேஸத்தாலே, ஹரிம - ஈஸ்வரனே, புத்வா - (உபாயமாக) அறிந்து, ஸாவ காமஸு - எல்லாக் காமங்களிலேயும், விரமேத - ஒழியக்கடவன [சாஸ்தராபியாஸங்களைத் தவிரவதோடு உபாயாதரங்களினின்றும் தவிரக்கடவன,] (எ-று) 'உபதிஸபதே இதி உபதேஸ' என்ற காமணியுத்தபதியாலே, உபதேஸமெனப்பது - திருமநதரம் என்று பொருள்படுமென்பது.

ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம் - உத்தரஸ்தகம் - 74

உச சூத்ராஜெமணராஸிவதூணவரீவாஹாதநா ஜநநா
வாஹாஜநிகெதநெஷ்விகுடிகுமெஷ்வாரமெஸுஸா
சூரபூஷவஸுஷ்ணிஷ்ணரபூஷகவராயநாவிவாதுஷிதிஷ்
ணீஷ்ணபூஷபாஸுஷிஷ்ணததஸ்ரீ வாஜீஷ்ணபபதே ||

(இ-ள்) ரங்கேஸவர - ஸ்ரீரங்கநாதனே! குணராஸிவத - (உமதுஞாநம்) ஸக்தி முதலிய) குணங்கடகு (எலலை யிலலாமை) பேராலவே, குண பரீவாஹ ஆதமநாம் - (தயைவாதஸலயம் முதலிய) குணங்களுடையபரவாஹரூபங்களான [தேவரீரது தயாதி குணங்களைப் பிரகாஸப்படுத்துவ தான்], ஜநமநீம் - பிறவிகளுடைய, ஸங்க்யா - எண்ணிக்கையானது, ஆஸதாம் - (எல்லையிலலாத தாக) இருக்கடமும், பெளமரிகேதநேஷு-பூமியிலுள்ள திருக்கோயில்களிலும், குமெருமெஷ்வ - (கிருஹஸ்தாக்களுடைய) கிருகங்களிலும் (ருஷிகளுடைய) பாணசாலைகளிலும், அசாய - (எல்லாராலும்) அசசிக்கத் தக்கவரும், ஸாவ ஸஹிஷ்ணு - எல்லா அபசாரங்களையும் பொறுக்குந் தன்மை யுடையவருமான, தவம் - நீர், அசசக பராதிந் அகில ஆதம் ஸதிதி (ஸந்) - அசசகாடகுப பராதிநமாக இருக்கிற ஸமஸ்தமசன் தன்னுடைய நிலையையுடையவராயக்கொண்டு, பரீணீஷே - ஸநேகாஷப்படுகிறீர், [மரீஸ கந்தம் வஸதரீர் அலங்காரம் முதலியவற்றில் எதெதை அசசிக்கிறவன பகவானாகிய உமக்கு ஸமாபதிக்கின்றாரோ, அதை உமக்குப் போகயமாக நீர் ஸவீகரிக்கிறீர் என்றபடி], தவ - உமமுடைய, தத் - அநந்ரீலகுணத்தினால், ஹருதயாஸுபி - நலஸ் மநஸவிக்ஷிணை, ஜடபூயதே - மூடாக்களாக ஆகுதை, [உமது இப்படிப்பட்டஸ்ரீலகுணத்தையதஸநிதது மநஸவிகள் திகபரமை கொள்ளுகின்றாராக் கொன்பது, கருத்து.] (எ-று)

ராமாயணம் - அடோதயா காண்டம் - 2, 26

உரு. வஹ்வொந்நுபகலாணமுணா: வுத்ரஸ்யஸகிதெ ।

(இ-ள) நருப - ராஜாவே! தே - உன்னுடைய, புத்ரஸ்ய - பிள்ளைக்கு, பஹவ - பலவான, கலயாணகுண - கலயாணகுணங்கள், ஸநதி - இருக்கின்றன, (எ-று)

ஸ்ரீ விஷ்ணுதாமம்

உசு தவாந்நுமணஸ்யுவி வபெவப்யுரெமுணா: ।

(இ-ள) அநத குணஸ்ய அபி - எல்லையிலவாத குணங்களையுடையவனை இருந்தாலும், தவ - உனக்குஷ்ட குண ஏவ - ஆறுகுணங்களே, பரதமே முதனமையானவை, (எ-று)

ஸ்ரீ கீதை - 4 - 5 ।

உஎ. . ஸ்வஹுமிநெவ்யுத்தாமி ஜநாமிதவஹஜுந ।

தாந்யஹம் வெஷஸவ்யாணி நகம் வெக்யவராதவ ॥

(இ-ள) அஜஜுந - அஜஜுநனே! மே - எனக்கு, டஹுமி - அனவிறந்த, ஜநமாந் - ஜநமங்கள், வயதீதாமி - கடந்தபோயின, தவ ச - உனக்கும் (அப்படியே பலஜாமங்கள் கடந்த போயின), (ஆனால்), பரதப - (யுத்தத்தில்) பிறரைத் தப்பிக்கவைக்கிற வீரனே! தாமி ஸாவாணி - அநத எல்லாப் பிறவிகளையும், உஹம் - நான், வேத - அறிவேன, தவம் - நீயோ, ந வேதத் - அறியாய், (எ-று)

தைத்தரீய பராஹ்மணம்

உஅ. சுநநா வெ ஹவந்யா: ॥

(இ-ள) பகவந் மந்தரா - பகவானுடைய மந்தரங்கள், அநந்தா - எண்ணிறந்தன, (எ-று) 'வை' எனபது - பாத பூரணத்துக்காக வந்தது

விஷ்ணுகாயதரி

உசு நாராயணாயவிஷ்டஹ வாஸுதெவாயயீஷி ।

தநநாவிஷு:ஸுஷொஷ்யாஸி ॥

(இ-ள) நாராயணாய - நாராயணனை, விதமஹே - உபாஸிக்கிறோம்; வாஸுதேவாய - வாஸுதேவனைக்கிற நாராயணனை, தீமஹி-தயாநம் செய்ய யக்கடலோழம், ந - நமக்கு, விஷ்ணு - விஷ்ணுவானவா, தத் - அநத் நாராயணதயாநத்தை, பாசோதயாத - நன்றாக நிறைவேற்றிவைக்கடமே, (எ-று.)

நாரதீயம் - அஷ்டாஷ்டா பருஹ்ம விதயை - 1 - 41.

நு. யஸாவெஷுஷுஷெவெஷு நாவதி நாராயணரத்ர: ।

தயா ஸவெஷுஷுஷெஷுஷு நாவதி வாவாஷுஷுரத்ர: ॥

(இ-ள) யுதா - எப்படியானால், ஸாவேஷு தேவேஷு - ஸமுத தேவ

தைகளுள்ளும், நாராயணை - நாராயணனைக் காட்டிலும், பர - மேலான தெய்வம், ந அஸ்தி - இல்லையோ, தநா - அபபடியே ஸாவேஷம் மந்தரோஷம் ஸமஸதமந்தராகளுள்ளும், அஷ்டாக்ஷராத-திருவஷ்டாக்ஷரத்தைக்காட்டிலும், பர - மேலான மந்தரம், ந - இல்லை, (எ-று)

நாரவீமஹ புராணம் - 18 - 32

நக. ஹுகொபுபுவாஹுரஹித் ஸத்யவருவஹ் ப்ரீதி
வ: ஹெவா துஸிஷ்யஸுணுதநிஹோஷாக்ஷரா துரீ

(இ-ள) ஹே புதரஸிஷ்யா - ஏ புத்திராகளே! சிஷ்யாகளே! அதா - இவ்விடத்தில், ஹாத்வபாஹு பூதவா - உயரத்தூக்கின கையை யுடையவனாய், அதய - இப்பொழுது, ஸத்யபூரவம் - ஸபதபூர்வகமாக, வ - உங்களுக்கு, புரவீமி - சொல்லுகிறேன், (யலிய)சருணுத-நீங்கள் கேளுங்கள், அஷ்டாக்ஷராத-திருவஷ்டாக்ஷரத்தைக் காட்டிலும், பர - மேலான, மந்தர மந்தரமானது, ந - இல்லை, (எ-று)

இதுவும், அடுத்ததும் - தைத்தநீயோபநிஷத்த - நாராயணநவாகம்.

நஉ விஸ்வ நாராயணம்

(இ-ள) விசுவம் - சேதநாசேதநங்களுக்கும் ஆத்மாவானவனும், நாராயணம் - நாராயணன், (எ-று)

நந நாராயணவரஹ் ஹ தக்ஷ நாராயணவரஃ ।

நாராயணவரஹொஜோதி ராதாநாராயணவரஃ ॥

யவகிவிஜயத்யவிரஹ ஸுஸுதெஸு ஹிதெவிரா ।

சுதவபுஹிஸுததவஃ விராஸுநாராயணவிரஃ ॥

(இ-ள) நாராயண பரம் பரஹம்-பரபரஹம்மம் நாராயணனே, தததவம் பர நாராயண - பரத்தவமும் நாராயணனே, நாராயண பரோ ஜயோதி - பரஞ்சோதியும் நாராயணனே, ஆத்மா நாராயண பர - பரமாத்மாவும் நாராயணனே, அஸமிந் ஜகதி - இந்த உலகத்திலே, யசச கிஞ்சித - யாதாணுமொன்று, தருஸயதே - காணப்படுகிறதோ, ஸுருயதேபிரா - கேட்கப்படுகிறதோ, தத ஸாவம் - அந்தவஸதுக்கள் எல்லாவற்றினுடையவும், அநத - உள்ளும், பஹிஸச - புறமும், வயாபய - நிறைந்தது, நாராயண - நாராயணன், ஸதித - இருக்கிறான், (எ-று.)

மஹோபநிஷத - 1, 1, 1

நச வனகொஹ்வெ நாராயண சுவீ ஹ்ரஹ் ஹிரெஸாநெநா
நெநெஜாவாபுயிவீ॥

(இ-ள.) (மஹாபரளயத்தில்), வகொஹ்வை நாராயண - நாராயணன் ஒருவன் மாதிரி மனரே, ஆவீத - இருந்தான், பரஹமா - பரஹமாவும்,

மானது, அபுநாபவ காவக்பிணம் - மீண்டும் பிறவாமலிருக்கும்படி விருமபு-
கின்ற முமுகுக்களான, நரணம் - மனிதர்களுக்கு, கதி - புகலாகும், (எ-று).
—‘நரணம்’ என்று பொதுவாகச் சொன்னதனால், அஷ்டாக்காரம் எல்லாக்கும்
உரிய தென்று ஏற்படு மென்பா

சந. சூக்டாவிஷணாஸ்யிவாஸஹ்தாஃ வொரொஷுஷுஷுயிஷு-
வதபூநாஃ ! ஸங்கீதபூ நாராயணஸவபோத்ரம் விஜுக-
உஃவாஸுவிநொஹவனி ||

(இ-ள்) ஆததா - நஷ்டைசவாயகாமநம், வீஷணு - அபூவ ஐசவர்-
யகாமநம், ஸிதிலா - அலபமானவியாதிகளையுடையவநம், பீதர் - (சதருக்க-
ளிடத்தினின்று) பயப்பட்டவாகளும், கோரேஷு வயாதிஷு வாததமாநா -
கொடிய வியாதிகளினுற (பீடிக்கப்பட்டு) இருப்பவாகளும், —நாராயணசப-
மாதரம் - திருமந்தத்தை, ஸங்கீதய - ஸரத்தையோடு அநுஸந்தித்து,
விமுகத துக்ரா - (ஐசவாயநாசம் முதலியவற்றாலாகும்) தீக்கழீதினினுற
விடுபட்டவர்களாய், ஸுகிர - (ஐசவாய லாபாதிகளாலுண்டான) ஸுகத்தை
அடைந்தவர்களாக, பவநதி - ஆகிராகள, (எ-று) —ஆததா - கைங்காயத்தின்
விஸேஷத்தைப் பொறுக்கமாட்டாதவாகளும், வீஷணு - தம்மைக்காத்துக்
கொள்வதில் ஸவபரவருத்தியைப் பொறுத்தவர்களும், ஸிதிலா - (தேவதர்நத்ரங்-
கடகு அடிமைப்படுவதற்கு பரஸக்திவந்தபோதினும்) மனம் இடிந்து போகு-
மவர்களும், பீதா - ஸவஸவாதநதரியத்தில் அஞ்சினவர்களும், கோரேஷு -
தமது முயற்சியார்போக்கவரியனவான், வயாதிஷு - தேஹாதமாபிமாநமென
வீஷயசாபலமென இவற்றிலே, வாததமாநா - இருப்பவர்களும், நாராயண்
ஸபதமாதரம் ஸங்கீதய —, விமுகததுக்ரா - கைங்காயவிச்சேதாதிக்களால் வரக்-
கடவ துக்கம் அடியோடு நீங்கப்பெற்றவராய், ஸுகிர அநவரதகௌகாயத-
தால் ஆநந்தபரிபூணராய், பவநதி - ஸவருபத்தை மூடையவர்களாவரென்று
ஸவாபதேஸாததம்

ஷிஹகேஸவர ஸமஹிதை - 24, 12 க்ருட்டபுராணம் - பூ 220, 9.

சச நாராயணெதிஸபொஹி வாறஸிஸவாரிநீ !

தபாவிநாஸகெவொரொ வதணீகிகிஷுஹ்து ||

(இ-ள்) நாராயண இதி - நாராயணனென்கிற, ஸபத அஸதி - சபதம்
இருக்கிறது, வஸவாததிநீ - (அத்தைச்சொல்லுக்கெகு) ஸவாதீநமான, வாக -
வாகிரதரியம், அஸதி - இருக்கிறது, ததூஅபி - அப்படியிருக்கச்செய்தேயும்,
கோரே நரகே - கோரமான நரகத்தில், பதநதி - விமுகிராகள, இதி கிம் -
இது ஏன்? (என்று சிதரகுபதன யமனைக்கேட்க, யமனும் தனக்குக்காரணம்
தெரியாமல்), அதுவும் - இதுவும் ஓராச்சரியம் (என்கிறான்), (எ-று)

நாரதீயம் - அஷ்டாங்குர பரஹம் விதயை - 1 - 10

பாஹுமுபராணம் - 57, 24.

சடு கிந்தத்ருவஹுலிபூனென்து கிந்தத்ருவஹுலிபூனென்து:

நமோநாராயணாயெகி சீனுவலுபுரவாயக: ||

(இள) நமோநாராயணாய இதி மந்தர - 'நமோநாராயணாய' என்னும் மந்தரமானது, ஸாவாதத் ஸாதக - ஸகலஅாததங்களுமும் ஸாதிததுகொடுக்கும், ததம் - அபபி இஷ்டததைப் பெறுவதில், பஹுபி மந்தரை பலவான் மந்தரங்களாலே, கிம - என்ன பரயோஜனம்?—ததர - அவ்வாறு இஷ்டததைப் பெறுவதில், பஹுபி வரதை? - அநேக வரதங்களுளாலே, கிம - என்ன பரயோஜனம்? (எ-று)

பாரதம் - ஸபாபாவம் - தயூதபாவம் - 90, 42

சடு சிஹத்யாவலிஸுபாபெவ ஸாரவெலுமவாநு ஹரி:

(இ-ள) மஹதி ஆபதி - (தனனாலரிவாததிகமுடியாத) பெரிய ஆபத தானது, ஸமபராபதே - தானே கறுவிகொண்டு வந்த காலத்தில், பகவான் - (ஆபநரிவருத்திக்குடலான) ஜ்ஞாந சகதிபலாதிருணங்களுடைய, ஹரி - ஆசரிதரது ஆபததைப் போகும் விஷ்ணுவானவன், ஸமாததவய - (ஒருகால்) கினைக்கத்தகுந்தவன், (எ-று)

பாரதம் - ஸபாபாவம் - தயூதபாவம் - 90, 43

சசு ஸஜ்வக்யுதவாவானே ஸாரகாநிவயாயுத:

மொவிந்ரவாண்ரீகாஹு ரகூரோஸ்ரணாமதா ||

(இ-ள) சங்கசகரதாபானே - (ஆசரிதரைரகூதிக்குமபொருட்டாகச்) சங்கு சககரம் கதை என்ற ஆயுதங்களைக் கையில் தரித்துக் கொண்டிருக்கிறவனே! தவாரகா நிலய - தவாரகையை வாஸஸ்தாநமாக வடையவனே! அசபுத - ஆசரிதரைக்கைநழுவவிடாதவனே! கோவிநத - கோவிந்தனே! புண்டரீகாஹு - செநதாமரைமலாபோன்ற கண்களையுடையவனே! ஸரணாதாம - சரணமாக வடைந்த, மம - என்னை, ரகூ - ரகூபிப்பாயாக, (எ-று)—'ஸ்ரங்க சகர கதா பாணே' என்றதனால் - பரதவழும் ரகூலோபயோகியான ஜ்ஞாநஸகதயாதிருணங்களும், 'தவாரகா நிலய' என்றதனால் - ஸௌஸ்பயமும், 'அசபுத' என்றதனால் - ஆஸரிதரைக் கைவிடாத தன்மையும், 'கோவிநத' என்றதனால் - ஸௌஸீலயமும், 'புண்டரீகாஹு' என்றதனால் - வாதஸலயமும் சொல்லப்பட்டன சரணாதாம என்று ரகூகளைக்கு அதிகாரம் சொல்லப்பட்டது.

பாரதம் - உதயோகபாவம் - 47 - 39

சஎ மொவிந்ரெதி யதாஹுந்ருஷாநா ஓரவாலிந்ரு:

ஃண்வ வுஷிவெநி ஹுத்யாநாவலுபுதி ||

(இ-ள) கருஷ்டை-தரௌபதியானவள், தூரவாஸிநம் - பஹுதூரத்திலு
வ்விக்கிற, மாம - என்னைக்குறித்து, கோவிந்த இதி - கோவிந்த என்று, ஆக
ரந்த - அழுதாள், இதியத் என்பதுயாதொன்றுஉண்டோ, தத்-அது, மரவருந
தம் - வட்டிக்கு வட்டியுள்ள, ருணம் இவ-கடனைப்போல, மீம - என்னுடைய,
ஹருதயாத் மநஸவினிந்ரம், ந அபஸாபபதி - நீங்கவில்லை; (எ-று)

பாகவதம் - 6, 2, 14

ச அ ஸாஷ்டேத்யம் வாரிஹாஸ்யம் ஸௌஹம் ஹெவநஸேவவா ।

வெவகூணநாஸிமூஹண ஸௌஷாவஹர்ம் விஷாஃ ॥

(இ-ள) ஸாக்ஷேத்யம் - பிதாவினுடைய ஸாக்ஷேத்யம் [நாராயணன்
நாமங்களை (அஜாமேனேபபோல) பேரிட்டழைத்தலும்], பூரிஹாஸ்யம்
பரிஹாஸம் [அனுக்ல விக்ஷயத்தில் கோபிக்ளைப் போல திருநாமங்களை
யிட்டிச சொல்லுதலும்], ஸதோபம் - நிராததகமம் [ஸங்கீதவிதவான்களைப்
போலத் திருநாமங்களைச் சொல்லுதலும்], ஹேளாமேவவா - ரோஷம் பீதக
கும்படி எனம் பண்ணுதலும் [ஸ்தநுவிஷயத்தில் (சிசுபாலாதிக்களைப்போல)
சொல்லுதலும்] (ஆகிய இந்த ஸமயங்களிலும்), வைகுண்ட நாம கரஹணம்
(ஸவபராபதிபரதிபந்தக ஸகலபாபங்களையும்போக்கும்) விஷ்ணுவின் திருநா
மத்தைச்சொல்வது, அஸேஷ அக்ஹரம்-(தான் அது வரையிற்)செய்த எல்லாப்
பாபத்தையும் போக்கும்தாக, விது-அறிவாகள், (பெரியோர்), (எ-று)

வருத்தஹாரீதஸமருதி - 3, 4, 7 ராமோததரதாபநீயம் 6-கண்டம்.

ச கூ வெஹஹாகிக்ஷெஸ்யாம் ஸுமபுஷ்யம் வாராயணிக்ஷு ।

கெவயம் ஹவஹம் ஸௌயயிஷ்யதி ॥

(இ-ள) ஹெவஹிக்ஷம் - (புதரபசுவநநாதி ஸாவபௌமதவம் ஈராக
வள்ள) இஹலோகத்திலுண்டான, ஸௌவாயம்-ஹிசவரியத்தையும், ஸவாக்ஷா
யம் - ஸவாக்ஷாபவம் முதலான, பாரலெஹிக்ஷம்-பரலேஹி ஹிசவரியத்தையும்,
கைவலயம் - ஆத்மாநுபவார்த்தமான கைவலயத்தையும், பகவந்தம் ச - (நிரதி
சயாநநருபமான) பகவதநுபவத்தையும், அயம் மநகர -இந்த மந்தரம்,
ஸாத்யிஷ்யதி - ஸாதித்துக்கொடுக்கும், (எ-று) 'ச' என்பது - சரம் பாவத்
தைக் காட்டு மெனபதம் உண்டு

ரு கரு - ஆவது இலக்கத்தைக் காண்க

நாராயணோபநிஷத

ரு க ஷெத்யேகாஹம் । நஸிதிவெசுஹம் । நாராயணாயெதி
வஹாஹாணி । ஷத்யேகாஹம் ஹவஸா மாயத்ரெவதி ।

(இ-ள) ஷமித்யேகாஹம் - ஷம் என்று ஷக்ஷாமாய, நம் இதி தவே
அக்ஷோ - நம் என்று இரண்டு அக்ஷாமாய, நாராயணாய இதி பஞ்சாஹாணி -

நாராயணயுவென்று ஐந்தது அக்ஷரமாய, இதி - இப்படி, உஷ்டாக்ஷரம் - எட்டு எழுத்துக்களாய, சந்தஸா சந்தஸஸால, காயதரீ ச - காயதரியாய மிருகம

ஷை

மை

ருஉ ஓதித்யுஷ்யூஹரெசு ! நஜைதிவஸூசு ! நாராயணாபெ
த்யுவரிஷ்டாசு !

(இ-ள) ஓம் இதி அகரே வயாஹரேத - ஓம் என்று முதலிற சொல்லக
கடவன, நம் இதிபஸூசாத(வயாஹரேத) - நம் என்று பிறகுசொல்லககடவன;
நாராயணய இதி - நாராயணயுவென்று, உபரிஷ்டாத - அதன்பிறகு (வயா
ஹரேத) - சொல்லககடவன, (எ-று)

ருங் பூணவாஷ்யம்நரோய்யம் நாராயணவஷாணிஃ !

நை பூஷாக்ஷரம்விஷா தவ்ஸிசிகாரம்நுணாடி ||

(இ-ள) பரணவ ஆதயம் - பரணவத்தை முதற்பதமாகவும், நம் மத்
யம் - நம் எனனுமபதத்தை மதயம்பதமாகவும், நாராயண பத அநநிமம்-நாரா
யணபதத்தைக் கடைசிப்பதமாகவுமுடைய, அஷ்டாக்ஷரம் மந்தரம் - அஷ்டா
க்ஷரமென்னும் மந்தரத்தை, நருணம் - சேதனாக்களுக்கு, ஸாவ வரிதநீ கரம் -
எல்லா அபீஷ்டத்தையும் கொடுக்கும்தாக, விதயாத - அறியக்கடவன, (எ-று)

அதாவவேதம் - கோபத் பராஹ்மணம் - பூாவபாகம்- பரபா - 1. பரா
ஹ்மணம் - 6

ருச ஸூரிதிஸீஷ்யூஷாஜாயத ! ஸுவஹதியஜுவெஷாசு !

ஸுவரிதிஸாரிவேஷாசு ! தாநிஸூக்ரானுஷ்யதவசு !

தெஷ்யோ஽ஸிதவெஷ்யுஸ பொவண்டாசஜாயத ! சுகார

உகார சுகாரஹதி ! தாநெக்ஷாஸரிஹதூஷேதஷோரிதி ||

(இ-ள) பூ இதி ருகவேதாத அஜாயத - 'பூ' எனபது ருகவேதம்
லயித்தது உண்டாயிற்று, புவ இதி யஜுரவேதாத - 'புவ' எனபது யஜுர
வேதம் லயித்தது உண்டாயிற்று, ஸுவ இதி ஸாமவேதாத - 'ஸுவ' என
பது ஸாமவேதம் லயித்தது உண்டாயிற்று, தாநி - அந்த 'பூ, புவ, ஸுவ'
எனகிற வயாஹருதிகளாகிற, ஸூக்ரானி பரிசுத்தமான வவாணங்களை,
அப்பதபசு - ஓடவைத்தான, (பராஜாபதி), தேபய - அபிதபதேபய அபிதப
தங்களான அந்தப் பூராத் வயாஹருதிகளினின்று [வயாஹருதிரயங்களும்
லயத்தை யடைந்தது], அகார உகார மகார இதி - 'அ உ ம' என்று, தாயோ
வாண - மூன்று எழுத்துக்கள், அஜாயந்த - உண்டாயின, தாந - அந்த மூன்று
வாணங்களையும், ஏகநா ஒன்றாக, ஸம்பரத - சேத்தான, தத் ஏதத் - அந்த
இது தான, ஓம்இதி - ஓம் எனபது, (எ-று) - லயித்தல் - ஸவகாரணவஸதை
யையடைதல்

மதுஸமருதி-2, 76

ருரு சுகாரம் வாபுக் காரம் விகாரம் வுஜாவதி: ।

வெடிதுயான்றிரவது ஸுமபுலவ: ஸுவஸிதிவ ॥

(இள) அகாரம் ச அபி - அகாரத்தையும், உகாரம் ச - உகாரத்தையும், மகாரம் ச - மகாரத்தையும், பூ புல ஸுவ இதி ச - 'பூ புல ஸுவ' என்கிற வயாஹுநதிகளையும், பரஜாபதி - பிரமன, வேதீ தாயாத - மூன்று வேதங்களினின்றும், நிரபருஹத - ஓதித்தான, (ஏறு)

விஷ்ணுபராணம் = 1, 5, 63

ருசு நாரீரூபவஹிமூதாநாம் சுதீநாநாம் புவஹநம் ।

வெடிஸவெஹு வனவாடிள டெவாஜீநாம் வகாராவஃ ॥

(இள) ஸ - பிரஜாபதி, ஆதெள - ஸருஷ்டிகாலத்தில், தேவாதிநம் - தேவா முதலாக ஸதாவரங்களீரகவுளள, பூதாநாம் - பூதங்களுக்கு, நாம் - பெயர்களையும், ரூபம் ச - வடிவங்களையும், கருதயாநாம் பரபஞ்சநம் ச - வியாபாரங்களையுடைய விரிவையும், வேதஸபதேபய ஏவ - வேதத்தினுடைய சம்பவங்களிலிருந்தே, சகார - ஸருஷ்டித்தான, (ஏறு)

லகவதரிஸமருதி - 1, 12

ருஎ. ப்ருணவாடிதூயாவெடி: ப்ருணவெவரூவஸூதி: ।

வாஃபுப்ருணவஸுவபு தஸூதணவஜேவெசு ॥

(இள) வேதா - வேதங்கள், பரணவ ஆதயா - பரணவத்தை முதலாக உண - ததாயிருக்கின்றன, ததா - அபபடிபே, பரணவே - பரணவதிலு, பாய வஸதிதா - லயமடைகின்றன, ஸாவம வரங்மயம் - எல்லா ஸபதங்களும், பரணவ - பரணவமாயிருக்கும், தஸமாத - ஆகையாலே, பரணவம் அபயஸேத - பரணவத்தைக் கற்கக்கடவன, (ஏறு)

தயாநபிநதூபசிஷத - 15

ருஅ. டெகாரபுலவாவெடி: டெகாரபுலவாஸூரா: ।

டெகாரபுலவஸூரம் ஜமதாவாஜஸூரம் ॥

(இள) வேதா - வேதங்கள், ஓங்கார பரபவா - ஓங்காரத்தைப் பிறப் பிடமாக வுடையன, ஸவரா - ஸவரங்களும், ஓங்கார பரபவா - ஓங்காரத்தினின்று முண்டாகின்றன, ஸதாவா ஜங்கமம் - ஸதாவா ஜங்கமங்களான, ஸாவம் ஜகத - எல்லா ஜகதும், ஓங்கார பரபவம் - ஓங்காரத்தினின்றும் உண்டானதே, (ஏறு)

தைத்தரீயகம - பருகு வல்லி - 1 - 1

சூ.2 யதொவாஹோநிமஹிதாநிஜாயகீரீ பெநஜாதாநிஜீவனி |
யதயந்யூலிஸாவிஸகீதி | தஜிஜிஜாஸவ்ஸு தந்நவ்ஸு ||

(இ ள்) யதோவா - எவனி-ததிலிருந்து, இமாந் பூதாரி - இரீதப் பூதநக்
னொலலமா, [தேவமதுஷ்பாதி பராணிகள], ஜாயநதே - உண்டாகின்றனனவோ,
யேந - (ஆதமாவாயிருக்கிற) எதனால், ஜாதாரி - உண்டான பூதநக்னொலலமா,
ஜீவநதி - உயிருடன் இருக்கின்றனனவோ, யத - எந்த வஸ்துவை யுத்தேஸித்தது,
(உண்டான பொருள்கள் மோகூகாலத்தில்), பரயநதி - போகின்றனனவோ,
அபிஸமயிஸகதி (உண்டான அப்பொருள்களையாவும் லயகாலத்தில் எந்
னோடு) ஏகிபாவத்தை யடைகின்றனனவோ, தத்பருஹம் இதி - அதுவே பரம
பிரமமென்று, தத - அப்படிப்பட்ட பொருளை, விஜிஜஞாஸஸவ - உணர்வா
பாக, (எ-று) — என்று வருணனென்னும் ஆசாயன் பருகு என்னும் சிஷ
யனைக்குறித்துச் சொன்னான்

ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணம் - 1, 2, 70

சூ.ந ஸவநவஸ்யஜ்ஜஸவ ஸமடூகதூலஸ்வவபாத் திவ்வாஸ்ய
தெவ | ஸ்ரீ ஹாடிவஸூலி ருஸெஷகீரீதி டி விஷ்ணு வ
ரிஜோ வரஜொவரெணுஃ ||

(இ ள்) வரிஷ - ஸரேஷ்டனும், வரேண்ய - வரிககத்தகுந்தவனும்,
வரத - (பரஹமா முதலியோருக்குப் படைத்தல முதலிய செயல்க்கு ஏற்ப) வர
மளிப்பவனும், விஷ்ணு - (எவரும்) வியாபித்துள்ளவனும், பருஹம் ஆகி அவன்
தாபி அஸேஷ மூர்த்தி - பிரமண முதலிய நிலைமையோடு கூடி ஸமஸத
மான பொருளின் வடிவமாகவுள்ளவனுமான, ஸ ஏவ - அவனே, ஸநுஜப -
ஸநுஷ்டிக்கப்படுகின்றான், ஸாகககாததா ச ஸ - ஸநுஷ்டி பண்ணுகின்றவனும்
அவனே, ஸ ஏவ பாதி - ரக்ஷிக்கிறவனும் அவனே, பாலபதேச - ரக்ஷிக்கப்
படுகிறவனும் அவனே, அததி - ஸமஹரிகிறவனும் அவனே, (சகாரததால்,
ஸமஹரிககப்படுகிறவனும் அவனே), (எ-று)

லக்ஷ்மீநதரம் 28, 14

சூ.ச லக்ஷ்மீஸஹஹுஷீகெஸொஜெவ்யாகாராண்யூரீபபா
ரக்ஷகஸவபுலிஜாஜெ வெஜாஜெவிய நீபதெ ||

(இ ள்) காருணபருபயா - காருணயத்தை (அதற்கு ஏற்ற விஷயத்
திலே சேர்த்து அந்தக் காருணயத்தை) வடிவுடையதாகும்வளான, லக்ஷமயா
தேவயா ஸஹ - லக்ஷமீதேவியோடுகூட, ஹருஷிகேஸ - வீஷ்ணுவானவர்,
ரக்ஷக - காப்பாற்றபவராக, ஸாவவிததாரதே - (ஸ்ரீ பாஞ்சராததிரத்திலுள்ளன

வான மந்தரவித்தாரதமெனன ஆகமவித்தாரதமெனன தந்தரவித்தாரத
மெனன தந்தராதரவித்தாரதமெனன ஆகிய) எல்லா வித்தாரதங்களிலும்,
வேதார்த்தே அபி ச - புருஷஸூகதம் முதலிய உபநிஷத்தங்களிலும் ஸமருதி
இதிஹாஸ புராணங்கள்லும், கீயதே - சொல்லப்படுகிறன, (எ-று)

சுரு ஸூயத ஹி ஸ்ரீ:

(இ ள்) ஸூயதே (எம்பெருமானை நிதயஸேவை) பண்ணுகிறான், இதி-
என்கிற காரணத்தாலே, ஸ்ரீ - ஸ்ரீ என்று பெரிய பிராட்டியாக்ககுத் திரு
நாமம், (எ-று)

சுசு ஸூயத ஹி ஸ்ரீ:

(இ ள்) ஸூயதே-(எல்லாச சேதநராலும் புருஷகாரஞ்செய்யும் பொருட்டு)
ஆஸாயிக்கப்படுகிறான், இதி - எனற காரணத்தினாலே, ஸ்ரீ - ஸ்ரீ என்று திரு
நாமம், (எ-று)

ஸ்ரீ ராமாயணம் - ஸந்தர காண்டம் - 21, 16

சுஎ சுந்தராராவவெணாவம் ஹாஸுரெணவ் ஹாயமா ।

(இ ள்) அஹம் - நான், - பாஸகரேண - சூரியனோடு, யதா - எப்படி,
பாபா - காந்தி பிரியாதிருக்குமோ (அப்படி), ராகவேண - ராகவனோடு, அந
நயா-வேறுபடாதிருப்பவள, (எ-று)

ஸ்ரீ ராமாயணம் - யுத்தகாண்டம் - 121, 15

சுஅ சுந்தராவ்ஹிஸீயாவீதா ஹாஸுரெணவ் ஹாயமா ।

(இ ள்) பாஸகரேண - சூரியனோடு, பாபா யதா - பரபயைப் போல,
வீதா - வீதையானவள, மயா - எனனோடு, அநநயா ஹி வேறுபடாதிருப்ப
வளஎன்றோ (எ-று)

ஸ்ரீகுணரதநகோசம் - 29

சுசு தவஸுஸுடாஹீஸம் ஸுஸூதிக்ஷெடு ஶ்ரீயவஹம் தவெஹம்
நொவாயெருவநிவதிதஸ்ரீரலியதஃ । வ்ஸுஸுநம்
வ்ஸுஸுஸீவீவரிஸீயயிபுஜீமஹிஷம் நபுடுவெவஸ்கா
ஷெவஸுஸுத ஹிக்ஷுரிதவயதெ ॥

(இ ள்) கமலே - லக்ஷ்மியே! தவ - உன்னுடைய, ஸபாஸாத - ஸம்பந
தத்தாலே, ஈஸம்-ஸாவேஸவரீன, மங்கல பதம் - மங்கள மென்ற சொல்லா
னது, ஸபருஸிதி - ஸம்பந்தத்திருக்கிறது [மங்களமென்று பகவானுக்குப்
பேராயிருக்கிறது], யத-எந்தக் காரணத்தினாலே, ஸ்ரீ ஸுவி - ஸம்பந
தக்கு . அதிதேவதையா இருக்கிறபோ, (அந்தக் காரணத்தினாலே,)

தவ - உனக்கோ, இதம் - இநீத மங்களபதமானது, உபாதே - ஒரு வியாஜத்தினாலே, ந உபநிபதிதம் - வந்ததன்று, பாஸூநம்-புஷ்பத்தை, புஷ்யநதீம் அபி - புஷ்டிபை [மேனமையை] அடையச் செய்வதாயிருந்தாலும், பரிமளாததிம் - பரிமளத்தின் ஸமருத்தியை, ஜிமதிஷ்டம் - சொல்லவேண்டுமென்று விரும்புகின்ற, கஸ்சித் - ஒருவன், 'எவந்தனாத்-இன்ன தன்மையினாலே, ஏவம் - இந்த பரகாரம், ஸவத்தே - (இந்தப் பரிமளம்), யாவாகும் இனிக்கின்றது', இதி - என்று, ந கவயதே - கவனஞ் செய்வதில்லை, (எ-று) - பரிமள மென்பது புஷ்பத்துக்கு மேனமையை யுண்டாகக்கூடியதாயிருந்தாலும், அநதப் பரிமளத்துக்கு அப்படிப்பட்ட தன்மை இன்ன வழியாகவந்த தென்று எந்தக் கவியினனுஞ் சொல்ல முடியாததாவதுபோல, பூமிஹாலக்ஷ்மியாகிய நீ பகவானே மங்களமென்று சொல்லும்படி செய்யவுல்ல தன்மையை யடைந்திருக்கின்றாயென்றாலும் உனக்கு அப்படிப்பட்ட தன்மை ஸ்வத இருப்பதேயன்றி, வந்த காரணம் எவராலுஞ் சொல்ல முடியா தீதென்பது.

எ௦ தாடிஸ்யூபவதாயீ

(இ-ள) நானகம் வேற்றுமை அதற்காக என்னும் பெருளது, (எ-று),

மதுஸமருதி - 4, 160.

எக ஸவபும் ஸாவஸம் ஁ஃவபு ஸவபுரீதவஸம் ஸுஃவம் ।

ஐதிவிஜ்ஜாதிராஸெந லக்ஷணம் ஸுஃவ஁ஃவபொஃ ॥

(இ-ள) பாவஸம் பிறாக்கு வசப்பட்டிருத்த லென்பது, ஸாவம் - எல்லா வகையிலும், ஆககம் - துக்காவஹம், ஆதமவஸம் - ஸவாதீநமா யிருத்த லென்பது, ஸாவம் ஸுக்ம - எல்லா வகையிலும் ஸுகத்தைத் தருவது இதி-இவ்வாறு, ஸமாதேச - சுருக்கமாக, ஸுக்து ஁யோ - ஸுக்துக்கங்களைத் தருமவற்றின், லக்ஷணம் - லக்ஷணத்தை, விதயாத - அறியக்கடவன, (எ-று)

மதுஸமருதி - 4, 6

எஉ ஸெவாஸவதி ராவூதா தவாது வஸிவஜ்யெசு ॥

(இ-ள) ஸேவா-பிறரை அடுத்திருத்தல், ஸவருத்தி - நாயினதொழிலாக, ஆகயாதா - சொல்லப்பட்டுள்ளது, தஸமாத-ஆகையால், தாம்-அநத ஸேவையை, பரிவாஜபேத - அடியோடு விடக்கடவன, (எ-று)

எங. கந - ஆவது இலக்கத்தைப் பாகக்க

எச ஸ்வஜீவநெமாயலிதெ ஸ்வதூயாஸுஹாயி ।

சூதீரஸூம் ஹரெஸூரீம் ஸ்வாவம் ஸவாஸூர ॥

(இ-ள) தே - உனக்கு, ஸவ உஜ்ஜீவந இச்சா யதி - தன் [உன்] உஜ்ஜீவநத்தில விருப்பம் இருக்காமேயானால், ஸவ ஸத்தாயாம் ஸபருஹா யதி - தன்

[உன] ஸதனையில் இஷ்டமிருந்தால், - ஆதமதாஸபம் - ஆதமாவுக்கு அடிமைத்தனமையும், ஹரே ஸ்வரமயம் ச - ஹரிக்குத் தலைமையுமே, ஸவபாவம் - ஸவபாவமாக [இப்பலபாகவுள்ளதாக], ஸதா-எப்போதும், ஸமர நினை, (எ-று)

எடு. கக - ஆவது இலக்கத்தைப் பாகாக

பாரதம் - ஆதிபாவம் - 74, 28

என யொழியுயா ஸனோதூந ரீந்யாபுதிவஷுதெ ।

கீந்தெந ககீதம் வநவம் வொரெணாநீவஹாரிணா ॥

(இ ள) ய - எவன, அநயதாஸநதம் - வேறுவகையா யிருக்கிற, [பகவச சேஷமா யிருக்கிற], ஆதமாநம் - ஆதமவஸ்துவை, அநயதா - ஸவதநதரமாக, பரதிபதயதே - நினைக்கிறானே, ஆதமாபஹாரிண - ஆதமாவை அபஹரித் தவனான, தேந சோரேண அநதத் திருடனால, கிம் பாபம் - எந்தப் பாபந் தான், நகீருதம் - செய்யப்படவில்லை? [அதாவது ஆதமாபஹாரன் செய்த வன எல்லாப்பாபங்களும் செய்தவனாகிறான்], (எ-று)

என க - ஆவது இலக்கத்தைப் பாகாக

தைத்தரீயோபநிஷத = நாராயணநுவாகம் - 2

எஅ தஜெவஹுதஞஹவ்யோஜஹுதக்ஷரெவாரெவொரிஷு ॥

(இ ள) ததவ - அநதப் பரப்பிரமமே, பூதம் - இமநதபொருள், தது - அநதப்பரப்பிரமமே, பவயம் - வரப்போகிறபொருள், இதம் தத் - இந்த அநத பரமமானது, அக்ஷரோ - நாசயிலலாத, பரமே உயாந்ததான், வயோநம் - ஆகாயத்தில [பரமபதத்தில்] (இருக்கிறது), (எ-று) - ஆதிதம்' என்ற இடத்திலுள்ள 'ஆ' எனப்பது, நினைத்தற பொருளைக் காட்டும் இடைச்சொல்

ஷை - 7

எக. தஜெவாதிஸுதாயஸுதிரயுதஹுதஹுதரீ : ।

(இ-ள) அகரி அக்கினியும், ததவ - அநதப் பரப்பிரமமே, வாயு - வாயுவும், தத்-அநதப்பரப்பிரமமே, ஸரோப - ஞாயனும், தத்-அவனே, சநதர மா - சநதரனும், தத் அவனே, (எ-று)

ஸ்ரீ பாஞ்சராசரம்

அ௦ சுக்ராஸித்ராபவஸ்ய விஷ்வாவதூங்க ஹஷுதெ ।

உக்ராஸித்ராபவாயா ஸ்ரீயொவாஹி தயாவிஷு ॥

ரீக்ராஸு தபொடிபாஸு-ஹி புணவயக்ஷணம் ।

(இ-ள) அகார - அகாரமானது, சித்ஸவருபஸ்ய - ஜ்ஞானஸவருபனான, விஷணே - விஷ்ணுவுக்கு, வாசக வாசகமாக, இஷ்யதே - இச்சிக்கப்படா நின்

றது, ததா அபபடியே உகார - உகாரமானது சிதஸவருபாயா - சிதஸவருபையான, ஸரிய வாசீ - ஸ்ரீக்குவாசகமாக, விது - அலியா நினரீராகள, மகாரஸது - மகாரமோவென்றால், தயோ - அவாகளுக்கு, தாஸ - தாஸபூதனை ஆதமாவாகச் சொல்லப்படுகிறது, இதி பரணவலக்ஷணம் - இது பரணவததுக்கு லக்ஷணம்

ஸ்ரீ பாஞ்சராதரம்

அக ஸகாரொண்ணொறு தெவிஷு - ஸுவபு - ஸொகெஸ்ருருநஹரி: |
உஷுதாவிஷு - நாயக்ஸ் ரு - ஸகாரொண்ணொறு தெவிஷு ||
ஸகாரஸு - தயோவிஷு - ஸ்ரீ நாராயணபொஸுஷா |
சூதநஸுஷு - உதிதஸு - வாவுக்ஸு - திவொஷித: ||

(இ ள) விபர - பரமாணனே! ஸாவலோக ஈஸவரம் - ஸாவலோகததுக் கும ஈசவரனும், விஷ்ணு - வயாபகனுமான, ஹரி - ஹரிபீரானவன், - அகாரேண உசயதே - அகாரத்தாலே சொல்லப்படாநின்றன, விஷ்ணுநா - அநத விஷ்ணுவாலே, உததருநா - எப்போதும் திருமாபிலே தரிசுப்படுகிற, லக்ஷ்மீ - லக்ஷ்மியானவள, ஸதா - எப்பொழுதும், உகாரேண உசயதே - உகாரத்தாலே சொல்லப்படாநின்றன, மகாரஸது - மகாரமோவென்றால், தயோ - ஸ்ரீநாராயணயோ - அநத ஸ்ரீ நாராயணன இவாகளிருவாக்கும், ஸதா - எப்போதும், ஸேஷபூதஸய ஆதமந - சேஷபூதனை ஆதமாவக்கு, வாசீ - வாசகமாக, ஸருதிசோதித - ஸருதிகளாற சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, (எ-று)

புராதமோததர புராணம் - 220, 25

அஉ ஹுதாநிவகவமெடுண வவமெடுணெய்யாணிவ |
புவமெடுணதவமெடுண ஜூநமந்யாஜயஸுபா ||
உந: வகரொண்ணெவொக்ஷ மகாரொணக்ஷஹக்ஷுதி: |
வகாரொண வகாரொண ஷோநாபுக்ஷுதிருவெடு ||
சூதாதுஸகாரொண வஹவிஸ: புகீதித: ||

(இ-ள) கவாககேண - கவாககத்தாலே, பூதாநி - பருதிவயாதி பஞ்சபூதங்களும், சவாககேண - சவாககத்தாலே, இநதநியாணி - வாகாதி காமேந திரியங்களைந்தும், ததா - அபபடியே, பவாககேண - பவாககத்தாலும், தவாககேண - தவாககத்தாலும், ஜூநாகநதாதய - ஸரோதராதிகளான பஞ்சஜூநாகநதிரியங்களும் கநதம் ரஸம் முதலிய பஞ்ச விஷயங்களும், பகாரேண - பகாரத்தாலே மந - மநஸஸும், மகாரேண - பகாரத்தாலே, அஹங்கருதி - அஹங்காரமும், உகதம் - சொல்லப்படுகிறது, வகாரேண வகாரேண - வகாரத்தாலும் வகாரத்தாலும், மஹான - மஹத்தத்துவமும், பரகருதி - பரகருதியும், உசயதே - சொல்லப்படுகின்றன, மகாரேண - மகா

தத்தாலே, ஸ ஆதமா து - அநத ஆதமாவோ, பஞ்சவிமஸ - இருபத்தைநதா
மவனக, பரகீர்த்தித - சொல்லப்படுள்ளான, (எ-று)

அந வஹவிம்ஸோ஽யம் வாஸுஷ்டி ||

(இ-ள்) அயகீ புருஷ - ஆதமாவாகிற இந்தப்புருஷன், பஞ்சவிமஸ
இருபத்தைநதாம ததவமானவன், (எ-று)

யஜுர்வேதம் - அஷ்டகம் - 1, 2, 47

அசு வஹவிம்ஸஃ சூத்ராவதி ||

(இ-ள்) ஆதமா - ஆதமாவானவன், பஞ்சவிமஸ பவதி - இருபத்தைந
தாவது ததவமாகிருந், (எ-று)

பாஸநோபநிஷதது - 4, 9

அநு விஜ்ஞாநாதா வாஸுஷ்டி ||

(இ-ள்) புருஷ - ஜீவன், விஜ்ஞாநாதமா - ஜ்ஞாநஸவருபன், (எ-று)

பருஹதாரணயகம் - 6, 5, 15

அசு விஜ்ஞாதாரஸரெ கௌ விஜாநீயாஸி ||

(இ-ள்) அரே - ஏ சிஷ்யனே' விஜ்ஞாதாரம் - அறியுநதன்மையனு ஆத
மாவை, கேந - எதனால், விஜாநீயாத - அறியலாம? (எ-று) - இந்த வாககியம்
எம்பெருமானது கருபயினில்தான் அவனையறியலா மென்ற கருத்தைக்
காட்டு மென்பா இதனால், ஆதமா ஜ்ஞானகுணக்கென்பது, பெறப்படும்

அஎ உக்ராயுவிஸதீக்ராய யுக்ராயுநூரவொயநடி ||

உதம் விவரணம் தத்ர உவிதாநாம் உநீஷிணாடி ||

(இ-ள்) உகதாதத விஸதீகார - சொல்லப்படுகிற அர்த்தத்தைத் தெளி
விப்பதெனன், யீகத அததாதநா போதநம் (அவவிடத்திற்குத்) தக்க அத
தாதநாபோதநமெனன் (இவை), விவரணம் - விவரணமென்று, ததா - அவ
விடத்தில், மஹிதாநாம் - மேனமையையுடையவரான, மநீஷிணாம் - பெரி
யோகருக்கு, மதம் - கொள்கை, (எ-று)

அஅ நாகிஷிஸுக்ஸுவத ஸ்ரஷக்ஸடி ||

(இ-ள்) அகிருசிதஞாவத - கைங்காயரு செய்யாதவனுக்கு, ஸேஷத்
வம் ஸேஷதவமானது, ந - இல்லை, (எ-று)

அக சுகிணித்ரஸ்ய ஸ்ரஷக்ஷாநாவவதி ||

(இ-ள்) அகிருசிதகாஸய - கைங்காயரு செய்யாதவனுக்கு, ஸேஷத்வ
அநுபத்தி - சேஷத்வயோகயதை இல்லை, (எ-று)

கூச எக் - இலக்கத்தைப் பாகக

ஸரணுகதிகதயம்-சூரண - 3

கூரு ஸ்ராவிகதமிகு நிரவஜ்ஜாநாநாநிவ ஸ்ராவ நாநிவ
முண விவவெஸ்யயுஸீலாஜநவயிகாதிஸ்யாஸாவெய்ய
கஸ்யாண முண மண ஸ்ரீவயுஹ வளவம்ஹித ஹிநி நீலா
நாயக ! ||

(இ-ள) ஸவ அபிமத - கனககு [பகவானுகு] இஷ்டமும் [யிராகமும்],
நிதய - எப்போதுமுள்ளதும், நிரவதய - குற்றமற்றதும், அநுரூப ஏற்றது
[அப்பெருமானோடொப்பச்சொல்லத்தக்கது]மான, ஸவரூப ஸவரூபமெனன,
ரூப திருமேனியெனன, குண (அந்தத்திருமேனியிலுள்ள) எவ்வளவுநதாயம
முதலிய குணங்களெனன, விபவ - விபவங்களெனன, ஸீஸாய - (எல்லாப
பதார்த்தங்களையும்) நியமிக்கும் ஸாமாதயமும், ஸீல - (ராக்ஷஸ்களைப்பகை
காட்டிய) ஒருநீராகக் கலந்திருக்கருந்தனமையும், ஆதி - முதலிய அநவதிக
அதிஸய-மிக்க மேனமையையுடைய, அஸங்கயேய-எண்ணுவதற்கு முடியாத
[மிக அதிகமாகிய], கலயாணமுணகண - மங்களசாமான குணக்கூட்டங்க
ளெனன, (இவைகளையுடைய), ஸ்ரீ - மஹாலக்ஷ்மியை, வல்லப இஷ்டையாக
வுடையவனே! ஏவமபூத பூமி நீளா நாயக - இவளுக்கரசுசமானமான பூமிப
பிராட்டியாக்கும் நீளாபிராட்டியாக்கும் நாயகனே! (எ-று) - விபவம் - இயம
வாணீ என்கிறபடியே ஸபதாமஸமென்றும், ஸதிரீலிங்க பதார்த்தமென்றும்,
லீலோபகரண போகோபரணங்களென்றும், அஸாதாரண பூஷணதிகளென
றும், உபய விபூதிகளு மென்றும் பலபடியாக அருளிச்செய்வா ஸ்ரீவல்ல
பன - ஸ்ரீக்கு வல்லபன்.

ஸ்ரீ குணராதநகோஸம் - 26

கூசு ஹொழ்வாஜிவிநாநாஸீயகதயாவாஷ்நாநாநெஸிம்நி
வ்யுதவ்யுணயாதிவாஹநவியளநீதாஃ வஸ்வாஹதாம் !
ஜெவி ! க்ஷாஜிநா நீலபாஸஹ ஜீஹீஜெவ்ய ஸஹஸ்யந்தயா
யாஹிஸம்ஸநவாஹுஜ்யஷிலிரிவவாஹிஃ விபம் ஸாவ
லெ ||

(இ-ள) தேவி லக்ஷ்மியே! வாம் அபி (போகயபூதரான) நீ உன
பாததா என்ற உங்கட்கும், புஷ்ப அங்கராகை - புஷ்பமெனன உடலிற் பூசுப
படுகின்ற சந்தனதிகளெனன இவைகளோடு, ஸமம் - ஸமானமாக இருக்கும்
படி, நாநதீயகதயா சோநதிருக்கையினாலே, போகயா - போகயாகளா
யிருப்பவாகளும் [புஷ்பம் முதலியவைகளபோல எப்போதுந் தமது இனி
மையை உதவுவதால் போகயமாக இருப்பவா்களு மெனற்படி], நிரவருத்த -
கரைபுரண்டிள்ள, பரண்ய - பரீதியினுடைய, அதிவாஹநவிதௌ - பெரும

பெருக்கிலே, பரீவாஹதாம் - மடை வெட்டிவிடப்பட்ட பெருக்கின் தன்மையை, நீதா - அடைவிக்கப்பட்டவரும் [ஸ்ரீசுக்ரும் ஸ்ரீபதிக்ரும் பரோமஸம் மிகவும்விஞ்சும்போது அது அழியாதிருக்கும்படி நீள பூமி முதலிய தேவியாகளின் மூலமாக அநகபரேமம் வெளிப்படுமென்றபடி], தவமாஅது உன்னை அதுஸரித்தது [உனக்கு அடங்கி], நீளயா - நீளாதேவியோடு, மஹீ பூதேவியும், ததா - அப்படியே, ஸஹஸரம் தேவய வேறு ஆயிரந்தேவிமார்களும, (இருக்கின்றனா), யாபி எவாகளாலே, தவம் நீ, ஸவாபி உன்னுடையனவான், ஸதந பாஹுதருஷ்டிபி இவ - ஸதநங்களைன்ன கைக்களைன்ன கண்களைன்ன இவைகளினாலேபோல, பரியம் - உன்னுடைய பாததாவை, ஸலாகுலே - ஸந்தோஷப்படுத்துகிறாயோ, (எறு) - ஈற்றடிக்குக்கருத்த - லக்ஷ்மீ தேவி, நீள பூமி முதலிய தேவிமார்களுடன் சக்கலாததிசசண்டையிலலாமலிருப்பதோடு, பக்ஷான அததேவிமார்களுடன் ஸம்ஸலேஷிக்கையில் தன்னுடைய ஸதநாதிகளில் ஸம்ஸலேஷித்ததாறபோல அப்பரமனுக்குத் தன்னிடத்து பரீதியை மிகுவிக்கின்றா னென்பது

விஷ்ணுபுராணம் - 2, 7, 27

கூஎ சுணாநாஹு ஸஹஸுராணாஃ ஸஹஸுராணு யுதாநிவ |
ஔரஹஸாநாஹுதாது கொடிகொடிஸ்தாநிவ ||

•(இ எ) ஸஹஸராணம் அண்டாநாமது ஆயிரம் அண்டங்களுடைய, ஸஹஸராணி ஆயிரங்களும், அயுதாநி ச - பதினாயிரங்களும், ததா - அப்படியே, ஈதருஸாநாம் இப்படிப்பட்ட அண்டங்களின் கோடிகோடிஸ்தாநி ச கோடிகோடிசதங்களும், ததா பரதானததிலே (இருக்கின்றன), (எறு)

பாதமோததரபுராணம் - 22b 52

கூஅ நாராலிதி ஸவபுஷாஸாஃ ஸசிஹஃ வரிக்கஸுதே |
மதிராஹ்வநஹஸு தெந நாராயணஃ ஸுதஃ ||

(இ எ) நாரது இதி - நாரஎன்கிற ஸபத்ததாலே, ஸாவபுமஸாம் ஸமூஹ - ஸம்ஸதஜீவஸமூஹமும், பரிகதயதே சொல்லப்படுகிறது, (இவன்), தஸய - அந்த ஜீவஸமூஹத்துக்கு, களி அடையத்தருந்த, ஆலம்பநம் - ஆஸரயம், தேந அந்தக் காரணத்தால், நாராயண - நாராயணனென்று, ஸம்ருத - சொல்லப்படுகிறான், (எறு)

கூகூ நாரஸஸௌநஜீவாநாஃ ஸசிஹஃஸௌநாஹுதேவஹெயெஃ |
தெஷாயிநஹஹிதகூ நாராயணஹெஷாஹுதே ||

(இ-ஏ) புதை - புத்திமான்களாலே, நாரஸபதேந - நாரஸபத்ததால், ஜீவாநாம் ஸமூஹ - ஜீவர்களுடைய எ மூஹமானது, பரோசயதே - சொல்லப்படுகிறது, தேஷாம் - அந்த ஜீவர்களுக்கு, அயந்ருததவாத - உபாயோபேயமாயிருக்கையாலே இஹ - இவ்விடத்தில், (எம்பெருமான), நாராயண நாராயணனென்று, உசயதே - சொல்லப்படுகிறான், (எறு)

அகதி (உண்ணைத்தவிர) வேறு உபேயமற்றவன, தவமேவ - நீயே, மே - எனக்கு, உபாயபூத பவ உபாயமாகவேணும், இதி என்று, பராராததநா மதி பராராததிகினறபுத்தியானது, ஸாரணகதி இதி ஸாரணகதியென்று, உகதா - சொல்லப்படடிருக்கின்றது, ஸா - அப்படிப்பட்ட சாரணகதியானது, அஸமிந தேவே இந்த ஸ்ரீமநநாராயணனிடத்து, பரபுஜயதாம் - செயப்பபட்டமே

ஸதோதராதநம் - 22

க0ச நயபூநிஷ்டாஸிநவாதுவெஜீ நஹிதோஸுரணாரவிநெ!
 சுகிஹ்நொநநயுகிஸுரணு! க்வதூஜி-ஓம் ஸாரணம்
 பூவபெஜு ||

(இ ள) ஸுண்ணய ரக்ஷகரே! (நான்), ந தாம்நிஷ்ட அஸமி - காம யோகமுடையவனல்லேன, ந ச ஆதமவேதீ - ஜஞாநயோகமுடையவனல்லேன, தவத் சாரண அரவிநதே - தேவரீரது திருவடித்தாமரையில், ந பகதி மாந - பகதியுடையவனல்லேன [பகதியோகமுமுடையவனல்லே நென்றபடி], அகிஞ்சந உபாயாதத ரூநயனும், அநநயகதி - உபேயாதத ரூநயனுமான நான், தவத் பாதமூலம் - தேவரீருடைய திருவடிவாரத்தை, ஸாரணம் - உபாயமாக, பரபதயே பற்றுக்கின்றேன, (எ று)

க0க ஸ்ரீநிதி பூயமே நாரி உக்ஷுராம் ।

(இ ள) ஸ்ரீ இதி ஸ்ரீ என்று, லக்ஷமயா - லக்ஷமீடேவிக்கு, பரதமம் நாம் முதலாவதான திருநாமம், (எ று.)

மஹாபாஷ்யம்-ஆஹரிசம் -

க0சு சு ஐதி ஹவதொ நாராயணஸு பூயமோலியாந் ।

(இ ள) அஇதி அ என்று, பகவத் - வடகுணடூணனான, நாராயணஸய - நாராயணனுக்கு, பரதம் அபிகாசம் - முதலவாசகபதம், (எ-று)

ஸ்ரீகீலாத = 5, 29

க0எ ஹோக்ஷாராம் யஜ்ஞதபஸாம் ஸவபுரோக ரிஷெஹுராம் ।

ஸுஹுரம் ஸ்வபுஹ-ஓ தாநாம் ஜ்ஞாக்ஷாராம் ஸானிதேஹதி ||

(இ-ள) யஜ்ஞ தபஸாம் - யஜ்ஞமெனன தபஸெனன இவைகளை, பேரகதாரம் - அதுபவிப்பவனும், ஸாவலோகமஹேஸவரம் - ஸமஸ்தமான லோகேஸவராகடும் ஈஸவரனும், ஸாவபூதநாம் ஸுஹருதம் - எல்லாப் பிராணிகடும் ஸநேஹிதனுமாக, மாம - என்னை, ஜஞாதவா - அறிந்தது, (காம யோகத்தை அநுஷ்டிப்பதில்), ஸாநதிம் மநஸஸமாதானத்தை [ஸுகத்தை], ருசகதி - அடைகிருன, (எ-று)---நண்பனுக்கு மகிழ்ச்சியை யுண்டக்குவதில் எவரும் விருமபுவாரனரே எனக

ஸ்ரீகேச - 9, 29

கௌ ஸுரோஹம் ஸவபூஷுமெதஷுநஜேஷேஷெஷாஹிநவியம்;
பெஹஜனிதாஹோஹஸ்தா ரீயிதெதஷுஹர்ஷுஹம் ||

(இள) ஸாவபூதேஷு - (ஜாதி ஆகாரம் ஸவபாவம் ஜந்நாநம் என்ற இவற்றால் மிகஉயாந்தம் தாழ்ந்துமுள்ள தேவ திராயக மநுஷ்ய ஸதாவர ரூபங்களாயிருக்கின்ற) ஸமஸதபிராணிகளினிடத்திலும், அஹம் - நான், ஸம் - (தமது ஜாதிமுதலியவற்றாலான மேனமைநீழமைகளை யெண்ணாமல் ஆசாயித்தற்கு உரியவனாவதில்) ஒத்தவனே [தமது ஜாதிமுதலியவற்றைக் கருதாமல் எல்லாநம் ஏகீதிராயக என்னை ஆசரயிக்கலா மென்றபடி] (அப்படிப் பலவகைப்பட்டவர்களில் ஜாதி முதலியவற்றின் தாழ்மையினால்), தவேஷ்ய - பகைத்தது விடுத்தற்கு உரியவன், ந - ஒருத்தனிடமிலலை, (ஜாதிமுதலியவற்றின் மேனமையினால்), பரிய - இஷ்டனானவனும், ந - துருத்தநுமிலலை, மாம் - என்னை, பகத்யா - பகதியினாலே, யே - எவாகள், பஜநதே - (அநநய பரயோஜநராய) அடைகின்றார்களோ, தே - (ஜாதிமுதலியவற்றை மேலானவரானும் கீழானவரானும்) அவர்கள், (எனக்கு ஏற்ற குணமுடையவரேபோல), மயி - என்னிடத்து (இனிதாக இருப்பீர்), தேஷுச - அப்படிப்பட்டவா விஷயத்தில், அஹம் அபி நானும், (உயாந்தவரிவா தாழ்ந்தவரிவரென்று பாராமல் ஏகீதிராயக இருப்பேன்), (ஏறு)

ஸ்ரீ குணரதநகோஸம் - 52

கௌ விதெவத்வதபாநநநி! வாரிபுருஷாநவரிஜநெ ஹித
ஸுரோதொவ்யுதா ஹதிவகஷா விஷுஷயீ! கிடுதனி
ஷெஷாஷுக் ஹஹஜமதீதிதா ஶுவிடுதெ: உவாபெவித
ஸாபபூஷுநயவரிதாநகஷலிந: ||

(இள) ஜநநீ தாயே! தவத பரேயாந உனது கணவனான ஸ்ரீ ரங்கராஜன், பரிபூரண ஆகஸி - நிரம்பின குற்றத்தைச்செய்த, ஜநே - சேதநவாககத்தினிடத்தில் (புத்திரனிடத்தில்), பிதாஇவ தம்பப்பனபோல, ஹித ஸரோதோ வருத்தயா (பிறகாலத்தில்) நன்மையை விளைக்கின்ற நீர்ப்பெருக்கின் செயல்போன்ற செயலாலே, (அநுகூலனாக இருந்தாலும் பின்னாலும் நன்மையைக்கருதி), கதாசித - ஒருகால, (பெருமகுற்றத்தைச் சேதநவாககத்தினிடத்திற் காண்பதனால்), கலுஷ நீ - கலங்கின புத்திரியையுடையவனாக, பவதிச - ஆகவும் ஆகிரான், (அநதச சமயத்தில்) 'ஏதத - இநதக்கேபம், கிம் - என்ன? [இங்ஙனம் மனங்கலங்குவது தகுதியன்று என்றபடி], இஹ ஜகதி - இநத உலகத்தில், நிததேஷ - குற்றமற்றவன் க - ஆ?' இதி - என்று சொல்லி, தவம் நீ, உசிதை - ஏற்ற, உபாயை - (குளிரநோக்குதல் இனிமை

ஆகப்பேசுதல முதலிய) உபாயங்களினால், விஸ்மாய - (சேதநவாகங்களின் குற்றத்தை) மறக்கச்செய்து, ஸவஜநயவ்வி-பகவானுக்குச் சொந்தமான ஜநமாக்குகிரிய, தத - இப்படிக்குற்றத்தை மறக்கும்படி புருஷகாரஞ்செய்வதனால் தான், 'ந - எங்கடஞ், மாதா - தாயாக அவி ஆகிரிய, (எ-று) - பரியப்பரையாக தாயின் செகிலாகுமென்று அறிக ஹிதஸரோதோவருத்தயா என்பதற்கு - ஹிதமாகிற பெருக்கில இருத்தலாலே [ஹிதைகபரனயிருத்தலாலே] என்று கூறுதலு முண்டு

ஸ்ரீகீதை - 16, 19

கக0 தாநஹம் ஹீஷதக்ரு-பிராஹ்மஸாரொஷு-நராயஹி |
கூபிவாரீஜஸு-ஸிஸாஹாநாஸு-ஸ்ரீஷ்வயொநிஷு ||

(இ-ள்) ஆஹம் - நான், தவிஷத - என்னைப் பகைக்கின்ற, நா அதமாத - மதுஷ்பாகளிற கடைப்பட்டவராய், அஸுபாந - நல்ல தன்மையற்ற, கரூராந - கொடியவரான, தாந - அவர்களை, ஸமஸாரேஷு - பரபஞ்சத்தில், ஆஸுரீஷு யோநிஷு எவ - அஸுர ஸம்பந்தமுள்ள பிறப்பிலேயே, அஜஸம் - எப்போதும், கூபிபாமி - தள்ளிவிடுகிறேன், (எ-று)

வராஹபுராணம்

ஸிஷக்தம் ஸவஹ்வாவி நிந்ராஹ்மஸு-ஷ்ரீயெநராஃ |
வஷ்கொபிஸதெநாவி நக்ஷரீஷிவஸு-ந்ரொ ||

(இ-ள்) ஸவபசம் வஷி - நாயகஞ்ச சமைத்திருஞ் சண்டாளனாக இருந்தாலும், மத பக்தம் - எண்ணிடத்தில ஒருவன் பக்தியையுடையவனானால் அவனை, யே - எந்த, நா - மனிதர்கள், நிநதாம் ஞாவந்தி - பழிக்கின்றார்களோ, (அவர்களிடத்து), பதமகோடி ஸதேந அபி - அநேக காலம் கழிந்தாலும், நக்ஷமாமி பொறுமைகொள்ளமாட்டேன், (எ-று) - எத்தனை நாள் கழிந்தாலும், தமது பக்தனிடத்து அபசாரப்பட்டவனம்து எம்பெருமானது கோபம் நீங்காதென்றபடி

ககக க0க - ஆவது இலக்கத்தைப் பாகக்க

ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணம் - 1 - 9 - 126

ககஉ கூ0ரீதாவஸு-யொகாநாடி ஷெஷிஷ்வொஹரி-விதா |

கூயாவவிஷு-நாவாஹ ஜமது-ஷ்வொஹராவரம் ||

(இ-ள்) ஸாவலோகாநாம் - ஸாவ லோகங்களுக்கும், தவம் மாதா நீதாய, தேவ தேவ - தேவாதிதேவனான, ஹரி - ஹரியானவா, பிதா - தகப்பன், தவயாச உன்னாலும், விஷ்ணுநாச விஷ்ணுவிலுமும், அம்ப - தாயே! சராசரம் - சராசர ரூபமான, ஜகத் - லோகம், வயாபதம் - வயாபிக்கப்பட்டுள்ளது; (எ-று)

ஸரணுகதிகதயம்

ககநு சுவிஹஜமநாதாரம்

(இ-ள) அகில ஜகத் - எல்லா ஜகத்துக்கும், மாத்ரம் - தாயும், (எ-று)

ஸ்ரீஸூகதம்

ககசு சுஹஸ்யஸாநா ஜமதொவிஷுவதி ||

(இ-ள) விஷ்ணு பதநீ - லக்ஷ்மீதேவி விஷ்ணுவின் பாராயை, (ஆதலால்); அஸப ஜகத் இந்த லோகத்துக்கு, ஈஸாநா - தலைவியாவா, (எ-று)

ஸ்ரீராமாயணம் - யுத்தகாண்டம் - 116, 38.

ககநு. வனவசிசூதாநெவெஷிஹீ ஹநீ-முகிதேம் யஸஸிநம் |

ராஜஸம்ப்ரபவஸ்யாநாம் கூவபுனீநாம் வஜ்ரஜிதயா |

வியெயாநாஹநாஸீநாம் கங்குஹெஷாநநொததி ||

(இ-ள) வைதேஹீ - சீதையானவள், எவம் உகதா - இப்படிச் சொல்லப்பட்டவளாய், யஸஸிநம் - புகழ்ப்படைத்த, ஹநாம்நதம் - அதுமரீனே நோக்கி, (சொல்லுகிறாள் —) வாநரோததம் - வாநராகளுட சிறந்தவனே! ராஜஸம்ஸரயவஸ்யாநாம் - அரசனிடத்து ஆசரயித்திருந்ததலால் அவனுக்கு வசப்பட்டிருப்பவரும், பாஆஜஞயா - அயலாரின் ஏவலினால், குாவநதீநாம் (கடுக தொழில்) செய்பவரும், விதேயாநாம் - அரசனுக்கு ஸவாநீநரும், தாஸீநாம் - அடிமைகளுமாகவுள்ள ராக்ஷஸிகளினமேல், க குபயேத - எவன கோபங்கொள்ளுவன? (எ-று)

சுஷ். சுஷ். 44

ககசு வாவாநாம்வாஸம்ஹாநாம்வா வயாஹுடாணாம்வ்வபுதி |

காயபுகுரூணாநாயெடுண நகஸிநாவராயதி ||

(இ-ள) பாபாநாம் வா - (உன் அபிப்பிராயத்தாலே) பாபிஷ்டரானாலும், ஸம்பாநாம் வா - (என் அபிப்பிராயத்தாலே) நல்லவர்களானாலும், வத அஹாணம் - (ஸதருபகூதத்தைச் சேர்ந்து ஹிமலித்தத்தாலு) வதஞ் செய்யத்தக்கவரென்று கருதப்படுகின்ற (சரணுகதரான)வா விஷயத்திலு, பவவங்கம் - வரநானே! ஆரயேண-ஸத்புருஷனாலே, கருணம் - தயையாண்டு, காயம் - செய்யத்தக்கது, கஸித-எவனும், ந அபராதயதி (இதி) ந-பிழை செடியாசவனென்பவனிலை, [எவனிடத்திலும் பிழை இருக்கவே இருக்கு மென்றபடி], (எ-று)

ஸ்ரீ கீதாபாஷ்ய அவதாரிகை

ககள ஸ்ரீயஃவதி: நிவிஹெயவபுத்யுநீககயாரெணகூதாநம்

வெதாரஸிஸவஸுவியக்ஷணாநநஜிதாநாநநெஷு கவஸு
ராவிவ: |

(இள) நிகில - ஸமஸ்தமான, ஹேய - இழிந்தவற்றிற்கு, பரதயநீக
மாரூயுளவ, கலயாண - மூல்கள குணங்கட்கு, ஏதநாந - முக்கியமான ஆதார
மூம, ஸவ - தன்னைக் காட்டிலும், இதர - வேறுபட்ட, ஸமஸ்தவஸ்து - ஸமஸ
தமான உஸ்துகளைவிட, விலக்ஷண - வேறுபட்டுத்தோன்றுபவனாய், ஜனாந -
ஞானமென, ஆநந்த - ஆனந்தமென, (இவைகளே), ஏகஸவரூப முக
கியமரீன ஸவரூபமாகவுடையவனுமான, ஸரிய பதி - திருமால், (எ-று)

வைகுண்டஸ்தவம் - 61

கக்அ. ப ஹுக்ஷ நிபுதாநுஹவெவ்யநாஸ்யம் ததிரிஷம் ஸ்ய
ஜதிஜனூரிஹக்ஷணாபெடு । வஸவஸஹாஸகஜஹஸு
ஸாரஹாயம் க்ஷாரீஸ்யஹொதஹிஸநீவிராரகோத்ராஃ ॥

(இ-ள) யத - எந்தப்பாபமானது, பருஹம் கலப நியுத அதுபவேபி -
பிரமனுக்கு ஏற்பட்ட ஆயுளஸூகங்களின் லக்ஷம் மடங்கு காலம் அநுபவிக
குமபோதும், அநாஸ்யம் - நீங்காதோ, தத - அப்படிப்பட்ட, கிலபிஷம் - பாவத்
தை, இஹ - இந்தலோகத்தில், ஜநத - பராணியானது, க்ஷணஅராதே - அரை
க்ஷணத்தில், ஸருஜதி - செய்கிறது, ஏவம் - இப்படி, ஸதா-எப்போதும், ஸகல
ஜநமஸு - (தேவ திராயக் மதவ்யு ஸதாவரங்களுக்கிற) ஸகலமான பிறப்புகளின்
லும், ஸாபராதம் - குற்றத்தோடுகூடின் ஜநதவை, தத அபிஸநதி விராமமாத
ராத - இனிப்பாலொசெய்யேனென்று அநதப்பாவத்தில் மனமூன்றுதலைத்
தவிரநதமாததிரததால், க்ஷாமடவஸி - பொறுக்கின்றாய், அஹொ - (உன்னுடைய
பொறுமையின் ரீதி) ஆசராயப்பட்டதக்ககதாக இருக்கின்றது (எ-று)

கக்க கச - ஆவது இலக்கத்தைப் பாக்க

ஸ்ரீராமாயணம் - ஸுந்தரகாண்டம் - 38, 35

கஉ௦ ஸதம்நிஷதிதம்ஹுடுளே ஸரணஸுரணாமதம் ।
வயாஹுடிவிகாகுஹு க்யவயாவயுவாவயசு ॥

(இள) ஸரணய ஸரணமாக அடையத்தக்க, ஸ காகுஸந் - அநத
ராமன, பூமென - பூமியிலே, நிபதிதம் - செயலற்றுவிழ்நது, ஸரணாகதம் - ஸர
ணாகதனை, தம் - அநதக்காகாஸுரீன, வந்அஹம் அபி - கொலைக்கு உரிய
வனையிருந்தும் கருபயா - தன்னுடைய கருபையிலே, பாயபாலயத - நன
ருக ரக்ஷித்தான, (எ-று)

ஸ்ரீராமாயணம் - யுத்தகாண்டம் - 18, 3

கஉக சித்ரஹாவெஹஸ்வாஹ நத்யஜெயம்ஸுஹந ।
ஹொஹொயடிவிதஸ்யஸ்யா ததாநேதஹஹிதம் ॥

(இ ள்) மிதரபாவேந - மிதரெனென்று பாவின்செயது, ஸம்பராபதம் - ஸரணமாக அடைந்தவனையும், கதாரசந - ஒருபடியாலும், ந தயஜேயம் - கை விடுபவனல்லேன, தஸய - அந்த ஸரணகதனுக்கு, தோஷ - குற்றம், யதி அபி ஸயாக - இருந்தாலுமிருக்கடமே, ஏதத் - இது, ஸதாம்-எந்திருஷ்டங்களுக்கு, அநாஹிதம் - பழிக்கத்தக்கதாகாது, (எ று)

சுடி சுடி 34

கஉஉ ஸக்யுஷெவபுரவஹாய தவாவீதிவயாவகௌ !
கஹம்ஸவபுரவஹைதெஷ்யாஷ்டாஷ்டே-கூ-தம் ॥

(இ-ள) ஸகருதவஹ - ஒருநாடே, பரபநாய - பரபத்தி புண்ணின வனும், தவஅஸமி இதி ச யாசதே - நான் உனக்கு உரியேனென்று வேண்டு பவனுமான சேதநனுக்கு, ஸாவபுதேபய - எல்லாப் பிராணிகளினிடத்தி னின்றும், அபயம் - (பயமில்லாமலிருக்கும்படி) அபயத்தை, ததாம் - தருகின ரேன, ஏதத் - இது, மம வரதம் - எனனுடைய விரதமாகும், (எ-று)

கஉஈ வரஸிஸூகம்

அஹிராபுதநயஸமஹிதை - 36, 36

கஉச உவாயெயுஹாக்கிதே-ஸஸுபஸுரணநித்யம் !
வதௌதெஸாஹ-தெவெஷ-உவாயாஹெ-குவாவகஃ ॥

(இ-ள) ஸரணமிதி - ஸரணமென்கிற, அயடி ஸபத - இந்த ஸபதமா னது, உபாயே - உபாயத்திலும், கருஹ ரக்ஷிதரோ - கருஹத்திலும் ரக்ஷ க்னிடத்திலும், வாதததே - இருக்கிறது, (இப்படி அரத்தமாறலும்), ஸாமப ரதம் - இப்போது [இவ்விடத்தில்] ஏஷ - இந்தஸரணஸபதமானது, உபாயா தத் ஏகவாசக - உபாயத்திற்கே பேராக்ககடவது, (எ-று)

இந்த பரமாணம் ஸைவபுராணத்தெனறு சிலா, பகவச சாஸதிரத்த தென்று சிலா —

கஉரு வெகுகுணெ-தவரெயொகெ ஸ்ரியாஸாஹ-ஜம-த-திஃ !
சு-ஸ-வி-ஷ-ரா-நி-ஷ-ரா-தா-ஹ-கெ-ஷ-ம-வ-கெ-தெ-ஸ-ஹ ॥

(இ-ள) வைகுண்டே து பரே லோகே - வைகுண்டம் என்கிற உயாந த்தான லோகத்திலே, ஜகத்பதி - ஜகததுக்களுக்குப் பதியாயும், அசிரதய ஆதமா - சிந்திக்கஅரிய ஸவரூபத்தையுடையவராய் மிருக்கின்ற, விஷ்ணு விஷ்ணுவானவா, ஸரியா ஸாததம்-பெரியபிராட்டிஸகிதமாக, பகதை - குண விஷ்டரான நிதயரோமே, பாகவதைஸஸஹ - கைங்கயாவிஷ்டரான நிதயரோ மெ, ஆஸதே - எழுந்தருளியிருக்கிறா, (எ-று)

தைத்தரீய உபநிஷத் - ஆநந்தவல்லி - 2, 2

கஉசு பொவெடிநிவிநி மஹாயாந வரநெவ்யோநி ||

லொஸுதெவவபுநாராநஹ வுஹணாவிவஸிதெதி ||

(இ-ள்) ய - எவன, (பரமாதமாவை), பாமே வயோமந - பாம்பத்திலே (இருப்பவகைவும்), குஹாயாம - ஹருதயகுஹையிலே, நிஹிதம் - இருப்பவகைவும், வேத - அறிகிறானே, ஸ - அந் உபாஸகன, விபஸிதா - எல்லாவற்றையும் உணர்ந்த, பாஹமண - பாபாஹமத்தோடு ஸாவாந காமாந - ஸமஸதமான கலயாணகுணங்களுமும், அஸுததே - அதுபவிக்கிறான், (எ-று) - 'பருஹமணவிபஸிதா' என்ற இடத்து தருதீயாவிபகதி - 'புதரனேடு தம்பபனுண்கிறான்' என்ற இடத்துப்போலக் காததருஸஹபாவத்தைக் காட்டாமல், 'கறியமுதோடு சோமறையுண்கின்றான்' என்ற இடத்துப்போலப் போகயவஸதுவின ஸஹபீஷத்தைக் குறிக்கும் இந்த தருதீயை அபராதநயத்தைக் காட்டி மரிதலால், பாஹமத்தை விட அவனுடையகுணங்கள் உபாஸகனுக்கு மிகுந்தபோகயமாயிருக்குமென்பது, பெறப்படும 'விவிதம் பஸயதி யஸயசித்' என்பது - விபஸித சபதத்துக்கு வயுதபத்தி 'காமயநதே இதி காமா' என்ற வயுதபத்தியால், காமஸபதம்-பகவானுடைய கலயாண குணத்தைக் காட்டும்

கஉஎ க00 - ஆவது இலக்கத்தைப் பாகக

பூவிஷ்ணுபுராணம் - 3, 7, 33

கஉஅ கலையநயநவாஸுநெவ விஷ்ணுயாரணியநாஸுத
ஸஹசுபாணெ ! ஹஸாரணிதீரயணி பெவெ
தஜ ஹ உராதரெண தாநவாவாந ||

(இ-ள்) யே - ஸீவர்கள், 'கமலநயந - தாமரைக்கண்ணனே! வரஸுதேவ-வஸுதேவபுதரனே! விஷ்ணே ஸாவவாயியே! தரணிதா - உலகுக்கு ஆதாரமானவனே! அசயுத - (தனை அடைந்தவர்களைக்) கைவிட்டவனே! ஸங்க சகர பாணே - சங்குசக்கரத்தைக்கையிலுடையவனே! தவம் - நீ, ஸரணம் - உபாயமாக, பவ - ஆவாய், இதி - என்று, ராயநதி - (அாததஜ்ஞாநமில்லாமலே) சொல்லுகிறார்களோ, அபாபாந - (அப்படிச் சென்னை மாத்நிரததாலேயே) பாபமில்லாத தாந - அவர்களை, பட - படனே! தூதரெண - வெகுதூரமாக, தயஜ - விடக்கடவாய (என்று யமன தன் தூதனேரோக்கிச் சொல்லுகிறான்), (எ-று) - வாய்றைசொல்லியதை இவகு எடுத்ததுசொன்னது ஸரவணதிகளுக்கும் உபலக்ஷணம்

நாருடபுராணம் - பூவாராததம் - 11, 26

கஉசு சுஜ்ஜிவாரோஃபாக்ஷி ப்ருஷ்வபு ஸாஹி ||

(இள) பரமா முதரா - சிரேஷ்டமான சினனமாயிருக்கிற, அஞ்சலி - அஞ்சலியானது, க்ஷிபரம் - சீக்கிரமாக, தேவபரஸாதிரீ - ஈசுவரனுடைய கருபையை உணடுபண்ணுகிறது, (எ-று)

ஸாந்தபாவம் - 323 மோக்ஷபாவம் - 3, 87

கந.௦ ஜ்ஞாநாநொக்ஷா ஜாயதெநாஜலிம்ஹ நாஸு ஜ்ஞாநாஜெ வஜாஹம் நபுரொநு ! | தஸுர ஜ்ஞாநந்ததெநொஷணீயம் யெநாநாநொக்ஷயெஜநஜுதெநாஃ ||

(இ-ள) ராஜலிமஹ - ராஜஸரேஷ்டனே! மோக்ஷ - மோக்ஷமானது, ஜ்ஞாநாத - ஞானத்தினாலே, ஜாயதே - உண்டாகிறது, அஜ்ஞாநாத - அஜ்ஞாநத்தினாலே, ந அஸதி - உண்டாவதிலலை, நரேந்தர - அரசனே! ஏவம் - இப்படி, ஆஹம் (ததவஜ்ஞாநிகள்) சொல்லுகிறாள், த்வமாத - ஆகையினாலே, யேந - எதனால், ஜநம் மருதயோ - பிறப்பு இறப்புக்களினின்றும், ஆத்மநம் - ஆத்மாவை, மோக்ஷயேத - (ஒருவனால்) விடுவிக்கமுடியுமோ, (அபபடிப்பட்ட), ஜ்ஞாநம் - ஞானமானது, தத்தவத் - உண்மையாக, அருவேஷணீயம் - தேடுதற்கு உரியது, (எ-று)

லக்ஷ்மீதநதரம் - 17, 90

கந.க ஸக்ருஷெவஹி ஸாஸ்யாயுஃ க்ருதொயம் தாரயெஹரீ ||
உவாவாயஸ்யொயொ நிஷ்யாஹீயதெநயா ||

(இ-ள) ஸக்ருஷ-ஒருதடவை, கருத -அதஷ்டிக்கப்பட்ட, அயம்-இந்த, ஸாஸதராததவஹி - பரபத்தியே, நரம் அதுஷ்டித்த மதுஷ்யனே. தாராயேத (ஸம்ஸாரத்தினின்றும்) தாண்டிவிப்பிக்கும், உபாய - (கருதயகரணமாகிய) உபாயாநுஷ்டானமென, அபாய - (அகருதயகரணமாகிய) விபரீத அநுஷ்டானமென இவற்றினுடைய, ஸமயோகே சோக்கையுண்டாகும் போது, அநயா நிஷ்டயா இந்த பரபத்திநிஷ்டை, ஹீயதே - பழுதுபட்டுப் போம், (எ-று)

கந.உ கடஉ - ஆவது இலக்கத்தைப் பாக்க

கந.ந க.௦க - ஆவது இலக்கத்தைப் பாக்க

லக்ஷ்மீதநதரம் - 17, 91

கந.ச சுவாயஸ்யவெஷ்யுஃ ப்ராயஸித்ஸலோஹெக்ஷி ||
ப்ராயஸித்ரியம்ஸாத் யத்நஸாரணவ்ஜெக்ஷி ||
உவாயாநாஃவாயக்ஷு விகாரெவெதஜெவ ஹி ||

(இ-ள்) அபாய ஸம்பலவே - அகருதயாரணத்தினாலே கலக்கமநோந்த வளவில், ஸதய - உடனே, பராயஸித்தம் - பிராயசசித்தத்தை, ஸமாசரோத அநுஷ்டிக்கக்கடவன, புந - மறுபடியும், ஸரணம் வரஜேத (இதி யத) - (பகவானேயே) உபாயமாகப் புத்திபண்ணுகிறாருனென்பது யாதொன்று உண்டு, ஸா இயம் - அந்த இதுவே, பராயஸித்தி - (அகருதயகாரணத்துக்கு) பராயஸித்தமாகும், உபாயாநாம் - உபாயாந்தரங்களை, உபாயதவ ஸவீகாரேஅபி - (கைங்காயபுத்தியினாலல்லாமல்) உபாயமென்கிற புத்தியோடு ஒருகால அநுஷ்டித்தாலும், ஏதே ஏவஹி - இந்த ஸரணவரஜமே (பராயஸித்தமாகும்), (எ ன்றி)

ஸ்ரீராமாயணம் - அயோதயாகாண்டம் - 31, 25

கநரு ஹவாஸஸுவஹவெஷெஹுா மிரிஸாநுஷாஸஸுதெ |
சஹஸீவ்யு கரிஷ்யாமி ஜாஹுதஸவதஸுதெ ||

(இ-ள்) பவாமஸது - தேவரீர, வைதேஹயாஸஹ - பிராட்டியோடுகூட, கிரி ஸாநுஷு - பாவத்தினுள் தாழ்வரைகளிலே, ரமஸயதே - கரீடிகப்போகிறீர், அஹம் - நான், ஜாகரத - விழித்துக்கொண்டும், ஸவபதஸச - நிதரை பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற, தே தேவரீருக்கு, ஸாவம் கரிஷ்யாமி - ஸாவ விதகைங்கரியங்களையும் செயவேன, (எ-று) - ஸாவதேஸ ஸாவகால ஸாவாவஸதைகளிலும் பெரியபிராட்டியாரும் ஸ்ரீவல்லபனுமான மிதுந்ததுக்கு அடிமைசெய்கையே ஸேஷபூதனுக்கு பராயமென்ற விஷயம் இங்கு வெளியாம்

ஸ்ரீராமாயணம் - அயோதயாகாண்டம் - 34, 2

கநசு ஸஸுாதுஸுரணள மாஸம் நிவீயு ரவாநநநம் |
வீதாஸுவாஅதியஸா ராவவா ஷஹாவுதஸ் ||

(இ-ள்) அதியஸா - (ஆதுகூலயஸங்கலப் மென்ன பராதிகூலய வாஜந மென்ன இவற்றால்) மஹாயஸஸஸையுடைய, ஸ ரகுநந்தந - (ராமாநுவாத தநங் கூடுவதற்கு ஏற்ற உபாயாந்தரமில்லாத) அந்த இளையபெருமாள, பராத தமையனுடைய, சரணை - திருவடிகளை, காடமகிபீடய - கெட்டியாயப்பிடித்துக்கொண்டு, வீதாம் (உவாச) - பிராட்டியைப் புருஷகாரமாகக் கொண்டு, பேசினா, (பின்பு), மஹாவரதம் ராகவமீச - (ஸரணைத்தரைக் கைவிடாமையிப்) பெரிய வீரதமாகக் கொண்டிருக்கிற ஸ்ரீ ராமனைக்குறித்தும் உவாச - சொன்னா, (எ ன்றி)

ஸ்ரீராமாயணம் - ஆரணயகாண்டம் - 15, 6

கநஎ வஸவஸுஸு ராஜேண வுக்ஷணஸுபதாஜஹி |
வீதாஸுக்ஷஸுஸுத ஷிஷம் வஹஸிஷுஸீ ||

(இ ள) ராமேண - பெருமானால், ஏவம - இந்தபரகாரமாக, உகத சொல்லப்பட்ட, லக்ஷணஸ்து - (பாரதந்தாயததயே தமக்கு லக்ஷணமாக வுடைய) இளையபெருமாள, ஸமயத அஞ்சலி - அஞ்சலியோடு கூடினவராயக கொண்டு, வீதாஸமகூம் (புருஷகாரபூதையான்) வீதாபீராட்டி முன்னிலையில், காகுதஸ்தம் பெருமானே (நோக்கி), இதம் வசநம் - இந்தவராததையை, அபரவீத - சொல்லலானா, (எ-று)

ககஅ க௦௦ = ஆவது இலக்கத்தைப் பாகக்க

கக௯ க௨௬ - ஆவது இலக்கத்தைப் பாகக்க

தைத்தரீயோபநிஷத, ஆநந்தவல்லி, 7 - அநுவாகம்.

கச௦ ராஸமூஹேவாயம் மஹாநீலவதி ।

(இ ள) அயம் - இந்தப் புருஷன், ராஸமூஹிவ - ஸாவரஸ என்னும் படியான எம்பெருமானையே, லபதவா - அடைநது, ஆநந்தி பவதி ஆநந்தத்தை அடைந்தவனாகிறான், (எ-று)

கசக கச௨ முறையே எக, எ௨ - ஆம் இலக்கத்தைப் பாகக்க.

பரமஸமஹிதை

கச௩ மாயாவா ஸகூபிநாமமௌ ।

(இ ள) சாயாவா - நிழலோவென்றால், ஸதவம் பிராணியை, அநுகக்-சேத - கூடச்செல்லும், (எ-று)

விஹகேந்தர ஸமஹிதை - 24, 14, காருடபுராணம் -

பூவாராததம் - 222, 25

கசச வாஸுதேவதரமாயா நாதிரீதாநவகீடா ।

நரகாமாஸகீ ஸாக்ஷியோ நஸெவ்யதே ॥

(இ-ள) ந அகிரீதா - அந்நந்தம் சீதளமாய வவவலிடாமலும், ந கீமதா மிகக் தாபதையுண்டாக்கி வோததல செய்யாமலும், நரகஅநகாரஸகீ - ரௌவாதிநரகங்களாகிற பெருநெருப்பை அவிக்கவற்றதுமுள்ள, ஸா - இப்படி பரவீததமாயிருக்கிற, வாஸுதேவ தருச சாயா நாராயணனாகிற மாததின நிழலானது, கிம் அததம் ந ஸேவயதே - ஏன் அடையப்பட்ட விலை? (எ-று)

தைத்திரீயம் - பருகுவலி - 10 - 5

கசுரு வணதகஸ்வாமிமாயனாஸூ ||

(இ - ள்) ஏதத் ஸாம இந்தஸாமத்தை, காயந பாடிக்கொண்டு, ஆஸதே-
இருக்கிருன, (எ - று)

புரதம் - ஸாரதிபாவம் - 344 - 45—இதுவான, பலவிடங்
களிலும் “நமஇத்யேவவா திரு” என்ற தொடர் வருகிறது

கசுரு ஸஹிதாஸூய யாவததஸ்வோபாநாஸூயதம் |

சூதாஸூயிபுடா ஹிஷாநிஹதெ ஸூயதம் ||

(இ - ள்) தத் - பின்பு, தே - அந்தஸவேததவீபத்தில வாழ்கின்ற, மாந
வா மனிதர்களுக்கருத் அஞ்சலிபுடா - கைத்தலங்களை அஞ்சலியாகச் செய்ப
வரும், ஹருஷ்டாஃ மகிழ்ச்சியடைந்தவரும், நம இதி ஏவ வாதிர்த - ‘நம.’
என்றே எப்போதும் சொல்லப்பவருமாக, ஸஹிதாஃ ஒன்றுகூடி தருதம் விரை
வாக, அபயதாவந்த ஒடினார்கள், (எ - று)

பரமஸமஹிதை

கசுரு. யெநயெநயாதாமஹிதிதெநதெநஸஹமஹிதி |

(இ - ள்) தாதா - பரபு, யேந யேந எந்தஎந்தவழியிலை, கசுசதி - நடக்க
கிறோனோ, தேநதேந அந்தந்தவிடத்திற்கு, ஸஹகசுசதி-கூடவே நடக்கிருன
கசுஅ—அக - ஆவது இலக்கம் பாகக

ஸதோதரதரதம் - 46

கசுரு. ஹவநஸேவா நுஹாநிநாநாஃ ப்ரஸாந நிஸேஷ
ஸெநாநாநாஃதாஸு | கஷாஹஸேஷாநிகநித்யுநிஷாஸு
ப்ரஹஸ்யிஷ ஸாஸிஸநாநாஸேவிதம் ||

(இ - ள்) அநம் - நான், —நிரந்தரம் - எப்போதும், பவந்தம் ஏவ தேவ
நீரையே, அநுசார - அநுஸரித்துச் செல்பவனாய், பரஸாரத - நிஸேஷமனோ
ரத அந்தா - வேறு மனோரதங்கள் யாவும் மிச்சமில்லாமல் நீங்கப்பெற்று, ஐகா
நதிக நித்யகிங்கா. ஏகநுபுமாய எப்போதும் கைங்காயத்தை நிரூபகமாகவுடை
யவனாகவும், ஸநாத ஜீவிதம் (இப்படிப்பட்டதன்மை வந்ததனால்) ஜீவித்ததால்
பிரயோஜனம் பெற்றவனாகவுமாகி, கதா எப்போது, பரஹாஷ்யிஷயாமி (தேவ
நீருக்கு) உகபண்புண்டாக்கப் போகிறேன்? (எ - று) —தன்னுடைய அநுவா
தந்ததால் எம்பெருமானை ஸந்தோஷிப்பிப்பதே சேதநனுக்குப் பரமபரபய
மெனப்பது, இதில வெளியாம்

ஸரணாகதி கதயம்

கரு0 மீத ஸூகிங்கொஹ ஹவாநி |

(இ - ள்) நித்யகைங்காயம் பண்ணுகிறவனாக ஆக்கக்கூடவேன, (எ - று)

கருக—அடி—ஆவது இலக்கம் பாகக

கருஉ ஹோகூஹம், ஐஹோமொயம் ||

(இ - எ) அஹம் - நான், போகதா - அநுபவிப்பனின், அயம் - இது, மம் - எனனுடைய போக - அநுபவம், (எ - று)

ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம் - 6 - 7 - 11

கருந சுநாத் நூத்ய வுஹிய-ஃ சுஹஸுவிதி யஸிதி||

சுவிஜா துரூஹம்ஹி திஸீஜதேதஸுஹியாஸுதி||

(இ - எ) அநாதமநி - ஆதமாவலலாத தேகத்தில, ஆதமபுத்தி ஆதமா என்கிற புத்தியானது, யா - யாதொன்றுண்டோ, அஸவே - தன்னதலவாத வற்றில், ஸவமஇதி - தன்னதென்கிற, யா மதி - புத்தி யாதொன்றுண்டோ, அவிதயாதரு - அஜ்ஞாநமாகிறவருக்கும், ஸமபூதி - உண்டாகிறதற்கு, பீஜம் - காரணமானது, ஏதத் தவிதா ஸதிதம் - இப்படி (அஹங்காரமமகரீமென்கிற) இரண்டாயிருக்கிறது, (எ - று)

ஸரணுகதிகதயம்

கருச ஐஹோவாஹோயெஃ சுநாஹிகாஹ புவூதாநகாக்ருத
கரணகூத ராகரணஹமவடிவவார ஹமவதாவஹார
ஸஹராவவார ரூப நாநாவியாநகாவவாராந
கூரஸ்காய-ஃ நநாரஸ்காய-ஃநு சுதாநு கியோ
ணாநு கரிஷ்ரோணாஹ ஸவ-ஃநஸெஷக் க்ஷிஸு||

(இ - எ) மநோ வாக காயை - மநோவாககாயங்களென்கிற தரிகரணங்களிலும், அநாதிகால பரவருத்த - அநாதியான காலமாக வந்துள்ள, அநந்த அகருதயகரண கருதயஅகரண - பலவான அகருதயத்தைச் செயதலெனன கருதயத்தைச் செய்யாமையெனன, பகவத அபசார-பகவத அபசாரமெனன பாகவத அபசார-பாகவத அபசாரமெனன, அஸஹய அபசார - அஸஹயாபசார மெனன, ரூப - இவைகளின் வடிவாயுள்ள, நாநாவித இப்படிப் பலவிதமாய், அநந்த அபசாராந - இப்படியான ஒவ்வொன்றுமே ஸுலோயிலலாதனவுமாய், ஆரபத காயாந - பயனைத்தர ஆரம்பித்தனவும், அநாரபதகாயாந-பயனைத்தர இன்னும் ஆரம்பியாதனவுமாயுள்ள, கருதாந கரியமாணாந சரிஷ்யமாணாந ச-முககாலத்தைச் சோநதனவுமான, ஸாவாந - எல்லாப் பாபங்களுடும், அஸேஷத் - ஸவாஸநமாக, க்ஷம்ஸவ பொறுக்கக்கடவாய், (எ - று) — அகருதயகரணம் - ஸாஸதர விருத்தமான செயலை அநுஷ்டித்தல் கருதயஅகரணம் - ஸாஸதிரத்தில விதிக்கப்பட்டுள்ளவற்றை அநுஷ்டிக்கச் சகதியிருந்தும் அநுஷ்டியாதிருத்தல் பகவத அபசாரம் - பகவதஸொத்தை அபஹரித்தலும், பகவதஸொத்தை அபஹரிப்பவரிடத்திலிருந்து அப்பொருளைப்பெற்று ஜீவித்தலும், அாசச் சுவதார பாயநதமான அவதாரங்களை பராகருத மென்று நினைக்கையுடும்

பகவானீதுதேவதாரதரங்கனோடொப்ப நினைகனையும் முதலியன பாகவதா பசாரமாவது - அரத்தகாமாதிகள் நமித்தமாக ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களோடு விவாதம் பண்ணுகையும், ஜகமவஞ்சகாதிகளாலே குறைய நினைகனையும் முதலியன அஸஹயாபசாரமாவது காரணமில்லாமலே பகவத பாகவத ஸமருத்தியைக் கண்டால் ஸ்ரீ லக்ஷ்மணமாடாமை அகருதயகரணம் - பொய களவு முதலியன கருதய அகரணம் - ஸந்தயாவநதநாதிகளை யதாகரமமாக அநுஷ்டியாமை பகவதபசாரம் - சிசுபாலனமுதலியோர் பகவானிடத்துச் செய்தவை பாகவதாபசாரம் - ராவணாதிகள் பிராட்டிபோல வாவிஷயத்திற் செய்தவை அஸஹயாபசாரம் - ஸ்ரீ லக்ஷ்மணாதிகள் ஸ்ரீ பரஹலாதாதியாவிஷயத்திற் செய்தவை

ஷு

கருநு சுநாழிகாவபுபுது விவரீதஜ்ஜாநம் சூதவிஷயம்ஸூத ஜமபிஷயம் விவரீதவ்யுதுநா ஸெஷவிஷயம் சுஷுர விவத-ஓரநம் வதி-ஷுரோணம் ஸவ-ஓக்ஷேஸ் ||

(இ - ள்) ஆதமவிஷயம் - தன் ஆதமாவின் விஷயமாகவும், கருதஸந ஜகத விஷயம் ஸமஸதமான ஜகத்தின் விஷயமாகவும், அநாதிகால பரவருத்த அநாதிகாலமாகத் தோன்றி வருகிற, விபரீதஜ்ஜாநம் - ஒன்றை மற நென்றாகநினைக்கும் விபரீத ஜ்ஜானத்தையும், விபரீதவருத்தமச - விபரீத அநுஷ்டாநத்தையும், அஸேஷ விஷயம் (ஸவவிஷயமாகவும் புதராதிகள் விஷயமாகவும் பகவதபாகவத தேவதாரதரபஜநாதிகளால் ஜஸவாயாதிகளையேகிப்பதை முதலாகப்)பலவகை விஷயமாகவும் அதய அபி வாத்தமாரம் - (ஸத்தான ஆசாயனை யடைந்தபின்னும் வாஸநையினால்) இப்போதும் அநுவாத்திப்பனவும், வாத்திஷ்யமானம் - இனிச்செய்யப்போவனவும், ஸாவம்ச - (ஆகியனல்லாவற்றையும், கூடஸவ - பொறுத்தருளவேணும், (எ - று)

கீழ்ச ஞானையாலே தமது காமத்தைப் பொறுத்தருளவேணு மென்று அருளிச்செய்த ஸ்ரீபகவதராமாநுஜன், இரதசஞானையாலே அரதகருமங்கட்குக் காரணமான தமது அவித்யையைப் பொறுத்தருள வேணுமென்று பராததிககின்ற ரெனீக ஆதம விஷயமான விபரீதஜ்ஜாநம் - தேவாதமாபிமாநம் ஜகதவிஷயமான விபரீதஜ்ஜாநம் - தேவாதிசீரீரங்களைத் தேவாதிகளாக நினைக்கை ஆதமவிஷயமான விபரீதவருத்தம் - பரதநதரான தன்னை ஸவதநதரனென்று நினைத்து அத்தருதரநடக்கை ஜகத விஷயமான விபரீதவருத்தம் ஒருவன் தனக்கு ஏதேனும் அபகாரஞ்செய்தால் அது தன்னுடைய காமபல நென்றாவது பகவத்கருபாபல நென்றாவது நினைத்திராமல அவனை ஸவதநதரனாக நினைத்து அவனுக்கு மாறாக அபகாரஞ்செய்கை

ஷு

கருநு கீயாநாழி சுதி-புவாஹ புவ்யுதாஃ ஹவதாநாஹ திரீயாநகரீம் விவரீதஜ்ஜாநம்ஸூதவிஷயாயாஸு ஹமபுஷுமெஜ-ஓநம் ஷெஷநிபுஷெந ஹமபு

செவந ஸுபுஷ்பாபுலெண லாவஸூதிதாம் லெடிஸ் மூ
ணஸீயீராயாம் 'ஓாஸஹபுதக் ஸாணாழ்மொடவூதிதவா
லிஓாஸ' இதிவகூராம் ராம் தாராய||

(இ - ள்) மதீய - எனனுடையனவான், அநாதி - (வந்தநாளை அறியமுடியாதபடி) அநாதியா யிருக்கிற, காம பரவாஹ - காம பரம்பரையாலே, பரவருத்தாம் - உண்டானதும், பகவதஸவரூப திரோதாநகரீம் - எம்பெருமானது உண்மையான ஸவரூபத்தை (அறியவொண்ணாதபடி) மறைக்கவல்லதும், விபரீதஜ்ஞாநஜநீம்-விபரீதஜ்ஞாநத்தை உண்டாக்குவதும், ஸவவிஷயாயாம்-தன காயமான் ஸபதாதிக்களைப்பற்றி யுண்டாகும், போகயபுத்தே-போக்கியமென்ற அறிவை, ஜநீம்-உண்டாக்குவதும், தேஹஇநதரியதவேந - (போகநகளைக் கொள்ளவல்லதான்) தேஹரூபத்தாலும் (போகத்தையழிப்பித்ததற்கு உபகரணமான) இநதிரிய ரூபத்தாலும், போகயதவேநசு போகயமாகத்தோன்றுகிற ஸபதாதி ரூபங்களாலும், அவஸதிதாம் - இருப்பதும், —தைவீம் - பகவானுக்கு லீலோபகரணமாக இருப்பதும், —குணமயீம் - (ஸத்வம் ரஜஸ்தமஸ எனற மூன்று) குணபரசரமாயிருப்பதுமான, மாயாம்-பரஞ்ஞதிஸம்பகத்ததை, 'தாஸபூதம்' அடிமையினாலே ஸத்தை யடைந்தநான், ஸாண ஆகத-அஸமி - (உன்னையே) உபாயமாகப் பற்றியவனாகிறேன், தவ தாஸ-அஸமி - உனக்கே அடியனாகிறேன், இதி வகதாரம் - என்று சொல்லுகிற, மாம் - என்னை, தாரய - கடத்து, (எ - று) —'தாஸபூதம்' என்று பாடமானேதோது 'தாஸபூதமாம்' என்று சோத்துக்கொள்க இதனால், பரகருதி ஸம்பந்த நிவருத்ததியை வேண்டுகின்றனா விசித்திரமான-காரியங்களைச் செய்வதாலும், பஞ்சபூததரவயநகரீம் தனது ஒன்றன் பரிணாமமாக இருக்கவும் பரஸபரம வேறுவேறென்று தோன்றும்படி வெவவேறு வடிவாக இருப்பதாலும், போகயபோகோபகரண போகஸதாநங்களாக அமைவதாலும், பரகருதியை ஆஸாயமென்று பொருளுள்ள 'மாயை' என்ற சபத்தாலே ஆளுகிச் செயதது

கருள —கச்சு—ஆவது இலக்கத்தைப் பாகாக

கருஅ ஸுக்ஷாஹ வாகா வாகாஸேக் ஸாக்ஷா வியிவடிஹ
யெக் | ஸுக்ஷா வ-ஹம் ஹாநவெ டீடி ஹாஸு ஸாக்ஷாஹெவம்
ஜெவநநுநம்||

(இ - ள்) பாடுதள-காலகளை, பரக்ஷாஸய கழுவிக்கொண்டே, ஆசாமேத-ஆசமநம் பண்ணக்கடவன், ஸநாதவா - ஸநாநம்பண்ணியே, விதிவீத - விதிப்படி, ஆசசயேத - ஆசிக்கக்கடவன், ஸதிதவா - நின்றதொண்டே, ஆகயம் - ஆகயத்தை, பாநவே-சூரியனபொருட்டு, ததயாத - கொடுக்கக்கடவன், தேவம் - தேவனை - தயாதவா - தயாணித்துக்கொண்டே, மநம் - மந்தரத்தை, ஜபேத - ஜபிக்கக்கடவன், (எ று)

யோகஸமவீதத் - ஜஞாநாகாஹ் காமயோகத்தினுலே வித்திபெற்றவன, கா
லேந - நாளசெல்லச்செல்ல, ஸவயம-தானே, ஆதமநி - தன்னிடத்தில், விந
த்தி - அடைகிறான், (எ - று)

ஸ்ரீ கீதை - 11-54

ககூஉ ஹக்ஷாஹநந்யாஸகஸுஃ சுஹஸேவம் ஹயொஜகஸுந |
ஜாதாஹ் ஹக்ஷாஹநந்யாஸகஸுஃ ஹயொஜகஸுந ||

(இ - ள்) அஹஹ-! பரதப-! அநநயா - வேறிடத்திலல்லாது
சிறந்த, பகதயா - பகதியினுலே, அஹம் - நான், ஏவமவீத- இப்படிப்பட
டவனென்று தத்தவோ - உள்ளபடியாக, ஜஞாநம்-உணர்வதற்கும், நரஹிம-
ஸாக்ஷாதகரிப்பதற்கும், பரவேஷ்டிம - உள்ளேபுகுந்து ஆராய்வதற்கும் ஸு
ய- ஸாதயமானவன், (எ - று)-இங்கு, பரபகதி, பரஜஞாந பரம்பகதிகள்
சொல்லப்பட்டுள்ளன வென்பா

ஸ்ரீ கீதை - 9 - 34.

ககூந ஸந்நாஹவஹிக்ஷா ஸந்நாஹவஹிக்ஷா ஸந்நாஹவஹிக்ஷா |
ஹஸி யுக்தாஹ் ஸந்நாஹவஹிக்ஷா ||

(இ - ள்) மத பகத- எனனிடத்திற் பகதி யுடையவனாகவும், மதயாஜ்
(தரிகரணத்தாலும்) எனனைக்கறித்துச் செய்யப்படும பரிபூரணமான ஸோ
ஷவருத்தி [அடிமை]யையுடையவனாகவும் மிருநதுகொண்டு, மநமநா- என
னிடத்திலே (ஸ்தலதாரைபோலே இடைவிடாமற்பதிந்த)மனமுடையவனாக,
பவ - (நீ) ஆவாய், மாம நமஸ்கரு - எனனை வணங்குவாய், மதபராயண-
எனனை விட்டுப்பிரிந்திருக்க மாட்டாமையால் எனனையே பற்றின நீ ஏவம
ஆதமநம் யுக்தவா இப்படி ஸந்நாஹவஹிக்ஷா எனனிடத்தில் மனத்தைச்
செலுத்தி, மாம ஏவ - எனனையே எஷ்யஸி - அடையப்போகிறாய், (எ - று)

ஸ்ரீ கீதை - 4 - 9

ககூச ஸந்நாஹவஹிக்ஷா ஸந்நாஹவஹிக்ஷா ஸந்நாஹவஹிக்ஷா |
ஹஸி யுக்தாஹ் ஸந்நாஹவஹிக்ஷா ||

(இ - ள்) அஹஹ-! அஹஹ-! ஏவம் - இப்படி திவ்யம் - புணைய
பாபங்களின் பயனாய் நீ ஹிநமாகிய தாருணங்களை யுடைய பருகருதிஸம்பந
தத்தினுண்டாகாததான், மே எனனுடைய ஜநம் - அவதாரத்தையும்,
காம ச - கராயத்தையும் ய- ஏவன், தத்தவத- உண்மையாக, வேதீதி - அறு
கிறானே, ஸ- அவன், தேஹம் - இரத்ததேஹத்தை, தயக்ஷவா - விடா
னாலே, புந- மறுபடியும் ஜநம் - வேறுபிறப்பை, நஸி - ஆடைவதிலலை,
மாம் - எனனையே, ஏதி - அடைகிறான், (எ - று)

ஸ்ரீ கீதை - 15 - 20

ககூந. ஹி மஹாஹிம ஸாஸ்திரிஹி ஸாஸ்திரிஹி ஸாஸ்திரிஹி |
ஹி மஹாஹிம ஸாஸ்திரிஹி ஸாஸ்திரிஹி ஸாஸ்திரிஹி ||

(இ-ள்) இதி - இப்படி, (நான்தான புருஷோத்தமனென்பதைப்பிரதிபாதிப்பதான), சூறையதம மிசவும் மறைந்த பொருளுடையவற்றிற் சிறந்ததான, இதம் ஸாஸ்தரம் இரதப் புருஷோத்தமவீதையென்ற ஸாஸ்தரமானது அநக - குற்றமற்றவனே! மயா - என்னாலே, உகதம் - (குற்றமற்றவனென்ற கீரணத்தினால் உனக்குச்) சொல்லப்பட்டது, பாரத - பரதவம்சத்தில் பிறந்தவனாகிய அரஜுநா—! ஏதத - இரதப்புருஷோத்தம வீதையைய, புதவா - இதிரிந்து (கொண்டவன்), புத்திமாந - நல்லஜ்ஞானத்தை யுடையவனாகவும், கருதகருதய ச - செய்யவேண்டிய காரயத்தைச் செய்தவனாகவும், ஸயாத ஆவன, (எ - று)

காருடபுராணம் - ஸ்ரீரங்கமாஹாதமபம் - 11 - 5.

க ந சு டெஸொடயம் ஸவ-காபியம் ||

(இ - ள்) தேஸம் அயம் - இரதத் திருவரங்கமாகிய திவ்யதேசமானது, ஸாவகாமதுக்-கல்லா இஷ்டங்கனையும் கொடுக்கும், (எ - று)

பாருதம்-ஆறுஸாஸநிக பாவம் - 254 - 132

க சு எ வாஸு-ஹெவாஸு-யொ-தெ-பா வாஸு-ஹெவவ
ராபயணி வவ-பொவலிஸ-கிர-தூ யாதிஸு-ஹ
ஸநாதநம் ||

(இ - ள்) வாஸுதேவ ஆஸரயம் - வாஸுதேவனே அடைந்தது, வாஸுதேவபராயணம் - அநதவாஸுதேவனையே முக்கியமான புகலிடமாகக்கொண்ட, மாதயம்-மனிதன், ஸாவபாப - ஸமஸ்த பாபங்களினின்றும், விசத்தஆதமா - விடுபட்ட சுத்த ஸவருப்முடையவனாகி, ஸநாதநம் பரஹம் - அநாதியான பரப்பிரமத்தை யாதி - அடைகிறான், (எ - று)

நாரலிமஹபுராணம் - 33 - 27

க சு அ வு-தெ-நவாய-தெ-தெ-நீ-வ-யொ-ஜா-யெ-ஹம் !
விஷ-விவியிவ-க-பா-தவ-ப-ண-ப-ம-ஸு-ண- ||
விஹாபுஸக-வ-பா-வ-ஸ-ஹ-ஸு-பி-த-ப-ஸ-நீ-ஹம் !
ஜெ-பா-திஷ-தா-வி-பி-த-ந-ந-விஷ-ப-யொ-கெ-பி-ஹி-ய-தெ- ||

(இ - ள்) யு நரஃ எநத மனிதன் விஷணவே - பகவானபொருட்டு, பகதயா - பிரிதியோடே விதிவத - சாஸ்தரத்திற் சொன்னபடி, கீருதேந - நெய்யினாலாவது, அத வா-அல்லது, கைலேந - எண்ணியுள்ளாவது, தீபம் தீபத்தை. ஜவாலயேத - எரியும்படி செய்கிறானே, தஸய - அவனுடைய, புணயபலம் - புண்ணியத்தின் பலத்தை, ஸருணு - கேள், (ஸ-அவன்), ஸகலம் பாபம் - எல்லாபாபங்களையும், விஹாய - விட்டு, ஸஹஸராதிதய ஸநநிப-ஆயிரம் சூரியனுக்கு ஒப்பானவனாகி, ஜயோதிஷமதா - காரதியோடு கூடின, விமாதேந - விமானத்தாலே, (போய்), விஷணுலோகே - ஸ்ரீவைகுண்டத்தில், மஹீயதே - கௌரவீக்கப்படுகிறான், (எ - று)

(இ - ள) வேதவித் - வேதத்தை யுணர்ந்தவர்களான, விபிரா - பிராமணர்கள், யே ச - யாவருளரோ, அதயாதமவித் ஜநா - வேதாந்தவித்யையை யுணர்ந்த ஜநங்கள், யே ச - யாவருண்டோ, தே - அவர்களெல்லாம், மஹாத்மாநம் - பரமாத்மாவான, கருஷ்ணம் - கருஷ்ணனை, ஸநாதநம் தாம் - ஸநாதநமான தாம்ஸவருபியாக, வதந்தி - சொல்லுகிறார்கள், (எ - று)

ஸ்ரீ சீதை - 1 - 22

கௌ ஹுஷீக்ஸம் தஜாவாகுபிஷிஹிவெக்து | ஸைந
யொருஹயொஷீக்ஸு ரயம்ஸூரபாயிஷீக்ஸு ||

(இ - ள) மஹிபதே - தருதராஷ்டரனே! ததா - அப்போது, (அராஜநன்), ஹுஷீக்ஸம் - கருஷ்ணைப்பார்த்து அசயுத அசயுதனே! உபயோ. ஸேநயோ. மதயே - இரண்டிசேனைககும் நடுவில், மே - என்னுடைய, ரதம் - தேரை, ஸதாபய - நிறுத்து, (என்று), இதம் - இரத, வாகயம் வாராததையை ஆஹ - சொன்னான், (எ - று)

லக்ஷ்மீதந்தரம் - 17 - 78

கஅ ஸவக்ஷோவிவிஸுஸஸூரகாரணிசொகிவிஸு
ஸம்ஸாரதநுவாஹிஸூர ஸூக்ஷ்மாவெக்ஷாம் ப்ரதீக்ஷ
தெ ||

(இ - ள) விஸுவாஸ - எல்லாப் பொருளுக்கும் தலைவனான பகவான், ஸாவஜ்ஞோபி - எல்லாவற்றையும் அறிந்தவனான யிருந்தும், ஸதா - எப்போதும், காரணிகோபி - பரம கருபையை யுடையவனுயிருந்தும், ஸம்ஸார தந்தரவாஹிதவாத - இரத ஸம்ஸாரமாகிற லீலாவிபூதியை நடத்திக்கொண்டு போய்வருக இருந்ததலால், ரக்ஷய அபேக்ஷாம் (தன்னை) காக்கும்வருக (ச சேகரன்) னினைவருக, பரதீக்ஷே - எதிர்பார்க்கிறான், (எ - று)

ஸ்ரீ சீதை - 4 - 8

கஅக ப்ரஸித்ராணாயஸாயுநாம் விநாஸாஹுஷீக்ஷதாம்
யக்ஷம்ஸூரபநாயகாய ஸம்ஹவாரியமெயமெ ||

(இ - ள) ஸாதாரம் - ஸாதுக்களை, (எனது ஸகோபசேஷத்தின்க்காக காட்டுகலாலும் குளிர னோக்குவதாலும் இன்னொரு சொல்லுவதாலும்), பரிதரணய-காக்கும் பொருட்டும், துஷ்கருதாம் (அந்த ஸாதுக்களின் தன்மைக்கு மாறுபட்ட தன்மையை யுடையரான) கொடுஞ்செயலையுடைய துஷ்டர்களை, விநாஸாயச-அழிக்கும்பொருட்டும், -தாம் ஸம்ஸதாபநாததாய-(கூர்ணித்துப் போனவையாய என்னுடைய ஆராத ரூபமான) தாம்நகளை (ஆராதயனான என ஸநரூபத்தைக் காட்டி) நிலைநிறுத்தும் பொருட்டும், யுகே யுகே - (இன்னயுகத்தில் தான் அவதரிக்கிறது என்ற நிபப்பந்த மில்லாமல்) எல்லா யுகங்களிலும், ஸம்பவாயி - தோன்றுகின்றேன, (எ - று)

கஅஉ - கஎஅ - ஆவது இலக்கத்தைப் பாக்க

(இ - ள்) தவ - உனனுடைய, இமம் மஹிமாநம் - (அநீதநாதமாவாக இருக்கை ஸாவகாரணமாக இருக்கை முதலிய) இந்த மகிமைகளே, அஜாநதா - அறியாத, மயா - என்னால, - பரமாதாத - அஜாநதையினாலும் [மோஹத்தினாலும்], பரணயேநவா அபி - சிரகாலபரிசயத்தினாலும் ஸகா இதி மத்வா - ஸநேஹிதனென்று எண்ணி, 'ஹேகருஷண ஹேமபாருவ ஹேஸகே', இதி - என்று, (உனவிஷயத்தில்), பரஸபம் வணக்கமில்லாமல், உகதம் - சொல்லப்பட்டது, (இதி யத-எனபது யாதொன்று உண்டோ அபஹாஸாராததம் - பரிஹாஸநிமித்தமாக, விஹாஸஸ்யயாஆஸந போஜனோஷ - தயூதகதி களான வினையாட்டுஎன படுகனையென உட்காருகையென உணபது என இவற்றிலே, ஏகோபி - ஒருவனையிருக்கும்போதும், அத்வா - இல்லாவிட்டால், ஸமக்ஷம் - பலபோ முன்னிலையிலும், அசயுத - அசயுதனே! (எல்லாத் தேவர்களாலும் பெருமரியாதை செய்யத்தக்க நீ,) அவுதகருத் - அவி - அவமதிப்புசெய்யப்பட்டாய், (இதி)-எனபது, யத - யாதொன்று உண்டோ தத்தத-அது எல்லாவற்றையும், அஹம்-நான், அபரமேயமத - நான் படியாவனென்று அறியமுடியாத, தவாம்-உன்னை, க்ஷாமயே - பொறுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன், (எ - று)

ஸ்ரீ கீதை-7 - 14

க அ எ டெஹீஹெஷா மஹாஸுணயீஸிஸிபாபாஹுதயா |
பாஹெயெ ப்ரவஹெஷாபாஹெதாஹுதிதெ||

(இ - ள்) மம் எனனுடைய, ஏஷா - இந்த, குணமயீ - தரிசுண ஸவரூபமாயிருக்கிற, மாயா - பரகருதியானது, தைவீஹி - வினையாட்டில் விரும்புள்ள என்னாலே நிரீமிகப்படுத்தனரே! (ஆகையால்), துரதயயா - எவராலும் கடக்கமுடியாது, மாமேவ - ஸாவஸரணயான என்னையே, யேஷ - எவர்கள பரபதயநகே - ஸரணமாக அடைகிறார்களோ, தே - அவர்கள், ஏதாம் மாயாம் - இந்தமாயையை, தரநதி - கடக்கின்றார்கள், (எ - று)

ஸ்ரீ கீதை-15-4

க அ அ தஹெஷாஹெஷா வஹாஸுணயீஸிஸிபாபாஹுதயா |
தஹெஷாஹெஷா வஹாஸுணயீஸிஸிபாபாஹுதயா ||

(இ - ள்) (அஜநாநதிகளின் நிவருத்திக்காக) ஆதமம் - (எல்லாவற்றிற்கு) காரணான, தம் புருஷம் எவ - அந்தப்பரமபுருஷனையே உபரபதயேத - சரணமாக அடையக்கடவன் யத - எதனால், (எல்லாவற்றையும் உண்டாக்கின பகவானுடைய) பரவருத்தி - இந்தப்பரவருத்தியானது, புராணீபரஸருதா - அநாதியாக உண்டாயிற்றே! (எ - று) - பரபதயேத - என்றபாடத்தில், தமேவசாதயம் புருஷம் பரபதய - அந்தப்பரமபுருஷனையே உபாயமாக அடைந்து, இயத - (அஜநாநநிவருத்திமுதலிய) இந்த எல்லாவற்றிற்கும், (ஸூதநமாக), புராணீ - புராநரான முமுக்ஷுக்களிடத்திலுள்ளதாய், பரவருத்தி - பரவருத்தி ரூபமான செய்கை, பரஸருதா - உண்டாயிருக்கிறது

எனக ிதாபூஷயத்தில், இவ்விரண்டு வகைப்பாடங்கொண்டு, இப்படியே பொருள் செய்திருந்தாலும், 'டரபதயே' என்று உததம்புருஷனாகப்பிரிக்க இடங்கொடுத்தலால், அவ்வாறுவயாகயாதா அருளிச்செய்தது

ககுகு—கௌ—ஆவது இலக்கத்தைப் பாகக

ககுக - ககுக—கௌ - ஆவது இலக்கத்தைப் பாகக

பரஹமஸூதர ஸ்ரீஹாஷயம்- 1-1-1

ககுகு ஸ்ரீகேசவக் ப்ராஜாஹ்நியாநிக்ஷெய வஹு
ஹுத்யு ||

(இ - ள்) ஆகேசபத பரபதாத - ஆகேசபததால் [அாததபலததாலே] வருவதைக்காட்டிலும், ஆபிநாநிகஸயஏவ-சாபதமாக இருக்கிறதற்கே, கரா ஹயதவம்-அந்நீகரீகததகதகதாக்க, (எ-று)-இது-வையாகாரண பரிபாஷை

ககுகு—கௌ—ஆவது இலக்கத்தைப் பாகக

ககுகு—கௌ—ஆவது இலக்கத்தைப் பாகக

முண்டகோபநிஷத, 3-1-3

ககுகு யஜாவஸு வஸுதெ ருதூவணம் சுதாராஜீஸம்
வாஸுஷம் ஸ்ரீஹ்மயாநிம் | ததாவிதாநு வுணு
வாடுவ வியுய நிரஜுந்ஹுஜம் ஸாஜிபுடுவெக் ||

(இ - ள்) பரய - ஜஞாநியானவன, யதா - எப்போது, ருகமவாணம் - ஸவாணுஸமமான நிறத்தையுடையவனும், காததாரம் - லோகத்துக்குக்காத தாவும், ஈஸம் - ஸாவலோக் நியந்தாவும், பருஹமயோநிம் - பிரமனுக்கும் காரணனுமான, புருஷம் - வாஸுதேவனை, பரயதே - ஸாக்ஷாதகரிக்ரு லே, ததா - அப்போதே, விதவான பரததவதையுணர்ந்த அவன, புணய பாபே - புணயபம் ப்ரபங்களிர்ணடையும், விதூய - உதறிவிட்டு, நிராஜந-குற்றமற்றவனும், பரம ஸாமயம் - (பகவானோடு) 'மிகவும் ஒத்திருத்தலை, [ஸாருபயததை], உபைதி - அடைகிருன, (எ - று)

அமரகோஸம் 1-200

ககுகு உதூரடிநித விஹுஜம் |

(இ-ள) உஹாத் உனமாதமெனபது, சித்தவிபரம்-சித்தபரமம்.(எ-று)

ககுகு—கௌ—ஆவது இலக்கத்தைப் பாகக

ஸ்ரீசீதை, 18-65

ககுகு 3-நூநாஹவஜிஹுதா 3-புஜீஜாம் நஜஸு—பா—பாஜெடுவெ
ஷுலிஸத்யுதெ ப்ரகஜாடுவெ ப்ரியொடலிடுஜி

(இ - ள்) மதபகத்-என்னிடத்திற் பிரீதியுடையவனாய்கொண்டு, -
மகமநா? பவ என்னிடத்து (தாஸநஸமாநாகாரமான) இடைவிடாத தியாந
முடையவனாக இருப்பாய், மதயாஜீ-எனனைப்பூஜிப்பவனாகவும் (இருப்பாய்),
(எனக்கு இஷ்டமாக), மாம - எனனை, நமஸ்குரு வணங்குவாய், (இப்படி
யிருக்கிறீர்), மாமஏவ எனனையே, ஏஷ்யஸி - அடைவாய், தே - உனக்கு,
ஸத்யம் - உண்மையாக, பரதிஜாநே - பரதிஜைருபணணுகிழேனை, (ஏனெ
னில்), (அப்படியிருக்கிறீர்), மே - எனக்கு, பரிய: அஸி - இஷ்டமாக ஆகி
யனறோ! (எ - று)

பாரதம் ஆரணயபாவம்-தீர்த்தயாதராராவம் - 86-24

கககக வனஷநாஸாயணஸ்ரீராவ க்ஷீரான-வநிகெதந் |
நாமவய-ஃகெ-ஃதஜி ஹுபாமெதா 3டி-ஃரா
வ-ஃரீடி ||

(இ - ள்) ஸ்ரீமாத - பெரியபிராட்டியாகுடன் கூடிய, க்ஷீரானவநி
கேதந்-திருப்பாறகடலை ஸதாநமாகவுடையவராயிருக்கிற ஷ்ரீ நாராயண-
இந்தகருஷ்ணன், நாக பாயகம் - ஆதிசேஷரூபமான கடடலை ஐதஸநுஜய
முனனாகவிட்டு [பலராமனாக முநதிஅனுப்பி], மதுராம புரீம் - மதுரையென
கிற பட்டணத்திக்கு, ஆககோ ஹி-எழுந்தருளினுள்ளோ, (எ - று)

பாரதம் - ஆரணயபாவம் - 86-25

உஃ வ-ஃராபிராவதீயத் தத்ராஸெ 3ய-ஃஸ-ஃடிந் |
ஸாக்ஷரீஷெவ-ஃராணொடஸஷ ஸஹி யடி-ஃஸ நாத
ந் ||

(இ - ள்) புணார-பரபயமும பரபகமுமான, தவாரவதீ - துவாரகா
பட்டணமானது யகர - எந்தவிடத்திலிருக்கிறதோ, தகர அவஸ்தத்தில்
மதுஸூதந் - மதுவென்கிற அஸுரனைக் கொன்ற நாராயணன் ஆஸதே -
இருக்கிறான், அஸௌ - இவா, ஸாக்ஷாத தேவ - ஸாக்ஷாதேவஸவரூபனும்,
புராண- அநாகியர்நவ்னுமாகி ஸஹி-பரவிகதாரான ஸநாதந தாம்-ஸநா
தநதாமமாயிருக்கும்வன், (எ - று)

பாரதம் - ஆரணயபாவம் - 88:27

உஃ யத்நாஸாயணொஷெவ வஸஜாதாஸநாதந் |
தத்ருத-ஃஜிமக் வாய-ஃதீய-ஃநாய-தநாநிவ ||

(இ - ள்) ஹே பாரத-ஓஅாஜனு! யதா-எந்தவிடத்திலு; ஸநாதந் -
அநாதியாயும் பரமாதமா - ஸாவாநதாயாமியாய் மிருக்கிற, நாராயணே
தேவ: - ஸ்ரீகருஷ்ணனிருக்கிறானோ, ததா-அந்தவிடத்தில், கருதஸநமஜகத -
ஸமஸதஜகததம், தீர்த்தாரி - எல்லாததீர்த்தங்களும், ஆயதநாரி ச - ஸமஸத
தேவாலயங்களும், (இருக்கின்றன), (எ - று) 'ஜகத ஸாவம்' என்றும் பாடும்

௨௦௨-௧௭௮-ஆவது இலக்கத்தைய பாகக

பாரதம் - ஆரணயபாவம் - 86-27

௨௦௩ வவித்ராணாஹிமொவிநி வவித்ரம் வாஜி-உயுதெ |
வண்ணநாநாவி வண்ண நாடவள ஜிஹ்வாநாஹி ஜி
ஹ்வ ||

(இ - ஈ) அஸௌ கோவிந்தம்- இந்தக்கோவிந்தன், பவித்ராணமஹி-
பவித்திரங்கஞ்சுக்கெலலாம், பரம் பவித்ரம் - மேலான பாவநமென்று, உச
யதே-சொல்லப்படுகிறான், புணயநாமஅபி புணய புணயங்களுக்கெலலாம்
புணயமும், மங்களநாம மங்களம் ச - மங்களங்கட்கெலலாம் மங்களமும்,
ஆவன, (எ - று) - ஹி-பரவித்தியைக் காட்டி

பாரதம்-ஸபா - 41,23

௨௦௪ க்ருஷ்ணவஹி டொகாநா ஜி-ஹ்வ திராவி வாவயு |
க்ருஷ்ணஹி க்ருதெஹித ஜிஹ்வமஹிநாஹி ||

(இ - ஈ) ஷோகாநாம உலகங்களுக்கெலலாம், உத்பத்தி அபிச-படை
கின்றவனும் ரக்ஷிக்கிறவனும், அபயம் - ஸமஹாரிக்கின்றவனும், கருஷ்ண:
வஹி - கருஷ்ணனை இதம் விஸவம் - இந்த ஸமஸதமான, சராசரம் -
சேகநாசேதநங்களும், கருஷ்ணஸய கருதே - கருஷ்ணனை உத்தேசித்தே,
பூதம் - உண்டாயிற்று, ஹி-பரவித்தம் (எ - று)

புநீ கிதை-2-7

௨௦௫ கூவண்ண ஜொஷாவஹிதஸஹாவஹிபுஷாஜிதூம்
யஜி ஸஜி-ஹ்வதா: யஜிபுஷாஜிதூம்
ஹிதஜிபுஷாஜிதூம்யஜிபுஷாஜிதூம் ||

(இ - ஈ) காட்பணயதோஷ - மனத்தில விசாலமில்லாமையாகிற குற
றத்தினாலே, உஜ்ஹத ஸவபாவ: - நல்லதன்மைகெட்டு, தாம் ஸமஸுத சேதா:
தாமம் இன்னதென்று அறியாமறக்கலங்கின மனத்தையுடையவனாய், தவாம்-
உனனை, பரபரமி-கேட்கிறேன், யத - எதுவானது, மே எனக்கு, ஸரேய:-
சரேயஸஸாதநமாக, நிதிரதம் - நிச்சயமாக, ஸயாத - ஆகுமோ, தத் - அந்த,
கருஹி ஷோஷக, தே - உனக்கு, அஹம் நான், ஸிஷ்ய:- மாணக்கன்,
தவாம் - உனனை, பரபரம் சரணமாகவடைந்த, மாம் - எனனை, ஸாதி -
நல்லணாவையுண்டாக்குவாய், (எ - று)

பருஹதாரணயகம் - 6-4-21

௨௦௬ தஜெவயிரோ விஜாய ப்ருஜாம் கூவ-தவாஹிண |
நாநாய ஜாயாஹிஹிநாநா வாவொ விஜாவநம்
ஹிதக ||

(இ - ள்) பரஹ்மண வேதத்தை அத்தியயநஞ்செய்தவன், நீர்-பரஹ்ம ஞாலியாய், தம் ஏவ- அந்தப் பரமாதமாவையே, விஜ்ஞாய ஸர்வணமநக களினுல அறிந்து, பரஹ்ம ஞாவீத - நிதிதயிஸ்ஸநமபண்ணக்கடவன், (பர பரஹ்மகுணத்தைப் பரிதிபாதிப்பதல்லாத்), பஹுந் ஸட்தாந-அநேக சபதங் களை, ந அநுத்யாயாத மனத்தினுலும் எண்ணவேண்டாம், தத் - பரஹ்ம குணத்தைப் பரிதிபாதிபாத சபதத்தைச் சொல்லுவது, வாசு- விகல்பநமஹி - வாசுக்களை வீணாக வாட்டுவதாகுமன்றோ! (எ - று)

முண்டகோபநிஷத் - 2-2-6

உ௦௭ ஸ்ராவஸ்யா நாலஹஸம்ஹதாயத்ருநாபுஸஸநெஷா
சுஸ்ரூதெ வஹு-யாஜாயதாம் | ஒவிநெய்யாய்யாய,
யாதுதாம் ஸ்ருவீவ வாராயதஜிஸம் வரஸாசு ||

(இ - ள்) யதர எந்தஇடத்தில், ரதநாபௌ வசீரடியின் நாபிஸ்தாந்
மான குடத்தில், அரா- இவ - (சக்கரத்தின்) இலைகள் சீர்நதி ருப்பனபோல,
நாடயி- நாடிகள், ஸமஹதா-சோந்திருக்கின்றனவோ, (அ தஹ்ருதயபுண்ட
ரீகத்தில்), ஸ- பரவித்ததனாய், பஹுநா ஜாயமாம் - வல்லசஸ்யால ரீம,
கருஷ்ணாதிக்களான பல அவதாரங்களைச் செய்கிற ஏதம் - அக்ஷரத்ததினா
சொல்லப்படுகிற இந்தப்பரமாதமா, அநத் சரதே - வலிக்கிறான், தம்ஸ-
பரஸதாத - பரக்குதிமண்டலத்தைக் கடந்துள்ளவன் பாராய - உமக்கு அக்
கரையாயுள்ள பரமாதமாவை யடையும்பொருட்டு, ஆதமநம் பரமாதமாய்,
ஹ இதி - ஒமென்று, தயாயத் - தயாநமபண்ணுங்கள், ஏவம் - இப்படிச்
செய்தால், ஸவஸதி - உங்கட்கு நன்மையுண்டாம், (எ - று)

பருஹதாரணயகம் - 3-4-15

உ௦௮ ஸஸந ஜிவிஹிதா நஹ்ருகி யயாவெஷாவாந்ருநி.
கூட நயூகாசு-சுசுதம், யஹிவாவாபுநவம் விந்ஹ
தூணம் சுசு-கருநாசி தயாஸ்யாந்ருகித வ
வாதுநாநெவ தொகசு-வாவீத - ஸய சூதாநெ
வெவாசு-வா ஸ்ரு நஹாஸ்ய சுசு- க்ஷயதெ சுஸா
புஷ்யவாதுநாயபு-தூயயதெ ததூஜிதெ ||

(இ - ள்) யதா - எப்படியானால், வெஷாவா - (எவருடைய நன்மைக்
கும் தான்பொதுக்காரணமாயிருக்கிற) வேதமும், அநதுகத் - அத்தியயனஞ்
செய்யப்படாததாயக்கொண்டு, (காப்பாற்றுகோ) (எப்படியானால்), அக்ருதம்-
அநுஷ்டிக்கப்படாத அநயதவா காம் - (ஜயோதிஷ்டோமமமுதலிய) வைதிக
மானகாமமும், (உபகரிககாதோ) அப்படியே, அவிதித் - உபாவிக்கப்படாத,
ஸ-பரபரஹ்மம், ஏவம் - இந்த உபாஸநஞ்செய்யாதவனை, ந டீகத்திந்தையனை
யநுபவிக்கச்செய்வதில்லை, அநேவமவித் - பரஹ்மத்தை யறிந்தவன், மஹத்
புண்யம்-பெரும்புண்ணியமான, காம்-செய்யலை, கரோதியதி அபி-செய்தாலும்
தத்-அந்தப்புண்ணியச்செயல், அநதத்-முடிவில், க்ஷயதே ஏவந்சித்தேவிமெ,
ஹவா - (இது) பரவித்தம் ஹா - ஆச்சரியம், (ஆகையால்), ஆத்மநம் ஏவ

உபாயமான பரமாத்மாவையே, லோகம் - உபேயமாக, உபாஸித-உபாஸிக்கூடவன், ஸ-ஆததப்பரபிரமததையறிந்த, ய-எவன், ஆதமாநம் ஏவ-பரமாத்மாவையே, லோகம் - உபேயமாக, உபாஸதே - உபாஸிக்கிறானே, அஸ்ய - இவனுடைய, காம-உபாஸநமானது, ந க்ஷயதே - நயியாமலபெரும் பயினைதருக, ஹா - ஆசாரம், அஸமாத ஹி ஏவ - இந்த பரஜனாந்ததின லேயே, ஆதமந - தனக்கு யத யத காமயதே - எததை விரும்புகிறானே தத தீஸருட்கே - அததையெலலாம் எவஸங்கலபமாதரத்தால உண்டாகக்கி கொள்ளுகிறான், (எ - ௨)

உ௦௬ சூத்ராவாஸஸொஷஷவ ஸ்ரோதவெ ஷாநிவெ ஷாநிஷி
விபாஸிதவ ஷீ ||

(இ ௭) ஷீ - ஏ சிஷ்யனே! ஆதமாவா - ஆதமாவே, தரஷ்டவயி-பாகு கதகத, றுரோதவய - (பெரியோரிடத்து) கேட்கத்தக்கது மந்தவய - மந்தம் பண்ணத்தக்கது நிதிசுயாஸிதவய - தாஸநஸமாநாகாரமுண்டாம் படிசெய்யத்தக்கது (எ - ௩)

உகவதரிஸமிருதி-1

உ௦௭ ஜநாநாஸஸவெஸுஷு தவொஜாநஸஸாயினி
நாநாநாநா க்ஷணபாவாநாநா க்ஷணவகிஷி வ ஜா
யதே ||

(இ ௭) ஜநாநாஸஸவெஸுஷு ஆயிரம் ஜநமங்களில், தபோ ஜனாநஸமாதிரி - காம ஜனாந பகதிகளினால், க்ஷணபாபாநாம் உநயித்தபாபங்களை யுடைய, நாநாநா-சேதநாக்களுக்கு, கருஷணே கருஷணனிடத்தில, பகதி: பரஜாயதே - பகதியானது தாஸநஸமாநாகாரமாக உண்டாகிறது, (எ - ௪)

உ௦௮-உ௦௯-ஆவது இலக்கத்தைப் பாராக

உ௦௯-உ௧௦-ஆவது இலக்கத்தைப் பாராக

உ௧௦-உ௧௧-ஆவது இலக்கத்தைப் பாராக

பூதராமாயணம் - யுத்தகாண்டம் - 18-35

உ௧௨ சூநபெய நம் வகிஷிஷு ஷு துதிஸ ஷாஸ்யாயா-
விஷிஷணொவாஸ-ஸீவ யதிவா ராவணஸயம் ||

(இ ௮) ஹரிஸுரேஷ்ட வானஸுரேஷ்டனே ஸுகர்வ - சுகர்வனே! (அபயம் வேண்டிவந்தவன்), விஷிஷணொவா - (இராவணன் தமயான) விஷிஷணொகவே யிருக்கட்டும், யதிவா - இல்லாவிட்டால், ராவண ஸவயம் இராவணன் தானாகவேயிருக்கட்டும், அஸ்ய - இவனுக்கு, மயா - என்னால், உபயம் - அபாயமானது தத்தம் - கொடுக்கப்பட்டது, ஏநம் - இவனை, ஆநய-வகிஷிப்பாய (எ - ௫)

உ௧௨-உ௧௩ ஆவது இலக்கத்தைப் பாராக

பரமாணத்திரட்டு முற்றுப்பெற்றது

பிழைத்திருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
7	5	வயாகாயநம்	வயாகயநம்
15	14	ஸூசி	ஸூசி
20	23	அதிகரேண	அதிகரேண
32	27	ஸரூபமம்	ஸரூபமம்
36	32	ஸங்கரஹ	ஸங்கரஹ
43	11	பிராரடிகரு	பிராரடிகரு
82	14	நிருபித்து	நிருபித்து
85	6	கடிலிலை	கடிலிலை
86	2	யுடைய	யுடைய
87	14	செயதேயம்	செயதே
88	10	உபாதேயகளை	உபாதேயகளை
„	30	தரிபாதவிபூதியிலே	தரிபாதவிபூதியிலே
91		கூடுவா	கூடுவா
116	29	உபய	உபய
134	2	ஸாவதநமாந	ஸாவதநமாந
„	25	தனகள யபல	தனகளாயபபல
135	21	தடா	தடா
142	8	பரருவததிகள்	பரருவததிகள்
„	30	விட்டிதலம்	விட்டிதலம்
„	34	பரதிவாயின	பரதிவாயின
151	31	பூரபாவியான	பூரபாவியான
153	33	சைதநயகாரியம்	சைதநயகாரியம்
155	34	கூகமா	கூகமா
163	30	ஸாவரன	ஸாவரன
167	31	தமஸஸுககளாலே	தமஸஸுககளாலே
172	32	மாஸூச	மாஸூச
177	33	பவிது	பவிது
„	35	யுடைய	யுடைய
180	36	யுடைய	யுடைய
„	37	லாய	லாய
184	38	தருஸநதிகக	தருஸநதிகக
186	39	பிராவா	பிராவா

